

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu JUDr. Veroniky Cukerové a přísedících Kateřiny Rendlové a Josefa Prause v hlavním líčení konaném dne 4. února 2021

takto:

Obžalovaní

1. Václav B.,

narozen xxx v Hořovicích, pracovník obchodní společnosti, trvale bytem xxx,

2. Dagmar B.,

narozena xxx v Hořovicích, pracovnice obchodní společnosti, trvale bytem xxx,

3. Jan Č.,

narozen xxx v Brně, podnikatel, trvale bytem xxx,

4. Ing. Jaroslava D.,

narozena xxx v Chomutově, insolvenční správkyň, trvale bytem xxx, fakticky bytem xxx,

5. Vladimír D2.,

narozen xxx v Praze, podnikatel, trvale bytem xxx, fakticky bytem xxx,

6. Ing. Petr E.,

narozen xxx v Praze, podnikatel, trvale bytem xxx,

7. Tomáš H.,

narozen xxx v Praze, podnikatel, trvale bytem xxx,

8. Ing. Petra K.,

narozen xxx v Prachaticích, podnikatel, trvale bytem xxx,

9. Bc. Dana L.,

narozena xxx v Brně, účetní, trvale bytem xxx,

10. JUDr. Milan M.,

narozen xxx v Kladně, soudní exekutor, trvale bytem xxx, fakticky bytem xxx,

11. Aleš M2.,

narozen xxx v Benešově, podnikatel, trvale xxx,

12. Václav O.,

narozen xxx v Praze, podnikatel, trvale bytem xxx,

13. Jiří P.,

narozen xxx v Praze, podnikatel, trvale bytem xxx,

14. Ing. Jiří R.,

narozen xxx v Praze, starobní důchodce, trvale bytem xxx,

15. JUDr. Jaroslav T.,

narozen xxx v Jeseníku, advokát, trvale bytem xxx,

16. Ing. Luboš V.,

narozen xxx v Plzni, podnikatel, trvale bytem xxx, fakticky bytem xxx,

17. Mgr. Václav V2.,

narozen xxx v Třebíči, notář, trvale bytem xxx

18. JUDr. Aleš Z.,

narozen xxx v Praze, advokát, trvale bytem xxx,

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

jsou vinni, že**I. obžalovaní Vladimír D2., JUDr. Jaroslav T., Ing. Luboš V., Mgr. Václav V2., JUDr. Aleš Z. a samostatně trestně stíhaný Ing. Michal R., narozený xxx (stíhaný v trestní věci vedené pod sp. zn. 10 T 1/2021)**

dne 07. 4. 2014 ve večerních hodinách se obž. Ing. V. dozvěděl, že zemřel Ing. Pavel R., nar. xxx, aniž by zanechal závět', a proto nabídl samostatně trestně stíhanému obž. Ing. M. R. (dále jen obž. Ing. M. R.), že zařídí podvržení R. závěti tak, aby značnou část majetku zůstavitele nezdedila jeho manželka Renáta R., nar. xxx, s čímž obž. Ing. R. okamžitě souhlasil, následujícího dne se obž. Ing. V. setkal s obž. JUDr. Z. v jeho kanceláři na adrese xxx, kterého informoval o svém záměru podvrhnout závět' již zemřelého konkrétního zůstavitele a za pomoc při koncipování znění závěti přislíbil JUDr. Z. finanční odměnu, ten souhlasil a obž. Ing. V. poradil, že k platnosti závěti postačí svědectví dvou svědků, a přislíbil zajistit znění závěti podle nejhodnější právní úpravy u své známé notářky, dne 12.04.2014 obž. Ing. M. R. zasvětil do plánu obž. D2., bratra zesnulého Ing. R., který Ing. R. pomohl získat přehled majetku zůstavitele, a následně se oba obvinění dohodli, jaký bude konkrétní obsah závěti, tedy kdo a v jakém rozsahu bude podle závěti po Ing. R. dědit, dne 15.04.2014 na společném setkání se obžalovaní Ing. V., Ing. M. R. a JUDr. Z. dohodli, že Ing. V. a Ing. R. budou figurovat jako svědci na podvrhu R. závěti, dne 24.04.2014 zaslal obž. JUDr. Z. obž. Ing. V. připravený koncept závěti s doporučením, aby byla datována až lednem 2014, tedy až po nabytí účinnosti nového občanského zákoníku, téhož dne odpoledne Ing. V. ve své kanceláři na adrese xxx, společně s Ing. R. doplnil do připraveného znění závěti dodaného JUDr. Z. seznam majetku Ing. R., který obstarali obžalovaní Ing. R. a D2., načež obž. Ing. V. obratem zařídil u obž. Mgr. V., aby zkontroloval formální platnost připravené závěti, s čímž Mgr. V. souhlasil a ještě téhož dne navrhl opravit předložené znění závěti, které mu z pokynu obž. Ing. V. přivezl z xxx do xxx obž. Ing. R., jenž jej do celé záležitosti zasvětil, dne 27.04.2014 zaslal obž. Ing. M. R. obž. Ing. V. v elektronické podobě konečnou verzi znění závěti poté, co výši dědických podílů finálně upravil obž. D2., následujícího dne převzal Ing. V. od Ing. R. listiny obsahující pravý podpis Ing. R. a za částku ve výši 40.000 Kč zajistil vyhotovení podvrhu podpisu Ing. R. na připraveném znění závěti a poté podvrh závěti podepsal jako první svědek, následně podvrh závěti podepsal jako druhý svědek také obž. Ing. M. R. a dne 29.04.2014 společně předložili opis podvrhu závěti na jednání pozůstalých příbuzných, kterého se zúčastnila i Renáta R., přičemž předloženou písemnost vydávali za kopii pravé závěti Ing. R. nalezenou v trezoru Ing. V., dne 19.05.2014 předložil obž. Ing. V. podvrh závěti Ing. R. v kanceláři notáře JUDr. Františka Boučka na adrese Praha 1, Široká 36/5, jenž byl pověřen výkonem soudního komisaře v rámci řízení o pozůstalosti vedeném Obvodním soudem pro Prahu 2 pod sp. zn.: 32 D 219/2014, předložený podvrh závěti vydával za závět' pravou, kterou si Ing. R. uložil v jeho trezoru a podle jejíhož znění měla dědit poškozená Renáta R. pouze 2,5% z majetku manžela namísto svého zákonného podílu dědice ze zákona, a dalšími dědici ze závěti měli být, na rozdíl od zákonné posloupnosti, také obž. D2., který měl zdědit 7,5% z veškerého majetku zesnulého, a dále jeho sestra, Helena B., nar. xxx, která měla zdědit 30% z obchodního podílu Ing. Pavla R. ve společnosti Xxx, s.r.o., se sídlem Xxx, téhož dne se obž. Ing. V. dohodl s obž. JUDr. T., že jmenovaný advokát bude v tomto řízení o pozůstalosti zastupovat syny zemřelého Ing. R., a to Pavla R., nar. xxx, a Víta R., nar. xxx, a poté, co byla dne 29.10.2014 pravost závěti formálně zpochybněna právním zástupcem poškozené Renáty R. v rámci projednání dědictví u notáře JUDr. Boučka, dne 17.12.2014 z pokynu obž. Ing. V. obž. JUDr. T. jako právní zástupce všech dědiců ze závěti, tedy Pavla R. mladšího, Víta R., Heleny B. a obž. D2., podal u Obvodního soudu pro Prahu 2 žalobu na určení pravosti závěti zpochybněné poškozenou Renátou R., dne 08.04.2015 JUDr. T. z pokynu obž. Ing. V. s vědomím existence padělané závěti připravil návrh smlouvy o smlouvě budoucí o darování spoluvlastnického podílu na nemovitostech a podílů v obchodní korporaci mezi budoucím převodcem, jímž byl obž. D2., a budoucími nabyvateli, jimiž byli obžalovaní Ing. V. a Ing. M. R., jejímž obsahem byl závazek obž. D2. převést na oba

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

nabyvatele část obchodního podílu ve společnosti Xxx, s.r.o., s odkládací podmínkou, že obž. D2. tento majetek získá na základě rozhodnutí soudu v dědickém řízení, a to pod smluvní pokutou ve výši 500.000 Kč pro každého z budoucích nabyvatelů, přičemž obž. JUDr. T. tak činil s úmyslem poskytnout obžalovaným Ing. V. a Ing. M. R. nástroj určité záruky vůči obž. D2., že Ing. V. a Ing. R. získají z pozůstalosti po Ing. R. majetkový prospěch, před tím, než jmenovaní v rámci soudního projednání svými svědeckými výpověďmi potvrdí údajnou pravost podvrhu závěti, přičemž finální podobu jejich finančního prospěchu dohodli obžalovaní Ing. V., Ing. M. R. a D2. dne 15.04.2015 v kanceláři Ing. V. na xxx, přičemž všichni obžalovaní postupovali promyšleně, koordinovaně a dlouhodobě vedeni společným zlovolným úmyslem uvést poškozenou Renátu R. v omyl ohledně pravosti závěti Ing. Pavla R. a tím způsobit na jejím majetku škodu ve výši 35.614.839 Kč, a současně byli vedeni úmyslem neoprávněně se na úkor poškozené Renáty R. obohatit, přičemž obž. D2., jenž se měl na základě podvrhu závěti stát závětním dědicem, ústně přislíbil obžalovaným Ing. V. a Ing. M. R., že každému z nich bude doživotně vyplácet částku ve výši 500.000 Kč ročně, a přestože o to zejména obžalovaní Ing. V., JUDr. T., Ing. M. R. a D2. aktivně usilovali prostřednictvím vedeného soudního řízení, k vyřádkování dědictví podle podvrhu závěti a ke způsobení škody nedošlo,

tedy:

obžalovaní D2., JUDr. T., Ing. V., Mgr. V. a JUDr. Z. se samostatně trestně stíhaným Ing. Michalem R. se dopustili jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání zločinu v úmyslu zločin spáchat tím, že sebe i jiného obohatí tím, že uvedou někoho v omyl, spáchají takový čin jako členové organizované skupiny a způsobí takovým činem škodu velkého rozsahu, avšak k dokonání zločinu nedošlo,

II. obžalovaní Václav O., JUDr. Jaroslav T. a Ing. Luboš V.

dne 24.04.2014 se obžalovaný Ing. V. dozvěděl od Ivany T., vrchní sestry Anesteziologicko-resuscitačního oddělení Fakultní nemocnice Královské Vinohrady, se sídlem Praha 10, Šrobárova 1150/50, kde dne 15.04.2014 zemřel Jindřich V., nar. xxx, otec obž. Ing. V., že v nemocnici došlo ke ztrátě zlatého prstenu osazeného rubínem a drobnými brilianty, přičemž tento prsten dostal Jindřich V. od svého otce jako rodinnou památku na svého dědečka, načež obž. Ing. V. pojal úmysl této škodné události využít a jejím prostřednictvím sebe a svou matku Věru V., nar. xxx, na úkor nemocnice neoprávněně obohatit tím, že pro účely náhrady škody bude ztracený prsten vydávat za prsten několikanásobně větší hodnoty, a proto se dne 25.04.2014 dohodl s obž. JUDr. T., že jej bude v dané věci zastupovat, přičemž obž. JUDr. T. při plné znalosti takového plánu navrhl, že ze své advokátní praxe zná klienta, obžalovaného O., který obchoduje s diamanty a který je za odměnu schopen potřebným způsobem pomoci včetně vystavení odborného vyjádření o ceně ztraceného prstenu, dne 19.05.2014 obž. JUDr. T. z podnětu Ing. V. požádal obž. O. o pomoc spočívající v doložení původu prstenu pro účely náhrady škody pro obž. Ing. V., jemuž doporučil, aby se s obž. O. dohodli osobně, dne 27.05.2014 poskytl obž. O. Ing. V. v rámci osobní schůzky doklad č. 103/2004 ze dne 22.04.2004, opatřený razítkem „Martin O. Antik - Starožitnosti, IČ 314-84-661“, za prodej prstenu se specifikací 1,57ct, AU 585/000, 10,55g, WWS/1,6, za částku 298.000 Kč, jejíž kopii obž. Ing. V. dne 28.05.2014 zaslal e-mailem JUDr. T., jenž dne 30.05.2014 z pokynu Ing. V. zaslal nemocnici přípis, jehož přílohu tvořila plná moc Ing. V. a kopie účtenky získané od obž. O. a v němž bylo uvedeno, že obž. Ing. V. dohledal tuto účtenku od ztraceného prstenu v pozůstalosti po svém otci a žádá uhradit částku ve výši 298.000 Kč do 30.06.2014, následně se dne 29.09.2014 obž. Ing. V. na doporučení JUDr. T. rozhodl, že na základě výzvy pojistitele nemocnice, Kooperativa pojišťovny, a.s., která ztrátu prstenu řešila jako škodnou událost č. 4144035270, nechá pořídit fotografii údajně ztraceného prstenu, dne 14.10.2014 se setkal s obž. O., který Ing. V. poskytl pro účely doložení nároku pro pojišťovnu barevnou fotografii prstenu s velkým kamenem a Ing. V. následujícího dne tuto fotografii v elektronické podobě zaslal obž. JUDr. T., dne 17.10.2014 přesvědčil obž. Ing. V. svou matku,

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

aby podepsala jím předložené písemnosti, v nichž stvrdila, že je právoplatnou dědičkou po svém manželovi a prohlásila, že zasílá fotodokumentaci ztraceného prstenu, přestože se ve skutečnosti jednalo o fotografii jiného prstenu pořízenou obž. O., prostřednictvím obž. JUDr. T. nechal Ing. V. tyto písemnosti předložit nemocnici, a poté, co pojišťovna odmítla po prošetření škodné události uhradit V. požadovanou cenu prstenu, zajistil obž. Ing. V. pro JUDr. T. plnou moc své matky a dal mu pokyn, aby nemocnici vypravil předžalobní upomínku, což JUDr. T. dne 17.04.2015 učinil a vyzval nemocnici k uhrazení částky 298.000 Kč do 30.04.2015 a po jejím marném uplynutí mu obž. Ing. V. dal dne 14.05.2015 pokyn připravit vůči nemocnici žalobu na částku v předmětné výši, což obž. JUDr. T. přislíbil udělat, přičemž všichni obžalovaní postupovali promyšleně a koordinovaně vedeni společným úmyslem uvést poškozenou Fakultní nemocnici Královské Vinohrady a potažmo i Kooperativa pojišťovna, a.s., se sídlem Praha 8, Pobřežní 665/21, v omyl ohledně skutečné hodnoty ztraceného prstenu a způsobit tím škodu ve výši rovnající se rozdíl částky 298.000 Kč ponížené o hodnotu ztraceného prstenu s tím, že výše škody by s jistotou přesáhla částku 50.000 Kč a uvedeným způsobem se zamýšleli na úkor nemocnice a pojišťovny neoprávněně obohatit, přičemž k dokonání skutku a ke způsobení škody nedošlo, přestože o to obžalovaní Ing. V. a JUDr. T. aktivně usilovali prostřednictvím předžalobní upomínky a připravované soudní žaloby,

tedy:

obžalovaní O., JUDr. T. a Ing. V. se dopustili jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání zločinu v úmyslu zločin spáchat tím, že sebe i jiného obohatí tím, že uvedou někoho v omyl, způsobí takovým činem větší škodu a spáchají takový čin jako členové organizované skupiny, avšak k dokonání zločinu nedošlo,

III. obžalovaný Ing. Luboš V. společně se samostatně trestně stíhaným obžalovaným Ing. Michalem R., narozeným xxx,

dne 29.05.2014 zajistil obž. Ing. V., jakožto exekučně oprávněný, u JUDr. Filipa E., soudního exekutora Exekutorského úřadu Praha 7, aby v rámci exekučního řízení vedeného pod sp. zn.: 151 EX 74/13 ustanovil jako znalce pověřeného určením obvyklé ceny bytu s příslušenstvím exekučně povinné Mgr. Moniky N., nar. xxx, nacházejícího se na adrese xxx, samostatně trestně stíhaného obž. Ing. M. R. (dále jen obž. Ing. M. R.), znalce jmenovaného Městským soudem v Praze v oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady, specializace oceňování nemovitostí, přičemž ve dnech 30.05.2014 a 02.06.2014 obž. Ing. V., v úmyslu získat z plánované exekuční dražby bytu maximální výtěžek, požádal obž. Ing. R., aby předmětný byt ocenil na co nejvyšší částku, např. ve výši 6.500.000 Kč, a uklidnil jej, že jím určenou cenu bytu nebude nikdo zpochybňovat, neboť exekučně oprávněný Ing. V. jedná ve shodě s povinnou Mgr. N., dne 18.07.2014 vydal obž. Ing. M. R. znalecký posudek č. 55-10-2014, který datoval dnem 04.07.2014 a jímž stanovil obvyklou cenu bytové jednotky č. xxx v domě č. p. xxx, katastrální území xxx, hlavní město Praha, včetně garážového stání v rámci jednotky xxx a příslušných spoluvlastnických podílů na společných částech domu a pozemcích, na částku ve výši 6.250.000 Kč, přičemž obž. Ing. M. R. výslednou obvyklou cenu úmyslně určil v rozporu s ust. § 8 zák. č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících, ve znění pozdějších předpisů, nikoliv na úrovni porovnávací hodnoty ve výši 5.200.000 Kč, která je pro určení obvyklé ceny rozhodná, ale tuto hodnotu protiprávně navýšil o částku 1.050.000 Kč, když správně zjištěnou porovnávací hodnotu zprůměroval se zcela neporovnatelnou veličinou, s tzv. administrativní cenou, zjištěnou podle oceňovací vyhlášky ve výši 7.369.398 Kč, která je směrodatná pro určení výše daně z nabytí nemovitých věcí, a tím úmyslně ve prospěch obž. Ing. V. hrubě zkreslil závěr svého znaleckého zkoumání, na jehož základě bylo exekutorem JUDr. E. stanoveno nejnižší podání pro účely elektronické dražby bytu ve výši 4.166.667 Kč, tedy ve výši dvou třetin z částky 6.250.000 Kč, ačkoliv správně mělo být určeno ve výši 3.466.667 Kč, tedy ve výši dvou třetin z částky 5.200.000 Kč, kdy dne 08.06.2015 v rámci elektronické dražby předmětného bytu poškozený Ing. Miloslav J., nar. xxx, učinil nejvyšší podání ve výši 4.166.667

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

Kč, téhož dne mu byl usnesením exekutora JUDr. E. udělen příklep a po doplacení nejvyššího podání se stal majitelem bytu, přičemž v důsledku jednání obžalovaných Ing. M. R. a Ing. V. byla poškozenému Ing. J. způsobena škoda ve výši 700.000 Kč, neboť byt pořídil za částku ve výši 4.166.667 Kč, přestože jej mohl poříditi již za částku ve výši 3.466.667 Kč,

tedy:

obžalovaný Ing. Luboš V. vzbudil v jiném rozhodnutí, aby jako znalec podal nepravdivý znalecký posudek,

IV. obžalování Ing. D., D2., H., JUDr. M., M2., Ing. V. a samostatně trestně stíhaný Ing. Michal R., narozený xxx

všichni obžalovaní vedeni společným zlovolným úmyslem ke škodě věřitelů společnosti XXX., s.r.o., IČ: 27361420, se sídlem Xxx, jejímž jediným jednatelem byl Ing. M. R., odstranit majetek společnosti prostřednictvím zmanipulovaného exekučního řízení vedeného podplaceným exekutorem a správkyní závodu v exekuci, nejprve obž. Ing. V. dne 13.06.2014 domluvil s obž. Ing. D. v její kanceláři na xxx, že bude zastávat funkci správkyně závodu společnosti XXX., s.r.o., v exekučním řízení, které Ing. V. v budoucnu iniciuje prostřednictvím obž. JUDr. M., a to podle pokynů Ing. V. takovým způsobem, aby byl majetek společnosti zpeněžen a vyveden na úkor jejich věřitelů ve prospěch investorů, za což jí Ing. V. slíbil poskytnutí úplatku v podobě peněžní odměny, následně obž. Ing. V. zajistil, se souhlasem a vědomím obžalovaných D2. a M2., aby na základě právního jednání obž. Ing. R. byly dne 16.06.2014 sepsány notářem Mgr. Václavem V. v jeho kanceláři na adrese xxx2, tři notářské zápisy, jmenovitě notářské zápisy č. NZ 1047/2014, N 1129/2014, č. NZ 1048/2014, N 1130/2014, a č. NZ 1049/2014, N 1131/2014, kterými obž. Ing. M. R., jménem společnosti XXX., s.r.o., uznal závazek společnosti vůči Ing. V. ve výši 6.200.000 Kč, kteroužto pohledávku měl Ing. V. nabýt od obž. M2., jakožto původního věřitele společnosti z titulu nesplaceného úvěru ze dne 30.08.2013, obž. Ing. R. zavázal společnost splatit tento dluh do 19.06.2014, svolil k přímé vykonatelnosti notářského zápisu jako exekučního titulu a současně zřídil zástavní právo k obchodnímu závodu společnosti, a to pouze v úmyslu vytvořit exekuční titul proti společnosti XXX., s.r.o., pro obž. Ing. V., jenž následně domluvil s obžalovaným JUDr. M., se souhlasem a vědomím obžalovaných D2., M2. a Ing. R., že provede na základě předmětných notářských zápisů exekuční řízení proti společnosti XXX., s.r.o., takovým způsobem, aby byl majetek společnosti zpeněžen a vyveden na úkor jejich věřitelů ve prospěch investorů, že ustanoví správkyní závodu Ing. D., která bude postupovat podle pokynů Ing. V., za což slíbil JUDr. M. poskytnutí úplatku v podobě peněžní odměny, dne 24.06.2014 dal obž. JUDr. M. pokyn iniciovat exekuční řízení a následujícího dne podepsal JUDr. M. připravený exekuční návrh na pověření exekutora provedením exekuce, dne 22.07.2014 obž. JUDr. M. obratem poté, co byl Obvodním soudem pro Prahu 5 vyrozuměn o svém pověření vést danou exekuci, vydal na základě pokynu Ing. V. exekuční příkaz pod č. j.: 156 EX 2193/14-9, kterým rozhodl o provedení exekuce postižením závodu povinné společnosti XXX., s.r.o., a správkyní závodu povinného ustanovil domluvenou Ing. D., která nadále jednala s vědomím JUDr. M. na základě pokynů Ing. V., dne 04.08.2014 ji v její kanceláři instruovali obžalovaní Ing. V., D2., M2. a Ing. R., aby přiměla zástupce nejvýznamnějšího věřitele společnosti XXX., s.r.o., společnosti Komerční Park Čestlice, s.r.o., se sídlem Praha 3, Cimburkova 730/27, k odkoupení hodnotných movitých věcí společnosti XXX., s.r.o., za co nejvyšší finanční protihodnotu, v období od 05.08.2014 do 02.09.2014 obž. Ing. D. se souhlasem a vědomím JUDr. M. účelově hrozila představitelům společnosti Komerční Park Čestlice, s.r.o., exekučním postižením movitých věcí nejenom ve vlastnictví společnosti XXX., s.r.o., ale i věcí ve vlastnictví společnosti Komerční Park Čestlice, s.r.o., které se nacházely v prostoru Funparku Žirafa na adrese Čestlice, okres Praha - východ, Obchodní 106, jenž byl provozován společností Komerční Park Čestlice, s.r.o., a kde společnost XXX., s.r.o., provozovala restauraci Xxx, přičemž na základě tohoto nátlaku Ing. D. a kvůli obavám z poškození dobrého jména a pověsti funparku přistoupili

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

zástupci společnosti Komerční Park Čestlice, s.r.o., na požadavek Ing. D. odkoupit movité zařízení restaurace, přičemž v období od 02.09.2014 do 09.10.2014 jmenovaná vyjednávala se zástupci společnosti Komerční Park Čestlice, s.r.o., o konkrétních podmínkách dohody a o výši realizační ceny, dne 06.10.2014 vybral obž. M2. se souhlasem a vědomím spoluobžalovaných Ing. D., D2., Ing. R. a Ing. V. z pokladny vedené v rámci provozu restaurace Xxx v hotovosti částku ve výši 245.000 Kč, aby ji odstranil z majetkové dispozice společnosti XXX. s.r.o., a následně se o ni rozdělil s obž. D2. dle svých investic, přibližně v poměru dvou třetin pro obž. M2. a jedné třetiny pro obž. D2., dne 10.10.2014 obž. Ing. M. R., jménem společnosti XXX., s.r.o., v kanceláři JUDr. M. na adrese xxx, se souhlasem a vědomím Ing. V., JUDr. M., Ing. D., D2. a M2. podepsal dohodu o narovnání, na jejímž základě byla na společnost Komerční Park Čestlice, s.r.o., převedena vlastnická práva k movitým věcem společnosti XXX., s.r.o., a práva ke stavebním úpravám v objektu Funparku Žirafa a společnost Komerční Park Čestlice, s.r.o., složila v souladu s dohodou o narovnání téhož dne na účet JUDr. M. č. xxx částku ve výši 3.719.008 Kč a přímo na účet Finančního úřadu pro hlavní město Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 5, částku odpovídající dani z přidané hodnoty v sazbě 21% ve výši 780.992 Kč, přičemž v dohodě o narovnání se společnost Komerční Park Čestlice, s.r.o., zároveň zavázala zaplatit kupní cenu ve výši 244.473 Kč včetně daně z přidané hodnoty za zboží představující zásoby restaurace Xxx, obž. JUDr. M. obratem dne 10.10.2014 na základě pokynu Ing. V. převedl inkasovanou částku ve výši 3.719.008 Kč na účet č. xxx náležející obž. Ing. V., aby tyto peněžní prostředky nemohly být postiženy v insolvenčním řízení případně iniciovaném věřiteli společnosti XXX., s.r.o., dne 14.10.2014 se obžalovaní Ing. V., M2. a D2. dohodli s obž. Ing. D. v její kanceláři na výši její odměny za protiprávní součinnost v částce nejméně ve výši 300.000 Kč, kterou jí obžalovaní Ing. V., M2. a D2. společně předali v hotovosti dne 22.10.2014 v její kanceláři, dne 14.10.2014 dohodl Ing. V., se souhlasem a vědomím obžalovaných M2. a D2., s JUDr. M. výši jeho odměny za protiprávní součinnost v částce nejméně ve výši 150.000 Kč, kterou mu obž. Ing. V. předal v hotovosti dosud přesně nezjištěného dne následujícím po datu 21.10.2014, přičemž v období od 15.10.2014 do 31.10.2014 nechal vybrat v hotovosti z účtu č. xxx společnosti HV Financ, s.r.o., se sídlem Praha 5, U Malvazinky 2670/30, kterou ovládal, peněžní prostředky v celkové výši 3.719.000 Kč, z čehož částky 300.000 Kč a 150.000 Kč byly použity na platby pro obž. Ing. D. a JUDr. M., a zbývající část peněz předal Ing. V. osobně nebo prostřednictvím obž. H. ve dnech 16.10.2014, 21.10.2014, 24.10.2014 a 31.10.2014 obžalovaným M2. a D2., kteří si převzatou hotovost rozdělili dle svých investic do společnosti XXX., s.r.o., a to přibližně v poměru dvou třetin pro obž. M2. a jedné třetiny pro obž. D2., dne 22.10.2014 se dohodli obžalovaní Ing. V., Ing. D., M2., D2. a Ing. M. R., že ze společnosti XXX., s.r.o., vyvedou i její zbývající zpeněžitelný majetek, konkrétně pohledávky za solventními subjekty jejich postoupením bez poskytnutí jakékoliv protihodnoty, načež následně ve dnech 12.12.2014 a 15.12.2014 podepsali Ing. V. jménem společnosti HV Financ, s.r.o., a Ing. M. R. jménem společnosti XXX., s.r.o., se souhlasem obžalovaných Ing. D. a JUDr. M., smlouvu o postoupení pohledávky datovanou již dnem 01.12.2014, kterou byla z majetkové dispozice společnosti XXX., s.r.o., bez odpovídající protihodnoty vyvedena pohledávka ve výši 328.281 Kč za Janem Č., nar. xxx, kterou Jan Č. osobně uznal dne 24.11.2014, rovněž ve dnech 12.12.2014 a 15.12.2014 podepsali obž. H. coby postupník z pokynu Ing. V. a Ing. R. jménem společnosti XXX., s.r.o., se souhlasem obž. JUDr. M. a Ing. D., která vytvořila dne 11.12.2014 koncept smlouvy, smlouvu o postoupení pohledávky datovanou již dnem 04.11.2014, kterou byla z majetkové dispozice společnosti XXX., s.r.o., bez odpovídající protihodnoty vyvedena pohledávka ve výši 244.473 Kč za společností Komerční Park Čestlice, s.r.o., za úhradu zboží restaurace Xxx vyplývající z dohody o narovnání ze dne 10.10.2014, přičemž obviněný H. tak činil s úmyslem usnadnit obžalovaným D2., M2. a Ing. M. R. odstranění majetku ze společnosti XXX., s.r.o., ke škodě jejich věřitelů, dne 18.12.2014 Ing. V. pro sebe vyžádal od obžalovaných M2., D2. a Ing. M. R. jako odměnu za zajištění zmanipulovaného exekučního řízení částku ve výši 100.000 Kč, přičemž od obžalovaných M2. a D2. inkasoval v období předcházejícím dni 05.01.2015 částku v celkové

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

výši 66.600 Kč, zatímco Ing. M. R. mu zbývající část odměny ve výši 33.300 Kč nepředal, posléze z obavy před zvrácením výsledků zmanipulovaného exekučního řízení proti společnosti XXX., s.r.o., v průběhu insolvenčního řízení případně zahájeného některým z poškozených věřitelů společnosti a vedeného nestranným insolvenčním správcem, na radu JUDr. M. a se souhlasem Ing. D. rozhodli dne 06.01.2015 obžalovaní Ing. V., M., D2. a Ing. M. R. o tom, že nechají převést společnost XXX., s.r.o., na nekontaktní osobu cizí státní příslušnosti, kterou přislíbil zajistit Ing. V. za částku ve výši 100.000 Kč, tuto získal od obžalovaných M2., D2. a Ing. M. R. a dne 24.04.2015 ji předal Tomáši N., nar. xxx, jenž pro tento účel zprostředkoval dodání písemnosti podepsané mužem bulharské státní příslušnosti jménem Valentin Marinov Mirchev, nar. xxx, tuto listinu obžalovaní Ing. M. R. a M2. použili dne 28.04.2015 v notářské kanceláři JUDr. Ing. Ondřeje K. na adrese Xxx, aby zvolili Valentina Marina Mircheva jednatelem společnosti, a to v úmyslu zbavit se písemných dokladů vztahujících se ke společnosti a obsahujících důkazní materiál o páchané trestné činnosti, mezitím již dne 22.02.2015 vydal obž. JUDr. M. usnesení pod č. j.: 156 EX 2193/14-34, kterým zastavil exekuci proti společnosti XXX., s.r.o., aniž by sobě, Ing. D. či účastníkům exekučního řízení přiznal jakékoliv právo na odměnu za výkon funkce nebo na náhradu nákladů či na odměnu za výkon funkce, přičemž obž. JUDr. M. jakožto soudem pověřený exekutor prováděl osobně nebo prostřednictvím Ing. D. exekuční činnost v rozporu s ust. § 2 odst. 1, 2, § 46 odst. 1, § 58 odst. 1 a § 59 odst. 1 písm. d) zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti, ve znění pozdějších předpisů, když zneužil účel exekučního řízení a institut postižení závodu, obviněná Ing. D. potom postupovala v rozporu s ust. § 338i odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů, se záměrem usnadnit JUDr. M. nezákonné vedení exekuce s tím, že všichni obvinění koordinovaným a promyšleným déletrvajícím jednáním, spočívajícím ve vyvedení majetku o celkové hodnotě 4.536.754 Kč způsobili věřitelům společnosti XXX., s.r.o., škodu ve výši 2.042.104 Kč, a to konkrétně těmto věřitelům:

- notáři JUDr. Romanu B., xxx, škodu ve výši 5.264,- Kč,
- společnosti Conquest Print, s.r.o., se sídlem Hořovice, okres Beroun, Jungmannova 156/2b, škodu ve výši 7.143,- Kč,
- České průmyslové zdravotní pojišťovně, se sídlem Ostrava, Jeremenkova 161/11, škodu ve výši 26.230,- Kč,
- Pražské správě sociálního zabezpečení, se sídlem Praha 8, Trojská 1997/13a, škodu ve výši 274,- Kč,
- Finančnímu úřadu pro hlavní město Prahu, Územnímu pracovišti pro Prahu 5, se sídlem Praha 5, Peroutkova 263/61, škodu ve výši 58.387,- Kč,
- společnosti Free Group, s.r.o., se sídlem Praha 5, Holečkova 789/49, škodu ve výši 300.000,- Kč,
- společnosti Generali Pojišťovna, a.s., se sídlem Praha 2, Bělehradská 299/132, škodu ve výši 3.831,- Kč,
- společnosti J. J. Darboven, s.r.o., se sídlem Praha 5, Na Radosti 413, škodu ve výši 638.401,- Kč,
- Tomáši J., se sídlem Xxx, , škodu ve výši 544.500,- Kč,
- společnosti Klifa, s.r.o., se sídlem Měšice, okres Praha - východ, Průmyslová 338, škodu ve výši 35.586,- Kč,
- společnosti Komerční banka, a.s., se sídlem Praha 1, Na Příkopě 969/33, škodu ve výši 227.996,- Kč,
- Františku K., se sídlem Xxx, škodu ve výši 3.200,- Kč,
- společnosti Linde Gas, a.s., se sídlem Praha 9, U Technoplynu 1324, škodu ve výši 657,- Kč,
- společnosti Maso-Profit, s.r.o., se sídlem Praha 9, Hrdlořezská 197/6, škodu ve výši 2.535,- Kč,
- Zdeňku S., xxx, škodu ve výši 106.538,- Kč,

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

- notáři Mgr. Václavu V2., se sídlem Xxx, škodu ve výši 48.037,- Kč,
- Ing. Evě M.Z., se sídlem Xxx, škodu ve výši 27.025,- Kč,
- Zuzaně Z., se sídlem Xxx, škodu ve výši 6.500,- Kč,

tedy:

- jednak obžalovaný JUDr. M. jako úřední osoba, která v úmyslu způsobit jinému škodu a opatřit sobě i jinému neoprávněný prospěch, vykonával svou pravomoc způsobem odporujícím jinému právnímu předpisu, takovým činem jinému opatřil značný prospěch a způsobil takovým činem značnou škodu,
- jednak obžalovaný JUDr. M. v souvislosti s obstaráváním věcí obecného zájmu přijal úplatek a spáchal takový čin jako úřední osoba,
- jednak obžalovaná Ing. D. opatřením prostředků jinému usnadnila, aby jako úřední osoba, která v úmyslu způsobit jinému škodu a opatřit sobě i jinému neoprávněný prospěch, vykonával svou pravomoc způsobem odporujícím jinému právnímu předpisu, takovým činem jinému opatřil značný prospěch a způsobil takovým činem značnou škodu,
- jednak obžalovaná Ing. D. v souvislosti s obstaráváním věcí obecného zájmu přijala úplatek,
- jednak obžalovaní Ing. V., M2. a D2. společným jednáním jinému v souvislosti s obstaráváním věcí obecného zájmu poskytl úplatek a spáchali takový čin vůči úřední osobě,
- jednak obžalovaní M2. a D2. společným jednáním zmařili uspokojení věřitele jiné osoby tím, že odstranili její majetek, způsobili takovým činem značnou škodu a získali takovým činem pro sebe značný prospěch,
- jednak obžalovaný Ing. V. zosnoval a řídil jiné, aby společným jednáním zmařili uspokojení věřitele jiné osoby tím, že odstranili její majetek, způsobili takovým činem značnou škodu a získali takovým činem pro sebe značný prospěch,
- jednak obžalovaní JUDr. M. a Ing. D. opatřením prostředků jiným usnadnili, aby společným jednáním zmařili uspokojení věřitele jiné osoby tím, že odstranili její majetek, způsobili takovým činem značnou škodu a získali takovým činem pro sebe značný prospěch,
- jednak obžalovaný H. opatřením prostředků jiným usnadnil, aby společným jednáním zmařili uspokojení věřitele jiné osoby tím, že odstranili část jejího majetek,

V. obžalovaný Č., Ing. K., JUDr. T. a Ing. V.

v přesně nezjištěné době od poloviny září roku 2014 do dne 25.09.2014 se obž. Č. dohodl s obž. Ing. K., xxx města Xxx a stávajícím členem obecního zastupitelstva města Xxx, že využijí skutečnosti, že dne 09.08.2009 uzavřeli obž. Ing. K. jakožto xxx jménem města a obž. Č. v zastoupení realitní společnosti V.I.P. Reality Xxx, s.r.o., se sídlem Praha 5, U Malvazinky 2670/30, dohodu o (výlučném) zprostředkování prodeje nemovitostí, kterou se město zavázalo prodat nemovitosti tvořící areál zámku Xxx, pokud společnost obž. Č. zajistí potenciálního kupujícího, jenž bude areál ochoten zakoupit nejméně za 15.000.000 Kč, a dále se město zavázalo zaplatit společnosti obž. Č. smluvní pokutu ve výši 5% z ceny nemovitosti, tedy nejméně ve výši 750.000 Kč, pokud by město s takovým potenciálním kupujícím smlouvu neuzavřelo, a že dále využijí skutečnosti, že město nedisponuje žádným písemným dokladem o ukončení platnosti této smlouvy a smlouva tudíž může být považována za platnou, přičemž věděli, že část areálu zámku již byla městem prodána třetím osobám a na zbývající části nemovitostí z areálu vážnou, v rozporu s uzavřenou dohodou, právní vady, a konečně že využijí skutečnosti, že obž. Č. má možnost městu představit dostatečně solventní osobu, která bude schopna kvalifikovaně předstírat skutečný zájem o koupi areálu zámku, aby se na úkor města neoprávněně obohatili nárokováním smluvní pokuty, načež dne 25.09.2014 se obž. Ing. V. dohodl s obž. Č., že Ing. V. bude předstírat skutečný a vážný zájem o koupi areálu zámku, přestože ve skutečnosti vůbec zájem o jeho koupi neměl, a to s úmyslem založit fiktivní důvod pro uplatnění nároku na smluvní pokutu ve výši 750.000 Kč, přičemž obž. Ing. V. rozhodl o tom, že s realizací jim pomůže JUDr. T., a s obž. Č. dohodl, že Ing. K. dostane jako svůj podíl nejméně částku ve výši 100.000 Kč, dne

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

29.09.2014 Ing. V. do záležitosti zasvětil JUDr. T., požádal jej o právní zajištění celé věci a přislíbil mu z vymožené smluvní pokuty částku ve výši 100.000 Kč, následně JUDr. T. v součinnosti s obžalovanými Č. a Ing. V. stanovil způsob, jak postupovat při vytváření fiktivního nároku na smluvní pokutu, v jehož rámci dne 24.10.2014 obž. Č. e-mailem požádal Lubomíra D., nar. xxx, xxx Xxx, o umožnění prohlídky areálu zámku a dne 30.10.2014 po dohodě s Ing. V. potvrdil termín prohlídky na 04.11.2014, téhož dne se domluvili na finálním dělení zisku z činu v poměru po 100.000 Kč pro obviněné Ing. K. a JUDr. T. a po 275.000 Kč pro obžalované Č. a Ing. V., ti dne 04.11.2014 společně přijeli do města Xxx, kde Ing. V. předstíral před xxx D., že je vážným zájemcem o koupi areálu zámku a že je ochoten celý areál koupit za částku ve výši 15.000.000 Kč, dne 11.11.2014 obž. JUDr. T. vypravil městu přípis, v němž obec informoval o tom, že společnost V.I.P. Reality Xxx splnila svůj závazek z dohody o zprostředkování ze dne 09.08.2009, když obstarala Ing. V. jakožto solventního a vážného zájemce o koupi areálu zámku za požadovanou minimální cenu a vyzval město, aby se vyjádřilo, zda je schopno dostát svým závazkům plynoucím ze smlouvy, dne 28.11.2014 obž. JUDr. T. vypravil městu další přípis, v němž konstatuje, že z vyjádření města ze dne 20.11.2014 vyplývá, že město není schopno kupní smlouvu s Ing. V. uzavřít, čímž byla dohoda ze dne 09.08.2009 porušena, což zakládá společnosti V.I.P. Reality Xxx nárok na smluvní pokutu podle čl. VII odst. 1 dohody ve výši 750.000 Kč a vyzval město k úhradě této částky do 12.12.2014, dne 16.12.2014 dal Ing. V. JUDr. T. pokyn podat proti městu žalobu poté, co mu obž. Č. sdělil, že se dozvěděl od Ing. K. o záměru města co nejvíce stanovenou splatnou smluvní pokuty oddalovat, dne 18.12.2014 obž. JUDr. T. podal u Okresního soudu v Prachaticích žalobu evidovanou pod sp. zn.: 6 C 259/2014, kterou se v zastoupení společnosti V.I.P. Reality Xxx, s.r.o., domáhá po městu Xxx uhrazení částky ve výši 750.000 Kč jakožto smluvní pokuty plynoucí z platné dohody o zprostředkování ze dne 09.08.2009, přičemž jakožto důvod zakládající nárok na smluvní pokutu je uvedena skutečnost, že město odmítlo uzavřít kupní smlouvu na areál zámku s Ing. Lubošem V., přestože dotýčný je ochoten a schopen za tuto nemovitost zaplatit požadovanou částku 15.000.000 Kč, přičemž všichni obžalovaní byli vedeni společným zlétrvajícím zlovolným úmyslem uvést poškozené město Xxx v omyl ohledně platnosti smlouvy ze dne 09.08.2009 a zejména ohledně skutečného zájmu a připravenosti Ing. V. koupit areál zámku za 15.000.000 Kč a tím způsobit na majetku města škodu ve výši 750.000 Kč, a uvedeným způsobem se na úkor města neoprávněně obohatit, a to Ing. K. o částku 100.000 Kč, JUDr. T. o částku 100.000 Kč a obžalovaní Č. a Ing. V. o částku 275.000 Kč, k dokonání skutku a ke způsobení škody nakonec nedošlo, přestože o to obžalovaní aktivně usilovali prostřednictvím vedeného soudního řízení,

tedy:

obžalovaní Č., Ing. K., JUDr. T. a Ing. V. se dopustili jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání zločinu v úmyslu zločin spáchat tím, že sebe obohatí tím, že uvedou někoho v omyl, spáchají takový čin jako členové organizované skupiny a způsobí takovým činem značnou škodu, avšak k dokonání zločinu nedošlo,

VI. obžalovaní Ing. D., Bc. L., Ing. Jiří R. a samostatně trestně stíhaný Ing. Michal R., narozený xxx

obžalovaní Ing. D. jako správkyně závodu, Ing. Michal R. xxx společností XXX., s.r.o., a Bc. L. jako účetní společnosti XXX., s.r.o., se nejprve v podvečerních hodinách dne 09.10.2014 dohodli, že následující den při podpisu připravované dohody o narovnání definované pod bodem IV. obžaloby mezi dvěma registrovanými plátcí daně z přidané hodnoty, a to společností XXX., s.r.o., se sídlem Xxx, a poškozenou společností Komerční Park Čestlice, s.r.o., se sídlem Praha 3, Cimburkova 730/27, uvedou zástupce poškozené společnosti v omyl předložením faktury za prodej technického zhodnocení objektu poškozené, v němž neoprávněně bez předchozí dohody a souhlasu poškozené společnosti uplatní režim přenesení daňové povinnosti dle ust. § 92a a násl. zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, a

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

poškozené společnosti tím způsobí větší škodu, přičemž dne 10.10.2014 obž. Bc. L. vyhotovila fakturu společnosti XXX., s.r.o., č. 14010015 za prodej technického zhodnocení na částku ve výši 2.539.117 Kč s poznámkou „daň odvede zákazník“, tedy bez uplatnění daně z přidané hodnoty, namísto toho, aby rozdělila fakturovanou částku na základ daně ve výši 2.098.444 Kč a daň ve výši 440.673 Kč, téhož dne obž. Ing. D. a obž. Ing. Michal R. předložili zástupcům poškozené společnosti Komerční Park Čestlice, s.r.o., v rámci podepsání dohody o narovnání v kanceláři exekutora na adrese Xxx, tuto fakturu č. 14010015 společně s fakturou č. 14010016 na prodej zůstatkové ceny technického zhodnocení za částku ve výši 588.663 Kč a s fakturou č. 14010017 na prodej hmotného majetku za částku ve výši 1.372.220 Kč, obě posledně uvedené faktury včetně daně z přidané hodnoty v sazbě 21% v celkové výši 340.382 Kč, ve svém souhrnu tedy obžalovaní Ing. D. a Ing. Michal R. předložili k převzetí tři faktury na celkovou částku ve výši 4.500.000 Kč včetně daně z přidané hodnoty, což odpovídalo čl. 5.2 písm. e) dohody o narovnání, avšak zároveň jednali v rozporu s čl. 5.7 dohody o narovnání, neboť souhrn základů daně z těchto tří faktur ve výši 4.159.618 Kč neodpovídal příslušné částce sjednané v dohodě o narovnání na částku 3.719.008 Kč a rovněž celková výše uplatněné daně z těchto tří faktur ve výši 340.382 Kč nesouhlasila s příslušnou částkou sjednanou v dohodě o narovnání na částku 780.992 Kč, ale byla ve skutečnosti o 440.610 Kč nižší, přičemž spoléhali, že nesoulad mezi fakturami a dohodou o narovnání nebude zástupkyněmi společnosti Komerční Park Čestlice, s.r.o., a to Lenkou F., nar. xxx, a Gabrielou J., nar. xxx, ani jejich právním zástupcem, advokátem Mgr. Martinem Sejkem, nar. xxx, odhalen, faktury budou přijaty a bezprostředně po podpisu dohody o narovnání Mgr. Sejk provede formou prioritních bankovních převodů sjednané platby, především převod částky ve výši 780.992 Kč odpovídající celkově sjednané dani z přidané hodnoty přímo na účet Finančního úřadu pro hlavní město Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 5, pod variabilním symbolem odpovídajícím identifikačnímu číslu společnosti XXX., s.r.o., přičemž obžalovaní Ing. D., Bc. L. a Ing. Michal R. byli vedeni úmyslem podstatnou část takto přímo uhrazené daně z přidané hodnoty získat od finančního úřadu nazpět jako přeplatek na dani a kompenzovat tak rozhodnutí poškozené společnosti Komerční Park Čestlice, s.r.o., odvést daň z dohody o narovnání přímo na účet finančního úřadu, neboť tím poškozená společnost chtěla zamezit svému případnému ručení ve smyslu ust. § 109 a násl. zákona č. 235/2004 Sb., protože měla důvodnou obavu, že společnost XXX., s.r.o., daň ve výši 780.992 Kč plynoucí z dohody o narovnání vůbec nezaplatí, a poté, co Lenka F. a Gabriela J. nesrovnalost ve faktuře č. 14010015 neodhalily, převedl Mgr. Sejk dne 10.10.2014 příslušnou částku ve výši 780.992 Kč na účet finančního úřadu č. 705-77628031/0710 pod variabilním symbolem 27361420 odpovídajícím identifikačnímu číslu společnosti XXX., s.r.o., jak vyplývalo ze smlouvy o advokátní úschově ze dne 07.10.2014 a z dohody o narovnání, a přestože zástupci poškozené společnosti Komerční Park Čestlice, s.r.o., ode dne 13.10.2014, kdy zjistili, že byli předložením a akceptováním faktury č. 14010015 uvedení v omyl, vyzývali opakovaně Ing. D. a Ing. Michala R. k opravě dané faktury, obžalovaní tak záměrně nečinili, ačkoliv společně s Bc. L. věděli, že poškozená společnost si v důsledku toho nebude moci uplatnit v rámci přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období měsíce října 2014 odpočet daně z této transakce v plánované výši 780.992 Kč, ale pouze ve výši 340.382 Kč, tedy odpočet o 440.610 Kč nižší, načež obž. Ing. Michal R. využil úzkého vztahu ke svému strýci, obž. Ing. Jiřímu R., jenž zastával pozici ředitele Finančního úřadu pro hlavní město Prahu, Územního pracoviště pro Prahu 5, a nejprve se s ním sešel dne 16.10.2014 v jeho kanceláři v sídle úřadu na adrese Praha 5, Peroutkova 263/61, společně s obž. Bc. L. a pracovníci finančního úřadu, Ing. Evou V., nar. xxx, jakožto odborníci na problematiku daně z přidané hodnoty, a na schůzce obžalovaní Bc. L. a Ing. Michal R., aniž by předložili rozhodné doklady vztahující se k dané transakci, sdělili obžalovaným Ing. Jiřímu R. a Ing. V., že mají v úmyslu se obohatit na úkor společnosti Komerční Park Čestlice, s.r.o., o cca 430.000 Kč použitím režimu přenesení daňové povinnosti ve spojitosti s fixně sjednanou celkovou částkou včetně daně z přidané hodnoty za prodej majetku, proti čemuž neměli Ing. Jiří R. a Ing. V. námitek pod podmínkou, že příslušná daň bude odvedena alespoň jedním ze

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

subjektů a nebude to v rozporu s uzavřenou smlouvou mezi společnostmi XXX., s.r.o., a Komerční Park Čestlice, s.r.o., dne 11.11.2014 se obž. Ing. Michal R. sešel s obž. Ing. Jiřím R. v jeho kanceláři a požádal jej, aby zajistil co nejrychlejší výplatu přeplatku na dani z přidané hodnoty pro společnost XXX., s.r.o., za měsíc říjen 2014 ve výši cca. 400.000 Kč a přiznal Ing. Jiřímu R., že „to je všechno daňově levá“, s čímž Ing. Jiří R. vyslovil pochopení, že je mu to jasné, a uložil Ing. Michalu R., aby k transakci osobně přinesl potřebné doklady a slíbil, že se o věc postará, dne 20.11.2014 předal obž. Ing. Michal R. na společném obědě Ing. Jiřímu R. přípis ze dne 19.11.2014 od Ing. D. obsahující žádost o výplatu veškerých finančních plnění ve prospěch společnosti XXX., s.r.o., na nově zřízený účet č. xxx, dne 23.11.2014 Ing. Michal R. převzal od obž. Bc. L. jí připravený koncept tiskopisu přiznání společnosti XXX., s.r.o., k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období měsíce října 2014, v němž byla vykázána daň na výstupu ve výši 376.591 Kč, odpočet daně ve výši 14.899 Kč a vlastní daňová povinnost ve výši 361.692 Kč s tím, že v daňovém přiznání byl neoprávněně uplatněn režim přenesení daňové povinnosti v částce 2.539.116 Kč vůči společnosti Komerční Park Čestlice, s.r.o., a dále převzal účetní podklady k dani z přidané hodnoty připravené Bc. L. obsahující přehled přijatých i uskutečněných plnění, tyto doklady následně obž. Ing. Michal R. dne 24.11.2014 osobně předal Ing. Jiřímu R., aby na jejich základě zajistil uvolnění domnělého přeplatku daně za zdaňovací období měsíce října 2014, když společnost Komerční Park Čestlice, s.r.o., převedla na účet finančního úřadu částku ve výši 780.992 Kč, což obž. Ing. Jiří R. učinil a z pozice ředitele územního pracoviště obratem udělil správci daně, Ing. Radku K., nar. xxx, pokyn zajistit výplatu přeplatku ve prospěch společnosti XXX., s.r.o., přestože věděl, že údajný přeplatek vznikl pouze v důsledku neoprávněného uplatnění režimu přenesení daňové povinnosti, teprve dne 25.11.2014 Ing. Michal R. informačním systémem datových zpráv podal oficiálně předmětné daňové přiznání včetně výpisu z evidence pro účely přenesení daňové povinnosti finančnímu úřadu, dne 05.12.2014 Ing. Michal R. na dalším ze společných obědů předal obž. Ing. Jiřímu R. přípis Ing. D. ze dne 05.12.2014 obsahující explicitní žádost o výplatu přeplatku daně z přidané hodnoty za zdaňovací období měsíce října 2014 ve prospěch společnosti XXX., s.r.o., na nově zřízený účet č. xxx, kterou si dne 24.11.2014 vyžádal správce daně Ing. K., a Ing. Jiří R. následně předal tuto žádost Ing. K. s opětovným pokynem nechat vyplatit požadovaný přeplatek ve prospěch společnosti XXX., s.r.o., přičemž poté, co se obž. Ing. Michal R. dne 08.12.2014 na jednání se zástupci společnosti Komerční Park Čestlice, s.r.o., dozvěděl, že tato bude proti podvodnému jednání společnosti XXX., s.r.o., brojit oznámením u finančního úřadu, se téhož dne v odpoledních hodinách sešel s Ing. Jiřím R. v jeho kanceláři a požádal jej, aby na případné stížnosti ze strany poškozené společnosti nebyl pracovníky finančního úřadu brán před vyplacením přeplatku žádný ohled a aby došlo k co nejrychlejšímu vyplacení tohoto přeplatku, čemuž obž. Ing. Jiří R. obratem vyhověl, a vzhledem ke svému plánovanému dlouhodobému pobytu v USA od 10.12.2014 povolal svou zástupkyni, Ing. Helenu U., nar. xxx, a uložil jí, aby se v jeho nepřítomnosti postarala o vrácení přeplatku společnosti jeho xxx, což Ing. U. přislíbila, a poté obž. Ing. Jiří R. slíbil Ing. Michalu R. vyplacení domnělého přeplatku ke dni 12.12.2014, na základě žádosti Ing. D. ze dne 05.12.2014 a pokynu obž. Ing. Jiřího R. připravil Ing. K. rozhodnutí pod č. j.: 6871441/14/2005-52521-705642 o vrácení přeplatku na dani z přidané hodnoty společnosti XXX., s.r.o., ve výši 388.602 Kč, jenž byl určen odečtením daňové povinnosti za září 2014 ve výši 30.698 Kč a za říjen 2014 ve výši 361.692 Kč od platby ve výši 780.992 Kč provedené ve prospěch daňového účtu společnosti XXX., s.r.o., společností Komerční Park Čestlice, s.r.o., toto rozhodnutí následně dne 12.12.2014 na základě pokynu obž. Ing. Jiřího R. elektronicky schválila zástupkyně ředitele Ing. U., a proto došlo k vyplacení předmětné částky na účet č. xxx, odkud jej dne 15.12.2014 Ing. D. převedla na účet exekutora JUDr. M. č. xxx, který částku dále přeposlal dne 16.12.2014 na bankovní účet Ing. V. č. xxx, čímž všichni obžalovaní svým vzájemně koordinovaným postupem způsobili společnosti Komerční Park Čestlice, s.r.o., škodu ve výši 440.673 Kč, přičemž obž. Ing. Jiří R. zneužil svěřenou pravomoc vedoucího úředníka orgánu daňové správy a svým podřízeným uděloval

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

pokyny k provádění činností, o nichž věděl, že jsou v rozporu s povinnostmi uloženými správcům daně v ust. § 1 odst. 2 a v ust. § 5 zák. č. 280/2009 Sb., daňového řádu, ve znění pozdějších předpisů, a to v úmyslu neoprávněně obohatit společnost XXX., s.r.o., a způsobit škodu společnosti Komerční Park Čestlice, s.r.o.,

tedy:

- jednak obžalovaní Ing. D., Bc. L., Ing. Jiří R. a samostatně trestně stíhaný Ing. Michal R. sebe i jiného obohatili tím, že uvedli někoho v omyl, způsobili takovým činem větší škodu a spáchali takový čin jako členové organizované skupiny,
- jednak obžalovaný Ing. Jiří R. jako úřední osoba, která v úmyslu způsobit jinému škodu a opatřit jinému neoprávněný prospěch vykonával svou pravomoc způsobem odporujícím jinému právnímu předpisu,

VII. obžalování Ing. E., H., P. a Ing. V.

dne 01.12.2014 obž. Ing. V. přesvědčil obž. P., jednatele společnosti Xxx, s.r.o., se sídlem xxx, aby tato společnost fingovala pořízení osobního motorového vozidla tovární značky Porsche Carrera 911, VIN: WP0ZZZ99Z3S604701, od Vladimíra R., nar. xxx, prostřednictvím třetího subjektu registrovaného k dani z přidané hodnoty za vyšší než skutečně uhrazenou kupní cenu ve výši 550.000 Kč, a to s úmyslem uplatnit si jménem této společnosti z navýšené pořizovací ceny neoprávněný odpočet na dani z přidané hodnoty, s čímž obž. P. souhlasil, Ing. V. poté obratem zasvětil do chystané transakce obž. H. a pověřil jej, aby s obž. Ing. E. dojednal zapojení třetího subjektu jakožto fingovaného prostředníka za odměnu ve výši čtvrtiny předpokládaného zisku, což obž. H. v ranních hodinách dne 02.12.2014 učinil a Ing. E. následně téhož dne obž. Ing. V. potvrdil, že za odměnu ve výši cca. 50.000 Kč údajného prostředníka zajistí, dne 03.12.2014 v Řevnicích obžalování Ing. V. a P. dohodli podrobnosti celé transakce zejména s ohledem na to, že již dne 24.11.2014 byla mezi společnostmi Xxx, s.r.o., a Vladimírem R. uzavřena kupní smlouva a uhrazena záloha ve výši 50.000 Kč, dne 27.11.2014 byl doplacen zbytek kupní ceny sjednané na částku 550.000 Kč a dne 28.11.2014 bylo vozidlo fyzicky obž. P. převzato, následně v období od 04.12.2014 do 16.12.2014 Ing. E. zajistil pro účely fiktivní fakturace společnost Xxx, s.r.o., xxx, poté obžalování Ing. V. a H. dojednali s prodávajícím změny již uzavřených a konzumovaných smluv se společností Xxx, s.r.o., uzavření nové smlouvy o advokátní úschově a nové kupní smlouvy se společností Xxx, s.r.o., na kupní cenu ve výši 550.000 Kč, kterou za společnost Xxx, s.r.o., podepsala dosud nezjištěná osoba jménem Pavla L., nar. xxx, jednatele společnosti Xxx, s.r.o., posléze obž. H. připravil novou kupní smlouvu mezi společností Xxx, s.r.o., jako prodávajícím a společností Xxx, s.r.o., jako kupujícím, v níž byla účelově navýšena kupní cena předmětného automobilu na celkovou částku ve výši 1.248.720 Kč, včetně DPH ve výši 216.720 Kč, přičemž tuto smlouvu podepsala jménem společnosti Xxx, s.r.o., za Pavla L. dosud nezjištěná osoba a jménem společnosti Xxx, s.r.o., druhý jednatel Vladimír M., nar. xxx, dne 17.12.2014 zajistil obž. H. zápis změny u předmětného vozidla v registru silničních vozidel z Vladimíra R. na společnost Xxx, s.r.o., a poté obratem dne 18.12.2014 ze společnosti Xxx, s.r.o., na společnost Xxx, s.r.o., následně obž. H. předal obž. P. veškeré doklady související s fingovanou transakcí a ten tyto písemnosti předal účetní společnosti Xxx, s.r.o., která postupovala v souladu se svými obecnými pracovními pokyny, účetní doklady zpracovala, vozidlo zahrnula do obchodního majetku společnosti a zejména pořízení automobilu zohlednila na vstupu mezi přijatými zdanitelnými plněními v daňovém priznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období měsíce prosince 2014, které bylo podáno dne 28.01.2015 u Finančního úřadu pro hlavní město Prahu, Územního pracoviště pro Prahu 9, se sídlem Praha 9, Drahobejlova 945/48, čímž byl odpočet daně z přidané hodnoty na vstupu společnosti Xxx, s.r.o., protiprávně, v rozporu s ust. § 72 odst. 1 písm. a) zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, navýšen o částku 216.720 Kč, jež byla správcem daně v plné výši z titulu deklarovaného nadměrného odpočtu společnosti vrácena, přičemž všichni obžalovaní od počátku jednali

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

s úmyslem dosáhnout zvýšení nároku na odpočet daně z přidané hodnoty a na úkor České republiky se tak neoprávněně obohatit s tím, že ze získané částky obž. P. poskytl obž. H. odměnu 10.000 Kč a obž. Ing. V. odměnu 100.000 Kč, jenž polovinu z této částky přenechal obž. Ing. E.,

tedy:

obžalovaní Ing. E., H., P. a Ing. V. ve větším rozsahu vylákali výhodu na dani a spáchali takový čin s více než dvěma osobami,

VIII. obžalovaní B., B., JUDr. M., JUDr. T. a Ing. V.

dne 26.02.2015 se obž. Ing. V. dozvěděl od obž. JUDr. T. jakožto právního zástupce manželů B. ve sporech vedených Městským soudem v Praze pod sp. zn.: 47 Cm 114/2014 a pod sp. zn.: 24 Cm 71/2014 na základě žalob jejich věřitele GE Money Bank, a. s., nyní Moneta Money Bank, a.s., se sídlem Praha 4, Vyskočilova 1422/1a, o zaplacení částky ve výši 896.242 Kč s příslušenstvím, resp. částky ve výši 136.958 Kč s příslušenstvím, že je zcela minimální šance na úspěch B. v těchto sporech, a následně pojal protiprávní úmysl zabránit budoucímu uspokojení pohledávek věřitele prostřednictvím zmanipulovaného exekučního řízení vedeného spráteným soudním exekutorem s cílem vytvořit prioritní blokační nároky na majetek manželů B., s čímž JUDr. T. vyslovil souhlas a přislíbil poskytnout svou součinnost, následujícího dne se obž. Ing. V. dohodl s obž. B., že s tímto záměrem vytvoří fiktivní závazek manželů B. ve výši 800.000 Kč z titulu údajné půjčky, načež Ing. V. pověřil JUDr. T., aby k tomuto fiktivnímu závazku vytvořil potřebné písemnosti, především smlouvu o úvěru, což JUDr. T. posléze učinil, v období od 03.03.2015 do 05.03.2015 obž. B. přesvědčil svoji manželku, obž. B., aby za účelem zamezení uspokojení pohledávek GE Money Bank, a.s., souhlasila s podepsáním notářského zápisu o údajné půjčce B. obsahující doložku o svolení k přímé vykonatelnosti zápisu, načež dne 19.03.2015 podepsali obž. Ing. V. xxx HV Financ, s. r. o., se sídlem Praha 5, U Malvazinky 2670/30, a manželé B. v kanceláři notáře Mgr. Václava V2., nar. xxx, na adrese Xxx, nejprve smlouvu o úvěru ve výši 800.000 Kč, kterou pro ně připravil JUDr. T., a následně podepsali i notářský zápis č. NZ 415/2015, N 331/2015, kterým manželé B. uznali neexistující závazek ve výši 800.000 Kč, zavázali se jej splatit do 19.05.2015 a svolili k přímé vykonatelnosti notářského zápisu, téhož dne nechal obž. Ing. V. odeslat z účtu společnosti HV Financ, s.r.o., č. xxx částku ve výši 800.000 Kč na účet č. 191912327/0300 ovládaný obž. B., čímž se snažili vytvořit zdání o skutečně existujícím závazku manželů B. a zastrít tím účelovost notářského zápisu, posléze obž. B. zaslané peněžní prostředky z účtu v hotovosti vybral a Ing. V. je postupně v období od 25.03.2015 do 11.04.2015 vrátil zpět, dne 15.04.2015 dal obž. Ing. V. pokyn JUDr. T., aby soudní řízení ve věci sporů manželů B. s GE Money Bank, a.s., co nejvíce protahoval se záměrem oddálit vydání řádného exekučního titulu proti manželům B., což obž. JUDr. T. provedl dne 25.05.2015 podáním blanketního odvolání proti rozsudku Městského soudu v Praze, sp. zn.: 24 Cm 71/2014, ze dne 15.04.2015 a podáním odůvodnění tohoto odvolání dne 16.06.2015, mezitím již dne 16.04.2015 Ing. V. předal obž. JUDr. M. v jeho kanceláři na adrese Xxx, předmětný notářský zápis a zaslal jej do plánu ochránit prostřednictvím účelové exekuce majetek manželů B. před jejich věřitelem a požádal jej o zajištění této věci, s čímž obž. JUDr. M. souhlasil, dne 19.04.2015 připravil pro společnost HV Financ, s.r.o., exekuční návrh a elektronicky jej odeslal Ing. V. s poučením, aby tento návrh zaslal do exekutorské kanceláře až po splatnosti fiktivního závazku manželů B., tedy nejdříve dne 20.05.2015, nicméně obž. Ing. V. návrh odeslal poštou obratem již dne 20.04.2015, přesto JUDr. M. nechal opatřit přijatý návrh pozměněným podacím razítkem ze dne 20.05.2015 a následně zajistil prostřednictvím usnesení Okresního soudu v Berouně ze dne 26.05.2015 vydaného pod sp. zn.: 16 EXE 957/2015-12 pověření své osoby vedením exekuce proti manželům B., dne 28.05.2015 Ing. V. udělil opakovaně obž. JUDr. M. pokyn provést na majetek manželů B. „ochrannou exekuci“ za účelem zmaření možnosti uspokojení jejich věřitele, především aby JUDr. M. zatížil zástavními právy jejich nemovitosti, načež dne 29.05.2015 obž. JUDr. M. vydal exekuční příkazy pod č. j.: 156 EX

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

1277/15-7 a pod č. j.: 156 EX 1277/15-8, kterými rozhodl o provedení exekuce prodejem nemovitostí ve vlastnictví obž. B., resp. ve společném jmění manželů B., a o zřízení exekutorského zástavního práva na těchto nemovitostech, konkrétně na pozemcích:

v katastrálním území xxx, obec xxx, Katastrální úřad pro Středočeský kraj – katastrální pracoviště xxx, jmenovitě:

- pozemku parcelní č. xxx,
- pozemku parcelní č. xxx
- pozemků parcelní č. xxx,
- pozemku parcelní č. xxx,
- pozemku parcelní č. xxx,
- pozemku parcelní č. xxx,
- pozemku parcelní č. xxx,
- pozemku parcelní č. xxx,
- pozemku parcelní č. xxx,
- pozemku parcelní č. xxx,
- pozemku parcelní č. xxx a
- pozemků parcelní č. xxx,

v katastrálním území xxx, Katastrální úřad pro Středočeský kraj – katastrální pracoviště xxx, jmenovitě:

- pozemku parcelní č. xxx,
- pozemku parcelní č. xxx,
- pozemku parcelní č. xxx a
- pozemku parcelní č. xxx,

příčemž obž. JUDr. M. jakožto soudem pověřený exekutor prováděl osobně exekuční činnost v rozporu s ust. § 2 odst. 1, 2, § 46 odst. 1, § 58 odst. 1 a § 66 zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti, ve znění pozdějších předpisů, když zneužil účel exekučního řízení a institut prodeje nemovitých věcí s tím, že všichni obžalovaní koordinovaným, promyšleným a déletrvajícím jednáním, spočívajícím v provedení účelového exekučního řízení, se zlovolným záměrem usilovali o to, aby se poškozená společnost Moneta Money Bank, a.s., nedomohla svých práv a aby jí způsobili škodu ve výši 1.033.200 Kč, nicméně k zamýšlenému následku nedošlo,

tedy:

- jednak obžalovaný JUDr. M. se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání zločinu v úmyslu zločin spáchat tím, že jako úřední osoba, která v úmyslu způsobit jinému škodu a opatřit jinému neoprávněný prospěch, vykonává svou pravomoc způsobem odporujícím jinému právnímu předpisu s úmyslem způsobit takovým činem značnou škodu, avšak k dokonání zločinu nedošlo,
- jednak obžalovaný Ing. V. zosnoval a řídil jiného, aby se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání zločinu v úmyslu zločin spáchat tím, že jako úřední osoba, která v úmyslu způsobit jinému škodu a opatřit jinému neoprávněný prospěch, vykonává svou pravomoc způsobem odporujícím jinému právnímu předpisu s úmyslem způsobit takovým činem značnou škodu, avšak k dokonání zločinu nedošlo,
- jednak se obžalovaní B. a B. společně dopustili jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání přečinu v úmyslu přečin spáchat tím, že zmaří uspokojení svého věřitele tím, že předstírají neexistující závazek a způsobí takovým činem značnou škodu, avšak k dokonání přečinu nedošlo,
- jednak obžalovaný Ing. V. zosnoval a řídil jiné, aby se společně dopustili jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání přečinu v úmyslu přečin spáchat tím, že zmaří

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

uspokojení svého věřitele tím, že předstírají neexistující závazek a způsobí takovým činem značnou škodu, avšak k dokonání přečinu nedošlo,

- jednak obžalovaní JUDr. M. a JUDr. T. opatřením prostředků jiným usnadnili, aby se společně dopustili jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání přečinu v úmyslu přečin spáchat tím, že zmaří uspokojení svého věřitele tím, že předstírají neexistující závazek a způsobí takovým činem značnou škodu, avšak k dokonání přečinu nedošlo,

IX. obžalovaný Ing. V.

od přesně nezjištěné doby do 16.06.2015 neoprávněně nabyl do vlastnictví a na adrese xxx okres xxx, přechovával samonabíjecí pistoli značky ČZ 75, ráže 9 mm Luger, výrobní číslo: J4187, včetně zásobníku a munice, loveckou pušku - brokovou dvojku značky IJ, ráže 12-12/70, výrobní číslo: B11734, vojenskou opakovací pušku značky Mannlicher, ráže 8x56R, výrobní číslo: C7828, a kulový dvojáček, ráže 22LR/9 mm Flobert, výrobní č. 824, aniž by nabytí vlastnictví ohlásil příslušnému orgánu Policie ČR a držení těchto zbraní zaregistroval postupem dle ust. § 41 odst. 1 a násl. zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu, ve znění pozdějších předpisů, dále rovněž neoprávněně nabyl do vlastnictví a přechovával speciální vojenský imitační prostředek, výbušku V-5b včetně iniciátoru - třetího zapalovače TZ-M3, přestože se podle ust. § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu, ve znění pozdějších předpisů, jedná o zbraň kategorie A, tedy zakázanou vojenskou municí, kterou je dle ust. § 9 odst. 1 předmětného zákona zakázáno nabývat do vlastnictví a držet bez udělené výjimky, kterou obviněný nemá, a jako držitel zbrojního průkazu pro skupiny A, B, C a E a oprávněný vlastník pěti jiných střelných zbraní si musel být vědom skutečnosti, že výše uvedené zbraně a munici drží neoprávněně,

tedy:

bez povolení si opatroval zbraně,

čímž spáchali

pod bodem ad I.)

obžalovaní **Vladimír D2., JUDr. Jaroslav T., Ing. Luboš V., Mgr. Václav V2. a JUDr. Aleš Z.** pokus zločinu podvodu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku k § 209 odst. 1, 4 písm. a), odst. 5 písm. a) trestního zákoníku,

pod bodem ad II.)

obžalovaní **Václav O., JUDr. Jaroslav T. a Ing. Luboš V.** pokus zločinu podvodu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku k § 209 odst. 1, 3, 4 písm. a) trestního zákoníku,

pod bodem ad III.)

obžalovaný Ing. Luboš V. zločin křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 odst. 1 trestního zákoníku ve formě návodu podle § 24 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku,

pod bodem ad IV.)

- jednak **obžalovaný JUDr. Milan M.** zločin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a), f) trestního zákoníku,

- jednak **obžalovaný JUDr. Milan M.** zločin přijetí úplatku podle § 331 odst. 1 alinea 1, odst. 3 písm. b) trestního zákoníku,

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

- jednak **obžalovaná Ing. Jaroslava D.** zločin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a), f) trestního zákoníku ve formě pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku,
- jednak **obžalovaná Ing. Jaroslava D.** přečin přijetí úplatku podle § 331 odst. 1 alinea 1 trestního zákoníku,
- jednak **obžalovaní Vladimír D2., Aleš M2. a Ing. Luboš V.** zločin podplacení podle § 332 odst. 1 alinea 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku, a to ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,
- jednak **obžalovaní Vladimír D2. a Aleš M2.** přečin poškození věřitele podle § 222 odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a), b) trestního zákoníku, a to ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,
- jednak **obžalovaný Ing. Luboš V.** přečin poškození věřitele podle § 222 odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a), b) trestního zákoníku ve formě organizátorství podle § 24 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku,
- jednak **obžalovaní Ing. Jaroslava D. a JUDr. Milan M.** přečin poškození věřitele podle § 222 odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a), b) trestního zákoníku ve formě pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku,
- jednak **obžalovaný Tomáš H.** přečin poškození věřitele § 222 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku ve formě pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku,

pod bodem ad V.)

obžalovaní **Jan Č., Ing. Petr K., JUDr. Jaroslav T. a Ing. Luboš V.** pokus zločinu podvodu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku k § 209 odst. 1, 4 písm. a), d) trestního zákoníku,

pod bodem ad VI.)

- jednak obžalovaní **Ing. Jaroslava D., Bc. Dana L. a Ing. Jiří R.** zločin podvodu podle § 209 odst. 1, 3, 4 písm. a) trestního zákoníku,
- jednak obžalovaný **Ing. Jiří R.** přečin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku,

pod bodem ad VII.)

obžalovaní **Ing. Petr E., Tomáš H., Jiří P. a Ing. Luboš V.** zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku,

pod bodem ad VIII.)

- jednak **obžalovaný JUDr. Milan M.** pokus zločinu zneužití pravomoci úřední osoby podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku k § 329 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. f) trestního zákoníku,
- jednak **obžalovaný Ing. Luboš V.** pokus zločinu zneužití pravomoci úřední osoby podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku k § 329 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. f) trestního zákoníku ve formě organizátorství podle § 24 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku,
- jednak **obžalovaní Václav B. a Dagmar B.** pokus přečinu poškození věřitele podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku k § 222 odst. 1 písm. d), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, a to ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,
- jednak **obžalovaný Ing. Luboš V.** pokus přečinu poškození věřitele podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku k § 222 odst. 1 písm. d), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku ve formě organizátorství podle § 24 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku,
- jednak **obžalovaní JUDr. Milan M. a JUDr. Jaroslav T.** pokus přečinu poškození věřitele podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku k § 222 odst. 1 písm. d), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku ve formě pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku,

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

pod bodem ad IX.)

obžalovaný **Ing. Luboš V.** přečin nedovoleného ozbrojování podle § 279 odst. 3 písm. b) trestního zákoníku,

a odsuzují se**1. obžalovaný Václav B.**

Podle § 222 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **18 (osmnácti) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **3 (tři) let**.

2. obžalovaná Dagmar B.

Podle § 222 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **10-ti (deseti) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **18-ti (osmnácti) měsíců**.

3. obžalovaný Jan Č.

Podle § 209 odst. 4 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **3 (tři) let**.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **4 (čtyř) let**.

Podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku a § 68 odst. 1,2 tr. zákoníku k **peněžitému trestu** ve výměře **200.000,- Kč (slovy dvě stě tisíc korun českých)**, vyměřenému jako 200 denních sazeb, přičemž jedna denní sazba činí 1.000,- Kč.

4. obžalovaná Ing. Jaroslava D.

Podle § 329 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **3 (tři) let** nepodmíněně.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje **do věznice s ostrahou**.

Podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku a § 68 odst. 1,2 tr. zákoníku k **peněžitému trestu** ve výměře **1.000.000,- Kč (slovy jeden milion korun českých)**, vyměřenému jako 200 denních sazeb, přičemž jedna denní sazba činí 5.000,- Kč.

Podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku k **trestu zákazu činnosti** spočívající ve výkonu funkce insolvenční správkyne, statutárního orgánu v obchodních společnostech, likvidátorky a správkyne podniku na dobu trvání **5-ti (pěti) let**.

5. obžalovaný Vladimír D2.

Podle § 209 odst. 5 tr. zákoníku za použití § 58 odst. 6 tr. zákoníku a § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **3 (tři) let** nepodmíněně.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje **do věznice s ostrahou**.

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

Podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku a § 68 odst. 1,2 tr. zákoníku k **peněžitému trestu** ve výměře **1.000.000,- Kč (slovy jeden milion korun českých)**, vyměřenému jako 200 denních sazeb, přičemž jedna denní sazba činní 5.000,- Kč.

6. obžalovaný Ing. Petr E.

Podle § 240 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **2 (dvou) let**.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **2 (dvou) let**.

7. obžalovaný Tomáš H.

Podle § 240 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **2 (dvou) let**.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **3 (tří) let**.

Podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku a § 68 odst. 1,2 tr. zákoníku k **peněžitému trestu** ve výměře **100.000,- Kč (slovy sto tisíc korun českých)**, vyměřenému jako 100 denních sazeb, přičemž jedna denní sazba činní 1.000,- Kč.

8. obžalovaný Ing. Petr K.

Podle § 209 odst. 4 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **3 (tří) let**.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **4 (čtyř) let**.

Podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku a § 68 odst. 1,2 tr. zákoníku k **peněžitému trestu** ve výměře **50.000,- Kč (slovy padesát tisíc korun českých)**, vyměřenému jako 100 denních sazeb, přičemž jedna denní sazba činní 500,- Kč.

9. obžalovaná Bc. Dana L.

Podle § 209 odst. 4 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **2,5 (dvou a půl) let**.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **3 (tří) let**.

10. obžalovaný JUDr. Milan M.

Podle § 329 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **3 (tří) let** nepodmíněně.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje **do věznice s ostrahou**.

Podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku a § 68 odst. 1,2 tr. zákoníku k **peněžitému trestu** ve výměře **1.000.000,- Kč (slovy jeden milion korun českých)**, vyměřenému jako 200 denních sazeb, přičemž jedna denní sazba činní 5.000,- Kč.

Podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku k **trestu zákazu činnosti** spočívající ve výkonu funkce exekutora na dobu trvání **5 -ti (pěti) let**.

11. obžalovaný Aleš M2.

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

Podle § 332 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 3 (tří) let.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 5-ti (pěti) let.

Podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku a § 68 odst. 1,2 tr. zákoníku k peněžitému trestu ve výměře 1.000.000,- Kč (slovy jeden milion korun českých), vyměřenému jako 200 denních sazeb, přičemž jedna denní sazba činí 5.000,- Kč.

12.obžalovaný Václav O.

Podle § 209 odst. 4 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **2 (dvou) let**.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **2 (dvou) let**.

13.obžalovaný Jiří P.

Podle § 240 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **2 (dvou) let**.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **3 (tří) let**.

Podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku a § 68 odst. 1,2 tr. zákoníku k **peněžitému trestu** ve výměře **100.000,- Kč (slovy sto tisíc korun českých)**, vyměřenému jako 100 denních sazeb, přičemž jedna denní sazba činí 1.000,- Kč.

14.obžalovaný Ing. Jiří R.

Podle § 209 odst. 4 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **2 (dvou) let**.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **3 (tří) let**.

Podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku k **trestu zákazu činnosti** spočívající ve výkonu funkce vedoucího pracovníka ve státní správě na dobu trvání **5 -ti (pěti) let**.

15.obžalovaný JUDr. Jaroslav T.

Podle § 209 odst. 5 tr. zákoníku za použití § 58 odst. 6 tr. zákoníku a § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **3 (tří) let** nepodmíněně.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje **do věznice s ostrahou**.

Podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku a § 68 odst. 1,2 tr. zákoníku k **peněžitému trestu** ve výměře **200.000,- Kč (slovy dvě stě tisíc korun českých)**, vyměřenému jako 200 denních sazeb, přičemž jedna denní sazba činí 1.000,- Kč.

16.obžalovaný Ing. Luboš V.

Podle § 209 odst. 5 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **7 (sedmi) let** nepodmíněně.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje **do věznice s ostrahou**.

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

Podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku a § 68 odst. 1,2 tr. zákoníku k **peněžitému trestu** ve výměře **5.000.000,- Kč (slovy pět milionů tisíc korun českých)**, vyměřenému jako 500 denních sazeb, přičemž jedna denní sazba činí 10.000,- Kč.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku k trestu **propadnutí věci** a to:

- samonabíjecí pistoli značky ČZ 75, ráže 9 mm Luger, výrobní číslo: J4187, včetně zásobníku a munice,
- loveckou pušku - brokovou dvojku značky IJ, ráže 12-12/70, výrobní číslo: B11734,
- vojenskou opakovací pušku značky Mannlicher, ráže 8x56R, výrobní číslo: C7828,
- kulový dvoják, ráže 22LR/9 mm Flobert, výrobní č. 824,
- speciální vojenský imitační prostředek, výbušku V-5b včetně iniciátoru - třecího zapalovače TZ-M3,

17.obžalovaný Mgr. Václav V2.,

Podle § 209 odst. 5 tr. zákoníku za použití § 58 odst. 6 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **3 (tři) let**.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **4 (čtyř) let**.

Podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku a § 68 odst. 1,2 tr. zákoníku k **peněžitému trestu** ve výměře **400.000,- Kč (slovy čtyřista tisíc korun českých)**, vyměřenému jako 400 denních sazeb, přičemž jedna denní sazba činí 1.000,- Kč.

Podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku k **trestu zákazu činnosti** spočívající ve výkonu funkce notáře na dobu trvání **5 -ti (pěti) let**.

18.obžalovaný JUDr. Aleš Z.,

Podle § 209 odst. 5 tr. zákoníku za použití § 58 odst. 6 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **3 (tři) let**.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **5 (pěti) let**.

Podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku a § 68 odst. 1,2 tr. zákoníku k **peněžitému trestu** ve výměře **200.000,- Kč (slovy dvě stě tisíc korun českých)**, vyměřenému jako 200 denních sazeb, přičemž jedna denní sazba činí 1.000,- Kč.

Podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku k **trestu zákazu činnosti** spočívající ve výkonu povolání advokáta na dobu trvání **5 -ti (pěti) let**.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu se obžalovaným Ing. Jaroslavě D., Vladimíru D2., Tomáši H., JUDr. Milanu M., Aleši M2. a Ing. Luboši V. ukládá, aby společně a nerozdílně nahradili škodu, kterou trestnou činností způsobili, a to poškozeným:

- notáři **JUDr. Romanu B. xxx**, částku ve výši **5.264,- Kč**,
- **společnosti Conquest Print, s.r.o.**, IČO: 291 23 585, se sídlem Hořovice, okres Beroun, Jungmannova 156/2b, škodu ve výši **7.143,- Kč**,
- **společnosti Generali Pojišťovna, a.s.**, IČO: 618 59 869, se sídlem Praha 2, Bělehradská 299/132, škodu ve výši **3.831,- Kč**,
- **společnosti J. J. Darboven, s.r.o.**, IČ: 182 27 139, se sídlem Praha 5, Na Radosti 413, škodu ve výši **638.401,- Kč**,
- **Tomáši J.**, nar. xxx, bytem Xxx, xxx, škodu ve výši **544.500,- Kč**,

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

- společnosti **Klifa, s.r.o.**, IČ: 247 92 683, se sídlem Měšice, okres Praha - východ, Průmyslová 338, škodu ve výši **35.586,- Kč**,
- společnosti **Komerční banka, a.s.**, IČ: 453 17 054, se sídlem Praha 1, Na Příkopě 969/33, škodu ve výši **226.496,- Kč**,
- **Františku K.**, xxx, Xxx, škodu ve výši **3.200,- Kč**,
- společnosti **Maso-Profit, s.r.o.**, IČ: 406 12 848, se sídlem Praha 9, Hrdlořežská 197/6, škodu ve výši **2.535,- Kč**,
- **Zdeňku S.**, xxx, škodu ve výši **106.538,- Kč**,
- **notáři Mgr. Václavu V2.**, xxx, se sídlem Xxx, škodu ve výši **48.037,- Kč**,
- **Ing. Evě M.Z.**, Xxx, škodu ve výši **27.025,- Kč**.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškození Renáta R., JUDr. Ing. Ondřej K., Mgr. David Uhlíř, společnost Free Group s.r.o. a Moneta Money Bank **odkazují** se svými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškození JUDr. Roman B., Generali pojišťovna, a.s., J. J. Darboven, s.r.o., a Klifa, s.r.o., **odkazují** se zbytky svých nároků na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění

1. Dne 20. 12. 2018 byla u zdejšího soudu podána státním zástupcem Městského státního zastupitelství v Praze obžaloba ze dne 14.12.2018 pod sp.zn. 1KZV 68/2017 na 19 obžalovaných, a to pro celkem devět skutků, kterých se měli v různém složení ve vztahu k jednotlivým skutkům tyto obžalovaní dopustit. V průběhu hlavního líčení došlo k vyloučení věci původně obžalovaného, nyní samostatně trestně stíhaného Ing. Michala R., nar. xxx v Praze, podnikatele a soudního znalce, trvale bytem Xxx, k samostatnému projednání z důvodu podání návrhu na schválení dohody o vině a trestu.
2. Soud má po provedeném dokazování za to, že mu dokázané skutečnosti umožňují ve věci spravedlivě a kvalifikovaně rozhodnout.

Otázka zákonnosti úkonů prováděných v přípravném řízení

3. V průběhu řízení před soudem podávali obžalovaní opakovaně námítky proti postupu orgánů činných v trestním řízení v přípravném řízení. Zejména byla opakovaně namítána nezákonnost odposlechů a záznamů telekomunikačního provozu a sledování osob a věcí. Z tohoto důvodu a rovněž po přihlídnutí k významné roli tímto postupem získaných důkazů v posuzované věci, považuje soud za nutné vyjádřit se ještě před sumarizací a zhodnocením jednotlivě provedených důkazů, k těmto námítkám.
4. Prvotní poznatky o možné trestné činnosti byly získány z anonymního trestního oznámení podaného dne 10. 4. 2013 u Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 2 a z následné e-mailové komunikace policejního orgánu s oznamovatelem. K námítkám vůči formě komunikace policejního orgánu s oznamovatelem soud přisvědčuje, že použití soukromé e-mailové adresy policejním orgánem namísto adresy služební lze považovat za nestandardní, ale nikoli za protizákonné. Policejní orgán pak pochybil, když nepoučil oznamovatele o odpovědnosti za vědomě nepravdivé údaje podle § 158 odst. 2 trestního řádu. Namítané vady ovšem nejsou natolik závažné, aby způsobily nepoužitelnost takto získaných informací pro účely trestního řízení. Soud neshledal důvody pro zpochybnění autenticity předmětné komunikace s oznamovatelem, neboť její vyznění zcela odpovídá tvrzené situaci oznamovatele, který nechce ohrozit svou anonymitu, protože se dle svých slov obává o sebe a svou rodinu. Pokud jde o námítky zpochybnující tuto komunikaci na základě změn v použitém písmu či údajně příliš včasné odpovědi oznamovatele, lze uvést, že ke změnám písma mohlo dojít různými způsoby,

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

kdy například si oznamovatel zprávu z velké části připravil v textovém editoru a poté ji mohl zkopírovat do rozhraní pro psaní e-mailových zpráv. Pokud jde rychlost reakcí a odpovědí oznamovatele, i tuto soud hodnotí jako zcela adekvátní, přirozenou, nijak nestandardní.

5. Policejní orgán je podle § 158 odst. 1 trestního řádu povinen na základě vlastních poznatků, trestních oznámení i podnětů jiných osob a orgánů, na jejichž podkladě lze učinit závěr o podezření ze spáchání trestného činu, učinit všechna potřebná šetření a opatření k odhalení skutečností nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin, a směřujících ke zjištění jeho pachatele. Předmětné trestní oznámení ve spojení s následnou komunikací s oznamovatelem ve svém souhrnu poskytlo policejnímu orgánu velmi konkrétní informace o údajné trestné činnosti, a policejní orgán byl tak povinen ve věci dále konat. Proto zcela správně zahájil úkony trestního řízení.
6. Ze spisu vyplývá, že policejní orgán byl po získání informací z trestního oznámení a následné komunikace s oznamovatelem ve věci činný. Zejména provedl lustrace dotčených fyzických osob a společností, místním šetřením prověřil objekty, ve kterých se nacházejí předmětné nebytové prostory, a rovněž si vyžádal kopie plánů těchto budov.
7. Pokud jde o první sledování týkající se osob Jindřicha B. a Ing. Vlastimila Z., neshledává zde soud tvrzenou nezákonnost. Policejní orgán zcela správně požádal státního zástupce o povolení sledování ve smyslu § 158d odst. 2 trestního řádu, neboť měly být ze sledování pořizovány záznamy. Policejní orgán ve svých žádostech o vydání povolení ke sledování ze dnů 27. 5. 2013 a 11. 6. 2013 uvádí trestněprávně relevantní skutečnosti, když popisuje velmi konkrétně možnou trestnou činnost. Zároveň uvádí, co má být sledováním zjištěno a zdokumentováno. Z povahy věci je pak zřejmé, že pro dosažení účelu sledování bylo nutné sledovat kromě samotných podezřelých Jindřicha B. a Ing. Vlastimila Z. také další osoby, pokud tyto jednaly s podezřelými ve sledovaných prostorách. Lze dát ovšem za pravdu obhajobě, která namítá pasivitu policejního orgánu, který v nedostatečné míře prováděl šetření k získání dalších informací a indicií v předmětné trestní věci. Ačkoliv byly podle názoru soudu získané poznatky o možné trestné činnosti pro povolení sledování dostatečné, nezbavovalo to policejní orgán povinnosti paralelním šetřením získávat poznatky další. Zejména se nabízí otázka, proč policejní orgán již na počátku prověřování neověřil, zda skutečně finanční úřad prováděl daňovou kontrolu u společnosti Xxx s.r.o. a případně s jakým výsledkem, když tuto informaci oznamovatel v komunikaci s policejním orgánem uvedl.
8. Dne 16. 7. 2013 podal obvodní státní zástupce pro Prahu 2 návrh na vydání příkazu k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu podle § 88 odst. 1, 2 trestního řádu ve vztahu k telefonním číslům užívaným Ing. Vlastimilem Z., Jindřichem B. a Martinem M.. Tomuto návrhu bylo vyhověno opatřením vydaným soudkyní Obvodního soudu pro Prahu 2 dne 17. 7. 2013, kdy byly navrhované odposlechy nařízeny na dobu čtyř měsíců. Jak uvedl Ústavní soud ve svém nálezu ze dne 23. 5. 2007, sp. zn. II. ÚS 615/06, opakovaně citovaném obhajobou, musí být v případě, kdy je řízení vedeno pouze na základě důvodného podezření, v odůvodnění příkazu k odposlechu vyloženo, o jaké indicie se takový závěr opírá. Pouhé trestní oznámení samo o sobě, není-li doloženo alespoň indiciemi, z nichž lze důvodné podezření dovozovat, pak k nařízení odposlechu nepostačuje, neboť nepostačuje ani k zahájení trestního řízení. Podle názoru soudu tyto ústavním soudem vyslovené podmínky byly v případě předmětného příkazu ze dne 17. 7. 2013 splněny. Již samotné trestní oznámení totiž poskytovalo velmi konkrétní informace o páchané trestné činnosti a další poznatky vyplynuly z následného sledování nebytových prostor, jak dokládá protokol o sledování ze dne 26. 6. 2013.
9. Samotnému protokolu o sledování ze dne 26. 6. 2013 byly obhajobou vytýkány formální vady a namítána byla také skutečnost, že obsah v protokolu zachycené komunikace podle obhajoby neposkytl poznatky způsobilé odůvodnit příkaz k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu ve vztahu k telefonním číslům užívaným Ing. Vlastimilem Z., Jindřichem B. a Martinem

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

M. Obhajobě lze dát za pravdu v tom, že uvedený protokol o sledování je zatížen formální vadou spočívající ve skutečnosti, že v protokolu není uvedeno, kde bylo předmětné sledování provedeno, jak ukládá § 55 odst. 1 písm. b) trestního řádu. Další formální vady zde soud neshledal. Podle soudu absence uvedení místa úkonu v protokolu není natolik závažným pochybením, aby bylo s to způsobit nepoužitelnost získaných poznatků. Není ostatně dán jediný konkrétní důvod předpokládat, že sledování neprobíhalo v kanceláři, jejíž sledování bylo povoleno státním zástupcem dne 14. 6. 2013. Pokud jde o obsah protokolu o sledování ze dne 26. 6. 2013, je v první řadě nutné uvést, že se soud neztotožňuje s námitkou obhajoby, že obsah protokolu neodpovídá pořízenému zvukovému záznamu. Tento přepis je přesný a na místech, kde není sledované komunikaci dobře rozuměno, je tato skutečnost vhodně vyznačena změnou písma, aby nemohlo dojít k záměně s doslovným přepisem.

10. Z protokolu o sledování ze dne 26. 6. 2013 vyplývá, že provedené sledování poskytlo orgánům činným v trestním řízení cenné poznatky, které doplňují poznatky získané z trestního oznámení a následné komunikace s oznamovatelem a přitom významně prohlubují podezření, že je trestná činnost podezřelým B. a dalšími osobami páchána. Je sice pravdou, že sledované osoby na nahrávce nehovoří o společnosti Xxx s.r.o., zmiňují však opakovaně osobu se jménem Z., což je pravděpodobně Vlastimil Z., který je podle informací poskytnutých oznamovatelem osobou ovládající společnost Xxx a také tím, kdo měl předat úplatek ve výši 2.000.000,- Kč J. B., který měl pak peníze dále předat řediteli finančního úřadu. Je přitom logické, že sledované osoby hovoří o jménech osob, se kterými je v jednotlivých věcech jednáno, spíše než o názvech dotčených společností. Pokud obhajoba dále namítá, že není postaveno najisto, že sledované osoby hovoří o Martinu M., když používají toliko křestní jméno Martin, tak platí, že zjištěné skutečnosti je vždy nutné dávat do vzájemné souvislosti. Při přihlédnutí k dříve získaným poznatkům a také celkovému vyznění sledované komunikace proto bylo možné předpokládat, že se s vyšší mírou pravděpodobnosti jedná právě o Martina M.
11. Zjištěné skutečnosti tak byly podle názoru soudu postačující k nařízení odposlechů a záznamů telekomunikačního provozu, tak jak k němu přistoupila soudkyně Obvodního soudu pro Prahu 2 dne 17. 7. 2013. K tomu soud dodává, že v případě nařizování odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu se prověřování zpravidla nachází v počáteční fázi, kdy mají orgány činné v trestním řízení k dispozici toliko omezené poznatky o trestné činnosti. Odposlech je pak nařizován právě za účelem zjištění dalších relevantních skutečností a orgány činné v trestním řízení nemohou přesně vědět, co se jeho prostřednictvím podaří zjistit. Není proto možné posuzovat tehdejší činnost orgánů činných v trestním řízení dnešní optikou, kdy jsou již k dispozici mnohem detailnější informace a poznatky. K tomu lze citovat z usnesení Nejvyššího soudu ze dne 16. 7. 2014, sp. zn. 8 Tdo 109/2014: *„Odposlech a záznam telekomunikačního provozu je zajišťovacím institutem, který je svou povahou velmi blízký operativně pátracím prostředkům podle § 158b a násl. tr. ř. a v širším smyslu tedy slouží k předcházení, odhalování a objasňování trestné činnosti jakož i pátrání po skrývajících se pachatelích, pátrání po hledaných nezvěstných osobách a po věcných důkazech. Lze jej považovat za podklad pro další konání trestního řízení, v němž teprve jsou skutečnosti, které jsou v odposlechu zaznamenány, prověřovány a objasňovány.“*
12. Opatřením vydaným soudkyní Obvodního soudu pro Prahu 2 dne 19. 9. 2013 byl nařízen odposlech a záznam telekomunikačního provozu ve vztahu k telefonním číslům užívaným Ing. Jířím R. a Ing. Lubošem V.. Také proti tomuto opatření byly podávány obhajobou námitky, podle názoru soudu však bylo opodstatněné. Na základě odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu nařízeného dne 17. 7. 2013 byly identifikovány osoby Ing. Jíří R. a Ing. Luboš V., jako osoby, které se měly na prověřované trestné činnosti podílet. Přitom platí, že již v e-mailové komunikaci policejního orgánu s oznamovatelem, konkrétně pak ve zprávě ze dne 17. 5. 2013, byla oznamovatelem zmíněna osoba vysoce postaveného úředníka finančního úřadu označená jako pan R., kterému měl údajně p. Jindřich B. prostřednictvím neznámé osoby předávat úplatek. Touto zmíněnou osobou měl přitom oznamovatel na mysli s vysokou pravděpodobností právě

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

Ing. Jiřího R., ředitele Územního pracoviště pro Prahu 5 Finančního úřadu pro hlavní město Prahu. Dále pak ze sledování osob a věcí prováděného na základě povolení státního zástupce ze dne 14. 6. 2013 bylo policejním orgánem zjištěno, že na prověřované trestné činnosti se má podílet neztotožněná osoba jménem Aleš nebo Miloš V. (jméno nebylo dobře slyšitelné), která má mít kontakty na „šéfy finančáků“, prostřednictvím kterých dokáže zprostředkovat ovlivnění finanční kontroly. Vše nasvědčuje tomu, že touto osobou byl ve skutečnosti právě Ing. Luboš V.. Soud na tomto místě připomíná, že poznatky, které orgány činné v trestním řízení v počáteční fázi prověřování postupně získávají, je nutné vyhodnocovat v jejich vzájemné souvislosti. Tímto způsobem bylo možné usoudit, že se skutečně jedná o uvedené osoby. Naopak pakliže by orgány činné v trestním řízení vytrhávaly jednotlivé poznatky z kontextu a vyzdvihovaly dílčí rozpory vyskytující se v získaných informacích vzhledem k počáteční fázi řízení zcela přirozeně, nemohlo by nikdy k úspěšnému prověření trestné činnosti dojít.

13. Ačkoliv jsou podle názoru soudu oba dosud zmíněné příkazy k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu ze dnů 17. 7. 2013 a 19. 9. 2013 zákonné, nejsou zcela bez vad. Zejména ani v jednom z posuzovaných případů, stejně jako v některých z případů pozdějšího prodlužování odposlechů, nebyla řádně odůvodněna doba, na kterou byl odposlech nařizován, přestože takové odůvodnění vyžaduje § 88 odst. 2 trestního řádu. K tomu je však třeba uvést, že absence odůvodnění doby, na kterou je odposlech nařizován, nezpůsobuje bez dalšího nezákonnost takto nařízených odposlechů. Ostatně, tu nemusí bez dalšího způsobit ani úplná absence údaje o době, na kterou je odposlech nařizován, jak uvedl Nejvyšší soud ve svém usnesení ze dne 7. 6. 2017, sp. zn. 6 Tz 3/2017. V tomto konkrétním případě je pak zřejmé, že prověřovaná trestná činnost je svým charakterem dlouhodobá, a potřeba nařízení odposlechu na nejdelší zákonem umožněnou dobu tak vyplývá ze skutkové situace. Takovýto případ je nutné odlišit od situace, kdy jsou odposlechy pořizovány pro účel zdokumentování komunikace podezřelých v konkrétně a úzce vymezeném časovém období, což bývá obvyklé při prověřování jiných druhů kriminality, než je kriminalita hospodářská. Ryze formální chybou nemající vliv na zákonnost odposlechů jako takových je potom skutečnost, že soudkyně Obvodního soudu pro Prahu 2 příkazy k odposlechu ze dnů 17. 7. 2013 a 19. 9. 2013 označila jako opatření, když ve skutečnosti je příkaz zvláštním druhem rozhodnutí. Pokud jde o další namítané formální vady nařízení odposlechů (např. písařská chyba ve jménu), nejsou tyto podle názoru soudu relevantní, pokud jde o zákonnost získaných důkazů.
14. Další námitky se týkají nezákonnosti spočívající v použití pořízených záznamů telekomunikačního provozu jako důkazů v jiné trestní věci. Použití pořízeného záznamu jako důkazu v jiné trestní věci lze podle § 88 odst. 6 tr. řádu v případě, kdy je vedeno trestní stíhání pro trestný čin uvedený v odst. 1 tohoto ustanovení, tedy takový trestný čin, v jehož případě je možné odposlech a záznam telekomunikačního provozu nařídit. Obhajobou je namítáno údajné porušení tohoto ustanovení tím, že poznatky získané z odposlechu telefonního čísla Ing. Luboše V. byly použity k odůvodnění zahájení trestního stíhání, když podle názoru obhajoby by bylo možné tyto použít pouze za situace, ve které by trestní stíhání bylo zahájeno již dříve. Soud se s touto argumentací neztotožňuje. Ust. § 88 odst. 6 tr. řádu totiž stanoví podmínky, za kterých je možné záznam použít v jiné trestní věci jako důkaz. Toto ustanovení tak cílí na provádění takového důkazu, nikoliv na využití poznatků zjištěných z odposlechu k rozhodnutí o zahájení trestního stíhání. K tomu je třeba dodat, že trestní stíhání se podle § 160 odst. 1 trestního řádu nezahajuje na základě existence důkazů o spáchání trestného činu, nýbrž na základě prověřováním zjištěných a odůvodněných skutečností nasvědčujících tomu, že byl trestný čin spáchán, a to určitou osobou. Záznamy telekomunikačního provozu telefonního čísla Ing. Luboše V. byly jako důkazy provedeny později v řízení před soudem, kdy již byl dotčným nejen trestně stíhaný, ale také obžalovaný, a tato podmínka pro užití záznamu jako důkazu v jiné věci tak byla nepochybně splněna.
15. Skutečnost, že informace o možné trestné činnosti obžalovaného Ing. Luboše V. byla zjištěna až

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

ze samotných odposlechů ve spojení s provedeným sledováním, není porušením trestním řádu, jak již uvedl i Nejvyšší soud ve svém usnesení ze dne 15. 8. 2018, sp. zn. 11 Tdo 638/2018: „*Stejně tak není porušením žádného ustanovení, pokud trestná činnost konkrétně obviněného byla poprvé zjištěna právě až z provedených odposlechů (které byly zákonným způsobem nařízeny a provedeny na základě poznatků o trestné činnosti jiných osob).*“

16. Použití záznamů odposlechů telekomunikačního provozu a záznamů ze sledování osob a věcí jako důkazů v této trestní věci nebrání ani skutečnost, že v trestní věci, v jejímž rámci byly tyto odposlechy a sledování nařízeny, respektive povoleny, nebyl nakonec nikdo z původních podezřelých postaven před soud. K tomu lze citovat z usnesení Nejvyššího soudu ze dne 16. 7. 2014, sp. zn. 8 Tdo 109/2014: „*Použití záznamu telekomunikačního provozu jako důkazu v jiné trestní věci (§ 88 odst. 6 věta třetí tr. ř.) nebrání skutečnost, že řízení, ve kterém byl odposlech a záznam telekomunikačního provozu proveden (§ 88 odst. 1 tr. ř.), se již nekoná (např. trestní stíhání nebylo vůbec zahájeno), nebo že právní kvalifikace skutku, která podle § 88 odst. 1 tr. ř. vedla k vydání příkazu k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu, se v dalším řízení neprokázala a obviněný nebyl takovým trestným činem uznán vinným.*“ Je zcela logické, že odposlouchávané osoby komunikují o aktuálním dění, spíše než o událostech z minulosti. Tím pádem se často podaří zdokumentovat až pozdější trestnou činnost, než tu, která byla na počátku prověřována. To ovšem nezákonnost nezakládá, jak uvedl Nejvyšší soud ve svém usnesení ze dne 15. 8. 2018, sp. zn. 11 Tdo 638/2018: „*Není porušením žádného zákonného ustanovení to, že se provedenými odposlechy podaří zdokumentovat až následně probíhající trestnou činnost, nikoli skutek, o němž měl orgán činný v trestním řízení prvotní poznatky.*“
17. V neposlední řadě je třeba vyjádřit se k námitce, že úkony trestního řízení byly zahájeny dvěma separátními záznamy o zahájení úkonů trestního řízení a posléze spojeny nikoliv usnesením, ale pouze úředním záznamem. Lze obhajobě přisvědčit, že o spojení věcí má být rozhodnuto usnesením, což vyplývá z § 119 odst. 2 trestního řádu. Opět se ale nejedná o vadu, ze které by bylo možné vyvozovat nepoužitelnost pořízených odposlechů v této trestní věci. Takový přístup by byl zatížen přílišným formalismem. Požadavek na kvalifikované rozhodnutí ve věci opírající se o důkladně provedené dokazování nemůže ustoupit požadavku na správnou formu dílčího procesního rozhodnutí policejního orgánu.
18. Lze uzavřít, že ačkoliv došlo v přípravném řízení k jistým pochybením, nejsou tato pochybení natolik závažná, aby byla, ať již samostatně, nebo ve svém souhrnu, způsobila vyvolat nezákonnost a s tím spojenou nepoužitelnost důkazů spočívajících v záznamech telekomunikačního provozu a záznamech pořízených při sledování osob a věcí. V této souvislosti soud analogicky poukazuje usnesení Ústavního soudu ze dne 24.11.2020, sp.zn. III.ÚS 4126/18, byť ve vztahu k zákonnosti prováděných domovních prohlídek, když uvedl: „*Ústavní soud však sbladel, že žádný z formálních nedostatků nezpůsobuje nesrozumitelnost či jinou významnou vadu, která by mohla zpochybnit zákonnost domovních prohlídek s ohledem na to, že na příkazy k jejich provedení není ani z formálního, ani z obsahového hlediska kladen takový důraz jako na jiná soudní rozhodnutí, neboť tím by mohl být popřen smysl daného úkonu, vyžadující jistou jeho flexibilitu.*“
19. Pořízené záznamy telekomunikačního provozu a záznamy ze sledování tak soud považuje za zákonné. Pakliže byly tyto provedeny jako důkazy u hlavního líčení, soud z nich spolu s dalšími provedenými důkazy vycházel při svém rozhodování.

Výpovědi obžalovaných

20. Všichni obžalovaní vyjma Vladimíra D2. a Ing. Petra E. byli před soudem slyšeni, přičemž buďto vypovídali, nebo využili svého práva a vypovídat odmítli.
21. **Obžalovaný Václav B.** ke skutku **pod bodem ad VIII. v přípravném řízení** využil svého zákonného práva a odmítl vypovídat. **U hlavního líčení konaného dne 18. 11. 2019** obžalovaný vypověděl, že ze spoluobžalovaných zná mnoho let obžalované H. a Ing. V.. V současné době jsou jejich vztahy kamarádké. Obžalovaná Dagmar B. je jeho bývalá manželka. Jejich vztahy jsou

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

nyní na bodě mrazu. Nic nespáchal, ale jestli je to kauza týkající se společnosti GE Money bank, tak vše dávno zaplatil. V GE Money bank měli půjčku, tu nespláceli, ta to postoupila nějaké firmě, pak dostali rozhodnutí, ve kterých splátkách to měli zaplatit a to také učinili. Majetek převyšoval půjčenou částku, byl tam rodinný dům. Půjčil si 800.000,- Kč, ale pak to překročilo 1.000.000,- Kč díky poplatkům. Byl to dluh B. s.r.o., půjčka na překlenutí, měli splatnost faktur a na překlenutí tohoto úseku. V té době to nesplácel, protože jak skončil velkoobchod, tak neměli finanční prostředky. Jméno JUDr. T. již někdy slyšel, ale neví, v jaké souvislosti. Se splacením dluhu mu pomáhala bývalá manželka, byl to jejich společný dluh. Od obžalovaného V. si peníze nikdy nepůjčoval. Jestli jeho žena, to neví, ale obžalovaného V. znala. Jméno notář Mgr. Václav V2. mu nic neříká. Jméno JUDr. Milan M. mu také nic neříká. S činěním kroků k zabránění exekuce mu nikdo nepomáhal. Společnost HV Financ zná v souvislosti, že je tam obžalovaný Ing. V.. Myslí si, že od této společnosti mu žádná částka nikdy nepřišla. Na půjčku ve výši 800.000,- Kč si už nevzpomíná. Jiné půjčky asi ano, asi na ten pivovar. Pak ten pivovar přešel do společnosti Zythum a dál se o to nestaral. Půjčka na pivovar byla někdy v roce 2014 nebo v roce 2015 ve výši asi 5.500.000,- Kč. Půjčka byla poskytnuta, buď na společnost, nebo na fyzickou osobu, už si to nepamatuje. Ta půjčka není uhrazena. Obžalovaný V. mu to teď připomněl, tak si to ujasnil. Domníval se, že převodem toho podílu ten dluh bude uhrazen. Pak ještě ty pozemky z Albixonu, je to také nějaký rok zpátky, už si to také nepamatuje. Pozemky byly prodány, neví už komu. Společnosti HV Financ asi ne. Na pivovar půjčil asi ten HV systém nebo HV Financ. Má pocit, že ten dluh byl vyrovnán. Myslí si, že peníze z prodeje těch pozemků se poslaly do Zythumu, nebo do HV Financ, už si to nepamatuje. *Po vyjádření obžalovaného V., že půjčka ve výši 800.000,- Kč proběhla od společnosti HV Financ a byla převedena obžalovanému B. na účet*, k tomu obžalovaný dále uvedl, že když to řekl, tak asi ano, ale řádně proběhla a skončila. Nemá ale žádné dokumenty, ty jsou v xxx, kam nemá přístup. Pokud hypoteticky připustí tu půjčku, neví, nač ji použil. HV Financ ani obžalovaný Ing. V. na něm nevymáhala vrácení 800.000,- Kč. Myslí si, že dluh uhradil, ale na účet to určitě nebylo, účet používá jenom minimálně. Asi to nebylo jednorázově. Neví, kde to má zdokladováno. Potvrzení o tom, že dluh uhradil, nemá. **Ke své osobě** uvedl, že nyní má stále velkoobchod a je zaměstnaný ve firmě xxx. Jeho společnost je na jeho jméno B. Václav. Měsíční příjem nezná, ale tržby má kolem 20.000,- až 30.000,- Kč. Jiné trestní řízení proti němu vedeno není. Policie jej kontaktovala jen ohledně rozvodu. S manželkou jsou již rozvedeni od listopadu, majetek ještě nemají vyřešený. Má za to, že nyní již žádné dluhy nemá. Zdržuje se nyní na adrese xxx. Je to xxx, je tam služba, která korespondenci přebírá.

22. **Obžalovaná Dagmar B. ke skutku pod bodem ad VIII. v přípravném řízení** využila svého zákonného práva a odmítla vypovídat. Do spisu pouze založila písemné vyjádření ze dne 09. 01. 2017. U hlavního líčení konaného dne 21. 10. 2019 svou vinu popřela. Vypověděla, že ze spoluobžalovaných zná obžalovaného Ing. V., od kterého si její manžel půjčoval peníze. Je viněna z podvodné půjčky na banku, ale toto vše domlouval její manžel. Ona sama u žádného jednání nebyla, nebyla s tímto záměrem seznámena. S manželem v té době měli velkoobchod a restaurace, kde ona pracovala jako provozní a servírka. V té době měl jejich podnik zbytek úvěru ve výši cca 800 tisíc korun u banky, na který manželovi obž. Ing. V. půjčil peníze, aby se úvěr doplatil. U samotného jednání ohledně půjčky manžela s obž. Ing. V. obžalovaná nebyla, manžel ji pouze donutil, aby to také podepsala, bližší podmínky půjčky jí známy nebyly, manžel nechtěl, aby do toho strkala nos. Domnívá se, že podepsala pouze smlouvu o půjčce, ale již si to moc nepamatuje. Její manžel vždy přišel, strčil jí pod nos papíry, at' je podepíše. Blíže se nestarala, podepsala. Peníze pak byly zaslány manželovi na účet, k němuž obžalovaná neměla přístup. Kam fakticky peníze přišly, obžalovaná neví. Pouze uvedla, že manžel peníze z účtu vybral, ale co s nimi udělal, jí není známo. Dluh v bance s nimi ale nezaplatil, protože ten se nakonec hradil z prodeje jedné nemovitosti. Nicméně dluh vůči bance byl již uhrazen. Úvěr si tehdy bral velkoobchod, jehož jednatelem byl manžel Václav B.. Až následně po uzavření smlouvy o půjčce či úvěru, byla proti nim zahájena exekuční řízení. Ještě mezitím si Václav B. půjčil od rodičů obžalované částku dva miliony korun, ale co se s penězi stalo, obžalovaná neví. Podle jejího

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

názoru Václav B. nevrátil peníze ani obžalovanému Ing. V., ani jejím rodičům. V roce 2018 se obžalovaná rozvedla, dosud nemají rozdělené společné jmění manželů. **Ke své osobě** obžalovaná uvedla, že aktuálně pracuje jako servírka nebo provozní s měsíčním příjmem kolem 12.000,- Kč. Osobně žádné dluhy nemá.

23. **Obžalovaný Jan Č.** ke **skutku pod bodem ad V.** využil jak v přípravném řízení, tak v řízení před soudem svého zákonného práva a odmítl vypovídat. Pouze u hlavního líčení konaného dne 21. 10. 2019 uvedl **ke své osobě**, že aktuálně podniká v oboru realit. Měsíční zisk má podle prodejů. Životní náklady má pokryté. Dále má dluh vůči Komerční bance ve výši 300.000,- až 400.000,- Kč, a něco podobného vůči Raiffeisenbank. Jedná se o spotřebitelské úvěry a kreditní karty. Vše řádně splácí. Jiné trestní řízení proti němu vedeno není.
24. **Obžalovaná Ing. Jaroslava D.** v přípravném řízení využila svého zákonného práva a odmítla vypovídat. Pouze uvedla, že s usnesením o zahájení trestního stíhání nesouhlasí. U hlavního líčení konaného dne 19. 11. 2019 uvedla, že osobně zná obžalovaného V.. Dále obžalovaného JUDr. M. zná jako exekutora, kdy sama využívala jeho exekutorské služby, pokud v insolvenčním řízení vymáhala nějaké pohledávky. Dále jej zná i z druhé strany, kdy ji několikrát ustanovoval správcem majetku povinných. Ke skutku **pod bodem ad IV.** Vypověděla, že v rámci exekuce XXX. se seznámila s obžalovaným R. a dalšími společníky tzn. obžalovanými D2. a M2.. Žádný úplatek nepřijala, neiniciovala jeho nabízení, ani jí žádný nabízen nebyl. Z odposlechu ví, že mezi některými aktéry se mluví o tom, že je drahá a že obdržela hodně peněz. Když skončilo exekuční řízení a obžalovaná si chtěla vyúčtovat odměnu, tak za ní byl obžalovaný V., který ji přesvědčoval, aby se své odměny vzdala, neboť exekuci považoval za neúspěšnou, protože jeho uspokojení bylo zhruba na úrovni 50 %. Také jí připomínal, protože jej zná z insolvenčních řízení, že v úspěšných řízeních dostává odměny velké. Neví, jestli ty rozhovory nevychází právě z toho, že on jako zástupce věřitelů neměl námitky pro to, aby obdržela takto vysokou odměnu. Obžalovaný JUDr. M. i v minulosti, když ji ustanovoval správcem majetku, se jí dopředu ptal, jestli bude souhlasit, aby byla ustanovena do funkce. Je možné, že o tom s ní mluvil i obžalovaný V.. V tomto případě byl oprávněným věřitelem obžalovaný V., pohledávka byla 6.000.000,- až 8.000.000,- Kč. Od obžalovaného JUDr. M. dostala usnesení o zahájení exekučního řízení a následně kontaktovala společnost povinného, kdy si vyžádala účetnictví a další podklady. V té době za spol. XXX. jednala s obžalovaným R., ale na první schůzce byl přítomen obž. V. jako oprávněný, obž. R. jako statutární orgán a myslí si, že tam pozvala i společníky. Na základě této schůzky se domnívá, že se jednatele znali s věřitelem, protože minimálně obž. R. s V. si tykali a pohledávka, z které byl oprávněn obž. V., byla pohledávka obž. M2., protože on vlastně s obž. D2. poskytovali půjčku společnosti XXX. jako společníci a obžalovaná si myslí, že obž. M2. ji následně postoupil na obž. V.. Pány si svolala i ve chvíli, kdy zjistila, v jakém stavu je závod povinného, tzn., že exekuce závodu je téměř nemožná, protože závod neprodukuje vůbec žádné zisky a není schopen hradit své závazky, kdy zjistila, že užívá prostory, ve kterých provozuje svoji činnost bez právního důvodu a že nelze postihnout závod exekucí, tak, že by mohl být vydražen. O tom obžalovaná informovala i exekutora, protože to je její práce. Měla ocenit závod, ale oceňovat závod v takové situaci bylo nemožné. Jediné, co mohla exekutorovi navrhnout, je zpeněžit majetek patřící do závodu, nikoliv závod jako takový. Poslední schůzka byla v obdobném složení, určitě tam byli obž. M2., D2. a R.. Poučila je, že exekuce je skončena a dávala poučení, jak by se měli dále ve vztahu ke společnosti chovat. Pokud jde o to, zda měla obžalovaná k dispozici účetnictví společnosti XXX., tak jen to, co si vyžádala, takže výkazy za poslední období a výkazy měsíční, aby věděla, jak společnost hospodaří. Účetnictví dostávala od obž. R.. V rámci ověřování společnosti zjistila, že tam byli určitě věřitelé minimálně z obchodních vztahů. Exekuce je řízení formální, kdy exekutorovi nepřísluší přezkoumávat důvody, proč je exekuce vedena. Exekutor nevede exekuční řízení z vlastní iniciativy a nemůže exekuční řízení odmítnout, ale není oprávněn posuzovat, zda nárok je po právu. Ostatní věřitelé ve vztahu k oprávněnému mají danou ochranu předpisy. Mohou se do exekučního řízení přihlásit, mají-li

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

vykonatelnou pohledávku. Mohou iniciovat další exekuční řízení, mohou iniciovat insolvenční řízení. Exekutor nemá žádnou možnost ochraňovat ostatní věřitele, kteří se sami svých práv nedomáhají. Na správce závodu nepřechází povinnosti statutárního orgánu. Správce závodu je pouze dohlížitelem nad tím, jaké právní úkony se činní a může je odsouhlasit. Nemá postavení takové, že by měl hájit ostatní věřitele postiženého. Exekuce neproběhla postižením závodu, ale postižením majetku, který patřil závodu. Exekuce byla řádně zveřejněna. Při prodeji majetku v rámci exekuce byl udělen souhlas exekutora, správce závodu i souhlas oprávněného. Peníze, které byly uhrazeny za prodej majetku v rámci exekuce, přišly k rukám exekutora, který je následně vyplácel oprávněnému. Obžalovaná nesouhlasí s tvrzením, že se jednalo o fiktivní pohledávku, protože nerozumí ani tvrzením obžaloby, že půjčka nebyla půjčka, ale že šlo o dorovnání základního kapitálu. Takový pojem ekonomicky neexistuje. V majetku bylo zjištěno provedené technické zhodnocení, movitý majetek a zásoby. Bylo těžké najít kupce, protože vybavení bylo vyrobeno na míru. Další majetek, tedy technické zhodnocení provedené na stavbě pronajímatele, je nepoužitelné. Když byla ustanovena jako správce závodu, tak zjistila, že mezi Komerčním parkem Čestlice a XXX. je rozpor. Obž. R. tvrdil, že nájemní smlouva je neplatná a dokonce to doložil nějakou judikaturou, kterou obdržel od advokátní kanceláře, která XXX. zastupovala, ale to neznamená, že XXX. může používat prostory restaurace bez právního titulu. Komerční park Čestlice byl v tuto chvíli jediným potenciálním kupcem toho majetku, který XXX. vlastnila. Hodnota byla stanovena při jednání, protože nikdo jiný by si to nekoupil. Při prvním jednání se obžalovaná snažila dohodnout s představiteli Komerčního parku Čestlice, byl tam nějaký pan K., který řekl, že více jak 2.500.000,- Kč za to nedá. Vzhledem k tomu, že investice do technického zhodnocení a vybavení restaurace přesahovali 10.000.000,- Kč, se tato částka zdála obžalované nepřiměřeně nízká a na této schůzce se nedohodli. Nakonec jí řekl obž. R., že nejdůležitější osobou v Komerčním parku Čestlice je pan Providas. Sešla se s ním a domluvili se na ceně 4.500.000,- Kč. Pak odjela na dovolenou a v tom mezidobí připravili právníci obou stran smlouvy, které měly být uzavřeny právě na převod majetku a z druhé strany na odpuštění závazků ve vztahu ke Komerčnímu parku Čestlice, protože ten si samozřejmě nárokoval i to nehrzené nájemné. Tato smlouva jí byla předložena po návratu z dovolené, což bylo na konci září. Ihned rozporovala dvě části smlouvy. Ve smlouvě bylo, že cena je bez DPH. Myslí si, že dva plátcí DPH, když uzavírají smlouvy, tak vždy bez DPH. Snažila se narovnat toto nedorozumění. Dále předmětem smlouvy měla být jakási kompenzace. V účetnictví XXX. žádná kompenzace není. Nedovede si představit daňový doklad, kterým se vyvede z účetnictví kompenzace a na druhé straně si ani nedovede představit, jak by Komerční park Čestlice zaúčtoval kompenzaci do svého účetnictví. Snažila se tedy narovnat tyto dvě věci. Komunikovala nejdříve s právním zástupcem společnosti XXX., což byl Mgr. H.. Řekl jí, že pouze dohlédl na to, aby byla smlouva formálně správně, ale obchodní záležitosti se ho už netýkají. Kontaktovala Mgr. Sejka za Komerční park Čestlice, ale dostala stejnou odpověď s tím, že dohlédl jen, aby byla smlouva formálně správně. Snažila se jednat s panem Providasem, paní F. a myslí, že i s paní J. a narazila pouze na to, že pokud neuzavřou smlouvu, tak jak je postavena do 10. 9., tak že už žádnou smlouvu neuzavřou, objednájí si nové zařízení, s tím, že exekutor by si odvezl vše, co tam má a ať se klidně XXX. soudí o neoprávněné obohacení z titulu vybudování technického zhodnocení. Obžalovaná komunikovala téměř se všemi. S paní K. se domlouvali, jak mají vypadat daňové doklady. Nejednala s ní o tom, jaký bude základ daně a jaké bude příslušné DPH. Jednali o tom, jaký bude základ daně pro technické zhodnocení. Na základě toho byly vystaveny faktury. Je přesvědčena, že byly vystaveny v souladu s daňovým řádem, že je tam přenesená daňová povinnost, bylo na faktuře napsáno hned nahoře. Tyto doklady byly představitelkám Komerčního parku Čestlice předloženy jako první. Poté, co si zkontrolovaly tyto doklady, byla mezi XXX. a Komerčním parkem Čestlice uzavřena dohoda o narovnání, ke které připojila obžalovaná svůj souhlas, a na základě uzavření této smlouvy byl dán pokyn panu Mgr. Sejkovi, který měl v úschově kupní cenu, aby odeslal peníze exekutorovi. Dohodu o narovnání připravoval za XXX. Mgr. H., za Komerční park Čestlice Mgr. Sejk. V té době byla obžalovaná na dovolené. Když se vrátila z dovolené,

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

upozorňovala na to, zda je dohoda v souladu s následně vystavenými fakturami. Obžalovaná trvala na změně dohody, ale byla jediná. Mluvila o tom s p. Mgr. Sejkem, panem Providasem, paní J., paní F. a poslední s kým o tom mluvila, byla paní K., že je to skutečně nesmysl, ale že druhá strana trvá na podpisu dohody tak, jak je, tzn. že narovnájí celý ten nesoulad daňovými doklady. Není pravda, že s paní K. jednali o tom, jaký bude základ daně a jaká bude k tomu příslušná DPH. Bavily se o výši základu daně na technické zhodnocení, ani ne o výši daně na ten ostatní majetek. Další základ daně je jen dopočet. Pokud jde o to, zda byl exekutor o procesu přípravy dohody informován, tak měl možnost vidět ji před podpisem, ale nelíbila mu denní telefonáty. Z ostatních společníků byl informován přinejmenším obž. R., obžalovaná si dokonce stěžovala, že jí nikdo nerozumí. Dále ke skutku **pod bodem ad VI.** Vypověděla, že poté, co byla vyplacena částka v souladu s dohodou o narovnání, bylo s ní naloženo tak, že byla částečně vyplacena na účet exekutora, částečně na účet finančního úřadu. Chtěla mít jistotu, že přenesená daňová povinnost je v pořádku, chtěla po panu R., aby s paní L. došli na Finanční úřad a zjistili, než požádá o vratku DPH, zda skutečně bylo správně účtováno a zda přenesená daňová povinnost byla použita v souladu s daňovými zákony. Schůzku tam skutečně měli s nějakým expertem na přenesenou daňovou povinnost a poté schůzce obžalované sdělili, že je vše v pořádku. Teprve na základě této informace požádala o vratku DPH, a jakmile ji obdržela na speciální účet, který jako správce závodu založila, tak ji přeposlala exekutorovi. Předpokládá, že exekutor poslal všechny vymožené částky oprávněnému. Poté ještě došlo k postoupení pohledávek, poté už nebylo jaký majetek závodu exektovat. Pohledávky byly dvě. Jedna vůči Komerčnímu parku Čestlice z titulu neuhrazených zásob, byla po splatnosti 2 až 3 měsíce, když byla postupována a to přibližně za 90 % nominální hodnoty, ale nevzpomíná si komu. Myslí, že pohledávku kupovala některá ze společností oprávněného. Druhá pohledávka byla za panem Č., ta byla delší dobu po splatnosti a podle obžalované velmi těžko vymahatelná, protože pan Č. sice neustále slíboval, že zaplatí, ale domnívá se, že ji nezaplatil nikdy. Ta byla postoupena za výrazně nižší procento. Peníze z postoupených pohledávek byly obratem přeposlány na účet exekutora. Ve funkci správce závodu byla asi od července nebo od srpna nejpozději do ledna následujícího roku. Z jejího pohledu je to standardní délka, pokud tam není soudní spor. Majetkový zisk z toho neměla a i to, že se vzdala odměny, která mohla činit 45.000,- Kč před zdaněním, bylo na naléhání obž. V., které jí nebylo příjemné. Navíc na rozdíl od něj exekuci nepovažuje za nerentabilní, protože jeho pohledávka byla uhrazena pouze z části, na druhou stranu společnost XXX. víc majetku neměla. Obžalovaná neví o tom, že by obž. JUDr. M. požadoval nebo přijal nějaký úplatek nebo výhodu. Znalecké posudky si dělat nenechala. Tvrzení paní K.é, že v době, kdy platili DPH, neměli k dispozici faktury, není pravda. Nejprve byly předloženy obž. R. paní F. a paní J. faktury, poté, co si je zkontrolovali, došlo k podpisu dohody a teprve po podpisu dohody došlo k úhradě kupní ceny na účet obž. JUDr. M.. **Ke své osobě** obžalovaná uvádí, že se aktuálně žije jako insolvenční správkyň, ale od doby, co je obviněna, má pozastavenou činnost. Pracuje na případech, které jí zůstaly z minula. Skoro tři roky nedostává nové případy. Jiné trestní řízení proti ní vedeno není.

25. **Obžalovaný Vladimír D2.** před soudem slyšen nebyl, když opakovaně žádal o konání hlavního líčení v nepřítomnosti, přes svou obhájkyň sdělil soudu, že vypovídat nechce a do spisu pouze založil své písemné prohlášení. Z tohoto důvodu byla u hlavního líčení konaného dne 5. 1. 2021 postupem podle § 207 odst. 2 trestního řádu přečtena výpověď obžalovaného z přípravného řízení, kterou obžalovaný podal dne 17. 6. 2015. Obžalovaný **ke skutku pod bodem I.** nejprve využil svého zákonného práva a odmítl vypovídat. Pouze uvedl, že když se jeho bratr Ing. Pavel R. vrátil z Kanady od své manželky, tak prohlásil, že už tam nikdy nepojede, že udělal chybu, že si ji vzal. Řekl, že musí udělat závěť, aby zaopatřil svoje děti. Posléze ve věci vypovídal podrobně, nejdříve o seznámení Pavla R. s paní Renátou. Ta se jim zpočátku líbila. Krátce před svatbou měli uzavřít předmanželskou smlouvu, ale Renáta si zapomněla doklady, k jejímu sepsání tudíž nedošlo. Bratr potom odjel za manželkou do Kanady, když se z ní podruhé vrátil, tak už hovořil o tom, že to byl omyl a že se nechá rozvést. Rovněž zmiňoval, že by chtěl sepsat vlastní závěť, o

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

čemž věděla celá rodina. Nestihl to ovšem zrealizovat. Asi týden po jeho smrti přišel za obžalovaným Michal R. a navrhl, že by se ta závěť zařídit dala. Nelíbilo se mu to, ale po zvážení všech okolností souhlasil. Neřešil, jak bude závěť vypadat a jaké podíly případnou jednotlivým dědicům. Ve věci se angažoval také Luboš V., nicméně podrobnosti neví. Viděl koncept darovací smlouvy, na základě které by část ze svého podílu přenechal Michalu R. a Luboši V.. **Ke skutku pod bodem IV.** využil obžalovaný svého zákonného práva a odmítl vypovídat, do spisu pouze založil písemné vyjádření ze dne 17. 1. 2017.

26. **Obžalovaný Ing. Petr E.** (skutek pod **bodem ad VII.**) před soudem slyšen nebyl, když opakovaně žádal o konání hlavního líčení v nepřítomnosti a přes svou obhájkyňi soudu sdělil, že vypovídat nechce. V přípravném řízení obžalovaný využil svého práva a odmítl vypovídat.
27. **Obžalovaný Tomáš H.** v přípravném řízení, využil svého zákonného práva a odmítl vypovídat. U hlavního líčení konaného dne 21. 10. 2020 obžalovaný opět odmítl vypovídat, pouze uvedl **ke skutku pod bodem IV.**, že poprvé v životě koupil pohledávku, za kterou řádně zaplatil, a myslí si, že to bylo i naposledy, protože pokud by věděl, že z toho bude mít takové problémy, žádnou by nekoupil. Dále **ke skutku pod bodem VII.** uvedl, že s nákupem Porche nemá nic společného, vůbec se ho to netýká. **Na závěr k věci** prohlásil, že vůbec neví, proč stojí před soudem, neboť se ničeho nedopustil a v zásadě ho stojí značné finanční prostředky vynaložené na jeho právního zástupce. **Ke své osobě** uvedl, že v současné době pracuje ve společnosti xxx, kde má na starosti sekci technických textilií. Jeho průměrný měsíční výdělek činí cca 32.000,- Kč. Žádné dluhy nemá, není proti němu vedeno žádné trestní řízení.
28. **Obžalovaný Ing. Petr K.** v přípravném řízení ke skutku pod bodem V. uvedl, že se domnívá, že smlouva ze dne 9. 8. 2009, kterou jménem města uzavřel, je nadále platná. Když svému nástupci Lubomíru D. předával úřad, předal mu všechny smlouvy včetně této. Koncem roku 2013 mluvil v jiné věci s panem Č. a padla řeč i na zámek. Informoval jej o tom, že město část areálu rozprodává. Pan Č. říkal, že se podívá do smlouvy a že to projedná s právníkem. Později mu volal, že ta smlouva je v pořádku. V září roku 2014 jel do Prahy, sešel se s panem Č., jenž chtěl vysvětlit, co všechno město prodalo, předal mu též příslušné zápisy zastupitelstva. Asi v listopadu jej pan Č. informoval, že s právníkem byl u xxx ve Xxx a že se to bude v prosinci projednávat na zastupitelstvu, řešilo se to ale až v lednu. Neví, proč je to považováno za trestný čin, obec prokazatelně porušila stále platnou smlouvu. Za jeho xxx se tam byli podívat dva nebo tři zájemci, viselo to na internetu. Za vymožení smluvní pokuty mu pan Č. žádnou odměnu neslíbil. Později jej informoval o podání žaloby proti městu. Ostatní spoluobžalované nezná. U hlavního líčení konaného dne 21. 10. 2019 obžalovaný **ke skutku pod bodem V.** vypověděl, že je naprosto nevinný. Jako xxx vědomě žádný zákon či předpis neporušil. Po předání veškerých smluv xxx si nedělal žádné kopie, takže žádné smlouvy neměl. Smlouvy měl uloženy digitálně, takže bylo velmi snadné i pro nové vedení se s nimi seznámit. Po odchodu z funkce xxx si hledal práci, proto vzal svůj vizitkář a začal obvolávat každého, kdo měl něco společného se stavbami, takto narazil i na obžalovaného Č.. V rámci telefonátu padlo slovo i na zámek, kdy mu obžalovaný řekl, že ho rozprodávají, že část si kupuje i nový xxx. Pan Č. na to řekl, že se podívá, zda je smlouva stále platná. Pak když jel obžalovaný se svým synem do Prahy, měli již domluvenou schůzku s obžalovaným Č.. Sešli se na Smíchově, kam obžalovaný Č. přinesl smlouvu a chtěl vědět, zda byla projednána na radě. Obžalovaný mu přinesl zápis z rady. Na to obžalovaný Č. po poradě se svým právníkem obžalovanému telefonoval a řekl mu, že by se to mělo právě projednávat v zastupitelstvu města. Vždycky mu sděloval pouze veřejně dostupné věci, nikdy to nebylo žádné nabádání. Obžalovaný tehdy na zastupitelstvo šel, ale v jeho přítomnosti se nic takového neprojednávalo. Vyrozuměl o tom obžalovaného Č.. Nakonec to zastupitelstvo projednávalo až asi po dvou měsících, ale to už tam obžalovaný nešel, takže vůbec neví, co se konkrétně ohledně zámku projednávalo. Nejdříve měl být prodej zámku realizován přes prachatickou realitku, ale ta toho nebyla schopna. Nakonec, když byl obžalovaný v lázních v Luhačovicích, potkal se tam s obžalovaným Č., o kterém věděl, že má speciální realitku Xxx,

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

kteřá má klientelu po celém světě. Došlo k vypovězení smlouvy s prachatickou realitkou a někdy v roce 2008 byla uzavřena nová smlouva s obž. Č. a jeho realitkou. Návrh smlouvy připravoval obž. Č.. U jednání ohledně podpisu nikdo nebyl. Obž. Č. mu smlouvu, respektive její návrh poslal přes internet. Stejně tak obžalovaný ji po podpisu zaslal mailem obž. Č.. Konečná verze smlouvy pak musela přijít na obec poštou. Výši prodejní ceny 15.000.000,- Kč stanovilo zastupitelstvo. Vše bylo projednáno v radě, a všichni byli rádi, že se zámek prodá. Se žádným právníkem smlouvu nekonzultoval. Smluvní pokuta je standardním ustanovením každé smlouvy s realitkou. Obžalovaný byl xxx do roku 2010, poté byl až do roku 2018 členem zastupitelstva. Obžalovaný připustil, že během dalších dvou let od podpisu smlouvy do ukončení xxx, se zámek neprodal, zřejmě zájemci nedostali úvěr. Po tu dobu byly některé prostory zámku pronajímány podnikatelům. Až po ukončení jeho funkce xxx došlo k odprodeji části areálu zámku. Skutečnost, že jako člen zastupitelstva nepoukazoval na možné porušení smlouvy s realitní kanceláří obž. Č. rozprodejem části zámku, obžalovaný vysvětlil tím, že vlastně nevěděl, zda v mezidobí nebyla tato smlouva pozměněna či vypovězena. Dále obžalovaný vypověděl, že spoluobžalované JUDr. T. ani Ing. V. nezná. Dále obžalovaný jednoznačně vyloučil, že by od obž. Č. dostal nějakou finanční odměnu. Nikdy mu ani nezaplátil za žádné služby. Naposledy se s ním viděl při té schůzce na Smíchovce a pak si asi dvakrát volali. Na závěr obžalovaný **ke své osobě** uvedl, že je již v důchodu, který pobírá ve výši 14.000,- Kč měsíčně.

29. **Obžalovaná Bc. Dana L. v přípravném řízení** využila svého zákonného práva a odmítla vypovídat. Do spisu pouze založila písemné vyjádření ze dne 10. 1. 2017. U hlavního líčení konaného dne 21. 10. 2019 obžalovaná opět odmítla vypovídat, pouze **ke skutku pod bodem VI.** uvedla, že o přenesené daňové povinnosti byla přesvědčena na základě zjištěných dodatečných skutečností, kdy jí toto umožňuje zákon. **Ke své osobě** uvedla, že pracuje jako asistentka nákupu materiálu ve firmě. Její měsíční příjem orientačně činí 50.000,- Kč. Má uzavřené stavební spoření ve výši 400.000,- Kč, které řádně splácí. Žádné jiné trestní řízení proti ní vedeno není.
30. **Obžalovaný JUDr. Milan M. v přípravném řízení ke skutkům pod body IV. a VIII.** uvedl, že se necítí být vinen. Nejprve obecně popsal standardní průběh exekučního řízení a jeho náležitosti. Obě sporná exekuční řízení vedl řádným způsobem. Ing. Luboše V. zná z úřední činnosti a v rámci té se s ním také setkával. U skutku pod bodem IV. jej obž. V. informoval, že hodlá podat exekuční návrh s tím, že exekuce by byla provedena postižením závodu, přičemž jako správkyňi navrhl Ing. D.. Tu obžalovaný také z minulosti zná jako bezproblémovou. Když byl pověřen provedením exekuce, tak o tom Ing. V. informoval. Vydal exekuční příkaz k postižení závodu a povinného vyzval k dobrovolnému splnění, což se nestalo. V rámci realizované exekuce nastala nejprve tzv. zjišťovací fáze, při níž správkyňe začala dohlížet na provoz podniku, následně vypracovala předběžnou zprávu o stavu podniku. Ing. D. mu potom neformálně sdělila, že se povinný rozhodl dohodnout s třetím subjektem na narovnání vzájemných vztahů. Následně byl obžalovaný v kontaktu i s tou společností Komerční Park Čestlice, řešili další postup tak, aby byl v souladu se zákonem. Z dohody o narovnání se jej týkala zejména ta druhá část ohledně movitých věcí, vyslovil s ní souhlas, neboť byla po všech stránkách v pořádku. Rovněž se dohodli, že DPH zaplatí společnost Komerční Park Čestlice přímo na účet správce daně. Prostředky byly poukázány na zvláštní účet, z něhož je odeslal Ing. V.. Pokud jde o rychlost uskutečnění převodu, na jeho úřadu je taková rychlost normální. Následně mu byla poukázána ještě jedna částka za zpeněžení zásob restaurace, bližší podmínky této transakce neznal. Od Ing. D. měl jedinou zprávu ze dne 06.01.2015, z ní bylo zřejmé, že povinný nemá žádný postižitelný majetek, a proto exekuci v souladu s exekučním řádem zastavil. Vyloučil, že by v rámci tohoto případu přijal nebo žádal úplatek. Obdobně tomu bylo i u skutku pod bodem VIII.. Exekuční titul Ing. V. měl veškeré náležitosti, exekuce byla provedena zajištěním nemovitostí ve vlastnictví povinných. Většina těch nemovitostí nebyla zatížena zástavními právy. Rovněž vydal pokyn ke zjištění dalších majetkových hodnot manželů B.. Ti byli vyzváni k dobrovolnému splnění

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

povinnosti, zajištěny byly i jejich účty. Následně oprávněný navrhl částečné zastavení exekuce co do částky 400.000 Kč s tím, že tato částka byla povinnými již uhrazena. Na zvláštní účet exekutora posléze byly připsány částky z bankovních účtů a ze stavebního spoření. Dále měly být vypovězeny smlouvy o životním pojištění a o penzijním připojištění, nicméně to se nakonec nerealizovalo vzhledem k tomu, že pohledávka byla vymožena. O ukončení exekuce byly příslušné instituce vyzooměny.

31. U hlavního líčení konaného dne 7. 1. 2021 obžalovaný uvedl, že odkazuje na svou výpověď z přípravného řízení a chce, aby byla tato součástí jeho výpovědi. Dále uvedl, že obžaloba je založena částečně na pravdě a částečně na domněnkách, pro které nikde nejsou žádné podklady. Na pravdě je založena v popisu některých úkonů, je pravda, že prováděl exekuci. Domnívá se, že obžaloba vychází z totální neznalosti exekučního a insolvenčního práva. Obžaloba neobsahuje vymezení, čím měl pravomoc porušit. **Ke skutku pod bodem VIII.** obžalovaný uvedl, že exekuce byla provedena přesně tak, jak zákon předpokládá. Ing. V. mu zaslal exekuční titul, obžalovaný pro něj zpracoval exekuční návrh, což je naprosto standardní postup u mnoha exekutorů. V rámci exekučního řízení jsou informace o povinných subjektech shromažďovány postupně, tak jak jednotlivé instituce odpovídají. První jsou nemovitosti, protože mají přímý přístup do katastru nemovitostí. Každý úřad to má nastaveno trošičku jinak, na jeho úřadě to je tak, že nemovitosti v majetku povinného se zajišťují, pokud je vymáhána částka vyšší než 100.000,- Kč, protože to samotné zajištění nemovitostí ještě neznamená, že se ty nemovitosti skutečně budou prodávat, ale u částky vyšší než 100.000,- Kč zpravidla ti povinní už takovým majetkem nedisponují. Toto bylo za právní úpravy, kdy ještě bylo umožněno zřizovat exekutorské zástavní právo, což udělali také ihned, protože je to ochrana povinného před případnou insolvenčí. Když by pak ten povinný na sebe podal insolvenční návrh, tak tímto způsobem se dostává do výrazně výhodnějšího postavení v rámci té insolvence. Ta rychlost na začátku té exekuce je naprosto běžná, protože exekuce se velmi často tzv. kumulují, je velmi běžné, že během velmi krátké doby těch exekucí naběhne hodně, a pak je na exekutorovi, kdo je nejrychlejší a komu se podaří nejvíce majetku zajistit. Zde tedy proběhlo standardní zajištění nemovitého majetku a následně součinností od banky v horizontu, v té době to bylo tak týden až 14 dnů, takže se čeká, než všechny ty oslovené banky odpoví. Začal se zajišťovat majetek z účtů, což nakonec stačilo k uspokojení celé pohledávky, takže následně exekuci ukončili a nemovitosti uvolnili. O existenci B. se poprvé dozvěděl poté, co mu Ing. Luboš V. zaslal exekuční titul. Ing. V. mu poslal email a požádal jej o sepsání exekučního návrhu. V rámci této záležitosti již s nikým jiným nekomunikoval. Neví, kdo byl právní zástupce na straně Ing. V., vůbec tam právní zástupci nevystupovali. Pohledávku, u které ještě nedoběhla doba splatnosti, vymáhat nelze, tam tento problém nastal, nicméně byla to lenost obžalovaného, správně by měl ten exekuční návrh zamítnout, poslat to jen oprávněnému, on by to podal znovu. Obžalovaný ale vydal pokyn, nechtělo se mu psát to usnesení, tak říkal, nedávejte to na pověření, počkejte, až doběhne ta doba splatnosti, a pak normálně požádejte o pověření. Takže ten okamžik, kdy žádali o to pověření, tak už to po splatnosti bylo. To, aby nějakým způsobem vstoupil v komunikaci na základě exekučního titulu, to se stává spíše náhodou. Jednají jen s oprávněným a také v rámci exekučního řízení se při nařizování nebo pověřování ani nedokazuje, tam stačí pouze prohlášení oprávněného, že pohledávka nebyla zaplacená. V okamžiku, kdy dospějí k závěru, že je na místě něco postihnout, tak potom posílají výzvu k plnění podle § 46 odst. 6 exekučního řádu, kde je umožněno povinnému, aby dobrovolně zaplatil tu vymáhanou pohledávku, a pokud tak učiní, dostává beneficium 50 % odměny, takže oni dostanou jen 50 % odměny, na kterou by jinak měli nárok. To je vlastně první kontakt mezi oprávněným a povinným, nicméně exekuční řízení probíhá z 99 % písemnou formou, takže se s těmi účastníky často ani nepotkají. Obžalované Václava B. a paní Dagmar B. nikdy osobně neviděl, nebo si toho alespoň není vědom. Ten exekuční titul, materiály, podklady, dostával od Ing. V.. Honorován za to byl standardně podle vyhlášky. Mají nárok na 15 % z vymoženého plnění plus DPH, plus náhradu hotových nákladů, a to, pokud vymáhají částku do 2.000.000,- Kč. V tom případě, když nedojde k vymožení té částky,

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

tak jsou honorováni podle toho, kolik vymůžou. Každý úřad to má nastaveno jinak. V tomto konkrétním případě udělal asi to, co je nejobvyklejší způsob, tzn., že když přišla nějaká finanční částka, tak ji rozdělil na těch osmdesát pět patnáct, odeslal jsem oprávněnému a ponechal si tu část odpovídající odměně. Pokud jde o to, jestli se s Ing. V. bavili o tom, zda je ta exekuce k vymožení, či ochraně, tak toto zaznělo v jednom z odposlechů. Obžalovaný tomu rozuměl tak, že nemá jít tzv. „na dřev“, protože ten způsob provedení exekuce se může udělat různě. Obžalovaného zaujalo, že zde byly tři soubory nemovitostí. Zatímco dva soubory byly čisté, tak na třetím vážlo zástavní právo ve prospěch Ing. V., proto se domníval, že jde právě o tuto nemovitost, protože bohužel někteří jeho kolegové právě na tuto nemovitost šli, že buď by prodali vše naráz, anebo jdou po té nemovitosti, která je zatížena, protože odměny se počítají i z finančních částek, které vymohli pro ostatní věřitele. Obžalovaný Ing. V. upozorňoval na to, kdy může ten exekuční návrh podat, psal mu to v emailu s tím, že to má poslat až po splatnosti. Když to přišlo dříve, nevzpomene si už, co jsem mu říkal, já dokonce ani nevyklučuje, jestli mu fyzicky ten návrh nevrátil, ale je to už mnoho let, tak si to nepamatuje. Ochrana oprávněného po podání návrhu se z pohledu exekučního práva projevuje v tom, že čím dřív oprávněný zareaguje, tím větší je pravděpodobnost uspokojení jeho pohledávky. Je třeba si uvědomit, že exekuční příkaz ještě neznamená, že se ty nemovitosti skutečně budou prodávat, je to jen jejich zajištění, i se do zákona dostalo výslovné ustanovení, že vydání exekučního příkazu není provedením exekuce. Je to ochrana oprávněného v tom, aby měl co nejrychleji alespoň nějakým způsobem zajištěný ten majetek. Jedině z těch odposlechů s manželi B. i vyplývá, že on jim slíbuj, že jim u obžalovaného něco zařídí, ale nezařídil u něj vůbec nic, protože stejně si to obžalovaný dělal po svém. Uvádí-li se výslovně v obžalobě u skutku VIII. ve věci B., že mělo být vedeno účelové řízení v podobě děletrvajícího jednání, tak když by obžalovaný jako exekutor byl pasivní, tak existuje zákon 119/2001 Sb. o souběhu exekucí, který přesně stanoví právě, když se ty exekuce sejdou různě, která z nich se provede jako první, která druhá atd. Pokud jde o prodej nemovitostí, tak tam je rozhodující okamžik doručení exekučního příkazu do katastru nemovitostí, podle toho se ty exekuce řadí samy za sebe. Pokud ale soudní exekutor nesměruje pak k prodeji té nemovité věci, a je nečinný déle, než tři měsíce, tak má kterýkoli z těch následujících exekutorů možnost požádat soud, aby přerušil tu pasivní exekuci, a umožnil provedení exekuce nové. Jestliže tady se měly údajně zablokovat nemovitosti a znemožnit jejich prodej, tak je to nesmysl, protože přes ten zákon č. 119/2001 Sb. by se každý vždy k prodeji té nemovitosti dostal. Nepamatuje si, jak dlouho trvala tahle konkrétní exekuce, ale určitě to bylo méně než tři měsíce. **Ke skutku pod bodem IV.** obžalovaný uvedl, že tam ten postup byl obdobný, Ing. V. jej oslovil s tím, zda by převzal tuto exekuci s tím, že jako jedinou šanci na uspokojení vidí v postižení podniku, že pokud je mu známo, tak společnost nemá finanční prostředky, nevlastní nemovitosti a ani hodnotné movité věci. Navrhl mu, aby správcem podniku byla ustanovena Ing. D. a on s tím souhlasil, protože s ní v minulosti již pracoval a neměl s ní žádné problémy, naopak, vždy vše proběhlo bez problémů a korektně. K vedení exekuce musí mít pověření soudu, který přezkoumává exekuční titul a zabývá se tím, jestli návrh odpovídá exekučnímu titulu. Co předcházelo vydání exekučního titulu, exekutor neví, maximálně se něco dočte z exekučního titulu. V okamžiku, kdy měli pověření, udělali součinnosti, nařídili provedení exekuce, postižení podniku a splnili všechny zákonné povinnosti, jako vyvěšení na úřední desku, oznámení obchodnímu rejstříku, rozeslání na všechny instituce, na které se toto rozhodnutí poslat mělo, a po právní moci tohoto exekučního příkazu požádal paní inženýrku o zpracování tzv. předběžné zprávy. Správce podniku sám nevystupuje jménem té společnosti, ale podepisuje všechny právní úkony, které činí normálně jednatel a správce má za úkol vyhodnotit, zda je výhodnější z pohledu ekonomického ten podnik dál provozovat a z výnosu toho podniku uspokojit tu pohledávku nebo ten podnik prodat. Na to správce zpracuje tzv. předběžnou zprávu, a tady bohužel ke zpracování předběžné zprávy nedošlo. Pro něj jako exekutora to znamená, že předává de facto 99 % svých pravomocí správci, odkládá spis na lhůtu 2-3 měsíce, a pak začne komunikovat se správcem, jak průběh postižení probíhá. Navíc exekuce postižením podniku má zásadní vlastnost, že přerušuje všechny

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

ostatní způsoby provedení exekuce, takže on ani ostatní exekutoři už nesmí na movité a nemovité věci, na účty. Ostatní oprávnění pouze mohou přihlašovat do této exekuce svoje pohledávky. Takže tam exekutor ani nemá dost dobře možnost něco dalšího konat a čeká na to, co vlastně navrhne ten ustanovený správce. Po určité době byl kontaktován Ing. D., sešli se neformálně v jedné restauraci, kde jej informovala, že situace je taková, že je tam spor o nájem, jedna strana tvrdí, že smlouva je neplatná a druhá, že ji vypověděla, jeho prodej by nedoporučovala s tím, že se jí podařilo domluvit s vlastníkem objektu, ve kterém se podnik nacházel, že by odkoupil to zařízení restaurace podle jejího názoru za optimální cenu s tím, že to považuje za zcela nejvýhodnější řešení k uspokojení pohledávky. Pak byl kontaktován právním zástupcem Komerčního parku Čestlice, kde si vyjasnili, zda to je, či není v kompetenci samotné správkyne podniku a z bezpečnostních důvodů se dohodli na § 41a exekučního řádu, kdy v momentě, kdy povinný má jen jednu exekuci, tak může on sám se souhlasem oprávněného a soudního exekutora ten majetek zpeněžit. Vzhledem k tomu, že všichni ostatní s tím souhlasili a navíc mu byl předložen znalecký posudek, kdy kupní cena několikanásobně převyšovala ten odhad, jevil se mu z pohledu ekonomického výnosu tento postup jako správný. Následně, ale to už bylo bez jeho vědomí i souhlasu, tam došlo k prodeji zásob, které mají specifický režim, protože se jedná o věci, které podléhají rychlé zkáze. Následně se dozvěděl, že došlo k postoupení nějakých pohledávek, o jaké pohledávky se jednalo, to se dozvěděl až z obžaloby. Následně mu správkyne podniku napsala zprávu, že povinný nemá žádný majetek a z toho důvodu byla exekuce zastavena pro bezvýslednost. S nikým z jednatelů spol. XXX. nemluvil, nebyl důvod, protože tam má toho správce, na kterého přenáší všechny pravomoci. Co se týče osoby obž. Vladimíra D2., toho nezná. Obžalovaného Tomáše H. viděl jednou, dvakrát, neví, při jaké příležitosti, bylo to asi přes Ing. V.. Obžalovaného Aleše M2. nezná, stejně jako obž. Ing. Jiřího R.. S obž. Ing. Michalem R. se několikrát setkal, zpracovával pro něj jeden znalecký posudek, jinak se setkávali při uzavírání smlouvy. Osobu Valentina Marinova Mircheva nezná. Písemné podklady v tomto případě získal také od Ing. V., akorát to neproběhlo elektronicky, ale Ing. V. se za ním zastavil na úřadě a přinesl mu exekuční titul. Co se týče jeho honorování, tak v době, kdy mu Ing. V. zadával tuto exekuci, tak jeho podmínkou bylo, že nejprve se bude uspokojovat pohledávka oprávněného, a pak teprve náklady exekuce. Na tyto dohody přistupuje nerad, ale je to běžná záležitost. Pak se bohužel zjistilo, že na náklady exekuce už tam nezbylo. Měl zprávu správkyne podniku, že společnost nemá žádný majetek, takže mu nezbývalo nic, než exekuci zastavit pro bezvýslednost, náhradu si tedy nepřiznal. Těš se doufal, že mu to třeba Ing. V. nějak vykompenzuje, že mu dá třeba nějaké jiné exekuce. Zda dostala odměnu správkyne podniku Ing. D. neví, neptal se jí. To, že nebylo nic vymoženo a že zůstal bez odměny, se stává naprosto běžně. Odhaduje, že tak 30 až 50 % exekucí dělají zadarmo. Ostatní věřitelé se o tom, že byla nařízena exekuce, mohou dozvědět celou řadou způsobů. Nahlédnutím do centrální evidence exekucí, pokud už je tedy exekuce pod doložkou. Když se nařídí to postižení podniku, mají povinnost oznámit to do obchodního rejstříku, ve spise jsou založeny doručky, po celou dobu trvání té exekuce je to v obchodním rejstříku. Je to vyvěšeno na úřední desce jak elektronické, tak i fyzické. V případě XXX. mohl jakýkoli jiný věřitel iniciovat zahájení insolvenčního řízení, měl tam veškeré informace o této pohledávce, navíc exekuční příkaz byl založen ve sbírce listin. Povinností exekutora není zjišťovat ostatní věřitele povinného a není to dost dobře ani možné. V souvislosti s exekucí spol. XXX. nikdy nepřijal žádnou neoprávněnou výhodu. Pokud je mu kladeno za vinu, že měl přijmout nějaký úplatek, tak nikdy žádný úplatek nepřevzal, nikdy o žádný nepožádal a nebyl mu ani nabídnut. Jestliže se v přepisu odposlechu uvádí, že s Ing. V. se měl vést hovor a v něm se měl zmínit o tom, že „to tam stejně budou řešit nějakým méně standardním způsobem“, tak s Ing. V. se znali dlouho, tak se s ním občas sešel, konzultovali spolu postup, kdy on měl třeba i nějaké návrhy. Za celou tu dobu, kdy tuto exekuci vedl, se na něj žádný další věřitel se svými nároky neobrátil. Pakliže obžaloba tvrdí, že to exekuční řízení vedl takovým způsobem, aby byl majetek společnosti zpeněžen a vyveden na úkor jejích věřitelů, tak on tu exekuci vedl podle svého nejlepšího vědomí a svědomí, jako by vedl každou exekuci jinou. Je-li v bodě obžaloby

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

týkající se skutku „XXX.“ uvedeno, že na radu obžalovaného měla být spol. XXX. převedena na nekontaktní osobu, tak je to dnes běžná praxe, že ty společnosti se nelikvidují ani přes likvidátory, ani přes insolvence, ale nechávají se tzv. „vyhnít“, tzn., že se převedou na nějakou osobu, která je s tím srozuměna, ta společnost přestane vykonávat jakoukoli činnost a po čase zpravidla soud nařídí jejich likvidaci, a tím dojde k zániku té společnosti. Jedná se o věc, která je výhodná pro společníky, protože zpravidla za ty obchodní podíly dostanou ještě zaplacené a nemusí nést náklady na likvidaci společnosti. Je to postup poměrně častý a rozhodně nemohlo tímto krokem dojít k nějakému vyvedení majetku, protože v té době, kdy se měly ty podíly převádět, tak už tam žádný majetek nebyl. Na otázku, zda je běžné, aby se osoba, která podává návrh na exekuční řízení, následně zajímala o výhodnější pozici dlužníka, obžalovaný odpověděl, že se to stává. **Ke své osobě** obžalovaný uvedl, že v současné době nedělá nic, má pozastavený výkon úřadu, nicméně do úřadu dochází, protože je stále zaměstnavatelem, kontroluje a dělá věci pro účetní apod. Žije ze svých úspor. Dluhy nemá. Má vyživovací povinnost ke své manželce.

32. **Obžalovaný Aleš M2. (skutek pod bodem ad IV.)** přípravném řízení využil svého zákonného práva a odmítl vypovídat. U hlavního líčení konaného dne 21. 10. 2019 obžalovaný opět odmítl vypovídat, pouze **ke své osobě** uvedl, že je podnikatel v oboru nákup a prodej, jeho osobní příjem je uspokojivý, jemu postačující. Nemá žádné dluhy, vlastní pouze kreditní kartu od banky. Žádné jiné trestní řízení proti němu vedeno není.
33. **Obžalovaný Václav O. ke skutku pod bodem ad II. v přípravném řízení** využil svého zákonného práva a odmítl vypovídat. U hlavního líčení konaného dne 21. 10. 2019 se k jednání doznal. Z obžalovaných zná JUDr. T. z advokátní kanceláře, kde má obžalovaný firmu a veškeré osobní spisy, a dále obžalovaného V., kterého zná od obžalovaného T.. Vše se seběhlo tak, že mu jednou volal obžalovaný T. s prosbou, zda by obžalovaný mohl udělat odhad odborným posudkem prstenu, který byl odcizen v nemocnici. Pak se sešel i s obžalovaným V., který přišel s tím, že probíhá dědické řízení a že jeho táta okradli v nemocnici. Ten mu řekl, že prsten byl drahý, měl asi takovou hodnotu, jako na které se shodli. Obžalovaný k tomu měl nějaký starý účet, tak ho použil, což mu přišlo výhodnější než psát nějaký posudek, respektive odborné vyjádření, neboť není znalec. Zda se pořizovala nějaká fotodokumentace, si obžalovaný již nepamatuje. Za svou službu nebyl obžalovaný nijak honorován, chtěl vyhovět své právní kanceláři, které byl zavázán, chtěl vyhovět JUDr. T., který ho obžalovanému V. doporučil. Lidi si mají pomáhat. Vůči obžalovanému T. v té době žádné závazky neměl. Na závěr **ke své osobě** uvedl, že stále obchoduje ve stejném oboru, jeho měsíční příjem činí 200.000,- Kč. Žádné dluhy nemá. Žádné trestní řízení proti němu vedeno není.
34. **Obžalovaný Jiří P. (skutek pod bodem ad VII.) v přípravném řízení** využil svého zákonného práva a odmítl vypovídat. U hlavního líčení konaného dne 21. 10. 2019 opět odmítl vypovídat, pouze ke své osobě uvedl, že je jednatel několika společností s měsíčním příjmem ve výši cca 135.000,- Kč. Má menší hypotéku, ale žádné jiné dluhy nemá. Žádné jiné trestní řízení proti němu vedeno není.
35. **Obžalovaný Ing. Jiří R. (skutek pod bodem ad VI.) v přípravném řízení** využil svého zákonného práva a odmítl vypovídat. Plně odkázal na písemné vyjádření ze dne 25. 11. 2016, které založil do spisu. U hlavního líčení konaného dne 21. 10. 2019 obžalovaný opět odmítl vypovídat.
36. **Samostatně trestně stíhaný Ing. Michal R. v přípravném řízení** v postavení obviněného **ke skutku pod bodem I.** uvedl, že se k tomuto činu doznává. Zesnulý Pavel R. byl jeho velmi dobrým kamarádem, znali se už od střední školy, po studiu společně podnikali a často spolu trávili i volný čas. V roce 2001 utrpěl velmi vážný úraz, ze kterého se několik let vzpamatoval. Rozvedl se se svou první ženou, nějakou dobu žil sám a potom se seznámil s Renátou, která jinak žila v Kanadě. Párkrát se navštívili a pak se vzali. S kamarády mu to rozmlouval, Pavel říkal, že bude mít předmanželskou smlouvu, ale nakonec z ní nějak sešlo. Po sňatku Pavel střídavě

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

pobýval se ženou v Kanadě nebo sám v Čechách. Sděloval jim, že v manželství není šťastný a že Renáta na něj v Kanadě není hodná. Asi měsíc před smrtí obžalovaného poprosil, jestli by mu nepomohl sepsat závěť, načež se obžalovaný obrátil na JUDr. Netta. Pavel chtěl, aby Renáta zdědila jenom minimum nebo vůbec nic, většinu chtěl odkázat dvěma synům, něco také Vladimíru D2., Heleně B., Luboš V. a jemu. JUDr. Nett však tu závěť připravit nestihl, dne 7. 4. 2014 Pavel R. zemřel. Když se to od manželky Vladimíra D2. dozvěděl, obvolával všechny společné kamarády. Luboš V. mu sdělil, že by tu závěť uměl zařídit, Ing. Michal R. měl zajistit soupis majetku. I s Vladimírem D2. se domluvili, že to takto udělají. Většinu záležitostí zařizoval Luboš V., z jeho pokynu jel obžalovaný za notářem Vodou. Připravenou závěť mu předložil bez data a bez nacionálů zůstavitele. Kvůli jedné chybě ji ještě museli předělat. Ing. Michal R. a Luboš V. v ní žádné podíly neměli, ty byly po domluvě včleněny do podílu Vladimíra D2.. Potom se ta závěť probírala v rodinném kruhu, paní Renáta ji ani vidět nechtěla. Následně byla odnesena k notáři Boučkovi. Obžalovaný činu lituje, jenom chtěli kamarádovi splnit, co si přál. Myšlenku podvrhnout závěť vyslovil Luboš V. a Ing. Michal R. o ní přemýšlel, dne 12. 4. 2014 o takovém plánu řekl panu D2.. Prvotně tu možnost řešil pan V. s právníkem, kterým byl asi JUDr. Z., jednou se s ním také setkal v kanceláři pana V.. S pány V. a D2. také připravili dohodu o tom, jak se mezi sebou vypořádají, tedy že jim Vladimír D2. z dědického podílu něco převede. S JUDr. T. předmětnou záležitost neprobíral. **Ke skutkům pod body III., IV. a VI.** pouze přečetl písemně připravený text. Jana Č. a coby původního jednatele a společníka firmy XXX. zná asi 25 let. V roce 2013 se náhodně potkali a pan Č. mu sdělil, že má projekt na restauraci v zábavním parku Žirafa v Čestlicích. Projekt mu podrobně popsal a nabídl mu třetinový podíl. Předpokládaný rozpočet na celou akci činil asi 9.000.000 Kč. Potřebné finance Ing. Michal R. neměl, a proto nabídl účast svému kamarádovi Aleši M2.. Toho seznámil s panem Č., projekt se mu rovněž líbil a všichni se rozhodli do něj investovat prostřednictvím společnosti XXX.. Základní kapitál ve výši 4.000.000 Kč měl mít pan Č. a z něj financovat stavbu, tuto částku ale pan Č. asi neměl. Celý projekt musel profinancovat Aleš M2., na něhož Č. později převedl svůj obchodní podíl. Se společností Komerční Park Čestlice jakožto provozovatelem parku měli jenom smlouvu o smlouvě budoucí, nájemní smlouvu uzavřeli až 30. 9. 2013. Restauraci otevřeli v listopadu roku 2013, spolupráce s firmou Komerční Park Čestlice byla od počátku poměrně složitá. Po otevření restaurace do projektu vstoupil Vladimír D2. a na rozjezd jí půjčil 3.000.000 Kč. Ekonomicky se však restauraci příliš nedařilo, vhodného investora se najít nepodařilo, a proto znovu vstoupili v jednání se společností Komerční Park Čestlice. Nakonec se uzavřela dohoda o narovnání, v jejímž rámci byly vystaveny tři faktury. Jedna na zboží, druhá na vybavení restaurace a třetí na stavební práce. U té třetí faktury uplatnila firma XXX. přenesenou daňovou povinnost, neboť stavební práce byly na základě smlouvy o smlouvě budoucí provedeny pro společnost Komerční Park Čestlice. Domnívá se, že tato přenesená daňová povinnost byla uplatněna zcela v souladu se zákonem. Namítá nesprávnost znaleckého posudku z oboru ekonomika, neboť zpracovatel neměl k dispozici předmětnou smlouvu. **Ke skutku pod bodem ad III.,** k tomu obžalovaný vypověděl, že pokud jde o jím vypracovaný znalecký posudek na hodnotu bytu v Xxx ulici na Praze 8, postupoval rovněž v souladu se zákonem, když porovnal cenu zjištěnou metodou porovnávací s metodou vyhláskovou. Zpětně danou záležitost konzultoval s odborníky, jimiž byli prof. Ing. Albert Bradáč, DrSc., a Ing. Alena Superatová, Ph.D., kteří zvolený způsob ocenění schválili. Namítá proto nesprávnost závěru znaleckého posudku Ing. Orta. V žádném případě se vědomě neúčastnil činnosti nějaké organizované skupiny nebo organizované zločinecké skupiny. Dále využil svého zákonného práva a více k věci nevyprávěl.

37. U hlavního líčení konaného dne 21. 10. 2019 obžalovaný (nyní samostatně trestně stíhaný) Ing. Michal R. v postavení spoluobžalovaného uvedl, že je mu kladeno za vinu několik skutků, přičemž některé nespáchal a k některým se přiznává. **Ke skutku pod bodem I.** přečetl své písemné prohlášení, které bylo založeno do spisu jako listinný důkaz. Následně vypovídal k dotazům předsedkyně senátu, státního zástupce a obhájců. Uvedl, že rukou psané texty zemřelého poskytl obžalovanému Ing. V.. O tomto jeho záměru byli informováni pouze obžalovaný D2.,

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

obžalovaný V. a on sám. Z obžalovaných v tomto skutku zná obžalovaného JUDr. T., ale v souvislosti s tímto skutkem spolu napřímo nemluvili. S obžalovaným Mgr. V. se setkal v Xxx, kde zkontroloval závět' a udělal tam korekci. Pan notář nemohl vědět, že to není pravá závět', protože tam nebyla jména, byl to jen koncept. Obžalovaného JUDr. Z.a zná jen jménem, nepřišli spolu do styku. Kromě závěti byla sepsána dohoda, to chtěl obžalovaný V., pro případ, kdyby se obžalovaný D2. rozhodl, nevyplácet podíl. Nedošlo k tomu a dokonce obžalovaný D2. řekl, že by to ani nikdy nepodepsal, podepsáno to tedy nebylo. Když začal pan R. hovořit o tom, že by sepsal závět', tak o obžalovaném D2. nehovořil, všechno chtěl dát jen svým synům. K té Heleně B. se tam bavil o tom, že má 10 % jako tichá společnice. O objemu vlastnictví zemřelého měli určité povědomí a konkrétně on zcela jistě, protože s Pavlem byl jako bratr. Věděl, že zrestituovali celkem velký majetek a od Pavla měl informaci o tom všem, co má. Obžalovaný pracoval na Motořestu Xxx, který Pavel v podstatě koupil. Pavel R. měl rodinného právníka JUDr. Touška, s ním měl původně sepsat tu předmanželskou smlouvu. JUDr. Toušek již zemřel. Jeho manželka mu znovu vyprávěla, jak byli u notáře JUDr. Hoffmanna někde v Hyberské ulici, že to byla obrovská scéna a že to nebylo vůbec obvyklé v tom, co tam po něm chtěla a co kam chtěla zapsat. Důvod, proč následně nebyla sepsána ta předmanželská smlouva a proč nebyl dohodnutý jiný termín, když si zapomněla doklady, neví, ale oni hned po svatbě odjeli na dovolenou a pak už k tomu nikdy nedošlo. Obžalovaný JUDr. Z. asi vyhotovil koncept závěti, ale jistě to neví. Pokud jde o návštěvu u obžalovaného Mgr. V. v Xxx, tak tu domluvil obžalovaný V., on tam jel jen jakoby poštovní posel. Ukázal obžalovanému V2., závět', ale tam nebyla vyplněna jména, nebyla tam konkretizovaná, on to nějak prošel, něco tam opravil a tím to skončilo. Jestli tam bylo datum, to už si nevzpomíná. Jak to bylo, mu neříkal. Obžalovaný T. pak zpracoval návrh té dohody, řešil to s ním obžalovaný V.. Obžalovaného D2. nepřesvědčoval, aby s návrhem obžalovaného V. souhlasil, tedy s těmi procenty v závěti, jen mu předestřel záměr obžalovaného V. a řekl mu, že buď to takto bude, nebo že obžalovaný V. jinak tu závět' neudělá, takže se musel rozhodnout buď tak, nebo tak. Nápad sepsání smluv o budoucích smlouvách mezi ním a obžalovaným V. byl nápad obžalovaného V.. To, že obžalovanému V. do telefonu říkal, že se nestihla sepsat závět', když uvedl, že ví o tom, že pan Pavel R. má sepsanou ruční závět' vlastní rukou, tak pár dní po smrti Pavla se od paní M. dozvěděl, že Renáta R. se svou matkou prohledali celý byt a ručně psanou závět' spálili, takže potom si byl jistý, že jiná závět' by neměla být. Paní Renata R. na předloženou závět' obžalovaným V. reagovala tak, že ji to nezajímá, že si to poslechne u notáře, tím se potvrdil jeho předpoklad, že tu závět' skutečně spálili. On se scházel s kamarády ze školy, kde si pan Pavel R. stěžoval na paní Renatu R., těmi kamarády byli Ing. Ivan R., Ing. Jaroslav H., občas obžalovaný Ing. V., ale ne moc často, dále tam byl pan Libor T., se kterým společně pracovali a seděli u jednoho stolu a Ing. Luděk Dostál. Pan Pavel R. si stěžoval také paní Monice B., protože s ní byl v úzkém kontaktu, když byl v Kanadě, hodně komunikovali po skype a po e-mailu, a když byl v ČR, tak jej navštěvovala, pomáhala mu i s úklidem v bytě. Viděl sepsanou závět' vlastní rukou pana Pavla R. na stole, snad v modrých deskách, bylo to na dvou papírech, nebo na jednom a půl papíře, strašně naškrábáno, nedalo se to po něm přečíst. Řekl si tedy jen to, co i M., že to musí nechat přepsat. Předpokládá, že když ji napsal, že ji i podepsal. On sám hovořil s Mgr. Nettem ohledně sepisu závěti. Obžalovaný zpracoval přehled majetku, který se doplnil do té závěti. K tomu měl celkem podrobné informace o tom, co Pavel vlastní. Pokud jde o paní B., ona tam 10% podíl jako tichá společnice spol. Xxx, už také delší dobu z ní chtěli udělat řádnou společnici, a tam se to chtělo nějak zarovnat, aby do budoucna jí to nikdo neupřel. Myslí si, že informaci, že si pan Pavel R. přál, aby i obžalovaný D2. byl dědicem, obžalovanému D2. nesdělil. Co se týče honorace Mgr. V. a JUDr. Z.a, obžalovaný neví, že by někdo za to něco dostal. Dělal to z důvodu, že asi měli nějaké obchodní vztahy s obžalovaným V.. Tuší, že náklady na to, že někdo podepsal Pavla R. činily 40.000,- Kč. Obžalovaný neví, kdo fakticky tu závět' padělal, kdo opatřil ten koncept a podpisy, nikdy mu to obžalovaný V. neřekl. **Ke skutku pod bodem III.** přečetl své písemné prohlášení, které bylo založeno do spisu jako listinný důkaz. Následně vypovídal k dotazům

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

předsedkyně senátu a státního zástupce. Uvedl, že byl ke zpracování znaleckého posudku jmenován exekutorem E.. Opatřil si podklady, jako např. projektovou dokumentaci, provedl místní šetření apod. Kontaktován byl v této souvislosti obžalovaným Ing. V., který mu říkal do telefonu, aby to udělal tak nebo tak. Dělal pro něj několik znaleckých posudků a bylo celkem běžné, že to potřeboval mít naceněno hodně nebo málo, ale toto řekne 99 % zákazníků. On to nebere vážně. Tato věc nějak souvisela s tou paní, která ten byt prodávala a dlužila něco obžalovanému V.. Je možné, že mu obžalovaný Ing. V. volal s tím, že jej bude kontaktovat pan exekutor a že mu zadá posudek, možná, že se obžalovaného ptal, jestli má na vypracování posudku čas. Je možné, že mu obžalovaný Ing. V. předložil původní znalecký posudek, ale nevybavuje si to. Jaký závěr byl v tom jiném znaleckém posudku, si nevybavuje, ale zpravidla když dělá znalecký posudek, snaží se nenechat se jiným znaleckým posudkem ovlivnit, s tím, že si maximálně ten jiný znalecký posudek přečte až poté, co má ten svůj hotový. Tento znalecký posudek byl dělaný pro dražbu, takže kupec, který ten byt ve finále koupil, do toho vstupuje naprosto dobrovolně na rozdíl od toho prodávajícího. On rozhodně neměl na věci žádný zájem a udělal to se svým nejlepším vědomím a svědomím. Neví, jestli měl obžalovaný Ing. V. nějaké zájmy v té dražbě. Dr. E. osobně nezná. Poslal obžalovanému doporučený dopis, kde jej jmenoval znalcem ve věci a žádal jej o vypracování posudku. Vystupoval tam jako objednatel, zadavatel posudku. Za vypracování znaleckého posudku pak obžalovaný vyúčtoval zhruba 5.000,- Kč až 7.000,- Kč, a to asi panu exekutorovi, jestli tedy neměli nějakou domluvu s obžalovaným V., ale to si nepamatuje. Žádnou jinou odměnu nedostal, jen tu, co vyfakturoval a přiznal. Je možné, že posílal vypracovaný znalecký posudek nejprve obžalovanému Ing. V., ale vždy, když to posílá, tak jen jako pracovní verzi, aby věděl, s čím může počítat. Je možné, že se o posudku bavil i s Ing. Vojtou, což je jeho kolega. V rámci seznámení se se spisem byl seznámen s posudkem, který vypracoval znalec Ort. On tam dospěl k tomu, že on zprůměroval dvě hodnoty, které zprůměrovat neměl, a přitom on ve svém revizním znaleckém posudku udělal to samé, také zprůměroval dvě hodnoty. Ing. Ort si udělal představu o tom, za kolik by se ten byt dal pronajmout, z toho mu vyšla nějaká cena bytu a tu zprůměroval s cenou inzerce, za kterou se obdobné byty prodávají, a tyto dvě hodnoty on zprůměroval. On sám přitom vycházel stejně jako pan Ing. Ort z realitní inzerce, z ceny, za kterou se podobné byty prodávají, a pak znalecká vyhláška je vlastně obdoba toho porovnání, jako se dělá z inzerce, akorát, že ta vyhláška pracuje ne s cenami, které se získají z inzerce z nějakých SReality apod., ale z těch skutečných cen, které jsou uvedeny v katastru nemovitostí. Profesor Bradáč, který je opravdu největší autoritou v ČR, řekl, že by jej měli pochválit, ne jej za to stíhat. **Ke skutku pod bodem IV.** přečetl své písemné prohlášení, které bylo založeno do spisu jako listinný důkaz. Následně vypovídal k dotazům předsedkyně senátu, státního zástupce a obhájců. Uvedl, že v momentě, kdy vstoupil do společnosti XXX., již realizace projektu Žirafa probíhala, už byla stavba v rozběhlém stavu. Stavba jako taková měla svého stavbyvedoucího, stavební firma dělala jak pro majitele komerčního parku, tak pro ně. On se tomu, co se týkalo jejich částí, věnoval jako stavební inženýr. Stavbu hradila společnost XXX.. Pokyny k proplácení částek dával zpočátku pan Č., a poté, kdy pan Č. ze společnosti vystoupil, zpravidla on nebo obžalovaný M2.. Od doby provozu té restaurace byl nájem se společností Komerční park Čestlice domluven na 10,- Euro za m², ale protože se v průběhu té stavby malinko zvětšila plocha restaurace, vycházelo to 300.000,- Kč měsíčně vč. DPH, což byla velká částka. Snažili se domluvit s Komerčním parkem Čestlice, zaplatili stavební práce, které tam oni provedli asi za 3.500.000,- Kč, nebo aby snížili nájem, ale nebyla s nimi žádná řeč. Konzultace ohledně stavebních prací se společností Komerční park Čestlice, přímo nebyly, nicméně na kontrolním dnu, který byl každou středu, všichni viděli, co se staví, protože plány na tu restauraci byly zpracovány jednotně na celý objekt. Nájem společností XXX. byl řádně placen, dokud na to společnost XXX. měla, plus minus půl roku. Provoz restaurace začal někdy v listopadu roku 2013 a od prosince už platili plnou cenu nájmu, těch 300.000,- Kč vč. DPH bez energií. V době jednatelství jeho a obžalovaného M2. o jednotlivých nákladech společnosti XXX. jednali vždy společně a všechny provozní věci řešili oba dva. On byl

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

obviněn z nezdaru projektu, což vzniklo tak, že restaurace neměla takovou návštěvnost, která byla předpokládána. Místo 500 lidí jich tam přišlo 50 a místo 300,- Kč tam každý nechal 30,- Kč. Situaci na trhu v místě a čase neodhadli. Navíc Komerční park Čestlice sliboval, že bude mít smlouvu se školkami, školami a že tam budou jezdit na výlety, ale to se nenaplnilo. Obžalovaný M2. od začátku u všeho byl, věděl, jaký je nájem. Informaci od účetní L. o tom, že základní jmění 4.000.000,- Kč v účetnictví vůbec neprochází, získal zhruba po 2 až 3 měsících, kdy vstoupili do projektu. Jejich vklady, tedy dvakrát 250.000,- Kč a u obžalovaného M2. dvakrát 1.500.000,- Kč, byly použity na platby dodavatelům nebo subdodavatelům a stavební práce. Obžalovaný Ing. V. do projektu vstoupil tím, že si koupil pohledávku od obžalovaného M2. v roce 2014. Pak už nájem společnosti Komerční park Čestlice hrazen nebyl, společnost na to už neměla. Obžalovaná Ing. Jaroslava D., byla správkyně závodu. Byl u ní na jednání, vysvětlila mu, že veškeré další kroky a platby musí být s jejím souhlasem. Byla instruována zřejmě obžalovaným V., asi se znali. Obžalovaného D2. ohledně projektu oslovil on sám, protože jsou kamarádi a spolupracovníci z Motorestu Xxx. Obžalovaný D2. s ním restauraci navštívil a řekl, že o tom bude uvažovat. Než do toho vstoupil, tak v restauraci na Praze 1 byla schůzka, kde obžalovaný V. přednesl plán, jak si představuje, že by se měla restaurace řídit, jaké by udělal úpravy, a obžalovanému D2. se tato vize moc líbila. Na základě toho řekl, že do toho vstoupí. Složil tam 3.000.000,- Kč. Obratem si 1.500.000,- Kč vytáhl z účtu obžalovaný M2., který si převedl na svůj účet zpět a řekl, že byl ve firmě přefinancován a tudíž, že si ty peníze vzal nazpět, takže de facto ta pomoc byla ne ve výši ne 3.000.000,- Kč, ale pouze ve výši 1.500.000,- Kč. Zaplatily se nejnnutnější výdaje, které byly po splatnosti, a de facto za chvíli se se ocitli ve stejném stavu, jako předtím. S obžalovaným H.em vše řešil obžalovaný V. s obžalovaným M2., on u toho nebyl. Co se týká obžalovaného JUDr. Milana M., tak toho tam zaangažoval obžalovaný Ing. V.. Úloha obžalovaného JUDr. M. byla asi vést exekuci a stanovit obžalovanou Ing. D. správkyní závodu. Exekuce měla být vedena za tím účelem, aby ta pohledávka obžalovaného V. mohla být uhrazena. Výsledkem exekuce bylo, že obžalovaná Ing. D. se dohodla s Komerčním parkem Čestlice na prodeji. Ze začátku Komerční park Čestlice nechtěl uznat veškeré stavební úpravy a práce, které tam vykonali, což bylo přes 3.000.000,- Kč, možná 3.500.000,- Kč a pan Providas řekl, že ho nějaké stavební úpravy vůbec nezajímají, že je ochoten zaplatit v podstatě za movitý majetek, nějaké 4.000.000,- Kč nebo 4.500.000,- Kč vč. daně. Oháněl se tím, že ve smlouvě nebyl dán souhlas se stavebními úpravami. Přitom měli společné kontrolní dny na stavbě, zapisovali do jednoho stavebního deníku, měli jednu stavební firmu, takže to od nich byl pouze trik, aby tuto částku dostali zadarmo. Spoluobžalování mu od určité doby informace záměrně nesdělovali, až pak z odposlechů se dozvěděl, jakým způsobem se chovali a co vše chystali. O dohodě obžalovaného Ing. V. s obžalovanou Ing. D. a obžalovaným JUDr. M. o odměně neví, ale zaslechl od obžalovaného M2. nebo obžalovaného Ing. V., že obžalovaná Ing. D. měla dostat 300.000,- Kč a obžalovaný JUDr. M. 200.000,- Kč, ale jestli to tak skutečně bylo, neví. On pod nátlakem podepsal ty notářské zápisy. V tu dobu byl šéfem Motorestu Xxx, což byl jeho hlavní zdroj obživy, a protože obžalovaný D2. tam měl větší podíl, tak oni naznačovali, že zatlačí na obžalovaného D2., aby jej z Xxx vyštípali a on se obával, že by pak zůstal na ulici. Říkali mu, že ztrátu obžalovaného M2. v té restauraci zaplatí on, minimálně třetinu, ale on namítal, že ztráta by se měla dělit v poměru vkladů a on tam měl 5 %. Byl si tedy vědom toho, že nekoná v souladu se zákonem, ale v obavě z ekonomických důsledků na to přistoupil. Notářské zápisy se podepisovaly u obžalovaného V., byl to notář, který spolupracoval s obžalovaným V.. Společnosti XXX. je nyní zlikvidována a vymazána. K převodu na pana Mircheva nedošlo, ale pořádně ani neví proč, vznikl tam zřejmě nějaký rozpor s Mgr. R.em. Skutečnost, že ostatní věřitelé nebudou uspokojeni, si osobně uvědomoval, ale byl pod velkým tlakem obžalovaného M2. a obžalovaného V.. Sám se snažil opakovaně poslat společnost do insolvence, ale vždy mu to zakázali. Navíc se pokoušel dohodnout s panem Č., aby si tu společnost vzal zpátky. Obžalovaný M2. se podílel na řízení XXX., a to tím způsobem, že chodil na všechna jednání s Komerčním parkem Čestlice. Na restauraci docházel téměř denně, mluvil do všeho, do jídelničky, do toho, jak tam má kdo jak

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

chodit, co se má organizovat. Nájemní smlouva byla připravena přímo Komerčním parkem Čestlice, předložili jim ji v listopadu, kdy byla stavba de facto hotová, oni s obžalovaným M2. svým způsobem protestovali, ale pan Providas jim řekl, ať si tedy restauraci seberou a odejdou. Investice obžalovaného M2. byla do společnosti XXX. zaúčtována tak, že minimálně první tři miliony byly vklad společníka. Obžalovaný M2. nebyl jednatelem společnosti XXX. V tom předmětném období byl jednatelem pan J. a pan Č., pak později tam zůstal on sám, protože pan Č. a pan J. odešli. Obžalovaný M2. byl navrhován do funkce likvidátora z jeho strany, nikdo nic nenamítal, ale když pak byli u notářky, obžalovaný M2. řekl, že v žádném případě likvidátora dělat nebude. On tedy řekl, že bude likvidátorem, aby situaci zachránil. Pokud jde o tu vymáhanou pohledávku, jako nestandardní bylo podepsat ty příkazy s přímou vykonatelností, a to proto, že ti ostatní věřitelé nebyli uspokojeni. Ta pohledávka takto vymáhaná exekučně existovala. U hlavního líčení konaného dne 22. 10. 2019 bylo pokračováno v přerušném výsledku samostatně trestně stíhaného Ing. Michala R.. **Ke skutku pod bodem VI.** přečetl Ing. Michal R. své písemné prohlášení, které bylo založeno do spisu jako listinný důkaz. Následně vypovídal k dotazům předsedkyně senátu, státního zástupce a obhájce. Uvedl, že na stavbě měli stejné subdodavatele jako společnost Komerční park Čestlice, vystavené faktury na výstavbu restaurace byly na společnost XXX.. Práce byly prováděny v režimu přenesené daňové povinnosti, takže tam se daň neplatí. Vyhotovení faktur obžalovanou Bc. L. za společnost XXX., bylo po vzájemné konzultaci, kdy tento problém řešili s obžalovanou L. a se správkyní závodu obžalovanou D.. Původním záměrem Komerčního parku Čestlice bylo, že chtěli jednu fakturu, kde by byl zohledněn pouze movitý majetek, a den před podepsáním volala účetní Komerčního parku Čestlice obžalované L., že má problém, že neví, jak by zaúčtovala ty stavební práce k nim do účetnictví, že potřebuje tu fakturu rozdělit, aby tam byla část za ty stavební práce a část na movitý majetek. Proto se to rozdělovalo na tři faktury, protože část těch prací ještě nebyla v režimu přenesené daňové povinnosti, takže jedna faktura na 2.500.000,- Kč byla v té přenesené daňové povinnosti a to, co zbylo jako doplatek do těch 6.500.000,- Kč, se naučtovalo na ten movitý majetek. Přenesenou daňovou povinnost uplatňovali u firmy Free Group, která dělala hlavní stavební práce, pak firma, která dělala vzduchotechniku, elektřinu. Společnost Komerční park Čestlice v momentě, když zjistili, že tam na tom DPH nemají, tak volali, že je to špatně, ale oni řekli, že je to v pořádku. Podle zákona si vyložili, že s tou přenesenou daňovou povinností je to v pořádku, neviděli v tom problém. Pokud jde o obžalovanou Ing. D., tak s tou byla součinnost na profesionální úrovni. Veškerá jednání za firmu XXX. vedla v podstatě ona, vždy dopředu vše domluvila ona, měla rozhodující slovo. Ten postup a to, co vykonávala, tak ona asi veškeré věci, co se tam provedly, konzultovala s obžalovanou L., protože ta je také zkušená účetní, a on měl povědomost, ne však podrobnou znalost. Pokud jde o ten konec, když se podepisovaly faktury, tak to řešily určitě jen obžalované D. s L. a obžalovaný Ing. V. v tomto případě pokyny nedával. V těch jednáních, která probíhala předtím, určitě byla obžalovaný Ing. D. v kontaktu s obžalovaným JUDr. M.. Obžalovaný Ing. Jiří R. je jeho strýc a on se s ním radil, když nevěděli nějaký finanční problém z hlediska daňového. Ohledně vyplacení toho přeplatku i tuto záležitost konzultovali, byli tam na návštěvě s obžalovanou L., a Ing. Jiří R. tam pozval nějakou pracovníci, co to měla na starosti, řekli jim, jaký je problém a prokonzultovali to, shodli se na tom, že je to v pořádku. Ohledně urychlení vyřízení záležitosti ze strany finančního úřadu se strýce jen ptal, jakým způsobem má co dodat, aby se to nikde nezdrželo, nešlo to nějak zásadně urychlit. Že by měl mít strýc povědomí, že by toto bylo nějakým způsobem ze strany XXX. nestandardní a tzv. „levá“, tak to je vytrženo z kontextu. To bylo myšleno tak, že daňová levá by to bylo ze strany Komerčního parku Čestlice, že oni by je ošidili o to DPH, protože pokud ty stavební práce účtovali v režimu přenesené daňové povinnosti, tudíž si neuplatnili na vstupu žádné DPH a pokud by to pak bylo opačně, že by účtovali s DPH, tak by DPH museli odvést a právě by se o těch 440.000,- Kč ošidili. Neví, že by žádal na finančním úřadu, aby, kdyby došlo k nějakým stížnostem nebo výtkám ze strany Komerčního parku Čestlice, na to nebyl brán zřetel. Je možné, že o tom případě strýci takto vyprávěl a možná zaznělo, že si myslí, že je v pořádku, tak aby to takto řešili. O Ing. Heleně U. ví,

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

že je to pracovnice z finančního úřadu, ale neví, jak se jmenovala ta, která s nimi jednala, možná to byla ona. Technické zhodnocení společnosti XXX. prováděla pro společnost Komerční park Čestlice, v podstatě stavební práce, toto vyplývá z té smlouvy o smlouvě budoucí, kde je přímo závazek, že jim to postaví. **Obecně k věci** uvedl, že jestliže v přípravném řízení vypovídal jinak, je to tím, že bohužel v přípravném řízení neposlechl radu své obhájkyň, aby vypovídal čistou pravdu a bylo to také z toho důvodu, že se styděl, že podvedl i ty dva syny Pavla, že tam v podstatě mluvil nepravdu, proto je ta výpověď trochu jiná a teď to vše uváděl podle čisté pravdy, je mu to hanba, je mu to líto, ale už to nemůže vzít zpět. **Ke své osobě** uvedl, že je OSVČ, má měsíční příjem 40.000,- Kč až 50.000,- Kč, je stavební inženýr, žije se stavební činností, jako např. stavebními dozory apod. Již nepracuje na pozici vedoucího provozního. U obžalovaného V. nikdy nepracoval. Ve společnosti Xxx už není zaměstnán, ale část činností pro ni vykonává jako OSVČ. Již není činný jako soudní znalec, znalecká činnost mu byla pozastavena. Mají hypotéku ve výši cca 1.000.000,- Kč, která je řádně splácena. Jiné trestní řízení v současné době proti němu vedeno není.

38. **Obžalovaný JUDr. Jaroslav T. v přípravném řízení** obecně k Ing. Luboši V. vypověděl, že jej poznal asi před 15 lety jako klienta kolegy, od roku 2008 se začal stále častěji obracet na něj. Poskytoval mu právní poradenství v desítkách případů. Od roku 2015 mu Ing. V. platil paušálně částku 10.000 Kč za měsíc. Dalších 20.000 Kč měsíčně pak mělo být za zastupování několika jiných subjektů v rámci developerského projektu. Je zřejmé, že existenčně na něm vůbec závislý nebyl. **Ke skutku pod bodem I.** uvedl, že na přelomu dubna a května roku 2014 se jej Ing. V. zeptal, zda mu něco říkají jména M. a R.. Pak mu stručně popsal situaci, že jeho kamarád Ing. Pavel R. těsně před smrtí sepsal závěť, kterou zpochybnila jeho manželka. Ptal se jej, zda by nechtěl zastupovat mladé bratry R. coby závětní dědice, s čímž obviněný souhlasil. Říkal, že by bylo vhodné zastupovat všechny čtyři závětní dědice společně, posléze proto dostal plnou moc také od paní B. a od pana D2.. Ty nikdy neviděl a nikdy s nimi nejednal. Ing. V. a Ing. R. jej ujišťovali o pravosti závěti, o tom byli přesvědčeni i R.. K takové úvaze jej vedl i průběh soudního sporu, paní R. jej protahovala, aby získala čas. Na jaře roku 2015 jej Ing. V. požádal o návrh smlouvy o smlouvě budoucí, řekl mu, čeho se má týkat a jak by měla vypadat. Moc se mu to nezdálo, varoval Ing. V., že taková dohoda s panem D2. a s panem R. může vyvolat podezření. Ing. V. jej utvrzoval, že se nebude ve skutečnosti realizovat a že bude sloužit jenom k zajištění jiné dohody. Proto mu nepřišlo podezřelé, že se pan D2. touto smlouvou vzdává svého dědického podílu. **Ke skutku pod bodem V.** uvedl, že koncem září roku 2014 se na něj Ing. V. obrátil s dotazem, zda by neposoudil platnost jedné smlouvy pana Č., ten mu v té době i něco dlužil. Oběma pánům vysvětlil situaci ze smlouvy, nárok na smluvní pokutu že nevzniká, ale nárok na provizi v případě zajištění kupce že trvá. Na to Ing. V. odpověděl, že to koupí on. Obviněný si nejprve myslel, že pan V. žertuje, ale pak viděl, že mluví vážně. Několikrát se s nimi ohledně té záležitosti setkal, ví, že se pánové byli ve Xxx podívat. Zjistili stav zámku a také některé právní vady. V zastoupení vyzval město k nápravě vad, aby byl zámek prodán ve stavu dle smlouvy, ale bylo zřejmé, že tomuto požadavku nejsou schopni vyhovět. Učinil předžalobní výzvu a poté podal žalobu, následně se dozvěděl, že smlouva nemusela být uzavřena platně, když nebyla schválena zastupitelstvem. **Ke skutku pod bodem II.** sdělil, že ze strany Věry V. nebyl zproštěn mlčenlivosti, a proto se rozhodl nevypovídat. **Ke skutku pod bodem VIII.** pouze uvedl, že o obsahu exekutorského zápisu nebyl informován, stejně tak nebyl přítomen žádnému jednání mezi exekutorem JUDr. M., Ing. V. a manželí B.i. Snad to mělo být zajištění nějakých starších pohledávek Ing. V., nicméně B. jej nezprostiti mlčenlivosti, a tudíž o nich vypovídat nemůže. Jejich právní zastupování ukončil, ovšem doporučil jim, aby s bankou jednali o splátkovém kalendáři. JUDr. M. blíže nezná, několikrát s ním něco řešil telefonicky.

39. U hlavního líčení konaného dne 22. 10. 2019 k věci samé v obecné rovině obžalovaný uvedl, že zastupoval obžalovaného V. v mnoha desítkách věcí, a u mnoha desítek dalších věcí mu obžalovaný V. klienty nějakým způsobem doporučil, případně přímo přivedl. Obžalovaný V. měl

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

dvě zvláštnosti. Prvním rysem byla skutečnost, že věci velmi často svěřoval více advokátům. Nebylo výjimkou, že jednu smlouvu sepsal jeden advokát, následnou smlouvu, která ji nějakým způsobem modifikovala, dělal druhý advokát, zajištění bylo od advokáta třetího, další věc zastupoval v soudním řízení, někdy se to ještě vyměnilo, další pak prováděl exekuci. Takže v této věci bylo velmi obtížné zjistit nějaký celkový záměr a obtížně lze získávat nějaké informace o pozadí konkrétní smlouvy nebo o tom, proč zrovna tuto žalobu chce klient podat. V daném případě pak nebyla ani ta obvyklá možnost podívat se do spisu a na celou tu genesi, protože málokdy to měl člověk vše popořádku a málokdy to člověk dělal všechno sám. Druhá vlastnost byla skutečnost, že obžalovaný V. velmi často vstupoval do kauz klientů, které nějakým způsobem přivedl. On je přivedl, účastnil se třeba porad s jejich souhlasem, velmi často se stávalo, že když bylo třeba od klienta doručit nějakou listinu, tak mu ji přivezl v rámci nejbližší porady obžalovaný V.. Také se průběžně ptal, a říkal: „On na to nemá čas, už jste podal tu žalobu?“ To byla zcela běžná konverzace, i v těch odposleších je to jasné a týkalo se to nejen těchto kauz, ale byl to obvyklý postup. **Ke skutku pod bodem I.** obžalovaný uvedl, že se poprvé o tom, že ta závěť byla padělaná, dozvěděl po svém zadržení. To, jak řízení probíhalo, v obžalovaném nevzbuzovalo žádné pochybnosti o tom, že to, co mu říkal obžalovaný V., je pravda, protože paní R. skutečně vystupovala poněkud podivně, rozhodně neusilovala o to, aby ta věc byla projednána rychle. To, co mu řekl obžalovaný V., že se bude paní R. snažit získat z toho nějaké výpalné, se jevílo velmi pravděpodobně. Obžalovaný postupoval tak, jak by postupovat měl a jak aby postupoval každý advokát v jeho situaci, tzn., že si zjistil slabiny, ne úplně se mu líbil vztah obžalovaného R. k panu R., jakožto svědka, a tyto věci procesně hodlal nějak řešit. Nic nezákonného v té věci neudělal. Když ten proces už nějakou dobu probíhal, tak byl ze strany obžalovaného V. požádán o dohodu, ve které by se převáděl podíl v obchodní společnosti bezúplatně s jednorázovou smluvní pokutou. Přesně podle tohoto pokynu mu ji vypracoval, varoval ho, že nebude jakkoli jednat s obžalovaným D2., neboť by došlo ke konfliktu zájmů a rovněž mu řekl, že se mu ta dohoda z tohoto důvodu nelíbí. Sama o sobě ale nezákonná nebyla. Ptal se ho, k čemu ji potřebuje a on se tehdy jen usmál a řekl, že je to k zajištění dalšího komplexu dohod. Čekal tedy, že je to něco dalšího mezi obžalovanými V., D2. a R., něco, co se netýká té závěti. Zeptal se obžalovaného V., jestli obžalovaný D2. nevydržel a půjčil si na dědictví, protože věděl, že se podobnými obchody obžalovaný V. zabývá. On se jen usmál a tím to skončilo. Skutečnost, že obžalovaný o žádném záměru, jakým způsobem si měli tu kořist rozdělit, informován nebyl, je zřejmá i z toho, jak je ta smlouva koncipována, protože jednorázová smluvní pokuta v žádném případě není schopna nějakou pravidelnou rentu zajistit. Opět se jen domnívá, že to měl být polotovár k nějakým dalším úpravám, aby obžalovaný neznal a nedovtípl se ten celkový záměr, protože v případě nějaké pravidelné renty, smlouvy o důchodu, by patrně pojal podezření. **Ke skutku pod bodem V.** obžalovaný uvedl, že věc se mu jevila tak, že se uplatňuje smluvní pokuta ze smlouvy, o jejíž platnosti nepochyboval. Neví, jaký byl úmysl těch dalších, ale on to viděl tak, že uplatňují nárok před soudem ze smlouvy opatřením důkazů pro to, aby ta žaloba byla úspěšná. Nikdy nepočítal s tím, že by město na základě výzvy cokoli zaplatilo, protože si města takto nepočínají, města se vždy soudí. Toto jednání v dané chvíli skutečně nebylo trestným činem, dnes by samozřejmě na takové jednání pohlížel jinak již z důvodu trestného činu maření spravedlnosti, který byl v mezidobí zaveden. Kladl by si otázku, zda je to etické, zda skutečně se jedná o takový důkaz, a zda je z tohoto důvodu vhodné to předložit. Bylo velmi obtížné zkoumat úmysl obžalovaného V., nakořik je vážný, a to již z toho důvodu, že bylo zřejmé, že na druhé straně splněno být nemůže. Obžalovaný postupoval tak, jak se často stává v jiných případech, zejména stavebních, kdy stavebník vyzývá zhotovitele k dokončení nebo opravě, ačkoli to poslední, co si přeje, je, aby zhotovitel zareagoval, a chce to jen proto, aby buď odstoupil od smlouvy, nebo uplatnil smluvní pokutu. Nevěděl, že by to mohlo být posouzeno jako podvod, nechtěl nikoho podvést a chtěl skutečně pouze uplatnit u soudu sankci ze smlouvy, o které byl přesvědčen, že je platná. Přijal odměnu, která mu byla nabídnuta, o kterou si neřekl a která odpovídala tomu, co by za podobný soudní spor bylo dle vyhlášky, prostě

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

za několik úkonů těch 100.000,- Kč. Pokud se něčeho dopustil, je mu to líto, nechtěl to, ale skutečně si neuvědomoval, že by to mohlo být jako podvod vnímáno. **Ke skutku pod bodem II.** obžalovaný uvedl, že ten prsten se údajně skutečně ztratil, škoda byla v této výši uplatněna mnohem dříve, než se věc dostala na jeho stůl. Teprve, když začaly být problémy s placením, tak se obžalovaný V. obrátil na něj a poprosil jej, aby zastupoval jeho matku. Nebude se k tomu dále vyjadřovat, protože paní V. jej nezprostila mlčenlivosti. Nicméně záměrem obžalovaného rozhodně nebylo to, co se následně stalo, osobně velmi lituje toho, že obžalovanému V. poskytl v tomto směru pomoc, velmi lituje, že se nechal zmýlit tím, jak cenný měl ten prsten být, protože i obžalovaný V. sám jej ubezpečoval, že ta cena je zcela reálná a že skutečně takovouto škodu utrpěl. **Ke skutku pod bodem VIII.** obžalovaný uvedl, že nebyl plně zproštěn mlčenlivosti, ale s ohledem na skutečnost, že téměř vše je v soudním spise, může částečně vypovídat. Převzal právní zastoupení, zastupoval je, čelil obvyklému dotazu „pane doktore, prosím, zkuste najít nějakou formální překážku, ať to trvá, pokud možno, co nejdéle.“ Ve věci využil pouze zákonných opravných prostředků, nezdržoval žádným jiným nepřipustným, ani eticky nepřipustným způsobem. Pokud jde o půjčku, obžalovaný V. se skutečně dotazoval, zda by mu sepsal smlouvu o půjčce, on ho upozorňoval na právní úpravu a skutečnost, že pokud bude B. něco půjčovat, tak aby to bylo následně prokazatelné, a musí to jít přes účet. Ale nikdy se nebavili o půjčce fiktivní, alespoň obžalovaný to tak nechápal. Následně obžalovanému V. slíbil, že mu tu smlouvu udělá. Neudělal to z důvodu, že té práce pro něj bylo moc a obžalovaný V. si takovéto jednoduché smlouvy vyráběl sám v rámci svých společností. Obžalovaný nechápal, proč zrovna tuto by musel dělat on, když má pro obžalovaného V. mnohem více jiné práce, takže tu smlouvu obžalovaný neudělal. Ve spise nelze najít, že by tu smlouvu předal, zaslal emailem, že by si za ni cokoli účtoval, že by vůbec řekl: „já jsem vám tu smlouvu udělal“. Smlouva, která je ve spise, není jeho práce, není příliš dobrá, je smlouvou o úvěru, což věc nesmírně komplikuje, a rozhodně s jejím obsahem nebyl nijak seznámen. Nebyl také nijak seznámen a srozuměn ani s tím, co se následně dělo u exekutora, neví o tom ani dodatečně, dozvěděl se o tom z usnesení o sdělení obvinění. **K věci samé obecně** obžalovaný dále uvedl, že jeho osobně se tato věc velmi dotkla, přizná se, že vzhledem k tomu, co vše mu nebylo řečeno, tak reagoval adekvátně, tzn., že okamžitě poté vypověděl plnou moc ještě z průběhu vazby, což se mu velmi obtížně dělalo, obžalovanému V. a vlastně všem lidem, o kterých si myslel, že by s ním mohli být ve spojení. Prakticky tím zlikvidoval advokátní praxi, kterou budoval znovu, pak se pořád ještě klepal z toho, co vše kde bude, jaká kde bude další věc. **Ke své osobě** uvedl obžalovaný, že v současné době pracuje jako podnikový právník, jeho příjem je kolem 35.000,- Kč měsíčně, to je víceméně všechno, kromě občasných brigád a publikační činnosti odborné i jiné. Má hypotéku ve výši zhruba 1.500.000,- Kč, její splácení je velmi závislé na příjmu obžalovaného, většina je splacena a splácí ji řádně. Má dvě nezletilé děti. Jiné trestní řízení proti němu vedeno není. **Po čtení výpovědi obžalovaného z přípravného řízení postupem podle § 207 odst. 2 trestního řádu** obžalovaný uvedl, že i když byla výpověď logicky obsáhlejší a byly tam kladeny dotazy, vypovídá konzistentně, stále stejně a ve věci B. ta obhajoba prověřena do dneška nebyla.

40. Obžalovaný dále na vlastní žádost opětovně vypovídal u hlavního líčení konaného dne 5. 1. 2020, kdy odkázal na své předchozí výpovědi, a to jak z přípravného řízení, tak z řízení před soudem. Nad rámec předchozích výpovědí uvedl, že jeho daňová přiznání za rozhodné roky vyvracejí tvrzení, že byl finančně závislý na Ing. V.. Nebyl nikdy typický advokát, bavilo jej řešit právní problémy, proto měl hodně substitucí, věci složité a nevděčné, proto se příliš nesetkával s klienty. Dělal mnoho věcí jako advokát advokátů, ale velmi málo měl klientských věcí, takže v této věci byl velice nezkušený. Tehdy před řadou let, když se stal advokátem, se seznámil s Ing. V.. Byl to klient kolegy, postupně to skončilo tak, že se na něj Ing. V. obracel. Jeho šíře aktivit byla neobvyklá a velmi často zasahoval do věcí jiných lidí. Víceméně nikdo jiný, kromě něj, neměl přehled o celém tom spektru aktivity. Dále uvedl, že v té inkriminované době žádného koncipienta ani jinou pomocnou sílu neměl. V kanceláři byl s několika kamarády, jeden z nich je zde obhájce, se kterým znají od prvního dne na vysoké škole, byla tam asistentka, kterou sdíleli a

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

občas se tam objevil i nějaký koncipient někoho z kolegů. **Ke skutku pod bodem I.** nad rámec předchozích výpovědí uvedl, že samotná závěť nevyvolávala žádná podezření ohledně toho, jak byla postavena, byla velice jednoduchá a bližší okolnosti, jakým způsobem měla být podepsána, neznal. Pro účely začátku toho soudního řízení mu stačilo vymezit okruh dědiců a zastat se platnosti závěti, podat příslušnou žalobu s tím, že důkazy budou samozřejmě shromažďovány a podány v průběhu řízení. Tu samotnou dohodu sepsal na základě jednoduché poptávky, parametrů té dohody. Ta dohoda tak, jak ji sepsal, neodpovídá tomu, co si sjednali p. Ing. R. s p. Ing. V. a p. D2.. Svědek samozřejmě ten záměr neznal, proto uvedl jednoduchou smluvní pokutu, jednorázovou a rozhodně tato dohoda nesměřuje k nějaké roční rentě. I z toho je vidět, že skutečně takovouto dohodu nepsal, nevěděl o ní a může usuzovat, že pravděpodobně měla být podrobena nějakým dalším úpravám někým jiným. Kdyby on byl osloven, aby takovouto dohodu připravil a věděl by ten záměr a byl s tím smířený, tak by to udělal jiným smluvním typem, zcela jednoznačně se nabízí smlouva o důchodu, která by byla jednoduchá a obcházela by veškeré to dědictví. V momentě, kdy byl osloven k tomu, aby zastupoval zůstavitele v rámci konzultací s těmi zůstaviteli nebo dědici nebo dalšími osobami ohledně této záležitosti, zaznamenal v tomto směru jen jednu informaci, a to, že p. R. se již před nějakou dobou chystal takovou závěť zeptat. Jestli taková závěť byla sepsána, to mu nikdo neřekl a R. sami to nevěděli. On o tom hovořil podrobně jen s R.ovými, kteří mu řekli, že to odpovídá vůli jejich zesnulého otce a že tím nebyli překvapeni, překvapeni byli jen tou formou, protože nevěděli, kdy ta závěť byla sepsána, oni sami přítomni sepsání závěti nebyli. Pak o tom krátce hovořil s Ing. R., který se choval jako zprostředkovatel, dohodli čistě technické věci, zastupování, za kolik, jak se to udělá, a on pak tu závěť uviděl, a dokonce má pocit, že tehdy poprvé zjistil, kdo byli svědci na té závěti, když jsem je viděl u notáře. Byl se na ni podívat, nepůsobila na něj nijakým zvláštním dojmem. Tehdy ještě nevěděl o hodnotě toho dědictví, věděl jen, že to je hodně peněz. Asi by byl poněkud velkorysejší v té odměně, kdyby to věděl. To, za kolik to zastupování přislíbil, vyplývá z emailu p. Ing. R. a nikdy mu neřekl, že by ta závěť byla padělaná. Pokud jde o Ing. V., také mu to nikdy nenaznačil, naopak jednou v hovoru výslovně uvedl, že závěť je v pořádku. Podklady k vypracování návrhu smlouvy o smlouvě budoucí o darování spoluvlastnického podílu na nemovitostech a podílu v obchodních korporacích žádné nedostal, jen obecné parametry od Ing. V., tedy o jakou společnost se jedná, co má být obsahem, že to má být bezplatný převod a že tam má být smluvní pokuta, kterou dal jednorázovou, protože nic bližšího mu k tomu neřekl. Nebyly tam žádné údaje, které by byly patrné z té závěti, protože obsah smlouvy byl zjevný z toho, co bylo v obchodním rejstříku o společnosti, dál byly zřejmé smluvní strany, nic víc na sepsání té smlouvy nepotřeboval. Hospodářskou kauzu té smlouvy mu Ing. V. nesdělil. Odměna za tento úkon vázána na úspěšné dědické řízení nebyla, byla to věc řešena v rámci paušálu, který s ním měl Ing. V. sjednaný, tj. 10.000,- Kč měsíčně na takovéto jednoduché věci, které se řeší mimo soudní řízení, a potom se s ním dohodl na dalším, že by měl zájem o nějaký projekt, který zahrnoval celou řadu soudních sporů v milionových částkách, takže díky tomu paušál byl vyšší, bylo to asi za 20.000,- Kč, ale týká se to asi 15 takto vysokých sporů. Dědici v této věci již nezastupuje, zastupoval je jen do chvíle svého zadržení. V průběhu toho zastupování závětních dědiců řešil možné potíže, které by ta závěť mohla způsobit, zajímalo mě, jaké jsou k dispozici důkazy a jak se věci budou jevit před soudem. Nelíbilo se mu, že jeden ze svědků byl p. R., který byl poměrně dost závislý na zůstaviteli, to řešil z toho důvodu, že by jeho výpověď mohla být zpochybněna, nikoli proto, že by ta závěť byla jakýmkoli způsobem falešná. Pokud jde o podpisy zůstavitele, tak on se zůstavitelem v životě nepřišel do styku a nevěděl, jak se podepisoval. Jak zemřel, se dozvěděl až z usnesení o sdělení obvinění, věděl jen, že zemřel náhle. Osobu p. D2. neznal, nebylo ani důvodu se s ním v té době bavit, musel by se s ním poradit před soudním jednáním. P. D2. byl pro něj minoritní dědic, jeho vztah k p. R. se dozvěděl víceméně až z toho sdělení obvinění, a totéž se týkalo paní B.. Jestliže hovořil o tom, že si myslí, že p. D2. byl v nějaké finanční tísní a že si zřejmě půjčoval na dědictví a přitom uvedl, že s ním nikdy nemluvil a nejednal, tak neviděl jiný důvod, proč by tak bylo, spíš se dohadoval, k čemu by taková smlouva

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

mohla sloužit. Plnou moc od p. D2. dostal prostřednictvím R.ových, donesl mu ji p. Pavel R.. P. D2. mu nikdy žádné podklady nezasílal K přepisu rozhovoru na str. 31 obžaloby ze dne 28. 5. 2014, kdy Ing. R. volá a obžalovaný uvádí, že „jsem informován, že největším probléme je ta závěť, jinak to bude poměrně jednoduché“, tak tím „jsem informován“ myslel to, že ví, že takováto kauza existuje, že bude potřeba prokázat platnost závěti, je připraven právní zastoupení převzít a ví, že se na něj obrátí. **Ke skutku pod bodem II.** nad rámec předchozích výpovědí uvedl, že zde uznává svoji chybu, jenže hájit se příliš nemůže, protože v této věci není zproštěn mlčenlivostí a je tomu velmi nerad, protože tam by asi jednal i o prohlášení o vině. Ing. V. poslal za p. O. nikoli proto, co mu pak přinesl, ale pro podobné posudky, jaké Ing. V. teď nedávno založil do spisu, tedy víceméně odhad něčeho na základě popisu. Je jeho vina, že se pak nechal umluvit, aby tu věc poslal dále, ale podotýká, že od té doby nijak v té věci nepostupoval, žalobu nepodal a nechťelo se mu v té věci dále nějakým způsobem fungovat. **Ke skutku pod bodem V.** nad rámec předchozích výpovědí uvedl, pro p. obžalovaného Ing. V. žádnou kupní smlouvu nepřipravoval, nebyla ani potřeba, protože v této věci bylo vše ve stádiu přípravy, a nikdo pak ani netvrdil opak, že by nějaká kupní smlouva byla uzavřena, město nebylo připraveno ji uzavřít. Sám Ing. V. se několikrát zmiňoval, že ten zámek je docela zajímavá koupě, že on na to má, a že kdyby Xxx slevilo, tak by to nebyla špatná investice. Neví, jestli to myslel vážně, ani jej to nezajímalo, protože ta koupě nebyla na stole. Kromě měsíčního paušálu 10.000,- Kč od p. Ing. V. byl jiným způsobem motivován finančně na úspěšnosti právního zastupování v jednom jediném případě, a to byl skutek „zámek“, ale to bylo proto, že p. Č. v té době neměl peníze, takže navrhoval vysokou jednorázovou odměnu potom, až to dobře dopadne. Kromě kauzy Xxx s p. Č. spolupracoval, p. Č. znal podstatně déle než p. Ing. V.. Osobně p. Č. považuje za slušného člověka. **Ke skutku pod bodem VIII.** nad rámec předchozích výpovědí uvedl, že si pamatuje okolnosti hovoru z února, kdy jej Ing. V. zavolał, obsahem toho rozhovoru nikdy nebylo vytvoření fiktivní pohledávky. Pochopil to tak, že p. B. půjčí a následně si to zajistí exekucí, což není zvláště pěkný krok, ale dělá se to. Jak p. Ing. V. ty věci převede, jak p. B. s těmi penězi naloží a zda uspokojí, či neuspokojí věřitele, to nebylo vůbec řečeno, nikdo mu neřekl, že ta pohledávka bude fiktivní a neměl jakoukoli souvislost s tím, co se stalo s exekutorem, s tím, jakým způsobem byla vytvořena vykonatelná pohledávka. Za právní služby v této věci Ing. V. neplatil a ani nechtěl, měl se s B.i srovnat, ale toto celé zahodil do koše, jakmile vypověděl všechny smlouvy, tak přestože B. nebyli v té době z ničeho obviněni, tak ty věci vyhodil, dokumentaci jim předal, a už to asi vyúčtoval. Pokud jde o smlouvu, tak jakýkoli znalec, který by se na ty dokumenty podíval, rozhodne, že není možné, že by byl autorem.

41. **Obžalovaný Ing. Luboš V. (ke skutkům pod body ad I., II., III., IV., V., VII., VIII., a IX.) v přípravném řízení** využil svého zákonného práva a odmítl vypovídat. U hlavního líčení konaného dne 22. 10. 2019 obžalovaný opět odmítl vypovídat. Pouze přečetl své písemné vyjádření, které bylo založeno do spisu jako listinný důkaz. Následně uvedl obžalovaný **ke své osobě**, že v současné době je spolumasitelem firmy xxx, což je obchod s technickými textiliemi, měsíční příjem má kolem 65.000,- Kč, má dvě děti, jedno z nich je nezletilé. Nemá žádné dluhy. V současné době proti němu jiné trestní stíhání vedeno není.
42. **Obžalovaný Mgr. Václav V2. v přípravném řízení ke skutku pod bodem I.** uvedl, že se skutečně předmětného dne setkal s obviněným R. v Xxx, nicméně popřel, že by se v této souvislosti dopustil něčeho nezákonného. Poskytl pouze právní radu týkající se závěti. Potom mu pan R. asi ještě jednou volal s nějakým dotazem. Vůbec neví, kdo ty podpisy na závěti padělal, on to rozhodně nebyl. S panem V. v minulosti spolupracoval vícekrát, nikdy z jeho strany nezaznamenal ani náznak nějakého trestného jednání. Zhruba týden po té radě ohledně závěti realizoval pro pana V. další úkon, který iniciovala JUDr. Svatoňová. Pan R. za ním jel do Xxx, jelikož s tou závětí relativně spěchali, a on měl následující den jednání v Děčíně. JUDr. T. ani JUDr. Z. nezná.
43. U hlavního líčení konaného dne 10. 12. 2019 obžalovaný uvedl, že jednání, které je mu

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

obžalobou kladeno za vinu, nespáchal. Cítí se nevinný. Z obžalovaných zná obžalovaného V., kterého znal již před dotyčnou kauzou, a v souvislosti s poradou při závěti se setkal ještě s obžalovaným Ing. R.. **Ke skutku pod bodem I.** obžalovaný uvedl, že jednání s obžalovaným Ing. V. byla vždy korektní, neměl nikdy podezření, že by se po něm chtělo něco nekalého. Volal mu, že by potřeboval poradit se závětí, což je celkem standardní věc, navíc to bylo v roce 2014, kdy byl nový občanský zákoník. Je jeho zvykem setkávat se mimo kancelář, protože žije na Vysočině a jeho notářský úřad je v Praze, takže se setkali v restauraci v Xxx, schůzka trvala 10 až 15 minut, bavili se věcně k obsahu závěti, měl formální připomínky. Pak se ještě druhý den bavili o tom, jak má závěť vypadat, když má více listů. Žádost zněla tak, že snad měli nějakého nemocného kamaráda, ptali se na formální náležitosti závěti, jestli se sepisuje notářským zápisem, ale přiznává se, že detaily mu dost unikaly, a co si nyní zpětně vybavuje, má ze spisu, co četl. Telefonoval jen s obž. V., po té schůzce pak s Ing. R., pak se s nimi potkal i v jiných věcech, ale nikdy už se nebavili o závěti. Dostal předložený papír bez nějakých dat, jen konkrétně věcně chtěli vědět, jak se popisuje obchodní podíl, neví, jestli tam vůbec byly nějaké osoby. Byla tam nějaká dcera nebo syn. Koncept nepsal, nic neověřoval, opravdu to byla jen čistě poradá. Koncept té závěti mu byl předložen v té restauraci, dovezl ji Ing. R.. Nepamatuje si, kolik to bylo listů, ale bavili se o tom, že jestliže je více listů, tak jestli je třeba to spojovat, tudíž asi musela mít listů více. Na obsah si nevzpomíná. Co se týče nějakých změn v tom textu, tak za jeho přítomnosti se tam žádné nečinily, ale ten text, to byl jen koncept, takže tam se určitě musely věci upravovat, nebyla to závěť, která by obstála. Netuší, kolik dědiců tam bylo uváděných. Po této schůzce a po jeho případných instrukcích a doporučeních už mu nebylo pak dále nic předkládáno k opravě. Nepamatuje si, jestli tam bylo jméno zůstavitele. Myslí si, že ten koncept byl v takové formě, že to tam zdaleka nebylo s nějakými daty nebo osobními údaji. V té závěti byl určitě nějaký obchodní podíl. Už vůbec netuší, jestli se jednalo o nějaký například větší majetek. Koncept závěti byl napsán na PC a myslí si, že tam žádné podpisy nebyly, že to byl opravdu jen koncept a vlastně je si tím jist. Myslí, že na závěti žádné datum nebylo, ale není si tím jist. Za tuto poskytnutou konzultaci nebyl nijak honorován, protože s obžalovaným Ing. V. dělal různé věci a nějakou poradou na 10 minut či telefonát, to bere v rámci poskytování svých notářských služeb. **Ke skutku pod bodem VIII.** obžalovaný uvedl, že co se týče obžalovaných B. a B., tak ty také zná. Potkal se s nimi v souvislosti s notářským zápisem, neví, jestli také není obsahem spisu nebo nějakého skutku. Nyní přemýšlí, že v souvislosti s tím notářským zápisem se musel potkat ještě s jednou osobou, myslí, že to byl spolupracovník obž. Ing. V., dělal pro něj nějakou valnou hromadu. To byli účastníci právního jednání, nějakého ale jednorázového, ne, že by se s nimi znal. On sepisuje tři tisíce notářských zápisů ročně. Obž. B. viděl tak jednou, maximálně dvakrát v životě. Neví, zda to byl jeden notářský zápis nebo dva. **Ke skutku pod bodem IV.** obžalovaný uvedl, že o společnosti XXX. ze spisu ví, že je tam také jeden jeho notářský zápis ohledně zástavy závodu. Obžalovaný tam je jako poškozený s nezaplacenou fakturou. V rámci této společnosti předpokládá, že se setkal jen s těmi účastníky právního jednání. To byli obž. R. a V., ale toto ví jen ze spisu. To, jak to probíhalo, to mimo obsah spisu neví. Ten notářský zápis byl o nějaké zástavě, tam byla nějaká pohledávka a byla tam vykonatelnost. On zase nemá tolik nezaplacených faktur v této části, takže o tom věděl. Obž. Aleše M2. se domnívá, že nezná. Při sepisování zápisů s přímou vykonatelností, tak podle judikatury nejvyššího soudu zkoumat tu hmotněprávní oprávněnost pohledávek notáři nepřísluší. On má však na to jiný názor, ty tituly si nechává předkládat, nicméně dohoda se svolení k vykonatelnosti je jen procesní nálepka nějakého hmotněprávního titulu. **Ke své osobě** obžalovaný uvedl, že aktuálně se živí tím, že je notář, jeho měsíční příjem je dost nadstandardní, orientačně v řádu 100.000,- Kč měsíčně, ale je to určitě více, přesně to neví, částka je uvedena i ve výslechu u policie. V současné době má hypotéku. Jiné trestní řízení proti němu v současné době vedeno není.

44. **Obžalovaný JUDr. Aleš Z.** v přípravném řízení využil svého zákonného práva a **ke skutku pod bodem I.** odmítl vypovídat. U hlavního líčení konaného dne 22. 10. 2019 obžalovaný uvedl, že se jednoznačně nedopustil jednání, které je mu kladeno za vinu v obžalobě. Je pravdou, že dne 8.

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

4. 2014 jej v jeho kanceláři navštívil obžalovaný Ing. V.. Tato návštěva se uskutečnila na základě předchozího telefonního rozhovoru a ze začátku obžalovaný poskytl obecné informace týkající se dědického řízení. Následně jej obžalovaný Ing. V. informoval, že má známého, který si přeje učinit poslední vůli, v rámci které by přidělil konkrétní věci, konkrétní majetek konkrétním dědicům. K tomu mu sdělil, že bydlí v Praze, že má dvě děti, dva syny a zároveň sdělil, že jeho majetek jsou nějaké nemovitosti a nějaké společnosti. To je vše, co mu k osobě zůstavitele bylo sděleno. Vzhledem k tomu, že ta hlavní problematika se týká dědění konkrétních věcí konkrétními dědici a on se v té době ještě zcela neseznámil s novou právní úpravou, tak mu sdělil, že tu věc musí nějakým způsobem sestudovat a svoji neznalost zakryl tím, že si vymyslel, že věc bude konzultovat s nějakou notářkou. Informace o notářce, není pravdivá, protože žádná notářka nebyla a s nikým to nekonzultoval. O zůstaviteli nevěděl nic, tedy zejména ani datum narození, které je jediným markantem pro stanovení toho, který notariát je příslušný pro vyřizování příslušného dědictví. S tímto se rozešli. Na této schůzce ani nikdy jindy potom nebyla zmínka o nějaké finanční odměně. Rozhodně mu na této schůzce obžalovaný Ing. V. nesdělil, že jde o zůstavitele, který již zemřel. Žádné jiné osobní setkání a jednání neproběhlo, s obžalovaným Ing. R. nikdy o této záležitosti nemluvil a nejednal. Obžalovanému Ing. V. nedal doporučení, aby se ta záležitost udělala dle nové právní úpravy, ani žádné doporučení zasílat nemusel, protože po seznámení se s novou právní úpravou zvolil text a obsah listiny, která zahrnuje do závěti odkaz. Skutečná závěť, která byla předložena notáři, je listinou zcela jiného obsahu a zcela jiné formy, než je jím zasláný formulář. Tato závěť na něj dělá dojem, že úmyslem nebylo někoho poškodit, ale vrátit do hry skutečnou vůli pana R.. Tato závěť není způsobila způsobit jakoukoli škodu. Obžalovaný nikdy neměl povědomost o tom, že by byl členem nějakého uskupení. Domnívá se, že po prostudování spisového materiálu i poté, co bylo slyšet u zdejšího soudu, rovněž dle jeho názoru nemohou být členy organizované skupiny spoluobžalovaný Mgr. V., spoluobžalovaný JUDr. T. a zůstává i velkou otázkou, zda mohou obžalovaní Ing. V., Ing. D2. a Ing. R. tvořit nějakou organizovanou skupinu. Obžalované Vladimíra D2. a Ing. Michala R. nezná. Obžalovaného JUDr. Jaroslava T. zná z minulých kauz v rámci výkonu jejich praxe, ale v této kauze s ním do styku nepřišel. Spoluobžalovaného Mgr. Václava V. nezná. Jméno toho zemřelého tehdy obžalovaný Ing. V. neuváděl. Co se týče majetku, tak měl pouze informace o tom, že jsou tam nějaké nemovitosti bez bližšího určení a nějaké společnosti. Co se týče toho, kdo navrhl, že by mělo být postupováno podle nové právní úpravy, tak na té schůzce, co proběhla v kanceláři, se bavili o tom, že asi došlo ke změně právní úpravy poměrně čerstvě od 1. 1. 2014, a že je dobré zjistit, která právní úprava by byla nejvhodnější. Z praxe obžalovaného je poměrně častým jevem, že když se dělá koncept závěti nebo odkaz podle nového občanského zákoníku, že to vyřizuje za zůstavitele někdo jiný, z různých důvodů se o to zajímají potenciální dědici, členové rodiny apod. **K průběhu trestního řízení** obžalovaný uvedl, že celá věc začala skutečně na základě anonymního trestního oznámení, které v sobě neobsahuje žádné konkrétní skutečnosti, ani indicie toho, že se páchá nějaká trestná činnost. To bylo předáno panu Ondřeji J., který následně začal s oznamovatelem komunikovat ze soukromého e-mailu a překvapivě ze stejného poštovního serveru. Úkony k zahájení trestního řízení jsou datovány 27. 5. 2013, ovšem již předtím je ve spise dokumentace ze dne 21. 5. 2013, ze dne 22. 5. 2013, kde již policejní orgán uvádí, že policejní orgán vede trestní řízení. Nicméně oficiálně toto trestní řízení podle názoru obžalovaného začalo až 27. 5. 2013. Takových pochybení je v tom spise celá řada. Záznam o zahájení úkonů trestního řízení je vypracován v rozporu s trestním řádem a s nálezy ústavního soudu. Přesto všechno je okamžitě dělána žádost o vydání povolení ke sledování. Zde je dle názoru obžalovaného další poměrně zásadní pochybení, a to, že se zde vyskytují dvě naprosto duplicitní žádosti a zároveň i povolení. Dochází tedy k nezákonnému prodloužení doby sledování zhruba o měsíc. Výsledkem je, že se ve spise objevuje protokol o sledování, který ovšem není protokolem ve smyslu trestního řádu. V prvé řadě se nedozvíme z tohoto protokolu, kde to sledování bylo učiněno, není zde vůbec uvedena adresa a místo provedeného sledování, rovněž tak není provedena identifikace osob, která se tam objevuje. Oficiální protokol a oficiální pořízení

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

CD bylo totiž vyhotoveno tím útvarem zvláštního nasazení až l. 12. 2015, tedy více, než dva roky poté, co to sledování bylo prováděno, tudíž tento protokol tím, že je v rozporu s trestním řádem, nelze použít jako jakýkoli důkaz, nehledě na to, že když poté si poslechneme skutečný přepis a to konkrétní sledování, zjistíme, v několika zásadních věcech dochází ke zkreslení a zašumění. Tento protokol tak, jak byl vypracován Mgr. J. slouží jako hlavní a jediný důkaz k zahájení série odposlechů, které vyústily v následné odposlechy v r. 2014 do zahájení trestního stíhání. Hned první odposlech, který byl vydán opatřením, nikoli příkazem, po materiální stránce nemá jediné opodstatnění, aby byl nařízen. V době, kdy se žádá o odposlechy, není jediná indicie, že by skutečně v r. 2012, tedy rok před vyhotovením záznamu o zahájení úkonů trestního řízení vůbec nějaká daňová kontrola u společnosti Xxx proběhla, což je dle názoru obžalovaného snadno zjištělné běžnými operativními prostředky. V této souvislosti by chtěl zdůraznit, že dle § 88 odst. 1 lze nařídit odposlechy v případě zvlášť vyjmenovaných trestných činů, tedy takových, kde horní hranice činí nejméně 8 let nebo jestliže ke stíhání takových trestných činů zavazuje mezinárodní dohoda. Protože tam je celá řada těchto skutkových podstat, není jaksi patrné, že se splnila tato podmínka. V tomto případě, jestliže někdo nařizuje odposlechy od 17. 7. 2013 do 17. 11. 2013, je porušena ta zákonná čtyřměsíční doba. Mimochodem městský soud v Praze, který následně prodlužuje příslušné opatření, již tyto doby počítá zcela správně. Následují další opatření, a to opatření, kterými se povoluje odposlech i na obžalovaného Ing. V.. Po materiální stránce k tomuto opatření dle názoru obžalovaného nebyl jediný důvod. Celé to skončilo usnesením o zahájení trestního stíhání a na základě toho pak bylo zahájeno vlastní vyšetřování a byla podána obžaloba. To usnesení o zahájení trestního stíhání je dle názoru obžalovaného rovněž vydáno v rozporu s trestním řádem. Úkony policejního orgánu jsou založeny výhradně na odposleších, ale to jsou v případě skutku „závěť“ odposlechy pořizované v jiné věci. Aby mohl být použit odposlech v jiné věci podle § 88 odst. 6 trestního řádu, tak se musí jednat o věc, která splňuje ty nároky na ustanovení § 88 odst. 1 tr. řádu, tzn., že je třeba, aby horní hranice sazby činila nejméně 8 let. Aby se docílilo takovéto horní sazby, tak v případě skutku pod bodem I. je možno tak učinit vyčíslením škody. V případě usnesení o zahájení trestního stíhání není vůbec žádná škoda nijak vyčíslena. Ta škoda je vyčíslena toliko tím, že policejní orgán se domnívá, že vzhledem k tomu, že tam je nějaký majetek, tak škoda bude zřejmě vysoká. Jestliže tedy není škoda, tak přichází policejní orgán s konstrukcí zločinecké organizované skupiny. V té době ale nebyla ani indicie pro to, že by existovala, koneckonců při podání obžaloby státní zástupce opustil tuto tezi a pouze to dal do organizované skupiny. Na rozdíl od užití prostorových odposlechů a sledování lze odposlechy v jiné věci užít jako důkaz jedině tehdy, jestliže je vedeno trestní stíhání. Obžalovaný považuje za nutné, aby se soud skutečně pečlivě těmito námitkami zabýval.

Důkazy vztahující se k více skutkům

45. Významným důkazním prostředkem v předmětné trestní věci jsou **záznamy telekomunikačního provozu**. Na základě příkazu soudce Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 19. 9. 2013 vydaného podle § 88 odst. 2 trestního řádu, sp. zn. 1 Nt 1511/2013, byl nařízen od 19. 9. 2013 do 18. 1. 2014 odposlech a záznam telekomunikačního provozu telefonní stanice +420 xxx užívané obžalovaným Ing. V. a telefonní stanice +420 xxx užívané obžalovaným Ing. Jiřím R., který byl ve vztahu k oběma telefonním stanicím prodlužován soudci Městského soudu v Praze v souladu s § 88 odst. 4 trestního řádu, a sice dne 16. 1. 2014 do 18. 5. 2014 (sp. zn. Nt 1105/2014), dne 15. 5. 2014 do 18. 9. 2014 (sp. zn. Nt 1188/2014), dne 17. 9. 2014 do 18. 1. 2015 (sp. zn. Nt 1245/2014), dne 15. 1. 2015 do 18. 5. 2015 (sp. zn. Nt 1107/2015). Dne 13. 5. 2015 byl prodloužen odposlech již pouze ve vztahu k telefonní stanici +420 xxx užívané obžalovaným Ing. V. do 29. 6. 2015 (sp. zn. Nt 1157/2015). Na základě příkazu soudce Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 11. 2. 2014 vydaného podle § 88 odst. 2 trestního řádu, sp. zn. 1 Nt 7025/2014, byl nařízen od 10. 2. 2014 do 10. 6. 2014 odposlech záznam telekomunikačního provozu telefonní stanice +420 xxx užívané obžalovaným Ing. Jiřím R.

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

v zaměstnání, přičemž odposlech tohoto čísla nebyl prodlužován. Na základě příkazu soudce Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 26. 5. 2014 vydaného podle § 88 odst. 2 trestního řádu, sp. zn. 1 Nt 7084/2014, byl nařízen od 26. 5. 2014 do 26. 9. 2014 odposlech a záznam telekomunikačního provozu telefonní stanice +420 xxx užívané obžalovaným (nyní samostatně trestně stíhaným) Ing. Michalem R., telefonní stanice +420 xxx užívané Pavlem R. (nar. xxx) a e-mailové pošty na adrese xxx užívané obviněným Ing. V., které byly soudci Městského soudu v Praze v souladu s § 88 odst. 4 trestního řádu prodlouženy dne 22. 9. 2014 do 26. 1. 2015 (sp. zn. Nt 1246/2014) a dne 22. 1. 2015 do 26. 5. 2015 (sp. zn. Nt 1112/2015). Původním příkazem soudce Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 26. 5. 2014, sp. zn. 1 Nt 7084/2014, bylo rovněž podle § 158d odst. 3 trestního řádu povoleno sledování adresy elektronické pošty xxx, které bylo soudcem Obvodního soudu pro Prahu 2 v souladu s § 158d odst. 3, 4 trestního řádu prodlouženo dne 24. 9. 2014 do 26. 1. 2015 (sp. zn. 1 Nt 7135/2014). Na základě příkazu soudce Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 30. 6. 2014 vydaného podle § 88 odst. 2 trestního řádu, sp. zn. 1 Nt 7095/2014, byl povolen od 30. 6. 2014 do 30. 10. 2014 odposlech a záznam telekomunikačního provozu telefonní stanice +420 xxx užívané obžalovaným Ing. Jířím R., který byl soudcem Městského soudu v Praze v souladu s § 88 odst. 4 trestního řádu prodloužen dne 29. 10. 2014 do 28. 2. 2015 (sp. zn. Nt 1265/2014).

46. K záznamům telekomunikačního provozu pořízeným na základě výše uvedených příkazů k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu bylo vyhotoveno celkem pět protokolů ve smyslu § 88 odst. 6 trestního řádu, přičemž přílohu těchto protokolů tvoří nosiče DVD obsahující příslušné záznamy o telekomunikačním provozu. Konkrétně jde o protokol ze dne 23. 3. 2017, č. j. 454-38/2013-UZV/V3 (vztahující se k telefonní stanici +420 xxx užívané obžalovaným Ing. Lubošem V.); protokol ze dne 13. 3. 2017, č. j. 306-18/2014-UZC/V3 (vztahující se k e-mailové adrese xxx užívané obžalovaným Ing. Lubošem V.); protokol ze dne 23. 3. 2017, č. j. 304-11/2014-UZC/V3 (vztahující se k telefonní stanici +420 xxx užívané obžalovaným a nyní samostatně trestně stíhaným Ing. Michalem R.); protokol ze dne 23. 3. 2017, č. j. 454-37/2013-UZC/V3 (vztahující se k telefonní stanici +420 xxx užívané obžalovaným Ing. Jířím R.); protokol ze dne 23. 3. 2017, č. j. 304-12/2014-UZC/V3 (vztahující se k telefonní stanici + 420 xxx užívané Pavlem R.).
47. Ve věci byl v průběhu přípravného řízení k podání **znaleckého posudku z oboru kybernetika, odvětví výpočetní technika,** přibrán znalec Ing. Jan Janka. Znalec v souladu se zněním znaleckého úkolu provedl kopii předložené výpočetní a techniky a elektronických nosičů dat a dále vyhledal a zkopíroval specifikované zájmové informace, pakliže byly tyto na datových nosičích nalezeny. Pokud jde o úkol spočívající ve vyexportování účetních programů a dat týkajících se účetnictví společnosti XXX. s.r.o., tak uvedené datové soubory nebyly nalezeny. Znalec své závěry stvrdil u soudu, kde se plně odvolal na závěry svého znaleckého posudku. Dále uvedl, že znalecký posudek má dvě části, předložena mu byla spousta materiálu, který je uveden v kapitole 1.1 znaleckého posudku, jednalo se po PC, notebooky, flash disky, externí paměťová média atd. Byly mu položeny otázky, které jsou uvedeny v kapitole 1.2 znaleckého posudku a které definovaly okruh znaleckého zkoumání, jak je uvedeno v kapitole 2.1 v teoretické části znaleckého posudku. Výsledky jsou pak shrnuty v náletové části znaleckého posudku. K dodatku ke znaleckému posudku znalec uvedl, že poté, co zpracoval znalecký posudek a odevzdal jej, zjistil, že zapomněl omylem uvést výsledky zkoumání stopy TUŘ 3, tam na tom byly nalezeny účetní databáze apod., a proto tyto informace, které nedopatřením nedal přímo do znaleckého posudku, vytiskl do samostatného svazku. Jinak výsledky toho zkoumání jsou zcela identické, jako v případě znaleckého posudku prvního.
48. Dokazování bylo před soudem doplněno **listinnými důkazy,** z nichž některé se nevztahují pouze ke konkrétnímu skutku. Jde zejména o **dva anonymní dopisy adresované dozorcím státnímu zástupci JUDr. Petru Bošovi** (na č. l. 6021 a 6053), ve kterých je popsáno jednání obžalovaného Ing. V. s tím, že ostatní spoluobžalovaní z něj mají strach; **opisy z evidence**

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

rejstříku trestů fyzických osob k osobám obžalovaných (na č. l. 6310-6328); **příznání k dani z příjmů fyzických osob obžalovaného JUDr. T. za období let 2014, 2015 a 2016** (na č. l. 7466-7482).

49. Dále bylo dokazování na návrh doplněno o přehrání **záznamu ze sledování osob a věcí ze dne 20. 6. 2013** (CD na č. l. 4555), kde je zachycen hovor J. B. a neztotožněné osoby.
50. Další před soudem provedené listinné důkazy tvoří **písemná vyjádření**, která obžalovaní v průběhu hlavního líčení předkládali soudu. V případě **obžalovaného Vladimír D2.** se jedná o **vyjádření datované dnem 4. 1. 2021 a předložené u hlavního líčení dne 6. 1. 2021 vč. příloh dokládajících zdravotní stav jeho manželky a matky** (na č. l. 7434-7465). V případě **obžalovaného Ing. Petra K.** se jedná o **vyjádření přeložené u hlavního líčení dne 16. 1. 2020** (na č. l. 6900), ve kterém se obžalovaný vyjadřuje ke skutku pod bodem V. V případě **obžalovaného Ing. Michala R.** se jedná o **vyjádření nazvané „Výpověď Ing. Michal R.“ vč. příloh předložené u hlavního líčení dne 21. 10. 2019** (na č. l. 6363-6394 a 6407 6409), ve kterém se obžalovaný rozsáhle vyjadřuje ke všem skutkům obžaloby; **vyjádření k výpovědi svědka Christose Providase předložené u hlavního líčení dne 9. 12. 2019 vč. příloh** (na č. l. 6684-6718); **vyjádření k výpovědi svědkyně Ing. Alice K. přeložené u hlavního líčení dne 9. 12. 2019 vč. příloh** (na č. l. 6719- 6728); **vyjádření předložené u hlavního líčení dne 13. 1. 2020** (na č. l. 6855-6857), ve kterém se obžalovaný vyjadřuje ke skutku pod body I. a III.; **vyjádření předložené u hlavního líčení dne 17. 1. 2020** (na č. l. 6907-6908), ve kterém se obžalovaný vyjadřuje skutkům pod body III. a IV.; **vyjádření předložené u hlavního líčení dne 20. 5. 2020** (na č. l. 7014), ve kterém se obžalovaný vyjadřuje ke skutkovému ději na základě přehrávaných odposlechů; **vyjádření předložené u hlavního líčení dne 22. 5. 2020** (na č. l. 7068), ve kterém se obžalovaný vyjadřuje k výsledku svědkyně Renaty R.. V případě **obžalovaného Ing. Luboše V.** se jedná o **vyjádření nazvané „Prohlášení Ing. Luboše V.“ předložené u hlavního líčení dne 22. 10. 2019** (na č. l. 6417-6421), ve kterém se obžalovaný vyjadřuje ke všem skutkům obžaloby; **vyjádření předložené u hlavního líčení dne 15. 1. 2020** (na č. l. 6888), ve kterém se obžalovaný vyjadřuje k obžalovanému Ing. Michalu R.; **vyjádření předložené soudu u hlavního líčení** (na č. l. 6909-6910), ve kterém se obžalovaný vyjadřuje k obžalovanému Ing. Michalu R. ve vztahu k přehrávaným odposlechům; **vyjádření předložené u hlavního líčení dne 28. 5. 2020** (na č. l. 7069-7070), ve kterém se obžalovaný vyjadřuje k výsledku svědkyně Renaty R.. V případě **obžalovaného JUDr. Aleše Z.a** se jedná o **vyjádření ze dne 4. 12. 2019 s přílohami** (na č. l. 6858-6873).
51. **V obecné rovině** bylo v řízení před soudem podáno **několik návrhů na doplnění dokazování, které soud zamítl jako nadbytečné.** Jednalo se jednak o *návrh na provedení důkazů přehráním prvotních odposlechů z roku 2013 skutečněných před nařízením odposlechů obžalovaného Ing. V., výslednutí prvotně odposlouchávaných osob jako svědků a zjištění, zda byli tito vrozuměni o prováděných odposleších.* Provádění takových důkazů by podle názoru soudu bylo zcela nadbytečné. S ohledem na všechny provedené důkazy v rámci hlavních líčení, soud dospěl k závěru, že provádění navrhovaných důkazů, by na zjištěné důkazní situaci u posuzovaných jednání nemělo vliv. Navíc pokud jde o posouzení zákonnosti přípravného řízení, nařizovaných odposlechů a prováděného sledování, je dostatek podkladů již v samotném trestním spisu. Jako nadbytečný soud dále zamítl *návrh na doplnění dokazování kompletní e-mailovou komunikací obžalovaného Ing. Luboše V. za celé sledované období.* Provádění takového důkazu by hlavní líčení neúměrně prodloužilo, aniž by bylo možné očekávat, že jím budou objasněny nové skutečnosti, vzhledem k tomu, že v řízení bylo prováděno rozsáhlé dokazování přehráváním záznamů telekomunikačního provozu a tzv. prostorových odposlechů, stejně jako čtením zájmové e-mailové komunikace.

Skutek pod bodem I. („závěť“)

52. Ke skutku pod bodem I. byly soudem provedeny důkazy výsledky obžalovaných, výsledky svědků, záznamy telekomunikačního provozu, znaleckým posudkem a listinnými důkazy.

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

53. Jako svědci byli před soudem slyšeni **Věra M., Vít R., Pavel R., Helena B., Ing. Monika B., Ing. Jaroslav H., Libor T., Ing. Ivan R., a Renáta R.**
54. **Svědčyně Věra M.**, ve své výpovědi u hlavního líčení konaného dne 23. 10. 2019 uvedla, že je matkou zemřelého Ing. Pavla R. a obžalovaného Vladimíra D2.. Michala R. zná od té doby, kdy mu bylo 15 let, s jejím synem Pavlem nastupovali na stavební průmyslovku a pak na vysokou školu, byli to nerozluční kamarádi, zařizoval Pavlovi léčení, rehabilitace. Obžalovaného V. viděla dvakrát v životě, jednou přinesl tu závěť a jednou si půjčoval auto, když jeli s Pavlem nakupovat do Kauflandu. Ví, že je to také Pavla kamarád, že spolu studovali. Obžalované Jaroslava T., Václava V. ani Aleše Z. a nezná. K manželství svého syna Pavla s Renatou R. uvedla, že se s ním scházela, potom řekla, že by ráda jela na dovolenou a že na to sama nemá a jestli by s ním mohla jet. Pak byla před svatbou v Praze v roce 2011 a 2012, v roce 2010 asi ještě ne, protože v tu dobu se od něj jeho bývalá manželka stěhovala, když se rozvedli. Když přijeli v roce 2012, nastěhovala se k němu první den. Pak mu řekla, že nikdy nebyla vdaná a že chce, aby si ji vzal. Svědkyně je upozorňovala, že Pavel není úplně zdravý, propadl do výtahové šachty, měl těžce zraněný mozek, byl 4 měsíce v kómatu a na obličej to i bylo sem tam znát. Nemohl vládnout pravou nohou a pravou rukou. Chtěl se uzdravit, nakonec se podařilo, že chodil o holi a jezdil i autem. Pavel R. napsal předmanželskou smlouvu, proto s ním poslala právníka JUDr. Touška k notáři. Pan JUDr. Toušek přišel rozčilený a vyprávěl, že ona chtěla napřed, aby nějaké věci napsal na ni a doktor říkal, že ne, že to musí zůstat v rodině dětem. Nato ona pak, že nemá občanský průkaz ani pas, takže se nakonec neudělalo nic, jen řekla, že to udělají hned den po svatbě. Pavel pak přišel domů od notáře, řval, že se tedy ženit nebude, že to tak nejde, ale ona si pro něj pak přijela a odvezla jej domů a druhý den, už byli domluvení, že to udělají potom. Což se nestalo. Po svatbě s ní do Kanady. Tady byl v listopadu roku 2012 ohledně té svatby, jednou pak v roce 2013 a jednou, když umřel. Když naposledy přijel, řekl, že už tam nikdy nepojede, že je zklamaný, že takto nemůže žít dál, brečel svědkyni na rameni, a ona mu navrhla, ať sepíše poslední vůli, že zavolá obžalovaného R. a udělá se to u notáře. Přišel pak někdy v březnu, než umřel, řekl, že to napsal a ať si to případně svědkyně přečte. Měl to nadepsáno, jak má být, včetně data apod., ale bylo to naškrábáno a ona špatně vidí. Byly tam jen ty domy a pozemky, co dostal od táty a že to odkazuje dětem. Jeho sestra Helenka s ním měla být na 10 %, protože když to táta rozdělil, tak řekl, že jeho nevlastní syn nemůže mít více, než jeho vlastní syn, tak 10 % dali ještě Heleně. Helenka měla 10 %, Pavel měl 30 %, František 30 %, Michal 15 % a Vladimír také 15 %. Když potom přijela Reanta R. na pohřeb, vše bylo zpřeházené, smrad, říkala si, že asi vše spálili, byly tam i dopisy a tak, ale nebylo tam nic. Ptala se na poslední vůli, ale oni, že prý ji nenašli. Kluci napsali tu závěť za něj, když se dozvěděli od svědkyně, jak to dopadlo. Neví, kdo z kluků to napsal, kdyby to věděla, tak by se to nikdy nestalo. Pak přinesl obžalovaný R. s obžalovaným V., závěť, chtěl to přecíst klukům, odmítli to poslouchat, tak zřejmě věděli, že nemůže být pravá.
55. **Svěděk Pavel R.** vypověděl u hlavního líčení konaného dne 23. 10. 2019 shodně jako v přípravném řízení dne 30. 6. 2015 a uvedl, že obž. Vladimír D2. je jeho strýc, obž. Michal R. je jejich dlouholetý přítel a zná i obž. Luboše V., který mu přinesl závěť a obž. JUDr. T., který mu byl doporučen jako advokát v případě řešení dědického řízení panem Lubošem V.. Dále uvedl, že s otcem (zemřelý Pavel R.) se pravidelně stýkal několikrát do týdne, bydleli ve stejném bytě. Otec před svojí smrtí, někdy v březnu 2014 hovořil o rozpracované závěti, že ji chce přepsat u JUDr. Netta, aby vše bylo správně, ale nezmiňoval se, jestli ji dokončil. Pouze se světil, že chce ze svědka a jeho bratra Víta udělat univerzální dědice, že nechce, aby paní Renata R. zdědila jakýkoliv hmotný majetek. Pak krátce nato zemřel a svědek byl kontaktován Vladimírem D2., že se bude číst závěť. Na schůzku byl přizván on, bratr Vít, paní M., dále pan V. a Michal R.. V předložené závěti po smrti otce byl dědic uveden svědek a jeho bratr Vít, Helena B. a Vladimír D2.. Ta skutečnost jej překvapila, ale nepodezíral nic, protože paní B. má podíl ve společnosti, který ji byl v závěti odkázán a strýc Vladimír D2. pomáhal tátovi po jeho úrazu se správou majetku, tudíž by svědek očekával, že mohl být dědicem. O pravosti závěti neměl svědek

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

pochybnosti. Pan V. tam figuroval jakožto přítel R., který ji měl uloženou v trezoru. Ke čtení závěti byla Renata R. přizvána, ale odešla, že s tím nechce mít nic společného, oni pak závět' přečetli. JUDr. T. řešil za svědka takové ty právní záležitosti, jako notářské zápisy a podobně, bylo vhodné mít právního zástupce, který se v tom vyzná. Viděl jej asi jednou nebo dvakrát, zbytek si telefonovali o stavu dědického řízení. JUDr. Touška ani JUDr. Netta svědek osobně neznal a v té době jej vůbec nenapadlo, že by měl brát jiného právníka, který jej bude zastupovat. Svědek si není vědom, že by byla nějaká dohoda o finančním vyrovnání mezi obžalovaným D2. a Michalem R.. Paní M. se mu nesvěřila, že by předtím viděla nějakou závět', nebavili se o tom, až teď v posledních letech. Pavel R. svědkovy koncept závěti neukazoval. Bavil se s ním pouze o formalitách, jako jsou jejich rodná čísla a datum narození a informoval jej pouze, že má závět' ke zpracování. Pokud jde o to, zda po smrti otce hledali závět', tak on s bratrem ne, ale jsou přesvědčeni o tom, že paní Renata R. ano, protože byla přistížena, jak prohledává celý byt. Domnívají se, že ji našla, ale v dědickém řízení ji nepředložila. Momentálně je vedeno civilní řízení a určení dědické způsobilosti u Renaty R., protože jsou přesvědčeni, že tu ručně psanou závět' zničila. Pokud jde o to, zda se projevil úraz otce na jeho chování, tak špatně chodil, měl špatnou mimiku tváře, tudíž mu nebylo rozumět. Když jedl, jídlo mu padalo z pusy. V hlavě to měl v pořádku, vše si pamatoval, ten úraz se projevil spíš po tělesné stránce. Svědek nedokáže posoudit, zda se mohlo u jeho otce úrazem něco změnit stran možné ovlivnitelnosti.

56. **Svědék Vít R.** vypověděl u hlavního líčení konaného dne 23. 10. 2019 shodně jako v přípravném řízení dne 29.6.2015 a uvedl, že Vladimír D2. je jeho strýc, kterého denně vídá, Michal R. byl přítel jeho otce. JUDr. T. viděl snad jen jednou při vyřizování pozůstalosti, pana V. viděl asi dvakrát v životě, jednou v dětství a jednou, když jim přinesl závět'. Jeho otec s ním záležitost pozůstalosti nikdy neřešil, protože mu v té době bylo 19 nebo 20 let, řešil to spíše se starším bratrem. V té době neměl svědek žádné informace o tom, jestli otec zanechal nějakou závět', nikdy se o žádné před ním nezmínil. Po otcově smrti mu bratr řekl, že je nějaké čtení závěti, kam se dostavil, jiné informace o tom předtím neměl, neví, kde se ta závět' vzala. Obsah jej nepřekvapil, protože o ní neměl předtím žádné informace. Matka jeho otce byla také přítomna, ale čtení odmítla. V té době JUDr. T. neznal, poznal ho, když jim byl doporučen v řešení závěti. Když svého otce naposledy přivážel z letiště po návratu z Kanady, řekl mu, že tam už nikdy nepojede, že se s ní nejspíš rozvede, že ho obrali o všechny peníze. Svědek nežil s otcem ve společné domácnosti, žil s matkou, byli rozvedeni. S otcem se stýkal zhruba jedenkrát měsíčně. Nejbližšími osobami jeho otce byli nejspíš Vladimír D2., Michal R., Monika B., jeho matka Věra M. a určitě žena pana Vladimíra D2.. Dále také Helena B..
57. **Svědčyně Helena B.** u hlavního líčení konaného dne 19. 11. 2019 vypověděla, že je sestrou obžalovaného Vladimíra D2.. Jméno JUDr. Jaroslav T. jen zaslechla. S obž. Lubošem V. byli v Široké ulici na notářství. Ing. Michal R. byl spolužák jejího bratra, byli to nejlepší kamarádi. Dále k věci uvedla, že její bratr Pavel R. se jí se vším svěřoval jako sestře. Závět' svého bratra Pavla R. nikdy nečetla, protože škrábal. Bratr jí závět' četl snad v roce 2013. Jako dědicové tam byli jen jeho děti, tedy Vít R. a Pavel R., jeho manželka tam uvedena nebyla. Měl to připraveno pro nějakého notáře, neví už ani notářovo jméno. Ohledně té své závěti jí říkal, že půjde za notářem, připomněla mu tam svých 10 %, ale řekl, že samozřejmě. Nevlastí otec František M. jí chtěl něco dát, dal jí právě těch 10 %. Bratr Pavel R. měl 40 % a nechtěl, aby jeho nevlastní bratr neměl více, tak že 10 % napíše na ni. To, co měl Pavel R. doma v deskách, vše zmizelo. O jiné závěti s ní nemluvil. Ohledně jeho manželství si myslí, že to nebylo manželství. Byl za ní v Kanadě, řekl, že si musí vzít s sebou hodně peněz. Založil tam účet, ale ty peníze byly okamžitě pryč a hned volal mamě, že chce další. Na Vánoce přijel, brečel svědkyni na rameni. Od té doby byl strašně nešťastný a zranitelný. Po tom úraze byl lehce ovladatelný. Ptala se, proč se vůbec ženil a on jí odpověděl, že ona to tak chtěla. Předmanželskou smlouvu chtěli udělat, dokonce šli s právníkem k notáři, a jak jí řekl bratr, paní R. chtěla připsat nějaký majetek a notář řekl, že to takto nelze. Nakonec ani neměla občanku. Zнала její matku, kamarádila kdysi s matkou svědkyně. Do

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

současné doby Renatu R. neviděla, po pohřbu už se chovala odměřeně. O další závěti se dozvěděla, když šli k tomu notáři. Bratr měl dobrou kamarádku ze studií paní Moniku B., ale tu nezná. V té Široké ulici v advokátní kanceláři byly kvůli závěti, ale té druhé, protože ta první nebyla udělána. Na tom jednání tam tehdy byl její bratr, pan R. a možná i ten pan V., jméno advokáta už neví. V advokátní kanceláři v Široké ulici to probíhalo tak, že přečetli nahlas závěť, neví, kdo ji četl, asi ten notář. Co se týká společnosti Xxx, i přesto, že tam měla nějaký podíl, tak do toho nezasahovala. Tomu se věnovala pouze její maminka a její bratr. Dělal se tam účetnictví, byli tam zaměstnanci, ale ona jinak neví vůbec nic. Když mluvila s panem R. o jeho poslední vůli a připomínala se se společností Xxx, sliboval jí 10 %, ale to už měli sepsané ve smlouvě o tichém společenství.

58. **Svědkyň Ing. Monika B.**, ve své výpovědi u hlavního líčení konaného dne 9. 12. 2019 uvedla, že Ing. Pavla R. poznala v roce 1987. Michal R. byl jeho kamarád, párkrát ho viděla, neboť po úrazu pana Pavla R. se o něj velmi vzorně staral, bylo vidět, že je to opravdový kamarád. Pana D2. zná, byl to Pavlův bratr, ale pan R. mu byl bližší. Poškozená Renata R. si Pavla R. vzala jen z prospěchu, chtěli napsat předmanželskou smlouvu, nevzala si doklady s sebou, ona po svatbě odjela, a když za ní přijel, tak z ní byl jiný člověk, byla na něj zlá. Pak svědkyně zjistila, že má dluhy. Pavel R. do Kanady pořád vozil nějaké peníze, všechno tam zařizoval a ona na něj byla hnusná. Jednou ho prý i uhodila. Byl tam asi třikrát a potřetí, když přijel, tak řekl, že to není možné, že s ní nebude a že se chce rozvést. Závěť se svědkyní řešili, to ví určitě, protože mu říkala, že ji musí napsat v ruce a podepsat, že nemůže být napsaná na počítači. Říkal, že tu závěť sepsal a pak už to řešil s maminkou a s Michalem R.. Svědkyně tu závěť neviděla, ale řekl jí, že ji sepsal. Chtěl dát všechno klukům Vítu R. a Pavlu R., jí že nedá ani ň. Podle svědkyně měl závěť uloženou doma. S panem R. se svědkyně stýkala intenzivně osobně i telefonicky, určitě dvakrát do týdne. Měli předtím třináctiletý vztah. Pan Pavel R. se svědkyni nezmiňoval, že by chtěl něco odkázat někomu blízkému mimo rodinu, svědkyně by to ani nepřijala. Po smrti pana R. se žádná závěť neobjevila, ale ví z doslechu od paní M., že když přijela ona, tak se pářily papíry u nich doma ve dřezu. S obžalovaným V. se svědkyně v nemocnici nepotkala a doma, kam za ním chodili, také ne. Pokud jde o to, zda je svědkyně od smrti Pavla R. v kontaktu s někým z jeho rodiny, tak občas je v kontaktu s maminkou, viděla kluky. Na ukládání urny byla jen ona, pan R. a jeho dva kluci, na hrob chodí v podstatě jen oni.
59. **Svědék Ing. Jaroslav H.**, ve své výpovědi u hlavního líčení konaného dne 9. 12. 2019 uvedl, že Pavel R. byl velice dobrý kamarád, měl těžký úraz, propadl tou výtahovou šachtou. Chodili do té restaurace, když se zmátořil, tak chodil pak i mezi ně, ale byl to už jiný člověk. Byl postižený, byl na tom fyzicky i psychicky špatně, vypadal jako po mozkové příhodě, špatně se vyjadřoval. Jednoho dne jim oznámil, že se bude ženit, že si bude brát nějakou Čechokanaďanku. Rozmlouvali mu to, protože věděli jasně a srozumitelně, že tato celkem pohledná holka si nemůže vzít takového člověka, bohužel postiženého, z lásky, ale Pavel, jak byl takový důvěřivý a hodný, tak rad nedbal. Oženil se, jezdil do Kanady, cestovali spolu, ale postupem času pomalu začal říkat, že ten vztah opravdu asi byl kvůli majetku, byl velice nespokojený, jezdil tam už nerad. Říkal, že je na něj ta jeho manželka zlá. Jednou svědkovi říkal, že podle nového občanského zákoníku může odkázat všechno svým dětem a tím, že pochopil, že ta manželka je jen kvůli majetku, tak že by jim chtěl všechno odkázat. Přestože o tom nechtěl moc mluvit mezi 4 lidmi, tak to ještě řekl víceméně přede všemi v restauraci, že by si přál, aby děti všechno dědily, že je to jediný způsob, jak napravit tu chybu, co on udělal. O tom, že by nějaká závěť fyzicky vznikla, svědek neví. Michal R. byl jediný člověk, který byl jeho pravá ruka, byli velice dobří kamarádi. Pokud jde o setkávání v restauraci Xxx, tak tam chodili a chodí dodnes, tak třikrát až čtyřikrát do roka. Těchto setkání se většinou účastnil on, Michal R., Libor T. a Ivan R., Pan Ing. Luboš V. se nezúčastňoval, toho svědek viděl naposledy v roce 2013, když byli k němu pozváni do pivovaru na exkurzi a pak předtím se viděli jednou Xxx. Neví, že by za posledních 6 let tam přišel.
60. **Svědék Libor T.** vypovídal před soudem u hlavního líčení konaného dne 9. 12. 2019 shodně

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

jako Ing. Jaroslav H., o společných setkáváních v restauraci. Uvedl, že Luboše V. v posledních deseti letech třikrát, v posledních pěti letech možná jednou. Že se pan R. podruhé oženil, svědek ví. Ke konci si stěžoval na svoji ženu, majetek chtěl dát svým dětem. Myslí si, že Ing. R. mluvil o tom, že by chtěl od Michala změnit závěť, ale on do toho moc nevidí, v hospodě se baví jako kamarádi o jiných věcech. Neví, zda tam byla poskytnuta pomoc ze strany Michala R.. Informaci o tom, že pan R. sepsal závěť, svědek neměl, ani po jeho smrti.

61. **Svěděk Ing. Ivan R.**, vypovídal před soudem u hlavního líčení konaného dne 9. 12. 2019 shodně jako Ing. Jaroslav H., o společných setkáváních v restauraci a o tom, že si Pavel R. stěžoval na manželství s Renatou R.. Uvedl, že Pavel R. říkal, že chce napsat závěť, a to tak plus minus půl roku před jeho záhadným úmrtím Největším kamarádem pana R. byl především Michal R.. Pan V. tam chodil výjimečně, naposledy tam byl tak před 3 roky. Neví, že by mu po smrti Pavla R. někdo sdělil, že pan R. sepsal závěť.
62. **Poškozená Renáta R.** ve své výpovědi u hlavního líčení konaného dne 27. 5. 2020 uskutečněné prostřednictvím videokonferenčního zařízení vypověděla shodně jako v přípravném řízení a uvedla, že svého zesnulého manžela Ing. Pavla R. viděla poprvé v roce 2008. Pana D2. zná, byl to bratr jejího manžela. Obžalovaného Ing. Michala R. zná málo, její muž ho měl jako ředitele v jeho firmě. Obžalovaného Ing. Luboše V. zná, její muž si s ním e-mailoval a něco málo jí o něm říkal, poprvé se s ním setkala na rodinném setkání dne 29. 4. 2014, když přinesl závěť jejího manžela. Její matka Naďa M. a její tchýně Věra M. se znaly už z mládí, jejich rodina pak emigrovala do Kanady v roce 1968, měli takový rodinný vztah. V roce 2001 slyšela její matka od paní M., že její syn měl vážný úraz. Když přijeli do ČR v roce 2008, Ing. Pavla R. viděla jen párkrát, ale ten vztah začal až v roce 2010. Paní Věra M. říkala, že je smutný, a že pro něj hledá manželku, že je rozvedený a že nemůže být sám. Od roku 2008 do 2010 se hodně zlepšil, fyzicky byl minimálně postižený, ale mentálně byl v pořádku, akorát trochu jakoby šoupal nohama. Byla to paní Věra M., která opravdu podporovala jejich vztah, nechtěla, aby byl Pavel sám. Svatbu měli dne 2. 11. 2012. Předmanželskou smlouvu neuzavírali, spíše ona chtěla mít něco připraveno, protože manžel chtěl, aby šla do předčasného důchodu v jejich 50 letech, ale měla by menší penzi, Řekli si, že půl roku budou bydlet v ČR, půl roku v Kanadě a také cestovali, neboť cestování je zajímavé oba dva. O jeho majetkových poměrech vůbec nic nevěděla, ale on hovořil o takových věcech dost volně, ona moc na majetkových věcech neměla zájem, ani tomu nerozuměla. Samozřejmě, že když viděla jeho byt, viděla, že chudý není. Pak zjistila, že má majetek, ale ne kolik a kdo co má, to ji nezajímalo. Že by jí před svatbou navrhoval, že sepiší předmanželskou smlouvu, to už vůbec ne. Viděla ho naposledy v prosinci roku 2013, kdy odjel po třech měsících z Kanady. Vánoční svátky spolu jako rodina netrávili, protože on je trávil v Kanadě v letech 2011, 2012, a tentokrát chtěl s ní trávit jen svoje narozeniny. Pokud jde o to, zda se někdy manžel svěřoval, že by chtěl nějak vyřešit otázku ohledně majetku a že by chtěl sepsovat nějakou závěť, tak ne, o jeho majetku moc nevěděla, on o tom nemluvil. Zdravotně byl v pořádku, akorát v ten poslední týden jeho života jí sdělil, že se necítí moc dobře, nemohl se vyjádřit proč. Že Ing. R. zemřel, jí sdělil jeho bratr pan Michal R., ale ne přímo jí, volal její matce, která bydlí ve stejném domě. Volal jí to ten příští den 8. dubna 2014 ráno. On zemřel v pondělí a ona s ním mluvila po skype v neděli. Poté pak do ČR přiletěla 12. 4. v sobotu s matkou na jeho pohřeb. Pavel s paní M.ou sdělili, že Pavel našel manžela mrtvého v masážní vaně, jak přišel domů. Paní M. jí volala dne 28. 4., matka to vzala a říkala, že je nějaká závěť, tedy, že se našla nějaká závěť, že jí má nějaký kamarád V. a druhý den, že bude ohledně toho schůzka. Závěť nechtěla číst na rodinném setkání, protože si řekla, že je lepší, když je u toho notář, takže to odmítla. Její advokát jí pak závěť přeposlal e-mailem 21. 5. 2014 a poštou pak 2. 6. 2014. Obsah závěti slyšela od paní Věry M. den po setkání, kdy ji pozvala s matkou na oběd a sdělila jí, že závěť je taková a obsah takový. Pokud jde o to, zda po příletu do ČR po té nešťastné události byla v bytě, kde žil její manžel, tak samozřejmě, byl to i její byt, měla tam všechny své věci. Její muž měl trezor zabudovaný v kuchyni, kód neznala, ale měla tam šperky a měli tam i společné peníze, thajské bahty. Pokud jde

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

o to, zda existovala jiná závěť, než ta, kterou dostala e-mailem, tak o jiné závěti nevěděla. Tu ručně psanou rozhodně neviděla. Za dobu manželství si zde manžel pořídil vozidlo BMW, měl rád luxusní auta. Stejně, jako měl v Praze Mercedes, a to samé chtěl mít v Kanadě, a ona musela prodat svoji Toyotu, která se mu stejně nelíbila, chtěl si pořídít nějaké auto tam. Peníze posílal tedy na to auto, protože bylo na leasing. O pravosti předložené závěti má pochybnosti. Za prvé, že manžel nikdy nemluvil o žádné závěti. Dále si uvědomila, že rodině a kamarádům trvalo strašně dlouho, než se závěť objevila, a to bylo toho 29. 4. 2014, což je dlouho po jeho smrti, která nastala 7. 4. 2014. Dále měl ten trezor zabudovaný doma ve stěně, a kdyby byla nějaká jeho pravdivá závěť, byla by doma a ne u nějakého kamaráda. Za další stále ji nutili, aby závěť přečetla a byli dost agresivní. Také dlouho trvalo, než závěť přinesli notáři JUDr. Františku Boučkovi. Dále našla doma listinu, byly to zkoušky manželova podpisu, bylo to červeně a modře napsáno a bylo to divné. Našla ji v kanceláři a pak si ji vzala s sebou, když jela do Kanady, protože jí to přišlo nějaké divné, že tam byly podpisy jejího muže, různě napsané, barevně-červeně a modře. Jen 2,5 % by jí rozhodně nenechal, protože věděl, že půjde do důchodu. Vztahy svědkyně s rodinou bývalého muže po jeho smrti skončily, ani její matka s nimi nemá již žádné vztahy. Před smrtí manžela neměli spolu žádné problémy, hádky jen takové normální, jako všichni. Má milion prokazujících emailů, že před jeho smrtí měli hezký vztah, měli spoustu plánů. Pokud jde o to, jaká byla v té době a je i nyní její finanční situace v Kanadě, tak normální, žádné problémy nemá. V době, kdy uzavírala manželství s panem R., dluhy měla, asi 18 tisíc. Pokud jde o to, zda hledala ještě něco v kanceláři po smrti Ing. R., tak tam nic nehledala, jen koukala na účty, aby věděla, jak má být vše placeno a při tom našla papír s jeho podpisy, je to kancelář v bytě manžela. Pokud jde o to, zda jí sdělila paní M., že pan R. připravoval závěť a že chtěl, aby svědkyně dostávala doživotní rentu, tak ano, to říkala a ten obsah jí říkala třicátého, protože šly na oběd, pozvala je, protože její matka měla narozeniny, ale bylo to spíš okolo závěti, okolo bytu atd. Říkala, že jestli se svědkyni nebude líbit obsah, tak že by se raději dohodli mezi sebou, než přes právníky. Pokud jde o tvrzení paní M., že svědkyně se svou matkou po svém příletu do Prahy obrátily byt vzhůru nohama a zničily vše, co se jim nehodilo, vč. závěti, tak to je naprosto směšné, protože jen tak poklidily to, co bylo ušpiněné, takže to se nikdy nestalo, že by byl byt vzhůru nohama, naopak ho uklidily a i umyly podlahu. Pokud jde o to, zda si vzpomíná, že by jí pan R. psal, že se na ni zlobí, protože se k němu chová hnusně, tak ano, má ho s sebou dnes také, to si vzpomíná. Nebylo to tak, že by se nezajímala o jeho rodinu, ale více nemohla dělat. Svého manžela nikdy neuhodila, ani ho neuhodila holí. Pokud jde o e-mailovou komunikaci s Ing. R., kterou dokládala v přípravném řízení, tak poslala je sama, ale ne všechny, protože to by obsáhlo asi šest velkých knih, musela tedy nějaké vybrat a dát do řízení.

63. Ve věci byl v průběhu přípravného řízení k podání **znaleckého posudku z oboru písmoznalectví, odvětví zkoumání ručního písma**, přibrán jako znalecký ústav Kriminologický ústav Praha Policie České republiky. Znalecký posudek za Kriminologický ústav zpracoval znalec plk. Mgr. Miloš Švanda. Podle závěru znaleckého posudku není podpis umístěný v horní části třetí strany na závěti Pavla R. ze dne 22. 1. 2014 pravým podpisem Pavla R., nar. xxx, a podpis umístěný uprostřed spodní části přelepu, kterým je opatřen levý horní roh uvedené závěti, je pravděpodobněji padělek typu napodobeniny, nežli neobvyklá varianta pravého podpisu Pavla R., nar. xxx. Plk. Mgr. Miloš Švanda závěry znaleckého posudku stvrdil před soudem, kde uvedl, že se odvolává na zpracovaný znalecký posudek a setrvává na jeho závěrech. Dále uvedl, že ke zkoumání byla předložena závěť o třech listech s datem 22. 1. 2014 se dvěma podpisy. Jeden na přelepce, v horní části na titulní straně a druhý na poslední straně. V obou případech dospěli k závěru, že se jedná se o padělky, každý je jiného charakteru, kdy jeden je napodobenina z volné ruky a druhý je technický padělek. Doplnil, že informace, že osoba, jejíž srovnávací materiál je posuzován, utrpěla úraz, je v tomto případě irelevantní, protože pokud má znalec vzor, podle kterého byl ten sporný podpis obkreslen, tak toto pro něj přestává být vstupní informace, se kterou by měl počítat.

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

64. Dokazování bylo u soudu doplněno **listinnými důkazy**. Zejména jde o **originál údajné závěti zůstavitele Ing. Pavla R., nar. xxx, datované 22. 1. 2014** (na č. l. 1184-1185), kterou měl zůstavitel povolat za své dědice Víta R., Pavla R., Helenu B., Vladimíra D2. a Renatu R., přičemž jako svědci tuto závěť podepsali obžalovaní Ing. Luboš V. a Ing. Michal R.. Dále byly jako listinné důkaz provedeny zejména **Dohoda o tichém společenství uzavřená mezi Ing. Pavlem R. a Helenou B. dne 5. 1. 2001** (na č. l. 1228); **Dohoda o tichém společenství uzavřená mezi společností XXX s.r.o. a Helenou B. dne 15. 5. 2008** (na č. l. 1229-1230); **vyjádření Věry M. ze dne 12. 10. 2017 vč. Příloh, tj. Úřední záznam o podaném vysvětlení ze dne 25. 4. 2014, Sdělení Ústavu soudního lékařství a toxikologie VFN v Praze a 1. LF ze dne 20. 5. 2014, Pitevni protokol č. 0276 z pitvy zemřelého Ing. Pavla R. provedené dne 8. 4. 2014 a e-mailová komunikace mezi Ing. Pavlem R. a Monikou B., z listopadu, prosince a září roku 2013** (na č. l. 1250-1258); dále **list s podpisy Ing. Pavla R.** (na č. l. 1276), dokládající, že si neznámá osoba nacvičovala tento podpis, a obsahující několik dalších poznámek (mj. telefonní číslo na osobu A. M2.); **vybraná e-mailová komunikace mezi Ing. Pavlem R. a Renatou R. z období leden 2011 a duben 2014 poskytnutá Renatou R.** (na č. l. 1280-1306); **kopie části protokolu z jednání u notáře JUDr. Františka Boučka** (na č. l. 1320-1321), ze kterého vyplývá, že synové zemřelého Ing. Pavla R. Vít R. a Pavel R. shodně prohlásili, že závěť ze dne 22. 1. 2014 je pravá a nenamítají její neplatnost; dále **dva koncepty závěti** (na č. l. 1337-1340); **přehled vlastnických podílů** (na č. l. 1341-1342); **e-mailová komunikace mezi Ing. Pavlem R., obž. Ing. Michalem R. a Mgr. Alexandrem Nettem z března roku 2014** (na č. l. 1345-1349), dokládající, že Ing. Pavel R. měl zájem pořídit o svém majetku závěti, a to tak, že veškerý majetek chtěl rozdělit toliko mezi dvě dva dyny; dále **dokumenty zajištěné u obž. Ing. Luboše V.** (na č. l. 1352-1357), dokládající, že si obžalovaný zjišťoval informace o právní úpravě závěti; dále **Usnesení Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 23. 10. 2015, č. j. 17 C 444/2014-117** (na č. l. 1379), kterého vyplývá, že řízení o určení dědického práva z údajné závěti ze dne 22. 1. 2014 bylo zastaveno pro zpětvzetí žaloby; **sdělení notáře JUDr. Boučka o průběhu dědického řízení po Ing. Pavlu R. vč. kopií listin z tohoto řízení** (na č. l. 1384-1393); dále **Usnesení Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 26. 1. 2018** (na č. l. 1414-1420), kterým byla obvyklá cena majetku náležejícího do společného jmění zůstavitele Ing. Pavla R. a jeho pozůstalé manželky stanovena částkou 507.011,24 Kč a čistá hodnota pozůstalosti částkou 115.294.453,77 Kč; **e-mailová komunikace mezi Ing. Monikou B., a Ing. Pavlem R. z listopadu 2013** (na č. l. 6831-6834); **e-mailová komunikace mezi Ing. Monikou B., a Ing. Pavlem R. z července 2013** (na č. l. 6918); **rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 9. 3. 2020, č. j. 28 C 33/2019-235** (na č. l. 6968-6972), kterým soud zamítl žalobu na určení dědické nezpůsobilosti Renaty R., neboť podle soudu nebylo prokázáno, že existovala ručně psaná závěť Ing. Pavla R., ani že o této závěti Renata R. věděla a zničila ji; **další listiny z řízení o určení dědické nezpůsobilosti, které předložila poškozená Renata R.** (na č. l. 7281-7298), tedy zejména intervenční žaloba a odvolání obžalovaného JUDr. Z.a a usnesení Městského soudu v Praze, kterým bylo toho odvolání odmítnuto; **e-mailová komunikace obžalovaného JUDr. T. s obžalovaným Ing. Michalem R. a Pavlem R. ve věci zatupování v dědickém řízení** (na č. l. 7384) Dále byly provedeny listinné důkazy spočívající v listinách zajištěných při domovní prohlídce u obž. Michala R., tj. zejména **obálka nadepsaná v místě adresáta „Pan R.“ a v místě odesílatele „JUDr. Aleš Z.“** (na č. l. 1451); **doklady Ing. Pavla R.** (v kopii na č. l. 1360-1361, originály na č. l. 1452); **koncept smlouvy o smlouvě budoucí mezi Vladimírem D2. na jedné straně a Ing. Lubošem V. a Ing. Michalem R. na straně druhé** (na č. l. 1447-1449), kdy touto smlouvou se měl Vladimír D2. zavázat k uzavření darovací smlouvy, kterou bude převedena třetina dědictvím nabytého podílu ve společnosti XXX s.r.o. Ing. Luboši V. a třetina téhož podílu Ing. Michalu R.; dále **návrhek dělení majetku zesnulého Ing. Pavla R.** (na č. l. 1450); **roztržený list papíru obsahující stranu 1 a 2 uvedeného konceptu smlouvy o smlouvě budoucí** (na č. l. 1446); **vidimovaná kopie údajné závěti Ing. Pavla R. ze dne 22. 1. 2014** (na č. l. 1453-1455) a **kopie plné moci s pravým podpisem Ing. Pavla R.** (na č. l. 1459).

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

Dále byly provedeny listinné důkazy spočívající v listinách zajištěných při prohlídce kanceláře obž. Ing. Luboše V., tj. zejména **vyhotovení předmětné závěti Ing. Pavla R. bez podpisu svědků** (na č. l. 1430-1432); **tabulkový přehled rozdělení majetku zůstavitele Ing. Pavla R.** (na č. l. 1433); **výpis z obchodního rejstříku ke společnosti XXX s.r.o. s barevným vyznačením podílů** (na č. l. 1440); **písemnosti z dědického řízení vedeného u notáře JUDr. Boučka** (na č. l. 1437-1439); **kopie plné moci s pravým podpisem Ing. Pavla R.** identická s kopií nalezenou při domovní prohlídce u obž. Ing. Michala R. (na č. l. 1434); **koncept smlouvy o smlouvě budoucí mezi Vladimírem D2. na jedné straně a Ing. Lubošem V. a Ing. Michalem R. na straně druhé** identický s konceptem nalezeným při domovní prohlídce u obž. Ing. Michala R. (na č. l. 1442-1444); kopie **náčrtku dělení majetku zesnulého Ing. Pavla R.** nalezeného v originále při domovní prohlídce u obž. Ing. Michala R. (na č. l. 1445) a **diář obžalovaného Ing. Luboše V. z období dubna roku 2014** (v kopii na č. l. 1365-1366), ze kterého je patrné, že obžalovaný V. měl v uvedeném období naplánované dvě schůzky s osobou jménem Z. a jednu schůzku s osobou jménem Voda. Dále byly provedeny listinné důkazy spočívající v listinách zajištěných při domovní prohlídce u obž. Vladimíra D2., tj. další identický **koncept smlouvy o smlouvě budoucí mezi Vladimírem D2. na jedné straně a Ing. Lubošem V. a Ing. Michalem R. na straně druhé** (na č. l. 1460-1462); další kopie **náčrtku dělení majetku zesnulého Ing. Pavla R.** nalezeného v originále při domovní prohlídce u obž. Ing. Michala R. (na č. l. 1463) a **tabulkový přehled rozdělení majetku zůstavitele Ing. Pavla R.** (na č. l. 1464).

65. Další podstatnou částí dokazování bylo přehrávání záznamů telekomunikačního provozu uskutečněných na základě shora uvedených příkazů soudu a vyplývajících ze shora uvedených protokolů.
66. Návrh na doplnění dokazování ve vztahu k předmětnému skutku vyžádáním spisového materiálu Obvodního soudu pro Prahu 2, sp. zn. 28C 33/2019, a notářského spisu sp. zn. 32D 219/2014 v téže věci soud zamítl jako nadbytečný. Podle názoru soudu je provedené dokazování ve vztahu k předmětnému skutku natolik komplexní, že umožňuje kvalifikované rozhodnutí ve věci, a součástí listinných důkazů jsou navíc i některé listiny z uvedených spisů. Lze důvodně předpokládat, že prováděním těchto spisů v jejich úplnosti by soud nezjistil k věci samé nic nového, a trestní řízení by bylo zcela zbytečně zatíženo.
67. Po provedeném dokazování, kdy soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich souhrnu podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů zakotvenou v § 2 odst. 6 trestního řádu, dospěl soud k závěru, že vina obžalovaných žalovaným jednáním uvedeným pod bodem ad I. byla nade vší pochybnost prokázána.
68. Trestná činnost vztahující se k předmětnému skutku je prokazována zejména záznamy telekomunikačního provozu, které podrobně mapují celý skutkový děj, přičemž prokazují i subjektivní stránku, jak bude odůvodněno dále. Současně je vina obžalovaných prokazována doznáním učiněným obžalovanými Vladimírem D2. a samostatně trestně stíhaným Ing. Michalem R., kdy oba shodně přiznali, že závěť byla vyhotovena až po smrti Pavla R.. V neposlední řadě vinu obžalovaných potvrzuje svědecká výpověď poškozené Renáty R., která opakovaně shodně popsala průběh soužití s Pavlem R., jejich společné plány do budoucna, kdy svá tvrzení doložila emailovou komunikací, kdy soud po provedeném dokazování neshledal žádnou pochybnost, která by činila její výpověď jako nevěrohodnou. Pokud jde o shora uvedené slyšené svědky, jejich výpovědi vinu obžalovaných nevyvrací, kdy ve svědci z rodiny zemřelého Pavla R. žádnou závěť nečetli, pouze se o nějaké měl Pavel R. zmínit, přičemž pokaždé jako jediný univerzální dědici označoval toliko syny Pavla a Víta. Věrohodnost usvědčujících záznamů telekomunikačního provozu, doznání obžalovaných Vladimíra D2. a Ing. Michala R., svědecké výpovědi poškozeného Renaty R., potvrzují také shora uvedené listinné důkazy, které si s uvedenými důkazy plně korespondují. Dalším podstatným důkazem i shora uvedený znalecký posudek

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

z oboru písmoznalectví, který jednoznačně potvrzuje, že podpis na závěti předložené obžalovanými Ing. Lubošem V. a Ing. Michalem R. ze dne 22. 1. 2014 není podpisem zemřelého Pavla R., nar. xxx.

69. Ze záznamu telekomunikačního provozu vyplývá, že plán na zfalšování závěti Ing. Pavla R. vymyslel obžalovaný Ing. Luboš V. a to poté, co mu Ing. Michal R. sdělil, že Ing. Pavel R. zemřel a přitom jej tři týdny před svou smrtí požádal, aby mu u právníka zajistil závěť. Obžalovaný Ing. V. na tuto informaci reagoval slovy, „že by to uměl zařídit“ a Ing. Michal R. mu řekl, aby to tedy zařídil. Za tímto účelem obžalovaný Ing. V. oslovil dne 8. 4. 2014 obžalovaného JUDr. Aleše Z. a domluvil se s ním, že obžalovaný JUDr. Z. jako advokát připraví koncept závěti. Tak se po další komunikaci, kdy se rovněž řešila otázka, zda sepsat závěť podle starého či nového občanského zákoníku, a opakovaných urgencích ze strany obžalovaného Ing. V. stalo, když obžalovaný JUDr. Z. zaslal dne 24. 4. 2014 obžalovanému Ing. V. koncept závěti. Mezitím samostatně trestně stíhaný Ing. Michal R. zasvětil do plánu na zfalšování závěti obžalovaného Vladimíra D2., který je nevlastním bratrem zesnulého Ing. Pavla R.. Konkrétně dne 16. 4. 2014 sdělil Ing. Michal R. obžalovanému Ing. V., že to s obžalovaným D2. předjednal, a že obžalovaný D2. bude souhlasit i s nějakým zajištěním. Poté, co byla na straně obžalovaného JUDr. Z. a již delší dobu prodleva se zajištěním konceptu závěti, sdělil Ing. Michal R. obžalovanému Ing. V., že obžalovaný D2. je již nervózní, neboť na něho všichni naléhají, jak to je. Poté, co obžalovaný Ing. V. obdržel koncept závěti od obžalovaného JUDr. Z. a, zapojil do věci i obžalovaného Mgr. Václava V.. Konkrétně dne 24. 4. 2014 obžalovaného Mgr. V. požádal, zda by měl čas zkontrolovat závěť s tím, že případně by si u něj objednal ještě jednu, ale ta první spěchá, ale že přibrat nikoho dalšího k jednání není třeba. Současně se ujistí uje, zda dělá závěti již podle nového občanského zákoníku. Následně se obžalovaný Ing. V. s obžalovaným Mgr. V. domluvil, že jeho kolega (samostatně trestně stíhaný Ing. Michal R.) mu koncept závěti doveze, neboť jede za Brno, a zastaví se tak u obžalovaného Mgr. V. v Xxx. Poté, co byl koncept závěti upravený obžalovaným Mgr. V. připravený, zajistil obžalovaný Ing. V. u nezjištěné osoby zfalšování podpisů zesnulého Ing. Pavla R. na závěti. Po upozornění Ing. Michala R., že jsou v textu závěti chybně uvedena dvě čísla, pak obžalovaný Ing. V., po opravě této chyby, zajistil zfalšování podpisů znovu. Za zfalšování podpisů zaplatil obžalovaný Ing. V. částku ve výši 40.000,- Kč, kterou následně požadoval prostřednictvím samostatně trestně stíhaného Ing. Michala R. po obžalovaném D2.. Mezitím se obžalovaný Ing. V. se samostatně trestně stíhaným Ing. Michalem R. domluvili, že závěť podepíší jako svědci oni dva, ale že advokát to podepisovat nemusí. Dne 28. 4. 2014 sdělil samostatně trestně stíhaný Ing. Michal R. obžalovanému Ing. V., že informoval paní M.ou (matku zesnulého Ing. Pavla R.), že se u obžalovaného Ing. V. našla předmětná závěť. Po jednání u notáře JUDr. Boučka ve věci projednání dědictví po zesnulém Ing. Pavlu R. dne 19. 5. 2014, oslovil obžalovaný Ing. V. obžalovaného JUDr. T. s žádostí, aby v dědickém řízení zastupoval syny zemřelého, přičemž mimo jiné uvedl: „Našla se závěť, jo, kde Pavel, respektive požádal mě kdysi, abych tu závěť zařídil, jestli mi rozumíte, takže dneska jsem ji odevzdal notáři...“ Obžalovaný JUDr. T. zastoupení převzal a byl ve věci dále činný, jak vyplývá z následující komunikace. Nakonec po zpochybnění závěti poškozenou Renátou R. podal obžalovaný JUDr. T. v zastoupení dědiců z údajné závěti žalobu. Obžalovaný Ing. V. se mezitím opakovaně ve svých telefonických hovorech zmiňoval o tom, že on a samostatně trestně stíhaný Ing. Michal R. budou dostávat od obžalovaného D2. doživotní rentu, a to zejména v hovorech s obžalovaným Alešem M2. (například ve dnech 3. 9. 2014, 5. 9. 2014 či 3. 12. 2014). Dále o této skutečnosti hovořili obžalovaný Ing. V. a samostatně trestně stíhaný Ing. Michal R. i spolu (například ve dnech 28. 1. 2015 či 23. 3. 2015). Tato dohoda s obžalovaným D2. měla být zajištěna pro případ jeho budoucí nespolečné uzavřením smlouvy o budoucí darovací smlouvě, jejíž koncept následně připravil obžalovaný JUDr. T., když jej dne 8. 4. 2015 zaslal obžalovanému Ing. V..
70. Skutečnost, že závěť předložená obžalovaným Ing. V. není pravou závětí zesnulého Ing. Pavla R., je prokazována nejen výše uvedenými záznamy telekomunikačního provozu a výpověďmi

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

svědků, obžalovaného D2. a samostatně trestně stíhaného Ing. Michala R., ale rovněž listinnými důkazy, tedy zejména náčrtky a tabulkami rozdělení pozůstalosti zesnulého Ing. Pavla R., které byly zajištěny při domovních prohlídkách u obžalovaného D2. a samostatně trestně stíhaného Ing. R., stejně jako při prohlídce jiných prostor v kanceláři obžalovaného Ing. V.. Podpisy zesnulého Ing. Pavla R. na závěti předložené v dědickém řízení obžalovaným Ing. Lubošem V. byly předmětem znaleckého zkoumání v rámci znaleckého posudku z oboru písmoznalectví, odvětví zkoumání ručního písma. Závěrem tohoto znaleckého posudku přitom je, že první ze dvou zkoumaných podpisů není pravým podpisem Ing. Pavla R. a druhý podpis je pravděpodobněji padělek typu napodobeniny, nežli neobvyklá varianta pravého podpisu Pavla R..

71. Skutečnost, že byla připravována smlouva o smlouvě budoucí mezi Vladimírem D2. na jedné straně a Ing. Lubošem V. a Ing. Michalem R. na straně druhé, je prokazována kromě záznamů telekomunikačního provozu, také výpovědí obžalovaného D2., který uvedl, že mu taková smlouva byla předložena, ale on ji nepodepsal, a dále listinnými důkazy, konkrétně pak konceptem předmětné smlouvy, který byl zajištěn při domovních prohlídkách u obžalovaného D2. a samostatně trestně stíhaného Ing. R., stejně jako při prohlídce jiných prostor v kanceláři obžalovaného Ing. V.. Podle tohoto konceptu smlouvy měl obžalovaný D2. uzavřít v případě nabytí svého dědického podílu darovací smlouvu, kterou měl darovat 1/3 svého nabytého podílu obžalovaného Ing. V. a 1/3 samostatně trestně stíhanému Ing. Michalu R..
72. **Obžalovaný Ing. Luboš V.** k věci nevypovídal. Pouze u hlavního líčení konaného dne 22. 10. 2019 předložil své písemné vyjádření, ve kterém se k posuzovanému skutku vyjadřuje tak, že přiznává svou účast na vyhotovení nepravé závěti, avšak chtěl tím pouze splnit přání zemřelého kamaráda. Soud má za prokázané, že role obžalovaného Ing. V. v posuzovaném skutku byla zcela zásadní. Jak vyplývá z výše uvedených záznamů telekomunikačního provozu, byl to právě obžalovaný Ing. V., kdo s nápadem na zfalšování závěti přišel. Dále pak v průběhu celého posuzovaného jednání obžalovaný Ing. V. koordinoval činnost dalších obžalovaných a samostatně trestně stíhaného Ing. Michala R., svými nápady a návrhy ovlivňoval jejich další činnost a do posuzované činnosti sám zapojil obžalované JUDr. Z.a, Mgr. V. a JUDr. T.. Obžalovaný Ing. V. dále zajistil u nezjištěné osoby padělání podpisů zesnulého Ing. Pavla R. na závěti a tuto podepsal jako svědek spolu se samostatně trestně stíhaným Ing. Michalem R.. Dále obžalovaný Ing. V. vymyslel plán, jak získat ze závěti prospěch pro sebe a pro samostatně trestně stíhaného Ing. Michala R., a to z dědického podílu obžalovaného D2., který jak vyplývá zejména ze svědeckých výpovědí rodinných příslušníků zemřelého Pavla R., vůbec v závěti zahrnut neměl být, stejně jako poškozená Renata R.. Tento plán se pak následně ve spolupráci se samostatně trestně stíhaným Ing. Michalem R. a obžalovaným JUDr. T. snažil zrealizovat uzavřením smlouvy s obžalovaným D2., kdy k uzavření této smlouvy nakonec v důsledku dalších událostí nedošlo. Obžalovaný přitom takto postupoval, ačkoliv věděl, že v poškozené Renátě R. a dalších osobách může vyvolat dojem, že jím předložená závěť je pravou závětí zesnulého Ing. Pavla R. a tento dojem vyvolat chtěl, a to proto, aby další osoby a především sebe obohatil.
73. **Samostatně trestně stíhaný Ing. Michal R.** se ve své výpovědi u hlavního líčení k činu doznal, jen na svoji obhajobu uvedl, že zesnulý Ing. Pavel R. měl v úmyslu sepsat závěť, přičemž tuto dokonce vlastnoručně sepsal, ale poškozená Renáta R. ji zničila. Soud má za prokázané, že role samostatně trestně stíhaného Ing. Michala R. byla zásadní, kdy jeho podíl viny byl stejně jako podíl viny obžalovaného Ing. V. zcela zásadní. Předně to byl právě Ing. Michal R., kdo měl nejbližší k zesnulému i k jeho rodině, přičemž této osobní vazby využil. Ačkoliv s nápadem na zfalšování závěti přišel obžalovaný Ing. V., Ing. Michal R. s navrženým plánem okamžitě souhlasil, přičemž vyjádřil toliko pochybnost, zda to nebude moc nápadné. Ohledně svého rozhodnutí podílet se na protiprávní činnosti tak žádné pochybnosti nevyjádřil. Dále pak role Ing. Michala R. spočívala v průběžných konzultacích postupu s obžalovaným Ing. V. a komunikací s rodinou zesnulého Ing. Pavla R., ohledně vyčíslení jeho majetku, tedy předmětu dědictví, přičemž obžalovaného D2. do věci zapojil právě Ing. Michal R.. Dále Ing. Michal R. zavezl

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

zfalšovanou závět' ke kontrole obžalovanému Mgr. V.. Významná je i skutečnost, že Ing. Michal R. podepsal falešnou závět' jako svědek spolu s obžalovaným Ing. V.. Dále se podílel se i na vyjednávání s obžalovaným D2., ohledně částky, kterou měl obžalovaný D2. vyplácet ze svého dědického podílu jemu a obžalovanému Ing. V. jako rentu za podvodné začlenění obž. Vladimíra D2. mezi dědice v předmětné závěti. Samostatně trestně stíhaný Ing. Michal R. přitom takto postupoval, ačkoliv věděl, že v poškozené Renátě R. a dalších osobách může vyvolat dojem, že předložená závět' je pravou závětí zesnulého Ing. Pavla R. a tento dojem vyvolat chtěl, a to proto, aby další osoby a především sebe obohatil.

74. **Obžalovaný Vladimír D2.** před soudem slyšen nebyl, když opakovaně žádal o konání hlavního líčení ve své nepřítomnosti. Z tohoto důvodu byla u hlavního líčení konaného dne 5. 1. 2021 postupem podle § 207 odst. 2 trestního řádu přečtena výpověď obžalovaného z přípravného řízení. V této výpovědi se obžalovaný k D2. k činu doznal. Následně u hlavního líčení konaného dne 6. 1. 2021 předložil obžalovaný soudu prostřednictvím své obhájkyňe písemné vyjádření, ve kterém své doznání relativizuje co do zavinění, když uvádí, že si nebyl vědom protiprávnosti svého jednání a neměl v úmyslu spáchat trestný čin. Písemné vyjádření však není možné zaměňovat za výpověď obžalovaného, neboť se jedná toliko o listinný důkaz. Zásadní rozdíl spočívá v tom, že při písemném vyjádření nemůže soud hodnotit projev obžalovaného a spontánnost výpovědi, ani nemůže odstranit případné rozpory s předchozí výpovědí obžalovaného. Písemnému vyjádření navíc nepředchází řádné poučení. V souladu se zásadou volného hodnocení důkazů soud sám posoudí, jakou důkazní hodnotu jednotlivým důkazům přizná. Vzhledem k tomu, že v posuzované věci je výpověď obžalovaného z přípravného řízení, která byla v hlavním líčení čtena, v souladu s dalším provedeným dokazováním, soud jí uvěřil a vychází z ní při prokazování skutkového stavu, neboť jeho doznání plně koresponduje s provedenými důkazy. Soud má za prokázané, že role obžalovaného Vladimíra D2. spočívala zejména v tom, že měl být coby nevlastní bratr zesnulého Ing. Pavla R. závětním dědicem ze zfalšované závěti, přičemž z jeho podílu měla být vyplácena renta obžalovanému Ing. Luboši V. a samostatně trestně stíhanému Ing. Michalu R., což mělo být zajištěno výše zmiňovanou smlouvou o smlouvě budoucí. V tomto směru tak byla účast obžalovaného D2. zcela nepostradatelná. Podíl viny obžalovaného tak není možné snižovat, i když ve věci vystupoval spíše pasivně. Obžalovaný D2. byl do plánu zasvěcen samostatně trestně stíhaným Ing. Michalem R., věděl, že předkládaná závět' není pravou závětí zesnulého Ing. Pavla R., a přesto s takovým jednáním souhlasil a podílel se na něm, přičemž věděl, že mu takový postup přinese vlastní obohacení.
75. **Obžalovaný JUDr. Aleš Z.** ve své výpovědi svou vinu popřel, když uvedl, že sice jednal s obžalovaným Ing. V. na osobní schůzce a telefonicky o přípravě, nevěděl však, kdo má být zůstavitelem, o jaký majetek přesně jde, ani že zůstavitel již není na živu. Soud však této výpovědi obžalovaného neuvěřil a hodnotí ji jako účelovou, učiněnou ve snaze zbavit se viny. Soud má naopak za prokázané, že obžalovaný JUDr. Z. o skutečné podstatě jím připravované závěti věděl. Zejména již v prvním telefonickém hovoru s obžalovaným Ing. V. ve věci závěti uvedl obžalovaný JUDr. Z., že závěti dělal hodně, ale od 1. 1. je 320 nových paragrafů dědického práva, načež se se obžalovaného Ing. V. dotázal: „A chcete... Budou se starý, nebo nový věci?“. Obžalovaný Ing. V. na to odpověděl, že „starý věci“. Z toho je dle názoru soudu zřejmé, že obžalovaný JUDr. Z. již od počátku věděl, že se jedná o přípravu závěti již zemřelé osoby. V opačném případě by nedávalo smysl, proč by se mělo jednat o tzv. „starý věci“, když závět' osoby ještě žijící by měla být sepisována na základě účinné právní úpravy. Další vývoj uvedeného telefonického hovoru pak tento závěr potvrzuje. Obžalovaný Ing. V. totiž zopakoval, že jde o starou věc, ale že to by se museli vidět osobně. Na jeho slova: „Jestli mi rozumíte“, pak obžalovaný JUDr. Z. odvětil: „No, asi tuším, no...“ Z výše uvedeného je tedy zřejmé nejenom to, že obžalovaný JUDr. Z. o pravé podstatě věci věděl, ale rovněž že obžalovaný Ing. V. neměl zcela zjevně v úmyslu tyto skutečnosti obžalovanému JUDr. Z. zatajovat, a naopak mu je

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

plánoval říci na osobní schůzce, ke které došlo téhož dne, tedy 8. 4. 2014. Před touto schůzkou pak obžalovaný Ing. V. s obžalovaným JUDr. Z. ještě jednou hovořil, kdy aby jej přesvědčil ke spolupráci, sdělil mu, že by to byl i „dobrý obchod.“ Na to obžalovaný JUDr. Z. zareagoje sdělením, že zhruba po jedné hodině „bude volnej“, a to přes to, že předtím v témže hovoru naznačoval, že nemá moc času. Z toho má soud za prokázané, že obžalovaný JUDr. Z. ke spolupráci v této věci svolil s ohledem na slib finanční odměny. Vzhledem k uvedenému lze konstatovat, že role obžalovaného Z.a spočívala v přípravě textu falešné závěti zesnulého Ing. Pavla R., přičemž obžalovaný věděl, že Ing. Pavel R. již zemřel a nebude se tak jednat o jeho pravou závět'. Přesto po výše uvedeném úvodním jednání s obžalovaným Ing. V. a opakovaných urgencích z jeho strany, zaslal obžalovaný JUDr. Z. obžalovanému Ing. V. dne 24. 4. 2014 koncept závěti.

76. **Obžalovaný Mgr. Václav V2.** ve své výpovědi u hlavního líčení svou vinu popřel, když uvedl, že v posuzované věci pouze jednou telefonoval s obžalovaným Ing. V. a následně se jednou sešel se samostatně trestně stíhaným Ing. Michalem R., když mu tento přivezl do Xxx koncept závěti ke kontrole. Podle obžalovaného se však jednalo pouze o koncept bez konkrétních dat a neví, zda tam byla vůbec uvedena nějaká jména, kdy toto nevyklučuje, přičemž celkově to na obžalovaného podle jeho slov nedělalo dojem ničeho nekalého. Soud výpovědi obžalovaného neuvěřil. Obžalovaný Ing. V. totiž dne 24. 4. 2014 samostatně trestně stíhaného Ing. Michala R. před jeho schůzkou s obžalovaným Mgr. V. instruoval, ať obžalovanému Mgr. V. normálně řekne, o co se jedná. Obžalovaný Ing. V. přitom evidentně neměl obavu sdělit obžalovanému Mgr. V. skutečnou podstatu připravované závěti z důvodu jejich nadstandardního vztahu, jak vyplývá jednak z výpovědi obžalovaného Mgr. V., který hovořil o dlouhodobé spolupráci s obžalovaným Ing. V., tak i ze záznamů telefonických hovorů, a sice z telefonického hovoru ze dne 2. 5. 2014, ve kterém obžalovaný Ing. V. samostatně trestně stíhanému Ing. Michalu R. sdělil, že „k notáři JUDr. Boučkovi je nutné se předem objednat, protože to není kamarád jako xxx“, a dále z telefonického hovoru ze dne 23. 5. 2014, ve kterém obžalovaný Ing. V. uvedl, že „xxx je velice loajální notář, když to řekne slušně“. Soud neuvěřil ani tvrzení obžalovaného Mgr. V. a samostatně trestně stíhaného Ing. Michala R., že obžalovanému Mgr. V. byl ke kontrole předložen pouze koncept závěti bez uvedení konkrétních dat. Ve zmiňovaném telefonickém hovoru před schůzkou s obžalovaným Mgr. V. dne 24. 4. 2014 totiž samostatně trestně stíhaný Ing. Michal R. upozornil obžalovaného Ing. V., že v závěti jsou „ty datumy“, na což obžalovaný Ing. V. reagoval slovy, že to je jedno. Je tedy zřejmé, že na konceptu závěti při předložení obžalovanému Mgr. V. bylo uvedeno minimálně datum, ze kterého obžalovanému Mgr. V. muselo být zřejmé, že závět' má být antidatována. Sám obžalovaný Mgr. V. připustil, že na závěti byl uveden minimálně částečně majetek, neboť k němu dával připomínky. Předpoklad, že koncept závěti konkrétní informace obsahoval, jak vyplývá z uvedeného dokazování, je pak podle názoru soudu zcela logický, neboť tento koncept byl obžalovanému Mgr. V. předložen za účelem kontroly, aby (slovy obžalovaného Ing. V.) „to bylo všechno v pořádku“. Pokud by se jednalo o dokument bez uvedení konkrétních dat, neměl by obžalovaný Mgr. V. co překontrolovat. Soud neuvěřil ani tvrzení obžalovaného Mgr. V., že v konceptu nic neměnil, pouze poskytl obecné rady. V rozporu s tímto tvrzením je totiž skutečnost, že samostatně trestně stíhaný Ing. Michal R. po předemné schůzce s obžalovaným Mgr. V. obžalovanému Ing. V. sdělil, že „je to všechno dost jinak, takže to dám dohromady a ozvu se ti“. Ve své výpovědi v postavení obžalovaného pak samostatně trestně stíhaný Ing. Michal R. uvedl, že obžalovaný Mgr. V. provedl v textu závěti změny. Vzhledem k výše uvedenému má soud za prokázané, že role obžalovaného Mgr. V. spočívala v kontrole a opravě konceptu závěti, přičemž obžalovaný Mgr. V. věděl, že pomáhá připravovat dokument, který má být předložen jako pravá závět', ačkoliv se o pravou závět' nejedná, a takto postupoval, aby pomohl svému známému obžalovanému Ing. V. a dalším osobám k obohacení.

77. **Obžalovaný JUDr. Jaroslav T.** ve své výpovědi u hlavního líčení svou vinu popřel, když uvedl,

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

že převzal zastoupení závětních dědiců z předmětné závěti, aniž by věděl, že se nejedná o pravou závěť zesnulého Ing. Pavla R., a dále uvedl, že předmětnou smlouvu o budoucí darovací smlouvě sice připravil, ale nevěděl, že tato nějak souvisí s předmětnou závětí, neboť mu obžalovaný Ing. V. sdělil, že má sloužit pouze k zajištění jiných dohod. Ani této výpovědi soud neuvěřil, a hodnotil ji jako účelovou, učiněnou ve snaze zbavit se viny. Již dne 19. 5. 2014 obžalovaný Ing. V. sdělil obžalovanému JUDr. T. následující: „Našla se závěť, jo, kde Pavel, respektive požádal mě kdysi, abych tu závěť zařídil, jestli mi rozumíte, takže dneska jsem ji odevzdal notáři...“. Z toho je zřejmé, že obžalovaný Ing. V. ihned při prvním hovoru s obžalovaným JUDr. T. ve věci předmětné závěti naznačil obžalovanému JUDr. T., že se ve skutečnosti nejedná o pravou závěť. Navíc je z uvedeného zřejmé, že obžalovaný Ing. V. neměl v úmyslu pravou podstatu věci před obžalovaným JUDr. T. tajit a lze proto důvodně předpokládat, že s ním o těchto okolnostech hovořil i při některém z osobních setkání. Dále dne 28. 5. 2014 sdělil obžalovaný JUDr. T. samostatně trestně stíhanému Ing. Michalu R., že z toho, co mu řekl obžalovaný Ing. V., je jasné, že největším problémem bude ta závěť, a pak už se to jenom nesmí přehnat s tím oceněním. Bez zajímavosti není ani skutečnost, že obžalovaný JUDr. T. činil další kroky ve věci, byl aktivní, zejména pak podal žalobu na určení dědického práva ze zpochybněné závěti, i v situaci, kdy už možné zfalšování závěti šetřil policejní orgán, a obžalovanému T. tak již muselo být z těchto souvislostí bez sebemenších pochyb zřejmé, že se nejedná o pravou závěť zesnulého Ing. Pavla R.. Soud má za prokázané, že role obžalovaného JUDr. T. spočívala jednak v zastupování obžalovaného D2. a dalších závětních dědiců v dědickém řízení, zejména pak v podání žaloby na určení dědického práva ze zpochybněné závěti, a dále v přípravě konceptu smlouvy o budoucí darovací smlouvě, na základě které by měl obžalovaný D2. povinnost uzavřít v případě nabytí svého dědického podílu darovací smlouvu, kterou měl darovat 1/3 svého nabytého podílu obžalovanému Ing. V. a 1/3 samostatně trestně stíhanému Ing. Michalu R., a to za účelem zajištění jejich majetkového prospěchu z dědictví. Takto obžalovaný JUDr. T. postupoval, ačkoliv si byl vědom skutečnosti, že předložená závěť ve skutečnosti není pravou závětí zesnulého Ing. Pavla R..

78. Obžalovaný Vladimír D2. stejně jako samostatně trestně stíhaný Ing. Michal R. v postavení obžalovaného ve svých výpovědích vysvětlovali své jednání tím, že zesnulý Ing. Pavel R. měl v úmyslu sepsat závěť, neboť byl v manželství s poškozenou Renátou R. nespokojený. Tuto skutečnost uvedl ve svém písemném vyjádření i obžalovaný Ing. V. a ve svých svědeckých výpovědích ji potvrdili rovněž někteří členové rodiny zesnulého a jeho přátelé, konkrétně Věra M., Pavel R. ml., Helena B., Ing. Monika B., Ing. Jaroslav H., Libor T. a Ing. Ivan R., Ing. Monika B., blízká přítelkyně zesnulého Ing. Pavla R. pak v přípravném řízení předložila e-mailovou komunikaci s Ing. Pavlem R., kterou dokládá, že Ing. Pavel R. si na svou ženu Renátu R. ztěžoval. Poškozená Renáta R. oproti tomu vypověděla, že její vztah se zesnulým Ing. Pavlem R. byl dobrý, což doložila rovněž e-mailovou komunikací. Soud má po provedeném dokazování za prokázané, že Ing. Pavel R. měl před svou smrtí v úmyslu sepsat závěť, a to i s ohledem na další listinné důkazy ve spisu obsažené, konkrétně e-mailovou komunikaci mezi Ing. Pavlem R., Ing. Michalem R. a Mgr. Alexandrem Nettem z března roku 2014. Z té totiž vyplývá, že Ing. Michal R. jednal v zastoupení a s vědomím Ing. Pavla R. s advokátem Mgr. Alexandrem Nettem o přípravě závěti, přičemž Ing. Pavel R. mu k tomu poskytoval potřebné osobní údaje. Poslední e-mail z této komunikace je ze dne 31. 3. 2021, tedy pouhý týden před smrtí Ing. Pavla R.. Z uvedené e-mailové komunikace stejně jako z výpovědí svědků a samostatně trestně stíhaného Ing. Michala R. má soud za prokázané, že Ing. Pavel R. měl v úmyslu odkázat všechny svůj majetek toliko svým synům Pavlovi R. a Vítovi R., a to rovným dílem, dále chtěl již pouze ošetřit 10% podíl své setry Heleny B. ve společnosti Xxx, s.r.o.. Tuto skutečnost pak potvrzuje i záznam telefonního hovoru obžalovaného Ing. V. s Ing. Michalem R. ze dne 7. 4. 2014. Pavel R. tak neměl v úmyslu odkazovat jakýkoliv majetek svému nevlastnímu bratru Vladimíru D2., ale zřejmě ani své manželce Renátě R..

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

79. Ačkoliv má soud za prokázané, že Ing. Pavel R. měl v úmyslu sepsat závět', neuvěřil naopak tvrzení, že závět' vlastnoručně sepsal a tato byla následně zničena poškozenou Renátou R.. Tato skutečnost byla tvrzena samostatně trestně stíhaným Ing. Michalem R., svědkyní Věrou M. a s odvoláním na ni i dalšími svědky, avšak zdá se býti značně nepravděpodobnou. Poškozená Renáta R. se v době smrti Ing. Pavla R. nacházela v Kanadě a do bytu zesnulého dorazila až dne 12. 4. 2014, tedy pět dní po jeho smrti. V těchto pěti dnech přitom měl do bytu přístup minimálně syn zesnulého Ing. Pavla R. Pavel R. ml., který v bytě se svým otcem bydlel. Je proto zvláštní, že by se členové rodiny zesnulého nepokusili najít v bytě tuto vlastnoručně psanou závět', pokud by o její existenci skutečně věděli. Zároveň se zdá jako velmi nepravděpodobné, že by se poškozená Renáta R. rozhodla zlikvidovat tuto vlastnoručně psanou závět' jejím spálením přímo v bytě zesnulého, tedy velmi nápadným a nepraktickým způsobem, když by přitom mohla využít jiná vhodnější a pro ni jednodušší řešení. I pakliže by ke spálení závěti skutečně došlo, bylo by zcela absurdní zanechat na místě ohořelé zbytky listin, jak dotyční vypověděli. Mimo výše řečeného pak platí, že se obžalovaní o existenci ručně psané závěti nezmínili ve vzájemné telefonické komunikaci, když zmíněna byla pouze skutečnost, že zesnulý Ing. Pavel R. měl v úmyslu závět' sepsat, jak vyplývá ze záznamu telekomunikačního provozu. Bez významu není ani skutečnost, že Pavlu R. ml. a Vítu R. se v soudním řízení vedeném u Obvodního soudu pro Prahu 2 ve věci určení dědické nezpůsobilosti Renáty R., nepodařilo prokázat, že ručně psaná závět' zesnulého Ing. Pavla R. existovala a že byla zničena poškozenou Renátou R., jak vyplývá z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 9. 3. 2020, č. j. 28 C 33/2019-235.
80. Samotná skutečnost, že Ing. Pavel R. měl před svou smrtí v úmyslu sepsat závět', nemá na úvahy soudu o vině obžalovaných vliv. Bylo prokázáno, že všichni obžalovaní věděli, že závět' předkládaná obžalovaným Ing. Lubošem V. není pravou závětí zesnulého Ing. Pavla R.. Navíc bylo prokázáno, že Ing. Pavel R. měl v úmyslu povolat za dědice toliko své syny Pavla R. a Víta R., a dále zajistit 10% podíl své sestry Heleny B. ve společnosti Xxx, s.r.o.. Rozhodně tedy neměl v úmyslu povolat za dědice obžalovaného Vladimíra D2., ani jeho prostřednictvím poskytnout jakýkoliv majetek obžalovanému Ing. V. či samostatně trestně stíhanému Ing. Michalu R.. Skutečnost, že Ing. Pavel R. měl v úmyslu závět', která by z velké části korespondovala s falešnou závětí předloženou obžalovaným Ing. Lubošem V., sepsat, tak může soud posoudit toliko jako okolnost mající význam při úvaze o ukládaném trestu.
81. Pro právní kvalifikaci posuzovaného jednání je rozhodná rovněž výše škody, která měla jednáním obžalovaných a samostatně trestně stíhaného Ing. Michala R. vzniknout. Soud nepovažoval za nutné provedení znaleckého zkoumání za účelem ohodnocení pozůstalosti po zesnulém Ing. Pavlu R., neboť tato již byla ohodnocena zejména pro účely dědického řízení. Konkrétně usnesením Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 26. 1. 2018 byla čistá hodnota pozůstalosti částkou 115.294.453,77 Kč. Poškozená Renáta R. je dle zákonné posloupnosti dědičnou v první třídě dědiců ve smyslu § 1635 odst. 1 občanského zákoníku, jako taková by dědila rovným dílem spolu s dětmi zůstavitele. Vzhledem k tomu, že zesnulý Ing. Pavel R. měl dva syny, dosahoval by zákonný dědický podíl Renáty R. 1/3 pozůstalosti, tedy částky 38.431.485,- Kč. Oproti tomu podle zfalšované závěti, kterou předložil obžalovaný Ing. V., by poškozené náležel podíl ze závěti ve výši 2,5 %, tedy 2.882.361,- Kč. Jednání obžalovaných tak směřovalo ke způsobení škody ve výši 35.614.839,- Kč, tedy škody zcela zjevně přesahující hranici škody velkého rozsahu, která činí podle § 138 odst. 1 písm. e) nejméně 10.000.000,- Kč.
82. Obžalovaní Ing. Luboš V., Vladimír D2., JUDr. Aleš Z., Mgr. Václav V2. a JUDr. Jaroslav T. spolu se samostatně trestně stíhaným Ing. Michalem R. se společně, každý svou specifickou rolí, vědomi si nutnosti zapojení do protiprávního jednání dalších aktérů, podíleli na jednání spočívajícím v přípravě zfalšované závěti, jejím předložení v dědickém řízení a obhajování její pravosti, a to s úmyslem vyvolat v poškozené Renátě R. a v dalších osobách dojem, že se jedná o pravou závět' zesnulého Ing. Pavla R., tedy společně se dopustili jednání v přímém úmyslu uvést někoho v omyl, a to proto, aby získali majetkový prospěch z dědictví po Ing. Pavlu R., tedy

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

v úmyslu se obohatit, přičemž toto jednání směřovalo ke způsobení škody ve výši 35.614.839,- Kč, tedy škody převyšující hranici škody nikoliv nepatrné, avšak k dokonání činu a vzniku škody nedošlo. Jednání obžalovaných a samostatně trestně stíhaného směřovalo ke způsobení škody ve výši 35.614.839,- Kč, tedy škody převyšující hranici škody velkého rozsahu.

83. Obžalovaní při svém jednání postupovali koordinovaně, když každý měl svou specifickou roli, čímž byla zajištěna větší účinnost jednání poškozených, a toto jednání tak vykazuje vyšší míru společenské škodlivosti. Obžalovaní tedy spáchali uvedený čin jako členové organizované skupiny.
84. V této souvislosti je vhodné uvést, že pojem organizovaná skupina není možné ztotožňovat s pojmem organizovaná zločinecká skupina, jehož legální definice je uvedena v § 129 trestního zákoníku. Organizovanou skupinou je třeba rozumět sdružení více osob, v němž je provedena dělba úkolů mezi jednotlivé členy sdružení a jehož činnost se v důsledku toho vyznačuje plánovitostí a koordinovaností, což zvyšuje pravděpodobnost úspěšného provedení trestného činu a umocňuje jeho škodlivé dopady pro společnost. Organizovaná skupina nemusí mít trvalejší charakter a tímto způsobem lze spáchat i jen jednorázový trestný čin. Zároveň se nevyžaduje výslovné přijetí za člena skupiny nebo výslovné přistoupení ke skupině, ale postačí, že se do ní pachatel včlenil a aktivně se na její činnosti podílel. Pokud jde o naplnění subjektivní stránky trestného činu ve vztahu k okolnosti podmiňující použití vyšší trestní sazby, která spočívá ve spáchání činu jako člen organizované skupiny, postačí, když pachatel považuje zapojení dalších osob do trestné činnosti alespoň jako možné. Pachatel tedy v konkrétním případě nemusí mít úplnou a přesnou představu o činnosti dalších osob, ale postačí, pokud je mu z okolností případu zřejmé, že další osoby zapojeny být musí.
85. Zločin podvodu podle § 209 odst. 1 trestního zákoníku spáchá ten, kdo sebe nebo jiného obohatí tím, že uvede někoho v omyl, využije něčího omylu nebo zamlčí podstatné skutečnosti, a způsobí tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou. Kvalifikovanou skutkovou podstatu podle odst. 4 písm. a) citovaného ustanovení naplní ten, kdo takový čin spáchá člen organizované skupiny. Kvalifikovanou skutkovou podstatu podle odst. 5 písm. a) citovaného ustanovení pak naplní ten, kdo uvedeným činem způsobí škodu velkého rozsahu.
86. Soud má po provedeném dokazování za prokázané, že obžalovaní Ing. Luboš V., Vladimír D2., JUDr. Aleš Z., Mgr. Václav V2. a JUDr. Jaroslav T. naplnili výše popsáním jednáním všechny znaky skutkové podstaty zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. a), odst. 5 písm. a) trestního zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku.

Skutek pod bodem II. („prsten“)

87. Ke skutku pod bodem II. byly soudem provedeny důkazy výslechy obžalovaných, výslechy svědků, záznamy telekomunikačního provozu a listinnými důkazy.
88. Jako svědkyně byly před soudem slyšeny **Věra V. a Irena S.**
89. **Svědčyně Věra V.** v přípravném řízení dne 21.7.2015 využila svého práva a nevyprávěla. U hlavního líčení konaného dne 23. 10. 2019 svědkyně svého práva nevyužila a vypověděla, že z obžalovaných zná jen syna Ing. Luboše V., JUDr. Jaroslava T. a Ing. Michala R.. Jméno Václav O. nezná. JUDr. T. je právník, který je kontaktoval, když se ztratil prsten. Oni původně chtěli, aby se volala policie, ale JUDr. T. řekl, že musí být nějaké ocenění. Ing. Michal R. k nim chodil velmi často v dobách studií, jezdil za nimi i na chatu. Předmětný prsten dostal její manžel ke svatbě v roce 1959 od svého otce. Nosil jej pořád, až mu zarostl a nešel sundat. Byl to masivní prsten z bílého zlata, uprostřed měl velký rubín a z každé strany byly tři brilianty. Prsten se ztratil v nemocnici. Když se s ním byli rozloučit na ARO, tak ho ona i dcera hladili na ruce a to ho ještě měl. To, že se prsten ztratil, jim řekli, když jí předávali mobilní telefon a peněženku. Zeptali se, jestli mají od toho účet, ale oni žádný účet neměli. Neví, jestli existoval certifikát k prstenu.

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

Pokoušela se s dcerou své známé prsten nakreslit a myslela si, že jí ve starožitnictví určí jeho cenu, ale všichni odmítli. Prsten měl velkou hodnotu. Starožitník v Ječné ulici někdy v roce 2007 uvedl, že má hodnotu kolem 300.000,- Kč, ale že by to potřeboval prozkoumat víc. Po ztrátě zavolala synovi, aby to tak nenechal, ale sama v tom už nečinila nic. Řekli, že spadl do nějaké čistící šachty, že nebyl ukraden. Nezdálo se jí, jak může prsten spadnout, když manžel ho nemohl sundat, kolikrát ho museli sundávat pomocí oleje, z ruky vůbec nešel. Manžel byl kolikrát v nemocnici a nikdy se nepodařilo prsten sundat. Syn jí říkal něco s účtem, a že nemocnice je pojištěna, a že to zaplatí. Pokud jde o to, zda svědkyně ví, jestli psali nějakou výzvu k proplacení škody, tak ne. Syn se nesevěřil, že by opatroval nějaké potvrzení. Když jej s dcerou urgovali, aby v tom něco udělala, řekl, že to není tak jednoduché a aby se ještě doma podívala. Nebavili se nikdy se synem o tom, že nějaký doklad od prstenu má. O tom, že jsou tam rubíny a brilianty synovi neříkala, on věděl, jak prsten vypadá. Pojišťovna neproplatila nic, ale neví, z jakého důvodu. Ani do dědického řízení prsten nedávali, řekli, že když ho nemá, tak tam nebude zahrnut. Pokud jde o to, zda svědkyně podepisovala potvrzení pro nemocnici nebo pojišťovnu, že je právoplatnou dědičkou, tak nikdy nic nepodepisovala. Pokud jde o to, zda někdy viděla fotodokumentaci nebo fotografii kde byl podobný prsten, tak ne, hledala jen své fotografie, kde ho měl manžel na ruce, ale vždy to bylo jen z dálky. Předpokládali, že na pohřbu se jako rodina rozloučí, ale pak přišel zřízenec a řekl, že má nějaký úraz na ruce, aby tam nechodili, takže jej už neviděli.

90. **Svědkyně Irena S.** ve své výpovědi u hlavního líčení konaného dne 6. 1. 2021 uvedla, že z obžalovaných zná Ing. Michala R., p. Č., paní Ing. D., Tomáše H., p. B., Ing. V.. Zná je z práce, od roku 2011 dělá asistentku Ing. V.. Neplní jen úkoly týkající se spol. xxx, protože mají více společností. Jejím nadřízeným byl Ing. V. a pan H.. Pan H. je spolumajitelem firmy xxx. Pokud jde o právní zastoupení Ing. V., tak v r. 2014 až 2015 pro Ing. V. pracoval JUDr. T.. Neví, jak byl honorován, myslí si, že měl nějakou paušální částku. Myslí si, že Ing. V. s žádným jiným právníkem nespoupracoval, aby si například nechal vypracovat návrhy smluv více právníky. Ing. V. spolupracoval s JUDr. T. určitě více než 10 let. **Ke skutku pod bodem II.** uvedla, že p. V. starší byl v nemocnici, zemřel a ztratil se mu prsten. Ing. V. ten prsten chtěl, ale řekli mu, že spadl do nějakého nebezpečného odpadu a vyndat se nedá. Tyto skutečnosti zná, protože o tom mluvila s panem V. i s jeho matkou a vyslechla to z telefonních. Fyzicky prsten neviděla, jen namalovaný na obrázku a na fotce. Tuto fotografii viděla u pana Ing. V., měl ji v kanceláři, a když se stala tato skutečnost, tyto fotografie přinesl a ukazoval jim je. Neví, proč tato fotografie byla předložena v rámci tohoto řízení až na konci roku 2020, proč nebyla předložena dříve. Prsten měl velkou hodnotu, byl tam zasazen rubín a brilianty. I ona obcházela a obvolávala starožitnictví, zda by ho někdo dokázal nacenit dle toho obrázku, ale řekli, že ne, že jen z fotky, ta že by se snad dala zvětšit. Dále už se o to nestarala, s fotografií pak nikde nebyla.
91. U soudu bylo dokazování doplněno **listinnými důkazy**. Zejména byly jako důkazy provedeny kopie listiny, které jsou součástí spisu Fakultní nemocnice Královské Vinohrady, sp. zn. SU 4144035270, vedenému ve věci ztráty prstenu pacienta Jindřicha V., a dále listiny zajištěné při prohlídce jiných prostor provedené v kanceláři obžalovaného Ing. Luboše V. ve společnosti xxxs.r.o., a to a to zejména **protokol o hlášení nežádoucí události ze dne 24. 4. 2014** (na č. l. 1583), z kterého vyplývá, že došlo ke ztrátě prstenu pacienta Jindřicha V., který v nemocnici zemřel, přičemž prsten byl pravděpodobně omylem vhozen do infekčního odpadu; **potvrzení o smrti pacienta Jindřicha V.** (na č. l. 1622); **informace pro pozůstalé vystavené FN Královské Vinohrady** (na č. l. 1625); **doklad o úschově věcí** (na č. l. 1623-1624), podle kterého měl u sebe pacient Jindřich V. při příjmu mimo jiné „prsten žl. kov“; **soupis osobních věcí pacienta J. V.** (na č. l. 1585), na kterém není prsten uveden; **oznámení FNKV Obvodnímu soudu pro Prahu 2** (na č. l. 1586), informující o smrti Jindřicha V. s tím, že jeho věci osobní potřeby a doklady převzal syn zemřelého pan „Lukáš V.“, přičemž prsten mezi těmito věcmi uveden není; dále **ručně psaný seznam cenností pacienta J. V.** (na č. l. 1587), který obsahuje údaj „prsten žlutý kov“; **dopis ze dne 30. 5. 2014 vč. připojené účtenky a plné moci** (na č. l.

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

1588-1589), ve kterém JUDr. T. informuje nemocnici, že Ing. Luboš V. dohledal doklad o nákupu prstenu, jehož kopii přikládá k dopisu, a požaduje zaplacení náhrady škody ve výši 298.000,- Kč; **čestné prohlášení pracovníků nemocnice ze dne 16. 6. 2014** (na č. l. 1592), ve kterém uvádějí, že předmětný prsten identifikovali jako prsten ze žlutého kovu bez kamene a že se laickým pohledem jevil jako prsten snubní; **žádost pojišťovny Kooperativa o dodání dalších dokumentů k pojistné události** (na č. l. 1594); popis vzniku škodní události provedený FN Královské Vinohrady dne 30. 6. 2014 (na č. l. 1594); **žádost pojišťovny Kooperativa o dodání podkladů ze dne 21. 8. 2014 adresovaná JUDr. T.** (na č. l. 1596); **dopis JUDr. T. ze dne 10. 9. 2014** (na č. l. 1597), ve kterém se JUDr. T. dotazuje nemocnice na stav věci a upozorňuje, že případně bude nárok uplatněn u soudu; **odpověď FN Královské Vinohrady ze dne 19. 9. 2014 adresovaná JUDr. T.** (na č. l. 1599), ve které nemocnice JUDr. T. vyzývá, aby řádně komunikoval s pojišťovnou a neobtěžoval stále prof. Pachla; **dopis Věry V. ze dne 17. 10. 2014 adresovaný pojišťovně Kooperativa vč. příloh** (na č. l. 1601-1603), kdy Věra V. zaslala pojišťovně své čestné prohlášení, údajnou fotografii prstenu a požádala o poukázání pojistného plnění na uvedený bankovní účet; **písemné vyjádření zaměstnankyň nemocnice Ireny Ch. a Miluše V. k obdržené fotodokumentaci ztraceného prstenu** (na č. l. 1606), kdy obě shodně uvedly, že nemohou potvrdit, ani vyvrátit, že se jedná o uvedený prsten, a že se jednalo o prsten ze žlutého kovu, přičemž Miluše V. uvedla dále, že si neuvědomuje, že by byl na prstenu drahý kámen, připomínal prsten snubní; dále **oznámení pojišťovny Kooperativa ze dne 23. 12. 2014 o ukončení přešetření škodné události** (na č. l. 1609), kde pojišťovna uvedla, že nemá za prokázané, že došlo ke ztrátě prstenu, jehož hodnotu poškozená požaduje uhradit, neboť z doložených podkladů vyplývá, že pojištěný vzal do úschovy prsten ze žlutého kovu jevící se jako prsten snubní; **kopie plné moci ze dne 17. 3. 2015** (na č. l. 1610), kterou Věra V. zmocnila JUDr. Jaroslava T. k zastupování ve věci šetření předmětné škodné události; **výzva k náhradě škody ze dne 14. 4. 2015 zasláná JUDr. T. v zastoupení Věry V. FN Královské Vinohrady** (na č. l. 1612), ve které JUDr. T. reaguje na ukončení šetření škodné události pojišťovnou a požaduje uhrazení částky 298.000,- Kč; **e-mailová komunikace mezi nemocnicí a pojišťovnou** (na č. l. 1613-1614), kde pojišťovna uvádí, že zahájí opětovné přešetření škodné události, jakmile poškozená dodá dokumenty prokazované tvrzené skutečnosti; **usnesení Obvodního soudu pro Prahu 2 vydané pověřeným soudním komisařem JUDr. Františkem Boučkem ze dne 9. 12. 2014** (na č. l. 1626-1627), kterým byla mj. schválena dohod mezi pozůstalými po Jindřichu V., kdy podle tohoto usnesení mají věci uložené v depozitu FN Královské Vinohrady, a sice „prsten ze žlutého kovu, mobilní telefon + nabíječka z. Panasonic“ celkem hodnotu 1.300,- Kč; **kopie poukazu ze dne 29. 5. 2014 vydaného JUDr. Boučkem, na základě kterého mají být věci z úschovy ve FN Královské Vinohrady vydány Věře V.** (na č. l. 1628); **e-mail zasláný Ing. Lubošem V. JUDr. Jaroslavu T. dne 25. 3. 2015** (na č. l. 1640), ve kterém vyzývá JUDr. T. k podání žaloby na nemocnici a uvádí, že v době, kdy Jindřicha V. navštívili na ARO, měl ještě stále prsten na ruce a tento nešel sundat bez rozlámání prstu a dále uvádí, že snubní prsten Jindřicha V. má Věra V. doma; **originál účtenky vystavené Martinem O. dne 22. 4. 2004 za prsten, znějící na částku 298.000,- Kč** (na č. l. 1641). Dokazování bylo dále doplněno listinami předloženými obžalovaným Ing. V. u hlavního líčení, a sice **dva odhady přibližné ceny prstenu provedené na základě fotografií a nákresu prstenu Zlatnictvím a klenotnictvím Jana Š. a zlatnictvím Michaela Z.** (na č. l. 7327-7332), kdy cena prstenu byla v prvním případě odhadnuta na 299.305,- Kč a v druhém případě na 292.975,- Kč.

92. V neposlední řadě bylo u hlavního líčení dokazování i v tomto bodě doplněno přehráním záznamů telekomunikačního provozu.
93. Po takto provedeném dokazování, kdy soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich souhrnu podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů zakotvenou v § 2 odst. 6 trestního řádu, dospěl soud k závěru, že vina obžalovaných žalovaným jednáním byla nade vší pochybnost

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

prokázána.

94. Po provedeném dokazování má soud za prokázaný následující skutkový děj, který vyplývá zejména ze záznamů telekomunikačního provozu, listinných důkazů a výpovědi obžalovaného Václava O., který se k jednání v plném rozsahu doznal. Dne 24. 4. 2014 telefonovala obžalovanému Ing. Luboši V. vrchní sestra z ARO Fakultní nemocnice Královské Vinohrady Mgr. Ivana T., aby mu sdělila, že došlo ke ztrátě snubního prstenu ze žlutého kovu jeho zemřelého otce Jindřicha V.. Obžalovaný Ing. V. téhož dne i ve dnech pozdějších o ztrátě prstenu hovořil se svou matkou Věrou V.. Dne 25. 4. 2014 oslovil obžalovaný Ing. V. obžalovaného JUDr. T. a požádal jej o zastupování ve věci náhrady škody za ztracený prsten, přičemž obžalovaný JUDr. T. mu doporučil, aby se obrátil na klenotníka za účelem zpracování odborného vyjádření k ceně prstenu podle popisu, pročez mu předal kontakt na svého známého klenotníka obžalovaného O. a přislíbil, že O. V. doporučí. Dne 23. 5. 2014 si obžalovaný Ing. V. domluvil osobní schůzku s obžalovaným O. na den 27. 5. 2014 za účelem domluvy postupu ve věci prstenu. Na této schůzce pak obžalovaný O. předal obžalovanému Ing. V. účtenku od prstenu znějící na částku 298.000,- Kč s uvedeným datem 24. 4. 2004, což vyplývá ze samotné účtenky a z telefonního hovoru obžalovaného Ing. V. s obžalovaným JUDr. T. z téhož dne, tj. 27. 5. 2014, ve kterém obžalovanému JUDr. T. sděluje, že mu zaslal na e-mail účtenku od prstenu, na což obžalovaný T. reaguje slovy: „Já vím, já vím, on už mi pan O. volal, že jste se výborně domluvili“. Obžalovaný O. ve své výpovědi doznal, že obžalovanému Ing. V. dal starý účet za prsten, který měl, což mu přišlo jednodušší než psát odborné vyjádření. Ve výše uvedeném telefonním hovoru dne 27. 5. 2014 pak obžalovaný Ing. V. požádal obžalovaného JUDr. T. o zaslání výzvy k náhradě škody Vinohradské nemocnici, což obžalovaný JUDr. T. přislíbil a následně také provedl dopisem ze dne 30. 5. 2014, ke kterému připojil kopii účtenky od obžalovaného O., kterou mu zaslal obžalovaný Ing. V., a to za účelem doložení údajné hodnoty ztraceného prstenu, která však byla pouze fiktivní. Následně probíhala mezi obžalovaným JUDr. T., Fakultní nemocnicí Královské Vinohrady, jejím pojišťovacím agentem a pojišťovnou Kooperativa další komunikace týkající se prošetřování předmětné pojistné události. Je přitom patrné, že Fakultní nemocnice Královské Vinohrady stále trvala na tom, že ztracen byl prsten ze žlutého kovu, který se jevil jako prsten snubní, což vyplývá zejména z dokladu o úschově a čestných prohlášení pracovníků nemocnice. Obžalovaný T. pak naopak vyzýval k zaplacení náhrady škody v uplatněné výši 298.000,- Kč. Dne 29. 9. 2014 se obžalovaný Ing. V. a JUDr. T. v telefonickém hovoru domluvili, že nechají vyrobit fotodokumentaci prstenu ve spolupráci s obžalovaným O., neboť pojišťovna ji požaduje. Dne 3. 10. 2014 pak obžalovaný Ing. V. požádal obžalovaného O. o fotografii prstenu, na což obžalovaný O. odvětil, že něco vymyslí, že jsou přece lidi, načež dne 8. 10. 2014 se obžalovaný domluvili, že bude vhodné vyfotit podobný prsten z dálky. Dne 13. 10. 2014 telefonoval obžalovaný O. obžalovanému Ing. V., aby se jej zeptal, kdy udělají tu fotku, načež se domluvili na další den, tj. 14. 10. 2014. Údajná fotografie ztraceného prstenu pak byla pojišťovně zaslána Věrou V. jako příloha dopisu ze dne 17. 10. 2014, přičemž ze záznamu telekomunikačního provozu je zřejmé, že za přípravou dopisu stojí ve skutečnosti obžalovaný Ing. V., když tento sám obžalovanému JUDr. T. v telefonním hovoru dne 20. 10. 2014 sdělil, že „to poslal přímo jménem matky“. Pojišťovna dopisem ze dne 23. 12. 2014 uzavřela škodnou událost bez náhrady s odůvodněním, že nebylo prokázáno, že došlo ke ztrátě prstenu, jehož hodnotu poškozená požaduje uhradit, když z doložených dokladů vyplývá, že nemocnice vzala do úschovy prsten ze žlutého kovu bez kamenů, jeví se jako prsten snubní. V reakci na uzavření škodné události konzultoval opakovaně obžalovaný Ing. V. s obžalovaným JUDr. T. a s dalšími osobami postup ve věci. Následně zaslal obžalovaný JUDr. T. v zastoupení Věry V. Fakultní nemocnici Královské Vinohrady výzvu k náhradě škody datovanou 14. 4. 2015, kterou vyzval nemocnici k náhradě škody ve výši 298.000,-Kč do 30. 4. 2015. Poté, co nemocnice částku do uvedeného data nezaplatila, vyzval obžalovaný Ing. V. dne 14. 5. 2015 obžalovaného Ing. T. k podání žaloby na zaplacení, kdy obžalovaný JUDr. T. uvedl, že je otázka na kolik žalovat, že na ten briliantový se bavili o cca 150.000,- Kč, ale obžalovaný Ing. V. jej

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

opravil, že je třeba žalovat na 300.000,- Kč, že je na to důkaz, fotky a celá rodina to dosvědčí, načež obžalovaný JUDr. T. přislíbil, že žalobu připraví. Žaloba podána nebyla, neboť dne 16. 6. 2015, byli obžalovaní Ing. V. a JUDr. T. zadrženi policejním orgánem.

95. Po provedeném dokazování lze konstatovat, že ztracený prsten zřejmě skutečně nebyl prstenem snubním. Na tuto skutečnost lze usuzovat, neboť již dne 24. 4. 2014 uvedl obžalovaný Ing. V. v telefonickém hovoru s vrchní sestrou z ARO Fakultní nemocnice Královské Vinohrady Mgr. Ivanou T., že se nejednalo o snubní prsten, nýbrž o prsten s briliantem. Toto prohlášení obžalovaného Ing. V. bylo přitom zcela spontánně učiněno v době ihned poté, co se obžalovaný Ing. V. o ztrátě prstenu dozvěděl. Matka obžalovaného Ing. V. Věra V. pak tentýž den v telefonním hovoru s obžalovaným popsala prsten jako prsten s brilianty a rubínem a v pozdějším telefonním hovoru téhož dne uvedla, že může dokladovat, že se nejednalo o snubní prsten, neboť ten stále má. Přes to, že se pravděpodobně nejednalo o prsten snubní, je z provedeného dokazování zcela zřejmé, že jednáním obžalovaných byla cena prstenu pro účely uplatnění nároku na náhradu škody vědomě nadhodnocena. Obžalovaný Ing. V. přitom pojal úmysl uplatňovanou náhradu škody za ztracený prsten účelově navýšit již velmi brzy poté, kdy se dozvěděl o jeho ztrátě, když již stejného dne 24. 4. 2014 sdělil své matce Věře V., že má dobrou zprávu a to, že má účtenku na hodně, a že to zaplatí pojišťovna. V pozdějším hovoru téhož dne jí pak sdělil, že může dokázat, že prsten měl hodnotu 250.000,- Kč, přičemž Věra V. se takové vysoké hodnotě prstenu podivovala. V telefonickém hovoru dne 25. 4. 2014 pak obžalovaný Ing. V. své matce sdělil, že těch 250.000,- Kč by se z toho mohlo dostat, na což mu Věra V. odpověděla, že by stačila polovina, a že má obavy, že z toho budou problémy. Přestože ztracený prsten nebyl zřejmě prstenem snubním, nezdá se po provedeném dokazování pravděpodobné, že se jednalo o takový prsten, který popisovali obžalovaný Ing. V. se svou matkou. Z dokladu o úschově, kterým byl prsten zdokumentován ve Fakultní nemocnici Královské Vinohrady a který podepsal i sám obžalovaný V. (byť zde je chybně uveden jako Lukáš V.) totiž vyplývá, že do úschovy byl vzat prsten ze žlutého kovu. To shodně potvrzují ve svých čestných prohlášeních také pracovníci nemocnice a vyplývá to i z dalších záznamů v nemocničním spisu. Rozpoznat na první pohled, zda se jedná o prsten snubní, či nikoliv, nemusí být snadné. Barva prstenu je ale podle názoru soudu na první pohled zřejmá a nezaměnitelná charakteristika, takže se nezdá jako pravděpodobné, že by v tomto ohledu došlo na straně nemocnice k omylu.
96. Obžalovaný Ing. Luboš V. před soudem ani v přípravném řízení k věci nevyprávěl. Pouze ve svém písemném vyjádření předloženém u hlavního líčení dne 22. 10. 2019 uvedl, že v nemocnici po úmrtí jeho otce byl odcizen velmi vzácný prsten. Je mu kladeno za vinu, že chtěl vylákat finanční náhradu, ale jeho matka požadovala pouze uhrazení přibližné hodnoty prstenu. Vyjádření obžalovaného V. soud neuvěřil. Soud má naopak za prokázané, že obžalovaný Ing. V. si byl od počátku vědom skutečnosti, že ke ztracenému prstenu není k dispozici doklad o koupi a rozhodl se tento doklad zfalšovat a prsten přitom nadhodnotit. Již v telefonickém hovoru obžalovaného Ing. V. se svou matkou dne 24. 4. 2014 totiž Věra V. uvádí, že účtenku ke ztracenému prstenu nemá. Ing. V. ve stejném hovoru uvádí, že má dobrou zprávu, protože „tady mám něco a je k tomu účtenka na hodně“. Vzápětí obžalovaný Ing. V. zavolal do nemocnice vrchní sestře Mgr. T., aby jí mj. sdělil, že myslí, že maminka má i účtenku, a že prsten stál statisíce. Obžalovanému Ing. V. sdělil již stejného dne 24. 4. 2014 jeho známý po poradě s klenotníky, že cena popisovaného prstenu by začínala cca na 30.000,- Kč až 40.000,- Kč, ale mohlo by to být i 300.000,- Kč. Později téhož dne pak obžalovaný Ing. V. znovu telefonoval se svou matkou a sdělil jí, že trestní oznámení není v tuto chvíli vhodné podávat, protože by z nich dokázal „vyrazit“ třeba 250.000,- Kč, čemuž se Věra V. podivila, když uvedla: „Takovoudle částku za něj, jo?“ a později se zeptala, jak jim chce tu hodnotu dokázat. Na to obžalovaný odpověděl, že tím, že bude mít fakturu ze starožitnictví. Úmysl obžalovaného V. prsten nadhodnotit pak vyplývá i z jeho hovoru se svou matkou ze dne 21. 5. 2014, kdy uvedl, ať se nebojí, že to zaplatí (FN Královské Vinohrady) mnohokrát, mnohonásobně.

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

97. Soud dále hodnotil výpověď obžalovaného JUDr. Jaroslava T.. Soud k roli obžalovaného JUDr. T. konstatuje, že má za prokázané, že obžalovaný JUDr. T. od počátku věděl, že doklad o koupi ke ztracenému prstenu není k dispozici. Již dne 25. 4. 2014 se totiž v telefonním hovoru obžalovaný Ing. V. zeptal obžalovaného JUDr. T., „zda by nebylo lepší mít od toho..., od B. apod.“ Následně, když obžalovaný JUDr. T. uvedl, že fakturu už asi nepůjde sehnat, protože to bude hodně stará záležitost, reagoval obžalovaný Ing. V. tak, že fakturu sežene. Následně obžalovaný JUDr. T. upozornil obžalovaného Ing. V. na možnost vyhotovení odborného vyjádření podle popisu a doporučil mu známého klenotníka obžalovaného O., se kterým si obžalovaný Ing. V. později dne 23. 5. 2014 domluvil osobní schůzku na den 27. 5. 2014 za účelem domluvy ve věci prstenu. Lze tedy dát za pravdu obžalovanému JUDr. T., že původně zřejmě skutečně předpokládal, že obžalovaný O. vypracuje ve věci toliko odborné vyjádření k ceně prstenu na základě jeho popisu. Ovšem poté, co obžalovaný O. předal obžalovanému Ing. V. falešný doklad o koupi ztraceného prstenu, muselo již být obžalovanému JUDr. T. zcela zřejmé, že se nejedná o pravou účtenku. Ostatně sám obžalovaný JUDr. T. ve své výpovědi uvedl, že je jeho vina, že se nechal umluvit, aby tu věc „poslal dále“. Tvrzení obžalovaného JUDr. T., že škoda byla v předmětné výši uplatněna dříve a on začal obžalovaného Ing. V. a jeho matku ve věci zastupovat až později, při srovnání s dalšími provedenými důkazy neobstojí. Byl to naopak obžalovaný JUDr. T., který první uplatnil v zastoupení Věry V. náhradu škody ve výši 298.000,- Kč na základě účtenky, o které sám věděl, že není pravou účtenkou od ztraceného prstenu. Za povšimnutí v této souvislosti pak stojí i otázka pořízení falešné fotodokumentace k prstenu, kdy obžalovaný JUDr. T. v telefonickém hovoru dne 29. 9. 2014 reaguje na otázku obžalovaného Ing. V., že přece není jeho povinností mít k prstenu fotodokumentaci, slovy, že to je sice pravda, ale sám obžalovaný V. říkal, že by se dala vyrobit. Obžalovaný JUDr. T. tak v tomto telefonním hovoru aktivně vyzval obžalovaného Ing. V. k „výrobě“ falešné dokumentace ztraceného prstenu, a tedy jej vyzval k dalšímu rozvíjení protiprávní činnosti. Ve světle této skutečnosti pak vyjádření obžalovaného JUDr. T., že žalobu nepodal a nechtělo se mu v té věci dále nějakým způsobem fungovat, které navozuje dojem, že obžalovanému JUDr. T. se podílení se na protiprávní činnosti přičilo, se jeví jako zcela nevěrohodné. Naopak je zjevné, že obžalovaný JUDr. T. byl pro úspěch ve věci uplatnění náhrady údajné škody v nadhodnocené výši ochotný vyzývat k dalšímu prohloubení protiprávního jednání.
98. Po zhodnocení výpovědi obžalovaného O. soud konstatuje, že tato je v souladu s listinnými důkazy a záznamy telekomunikačního provozu, pokud jde o popis skutkového děje, s jedinou výjimkou, kterou je skutečnost, že obžalovaný O. uvedl, že si nevzpomíná, že by pořizoval k prstenu fotodokumentaci. Pakliže však obžalovaný O. svou motivaci k předmětnému jednání vysvětluje tak, že chtěl vyhovět své právní kanceláři, honorován však nikterak nebyl, je nutné dát toto tvrzení do souvislosti se záznamy telekomunikačního provozu. Z těch totiž vyplývá, že obžalovaný V. měl přislíbit obžalovanému O. pomoc „s těma B.,“ což uvedl v telefonním hovoru s obžalovaným JUDr. T. ihned po schůzce s obžalovaným O.. Ze záznamů telekomunikačního provozu přitom vyplývá, že B. jsou provozovatelé klenotnictví, kteří předtím odmítli poskytnout obžalovanému Ing. V. účtenku za účelem doložení údajné hodnoty prstenu, jak sdělil obžalovaný Ing. V. obžalovanému JUDr. T. v telefonním hovoru dne 7. 5. 2014, kdy konkrétně sdělil, že „tam měli jeden za 235.000,- Kč, ale všechno že mají v účetnictví svázaný, že byli posraný a že se s nimi nedohodl“. V telefonním hovoru dne 27. 5. 2014 pak obžalovaný Ing. V. obžalovanému O. sdělil, že „JUDr. K. souhlasil s tím, že si s B. ohledně O. věci promluví“, za což obžalovaný O. děkuje a uvádí, že „na něm obžalovaný Ing. V. neprodělá“. Právě tato pomoc obžalovaného V. obžalovanému O. tak podle názoru soudu měla mít reciproční charakter vzhledem k pomoci, kterou poskytl obžalovanému Ing. V. obžalovaný O., když mu zajistil předmětnou účtenku. To potvrzuje i pozdější telefonická komunikace ze dne 18. 6. 2014, ve které obžalovaný Ing. V. sděluje obžalovanému JUDr. T., že mu psal obžalovaný O., že mu moc děkuje, že B. začali jednat o splácení, a doplňuje, že si takto vzájemně pomohli.

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

99. Svědeckou výpověď matky obžalovaného Ing. V. Věry V. hodnotí soud jako zcela nevěrohodnou, učiněnou ve snaze pomoci osobě blízké a to jednak pro blízký (materský) vztah svědkyně k obžalovanému a jednak pro rozpornost výpovědi s dalším provedeným dokazováním. Pokud svědkyně například uvedla, že se jí syn nesvěděl, že by opatroval nějaké potvrzení, jde o tvrzení v příkrém rozporu se záznamy telekomunikačního provozu. Stejně tak svědkyně odmítla, že by podepisovala potvrzení pro nemocnici nebo pojišťovnu, že je právoplatnou dědičkou, což je v rozporu se záznamem telekomunikačního provozu i s listinnými důkazy. Svědkyně ve své výpovědi uvedla, že když se jich nemocnice ptala, zda mají od prstenu účet, tak žádný prsten neměli. Nic dalšího soud z její svědecké výpovědi nezjistil.
100. Obdobně svědecká výpověď asistentky obžalovaného Ing. V. Ireny S. je podle názoru soudu nevěrohodná, účelová, učiněná ve snaze pomoci osobě sobě známé, zejména s ohledem pro blízký vztah svědkyně s obžalovaným. V tomto případě nebylo ze svědecké výpovědi zjištěno nic nového, když svědkyně vesměs pouze zopakovala v obecné rovině již známé skutečnosti ohledně ztráty prstenu.
101. Trestného činu podvodu se podle § 209 odst. 1 trestního zákoníku se dopustí ten, kdo sebe nebo jiného obohatí tím, že uvede někoho v omyl, využije něčího omylu nebo zamlčí podstatné skutečnosti, a způsobí tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou. Z výše popsaného skutkového děje je evidentní, že obžalovaní se pokusili uvést Fakultní nemocnici Královské Vinohrady a potažmo i pojišťovnu Kooperativa v omyl ohledně hodnoty ztraceného prstenu, přičemž způsobená škoda bezpochyby dosáhla hranice škody nikoliv nepatrné, tedy 10.000,- Kč. Obohacenou pak měla být minimálně formálně matka obžalovaného Ing. V. Věra V., popřípadě přímo obžalovaný Ing. V..
102. Kvalifikovanou skutkovou podstatu podle odst. 3 citovaného ustanovení pak naplní ten, kdo způsobí takovým činem větší škodu, tedy škodu ve výši minimálně 100.000,- Kč. Zde je nutné konstatovat, že škodu, která měla být činem způsobena, nelze přesně vyčíslit, vzhledem k tomu, že není možné přesně určit skutečnou hodnotu ztraceného prstenu. Soud má však po provedeném dokazování za prokázané, že tato škoda by bezpochyby přesáhla hranici větší škody, tedy částky 100.000,- Kč, přičemž by zároveň nepřesáhla hranici značné škody, tedy částky 1.000.000,- Kč. Tomuto závěru nasvědčuje například záznam telefonického hovoru ze dne 24. 4. 2014, ve kterém obžalovaný Ing. V. sděluje své matce Věře V., že může dokázat, že prsten měl hodnotu 250.000,- Kč, přičemž Věra V. se takové hodnotě prstenu podivuje. V telefonickém hovoru dne 25. 4. 2014 pak obžalovaný Ing. V. své matce sděluje, že těch 250.000,- Kč by se z toho mohlo dostat, na což mu Věra V. odpovídá, že by stačila polovina, a že má obavy, že z toho budou problémy. Dále v telefonickém hovoru ze dne 24. 4. 2014 sdělil JUDr. Rudolf K. obžalovanému Ing. V., že hodnota ztraceného prstenu by mohla být i 40.000,- Kč. Z provedeného dokazování je tak zřejmé, že ani sám obžalovaný Ing. V. nevěděl jistě, jakou hodnotu ztracený prsten měl. Vzhledem k výše uvedenému mu však muselo být jasné, že hodnota ztraceného prstenu se pohybuje v desítkách tisíc korun, a rozhodně pak nedosahuje částky 298.000,- Kč, kterou snažil prostřednictvím obžalovaného JUDr. T. nárokovat z titulu náhrady škody. Pokud jde o odborná vyjádření k ceně prstenu, která obžalovaný Ing. V. předložil u hlavního líčení, nejsou tato podle názoru soudu důvěryhodná, a to z toho důvodu, že k jejich vyhotovení došlo až dlouhou dobu po ztrátě předmětného prstenu a jsou tak vytvořena pouze na podkladě nákresu poskytnutého obžalovaným a fotografií, ze kterých nelze podobu prstenu určit.
103. Kvalifikovanou skutkovou podstatu podle odst. 4 písm. a) citovaného ustanovení naplní ten, kdo spáchá takový čin jako člen organizované skupiny. Tato podmínka byla v posuzovaném případě naplněna, když všichni tři obžalovaní postupovali společně a měli mezi sebou rozděleny úkoly, když obžalovaný Ing. V. byl hlavním organizátorem a hybatelem trestného činu, obžalovaný JUDr. T. zajišťoval právní úkony a zprostředkoval kontakt na obžalovaného O., který pak zajistil účtenku a fotografii mající doložit údajnou hodnotu ztraceného prstenu. Tímto společným a koordinovaným postupem byla zajištěna větší účinnost jednání obžalovaných, pročež posuzované

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

jednání vykazuje vyšší míru společenské škodlivosti. Ohledně bližšího vymezení pojmu organizované skupiny lze odkázat na část odůvodnění vztahující se ke skutku pod bodem I.

104. Dále soud posuzoval naplnění subjektivní stránky skutkové podstaty, přičemž dospěl k závěru, že je tato naplněna, když u všech tří obžalovaných, kterým je kladeno za vinu spáchání předmětného skutku, je dáno zavinění ve formě úmyslu. Předně obžalovaný Ing. V. byl tím, kdo posuzované jednání inicioval, když, jak bylo dovozeno výše, již v počátku pojal přímý úmysl hodnotu prstenu účelově nadhodnotit, a tím získat od Fakultní nemocnice Královské Vinohrady, potažmo od pojišťovny Kooperativa, neoprávněně plnění ve větší výši, než by za ztracený prsten po právu náleželo. Obžalovaný JUDr. T. jednal minimálně v úmyslu nepřímém, když si byl vědom, že hodnota prstenu je účelově nadhodnocována a Fakultní nemocnice Královské Vinohrady, potažmo pojišťovna Kooperativa, jsou uváděni v omyl, a byl s tím srozuměn. Obžalovaný O. jednal rovněž minimálně v úmyslu nepřímém, když, jak sám uvedl, věděl, k čemu má jím poskytnutí účtenka sloužit, a musel tedy stejně tak vědět, k čemu má sloužit pořízená fotografie, a byl tak srozuměn s tím, že se podílí na podvodném jednání.
105. Pokusem trestného činu je podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku jednání, které bezprostředně směřuje k dokonání trestného činu a jehož se pachatel dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, jestliže k dokonání trestného činu nedošlo. V posuzovaném případě obžalovaní učinili vše, co považovali za dostatečné, pro nárokování nadhodnocené náhrady škody. K výplatě této částky pak nedošlo jen vlivem okolností mimo dispozici obžalovaných, a sice nejprve z důvodu neochoty Fakultní nemocnice Královské Vinohrady a pojišťovny Kooperativa požadovanou částku vyplatit a posléze z důvodu zadržení obžalovaných Ing. V. a JUDr. T. policejním orgánem, čímž bylo zabráněné podání žaloby a dalšímu vymáhání předmětné částky.
106. Po provedeném dokazování tak lze uzavřít, že obžalovaní Ing. Luboš V., JUDr. Jaroslav T. a Václav O. naplnili svým shora popsaným jednáním všechny znaky skutkové podstaty zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, 3, 4 písm. a) trestního zákoníku, a to ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku.

Skutek pod bodem III. („posudek“)

107. Ke skutku pod bodem III. byly soudem provedeny důkazy výsledky obžalovaných, výsledky svědků, znaleckým posudkem, záznamy telekomunikačního provozu a listinnými důkazy.
108. Jako svědci byli před soudem slyšeni **Ing. Miroslav J. a JUDr. Filip E.**
109. **Svědék Ing. Miloslav J.** ve své výpovědi u hlavního líčení konaného dne 18. 11. 2019 uvedl, že se v květnu 2015 účastnil dražby bytové jednotky v Libni za vyvolávací cenu 4.166.000,- Kč. Jednotku se podařilo vydražit přibližně za 4.300.000,- Kč, odpoledne mu pak pan exekutor řekl, že do toho vstoupila insolvence a že dražba bude opakována. Ta byla pak za měsíc, v červnu, tam dal příhoz jako jediný, takže ji měl za vyvolávací cenu 4.166.000,- Kč. O bytě se dozvěděl z portálu dražeb. Se znaleckým hodnocením nemovitosti se seznámil ještě před dražbou, ale nepřisluší mu hodnotit znalce, zajímala jej vyvolávací cena. Vyvolávací cena mu přišla dobrá. U té první byly snad dva příhozy, že to získal o 150.000,- až 200.000,- Kč více, u té druhé byl jen on za základní vyvolávací cenu. Byt byl vloni, v květnu nebo červnu, prodán za 5.550.000,- Kč, předtím byl ještě pronajat. Předchozí znalecký posudek, se k němu nedostal, jen ten od znalce pana R.. To, že byla vyvolávací cena vyšší, více lidí odradilo, protože v té první dražbě bylo jen 4 až 5 zájemců. Zkušenost s dražbami měl.
110. **Svědék JUDr. Filip E.** ve své výpovědi u hlavního líčení konaného dne 18. 11. 2019 uvedl, že Ing. Michala R. zná jen jménem, přibíral ho do jedné věci a na policii mu to připomněli. Jako soudního znalce jej přibíral z důvodu, že mu jej doporučil Ing. V., když mu nabídl, že má znalce, který by byl schopen agendu zpracovat rychle. Znalec si sám ručí za svoji práci. Cena se určuje v dražbě svobodnou soutěží a znalecký posudek je pouze vodítkem pro určení nejvyššího podání.

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

Pokud znalec tu cenu podhodnotí, tak to má ten následek, že bude hromada zájemců a stejně se ta cena vyšplhá a pokud znalce cenu nadhodnotí, bude méně zájemců, nebo případně se ani neprodá. Povinným v této exekuci byla paní N. Monika, což je trochu kuriózní, protože tento byt dražil dvakrát ve dvou řízeních. Poprvé byla exekuce z roku 2011 a nejvyšší podání tenkrát učinila Mgr. N.. Neví, proč dražila, když na to neměla v tu dobu připravené prostředky, ale učinila příklep, ve lhůtě nedoplatila a on dle zákona stanovil lhůtu k zaplacení nejvyššího podání. Ona si ty peníze na nejvyšší podání půjčila od Ing. V. a to byla ta první kapitola. Za nějaký čas se na svědka obrátil Ing. V. s exekučním návrhem, že Mgr. N. nedoplatila, čili znovu se tedy dražilo. V původním řízení to dělal jiný znalec, jméno si již nepamatuje. Cena se tam lišila, ale první dražba byla provedena v době vrcholící hospodářské krize, ta druhá dražba byla až později, kdy cena bytů, zejména v Praze, už deset let stoupá rychle vzhůru. V rámci druhé exekuce to s Ing. V. nijak podrobně nekonzultoval, poslal mu do emailu původní znalecký posudek, aby druhý soudní znalec měl ulehčenou práci, protože když dáte znalci předchozí posudek, tak on nemusí dělat zaměření a údaje si některé může vzít. Závěr posudku vůbec nekonzultovali, byl mu doručen až hotový znalecký posudek. On na to vzdělání nemá, jen si prohlédne fotky, projde katastr nemovitostí a vyhotoví usnesení o ceně.

111. Ve věci byl v průběhu přípravného řízení k podání **revizního znaleckého posudku z oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady se specializací na nemovitosti**, přibrán znalec Ing. Petr Ort, Ph.D. Tímto znaleckým posudkem byla provedena revize znaleckého posudku vypracovaného Ing. Michalem R. pod č. 55-10-2014 dne 4. 7. 2014, kterým byla cenou obvyklou oceněna nemovitá věc, a sice bytová jednotka č. 52 v bytovém domě na adrese Xxx xxx. Podle znaleckého posudku vypracovaného Ing. Petrem Ortem, Ph.D. je z metodického hlediska naprosto nesprávný závěr na straně 17 znaleckého posudku vypracovaného Ing. Michalem R., kde Ing. R. průměruje cenu zjištěnou ve výši 7.059.385,- Kč a cenu obvyklou ve výši 5.196.882,- Kč, neboť se jedná o dva naprosto rozdílné typy cen, které nelze ani porovnávat ani průměrovat. Tím podle závěru znalce Ing. Petra Orta, Ph.D. způsobil Ing. Michal R. deformaci správné indikace ceny obvyklé o 20,26 %, tj. v absolutním vyjádření o 1.053.118,- Kč. Znalec v revizním znaleckém posudku dochází k závěru, že cena obvyklá předmětné nemovitosti činila ke dni 12. 6. 2014 částku 4.940.000,- Kč (oproti částce 6.250.000,- Kč, ke které dospěl ve svém znaleckém posudku Ing. Michal R.). Znalec Ing. Petr Ort, Ph.D. stvrdil svůj znalecký posudek před soudem, kde uvedl, že si není vědom žádné skutečnosti, která by změnila závěr předmětného znaleckého posudku. Zopakoval svůj závěr, že znalec Ing. R. nesprávně zprůměroval cenu obvyklou a cenu zjištěnou, což je z metodického hlediska nesprávné, protože i když oba typy těchto cen se shodují objektem, čili obě mohou oceňovat stavby, pozemky, jednotky nebo práva stavby, tak v prvním případě se jedná o stanovení ceny, která je realizovaná na trhu, v druhém případě se jedná o zvláštní typ ceny, který je vytvořen pro účely daňové spravedlnosti ve smyslu listiny základních práv a svobod a tyto dva druhy nelze průměrovat. Nyní samostatně trestně stíhaný Ing. Michal R., toho času v postavení obžalovaného, vyjádřil se závěry revizního znaleckého posudku nesouhlas, kdy rozporoval metody použité znalcem Ing. Petrem Ortem, Ph.D. Znalec však použití daných metod obhajoval a na svých závěrech trval.
112. Dokazování bylo před soudem doplněno **listinnými důkazy**. Zejména byly jako důkazy provedeny **výpis ze seznamu znalců k Ing. Michalu R.** (na č. l. 2763); **kopie znaleckého deníku Ing. Michala R.** (na č. l. 2765-2774), kde je pod položkou č. 55 uvedena zakázka pro Exekutorský úřad Praha 7 s úkolem vymezeným jako „tržní cena BJ“ a datem provedení 19. 7. 2015; dále **usnesení soudního exekutora JUDr. Filipa E. ze dne 29. 5. 2014, kterým byl v exekučním řízení, sp. zn. 151 EX 74/13, proti povinné Monice N. ustanoven soudní znalec Ing. Michal R.** (na č. l. 2776); **přehled exekučního spisu sp. zn. 151 EX 74/13** (na č. l. 2779-2781); **exekuční spis sp. zn. 151 EX 74/13 v elektronické podobě na CD** (na č. l. 2782); **usnesení o dražební vyhlášce vydané exekutorem JUDr. Filipem E. dne 3. 4. 2015, č. j. 151 EX 74/13 - 271** (na č. l. 2783-2785), kterým byla v exekučním řízení proti povinné Monice N.

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

vyhlášena elektronická dražba na den 7. 5. 2015 v 10.00 hod., výsledná cena nemovitosti byla stanovena na částku 6.250.000,- Kč a výše nejnižšího podání na částku 4.166.667,- Kč; **protokol elektronické dražby konané dne 8. 6. 2015 ve věci sp. zn. 151 EX 00074/13** (na č. l. 2786), ze kterého vyplývá, že nemovitost vydražil pan Miloslav J. za částku 4.316.667,- Kč; **usnesení exekutora JUDr. E. ze dne 7. 5. 2015, č. j. 151 EX 00074/13 – 458** (na č. l. 2787), kterým bylo rozhodnuto tak, že se příklep v dražbě uskutečněné dne 7. 5. 2015 neuděluje, neboť před začátkem dražby bylo zahájeno insolvenční řízení na majetek povinného; **usnesení exekutora JUDr. E. ze dne 7. 5. 2015, č. j. 151 EX 00074/13 – 459** (na č. l. 2788), kterým bylo rozhodnuto tak, že se dražba nařízená na den 7. 5. 2015 odročuje na den 8. 6. 2015; **protokol o elektronické dražbě ze dne 8. 6. 2015 a navazující usnesení exekutora JUDr. E. o udělení příklepu vč. vyzoomění o právní moci tohoto usnesení** (na č. l. 2789-2792), kdy příklep byl udělen Miloslavu J., který nemovitost vydražil za částku 4.166.667,- Kč; dále **znalecký posudek o ceně obvyklé vypracovaný znalcem Ing. Michalem R. dne 4. 7. 2014, č. 55-10-2014, vč. příloh** (na č. l. 2793-2811), kterým byla cena obvyklá předmětné bytové jednotky s garážovým stáním na adrese Xxx xxx, stanovena na částku 6.250.000,- Kč; dále **původní znalecký posudek o obvyklé ceně nemovitosti vypracovaný znalcem Ing. Janem Melšem dne 13. 6. 2011, č. 4718-168/2011** (na č. l. 2812-2818), kterým byla obvyklá cena předmětné bytové jednotky s garážovým stáním na adrese Xxx xxx, stanovena na částku 4.800.00,- Kč; dále **znalecký posudek č. 46-01-2014 o vyhláskové ceně rodinného domu v Sadské vypracovaný znalcem Ing. Michalem R. dne 27. 1. 2014** (na č. l. 2823-2832), **znalecký posudek o zjištění ceně rodinného domu v Sadské vypracovaný znalcem Ing. Václavem Zvěřinou dne 15. 1. 2014** (na č. l. 2834-2838); **odborné vyjádření vysoké školy Bankovní institut k souboru celkem pěti znaleckých posudků Ing. Michala R. vypracované znalcem Ing. Petrem Ortem, Ph.D.** (na č. l. 2963-2970); **dále dokumenty z exekučního řízení sp. zn. 156 EX 582/12 vč. elektronické verze exekučního spisu na CD** (na č. l. 2973-3019), kdy v tomto exekučním řízení byly oceňovány nemovitosti v Železně Rudě; **znalecký posudek o stanovení vyhláskové ceny nemovitosti č. 11-11-2015, vypracovaný dne 3. 6. 2015 Ing. Michalem R.** (na č. l. 3021-3131), který se týká nemovitosti v xxx; **dokumenty stavebního úřadu k nemovitosti v xxx** (na č. l. 3033-3047); **dopis Ministerstva financí, odboru Majetkové daně a oceňování** (na č. l. 6761-6762), který obsahuje vyjádření k problematice metodologie oceňování; **výpis portálu Sreality** (na č. l. 6763-6764); **komentář k určování obvyklé ceny** (na č. l. 6765-6769); **kopie z publikace Oceňování nemovitostí na tržních principech** (na č. l. 6770-6772); **materiály a vyjádření k problematice oceňování** (na č. l. 6773-6777); **přehled publikační činnosti Ing. Petra Orta, Ph.D.** (na č. l. 6778-6785). Dále byly jako listinné důkazy provedeny listiny zajištěné v motorestu Xxx, nacházející se v modrých deskách s nápisem 55-10-2014, BJ XXX (V.), a sice **zápis z místního šetření provedeného Ing. R. v bytové jednotce v xxx dne 12. 6. 2014** (na č. l. 2944), **původní znalecký posudek Ing. Jana Melše viz výše** (na č. l. 2945-2959); **usnesení exekutora JUDr. E. ze dne 29. 5. 2014, kterým byl ustanoven soudní znalec Ing. Michal R., viz výše, vč. ručně poznamenaného telefonního čísla JUDr. E.** (na č. l. 2960-2961).

113. V neposlední řadě bylo u hlavního líčení dokazování i v tomto bodě doplněno záznamy telekomunikačního provozu.
114. Po takto provedeném dokazování, kdy soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich souhrnu podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů zakotvenou v § 2 odst. 6 trestního řádu, dospěl soud k závěru, že vina obžalovaného žalovaným jednáním byla nade vší pochybnost prokázána.
115. Nejprve je vhodné konstatovat nesporné skutkové okolnosti věci. Samostatně trestně stíhaný Ing. Michal R. totiž ve své výpovědi potvrdil skutečnost, že byl soudním exekutorem JUDr. E. ustanoven jako soudní znalec k podání znaleckého posudku k určení obvyklé ceny bytu na adrese xxx, a to v rámci exekuce, kde jako oprávněný vystupoval obžalovaný Ing. V., a tento znalecký

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

posudek také vypracoval. Takto zjištěné skutečnosti přitom odpovídají dalším provedeným důkazům, tedy zejména listinným důkazům (exekučnímu spisu vč. předmětného znaleckého posudku), svědeckým výpovědím Ing. Miloslava J. a JUDr. Filipa E. či záznamům telekomunikačního provozu. Obžalovaný Ing. Luboš V. sice před soudem ani v přípravném řízení k věci nevyprávěl, z jeho písemného vyjádření však vyplývá, že tyto skutečnosti rovněž nerozporuje.

116. Další okolnosti již nesporné nejsou. Samostatně trestně stíhaný Ing. Michal R. ve své výpovědi v postavení obžalovaného odmítl, že by se v souvislosti s vypracováním předmětného znaleckého posudku dopustil čehokoliv nezákonného a naopak uvedl, že jej vypracoval v souladu se svým nejlepším vědomím a svědomím. Rovněž obžalovaný Ing. V. ve svém písemném vyjádření uvedl, že znalecký posudek byl zajisté vypracován v souladu se zákonem a on sám po nikom rozhodně nepožadoval, aby byl znalecký posudek se zákonem v rozporu. S touto verzí se však soud po provedeném dokazování neztotožnil.
117. Ze záznamů telekomunikačního provozu bylo soudem zjištěno, že dne 9. 4. 2014 uvedl obžalovaný Ing. V. v telefonickém hovoru s exekutorem JUDr. E., že má v „kauze N.“ největší hrůzu, „aby se to neprodalo za pár kaček“. Poté, co se oba dva shodli, že bude beztak nutné vyhotovit nový znalecký posudek, sdělil obžalovaný Ing. V. JUDr. E., že kdyby potřeboval, má lidi, „který to udělaj, jak potřebujem“. Obžalovaný Ing. V. poté dne 29. 5. 2014 telefonicky kontaktoval Ing. Michala R. a sdělil mu, že mu posílá znalecký posudek na byt (tj. původní znalecký posudek vypracovaný Ing. Melšem v roce 2011), který bude potřeba přecenit, protože v původním znaleckém posudku je cena příliš nízká. Přitom na dotaz Ing. Michala R., jestli potřebuje vyšší cenu, potvrdil, že ano, a že vyvolávací cena začíná na dvou třetinách. Ing. Michal R. souhlasil. Následující den, tedy 30. 5. 2014, Ing. Michal R. potvrdil obžalovanému Ing. V., že obdržel usnesení od exekutora (tj. zřejmě usnesení o ustanovení znalce) a podklady k posudku, ale že ještě neobdržel původní posudek, na což obžalovaný Ing. V. reagoval tak, že mu jej přeposle ještě jednou a dodal: „jo, takže prosím co nejvíc to udělat, jo?“. Téhož dne pak Ing. Michal R. hovořil po telefonu se svým kolegou Ing. Karlem Vojtou, kdy mu mimo jiné sdělil, že mu posílal znalecký posudek od Ing. V. s tím, že Ing. V. chce udělat nový posudek na vyšší hodnotu, přičemž Ing. Michal R. si myslí, že by jej dokázal ocenit na zhruba 5,5 miliónů Kč, ale neví, co tam vymyslet, pochybuje, že by jej dokázal ocenit na 7 či 8 miliónů. Žádá proto Ing. Vojtu, aby se na to podíval. Dne 2. 6. 2014 spolu o předmětném znaleckém posudku telefonicky hovořili Ing. Michal R. a obžalovaný Ing. V.. Ing. Michal R. sdělil obžalovanému Ing. V., že již na posudku začal pracovat, ale že to je celkem honička, protože v okolí nejsou žádné hodnotnější domy, na což mu Ing. V. odpovídá, že „jde vo hovno“, protože ta prodávající N. a všichni jednají ve shodě a ten byt je nádherný. Ing. Michal R. se dále zeptal obžalovaného Ing. V., jakou má představu o výsledné ceně, na což Ing. V. odpověděl, že šest a půl (miliónů Kč). Na to Ing. R. reaguje slovy, že se chtěl mít od čeho odpíchnout. Dne 15. 7. 2014 potvrdil Ing. Michal R. obžalovanému Ing. V., že má posudek hotový a že mu jej pošle pro kontrolu. Následně dne 18. 7. 2014 Ing. V. potvrdil SMS zprávou Ing. Michalu R., že posudek může nechat vytisknout. Jako nepřímý důkaz pak slouží další zachycený telefonický hovor obžalovaného Ing. V. s Ing. Michalem R. ze dne 29. 9. 2014, ve kterém dotyční probírají připravovaný znalecký posudek k nemovitosti v katastrálním území Železná Ruda, přičemž debatují o tom, jak nízko je možné tuto nemovitost ocenit. Ing. Michal R. se přitom ujišťuje, zda to chce Ing. V. skutečně co nejméně, když přece jindy to chce naopak co nejvíce.
118. Z uvedených záznamů telekomunikačního provozu je tak zřejmé, že obžalovaný Ing. V. měl od počátku zájem na tom, aby se předmětný byt prodal za co nejvyšší cenu, a proto chtěl zajistit, aby znalecký posudek vyšel tak, jak potřeboval. Za tímto účelem proto kontaktoval Ing. Michala R., jehož doporučil soudnímu exekutorovi JUDr. E. k ustanovení coby znalce ve věci exekuční dražby bytu v Xxx ulici. Obžalovaný Ing. V. se samostatně trestně stíhaným Ing. Michalem R. o připravovaném znaleckém posudku opakovaně hovořil a soud má za prokazané, že mezi nimi

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

byla shoda na tom, že výsledná cena musí být co možná nejvyšší. Ze záznamů je pak zřejmé i to, že Ing. Michal R. se skutečně snažil cenu navýšit. Tato praxe pak evidentně nebyla ojedinělá. Tvrzení Ing. Michala R. z jeho výpovědi, že na případné požadavky na výslednou cenu nebere ohled, tak ve světle těchto důkazů neobstojí.

119. V rámci tohoto trestního řízení byl soudním znalcem Ing. Petrem Ortem, Ph.D., podán znalecký posudek z oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady se specializací na nemovitosti, a to pro účely revize předmětného znaleckého posudku o ceně obvyklé vypracovaného Ing. Michalem R. stran bytu na adrese xxx. Z tohoto revizního znaleckého posudku soud zjistil, že cena obvyklá předmětné nemovitosti činila ke dni 12. 6. 2014 částku 4.940.000,- Kč, tedy nikoliv 6.250.000,- Kč, což je částka, ke které dospěl ve svém znaleckém posudku Ing. Michal R.. Dále bylo z tohoto znaleckého posudku zjištěno, že Ing. Michal R. došel se metodického hlediska ke zcela nesprávnému závěru, když zprůměroval cenu zjištěnou ve výši 7.059.385,- Kč a cenu obvyklou ve výši 5.196.882,- Kč, neboť se jedná o dva naprosto rozdílné typy cen, které nelze ani porovnávat ani průměrovat. Tímto postupem pak došlo k deformaci správné indikace ceny obvyklé o 20,26 %, tj. v absolutním vyjádření o 1.053.118,- Kč.
120. Soudní exekutor JUDr. Filip E. ve své svědecké výpovědi popsal průběh předmětné exekuce jako standardní, když sice připustil, že Ing. Michala R. ustanovil ve věci znalcem na návrh oprávněného z exekuce Ing. Luboše V., ale na takovém postupu není podle něj nic špatného. Otázka, zda proces exekuce probíhal standardně či nikoliv není však pro posouzení otázky viny stěžejní. JUDr. E. ostatně uvedl, že závěr znaleckého posudku není schopen hodnotit, neboť na to ani nemá vzdělání.
121. Stejně tak skutečnost, že se svědek Ing. Miloslav J., který předmětnou nemovitost vydražil, necítí jedním z účastníků Ing. Michala R. a Ing. Luboše V. poškozen, není překážkou vzniku trestněprávní odpovědnosti, když výše škody znakem skutkové podstaty přečinu krivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 odst. 1 trestního zákoníku není a chráněným zájmem je v tomto případě řádný výkon znalecké činnosti. Přesto lze nad rámec uvedeného dodat, že škoda vzniknout mohla. Ačkoliv se totiž cena, za kterou je nemovitost vydražena, utváří tržně, a znalecký posudek má vliv toliko na cenu vyvolávací, nelze bez dalšího říci, že při nižší vyvolávací ceně by se do dražby přihlásilo více osob a nemovitost by tak nebyla vydražena za nižší cenu. Ing. Miloslav J. navíc uvedl, že se znaleckým hodnocením nemovitosti se seznámil ještě před dražbou, pročez je podle soudu pravděpodobné, že jeho úsudek o odpovídající ceně předmětné nemovitosti byl znaleckým posudkem ovlivněn.
122. Přečinu krivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 odst. 1 trestního zákoníku se dopustí ten, kdo jako znalec podá nepravdivý, hrubě zkreslený nebo neúplný znalecký posudek. Po provedeném dokazování má soud za prokázané, že jednáním samostatně trestně stíhaného Ing. Michala R. došlo k naplnění objektivní stránky tohoto trestného činu, což vyplývá ze záznamů telekomunikačního provozu a zejména pak z provedeného revizního znaleckého posudku, ze kterého je zřejmé, že došlo k deformaci ceny obvyklé o 20,26 %. Ing. Michal R. tak podal nepravdivý a hrubě zkreslený znalecký posudek. Tímto svým jednáním pak mimo jiné porušil ustanovení § 8 zákona č. 36/1967, o znalcích a tlumočnících, v tehdy platném a účinném znění, když nevykonával znaleckou činnost řádně.
123. Pokud jde o subjektivní stránku skutkové podstaty předmětného trestného činu, má soud za prokázané, že na straně samostatně trestně stíhaného Ing. Michala R., stejně jako na straně obžalovaného Ing. V. je dáno zavinění ve formě přímého úmyslu. To bylo prokázano záznamy telekomunikačního provozu, ze kterých je zřejmé, že Ing. Michal R. úmyslně hledal způsoby k účelovému navýšení ceny předmětné nemovitosti. Ing. Luboš V. jej pak k tomuto jednání opakovaně vybízel.
124. Trestní řízení obžalovaného Ing. Michala R. bylo u hlavního líčení dne 7. 1. 2021 vyloučeno k samostatnému projednání z důvodu návrhu státního zástupce na schválení dohody o vině

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

trestu. Vzhledem k této skutečnosti nemůže soud jeho trestní odpovědnost konstatovat, ačkoliv lze na základě provedeného dokazování důvodně předpokládat, že by tato byla dána. V souladu s judikaturou Nejvyššího soudu však platí, že trestní odpovědnosti účastníka na trestném činu nebrání, není-li zároveň soudem shledána trestní odpovědnost hlavního pachatele (viz například usnesení Nejvyššího soudu ze dne 23. 5. 2018, sp. zn. 7 Tdo 553/2018). Ačkoliv tedy bude trestní odpovědnost Ing. Michala R., který ve vztahu k předmětnému skutku hlavním pachatelem, posouzena v rámci samostatného řízení, může se soud již nyní zabývat trestní odpovědností obžalovaného Ing. Luboše V., který je vztahu k tomuto skutku toliko účastníkem ve smyslu § 24 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku.

125. Účastenství ve formě návodu podle § 24 odst. 1 písm. b) se dopustí ten, kdo úmyslně vzbudí v jiném rozhodnutí spáchat trestný čin. Po provedeném dokazování záznamy telekomunikačního provozu má soud za prokázané, že obžalovaný Ing. Luboš V. byl tím, kdo měl zájem na tom, aby byl ve znaleckém posudku byt na adrese xxx oceněn co nejvyšší hodnotou a v tomto smyslu opakovaně instruoval Ing. Michala R., který znalecký posudek vypracovával, a zdůrazňoval mu, že výsledná cena musí být co nejvyšší. Obžalovaný Ing. V. si přitom musel být vědom skutečnosti, že výsledná cena ve znaleckém posudku musí být stanovena toliko na základě odborného zhodnocení znalce metodicky správným postupem, a nemůže záležet na vůli jakékoliv osoby.
126. Po provedeném dokazování tak lze uzavřít, že obžalovaný Ing. Luboš V. naplnil svým shora popsaným jednáním všechny znaky skutkové podstaty přečinu křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 odst. 1 trestního zákoníku ve formě návodu podle § 24 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku.
127. Pro úplnost je třeba doplnit, že posuzovaný skutek byl státním zástupcem původně kvalifikován podle § 346 odst. 1 odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, neboť předmětným činem měla být naplněna kvalifikovaná skutková podstata spočívající ve způsobení značné škody. Tato kvalifikovaná skutková podstata je nyní po změně právní úpravy upravena v odst. 4 písm. b) citovaného ustanovení. V mezidobí pak došlo ke změně normativní hranice výše škody, a škodou značnou se nyní rozumí škoda dosahující nejméně částky 1.000.000,- Kč. Způsobení takové škody však nemá soud za prokázané, když z revizního znaleckého posudku vyplývá, že předmětná nemovitost měla být nadhodnocena o 1.053.118,- Kč, avšak z ceny obvyklé určené znaleckým posudkem činí vyvolávací cena v exekuční dražbě pouze 2/3. Z tohoto důvodu byla podle názoru soudu výše pospaným jednáním naplněna toliko základní skutková podstata výše citovaného ustanovení.

Skutek pod bodem IV („SHV“)

128. Ke skutku pod bodem IV. byly soudem provedeny důkazy výsledky obžalovaných, výsledky svědků, záznamy telekomunikačního provozu a listinnými důkazy.
129. Jako svědci byli před soudem slyšeni **Jan Č., Mgr. Martin Sejk, Lenka D.** (dříve F.), **Gabriela J., Christos Providas, Jan Š., Tomáš N.** a **Mgr. Martin R.**
130. **Svědék Jan Č.** ve své výpovědi u hlavního líčení konaného dne 24. 10. 2019 uvedl, že společnost XXX. založili se svým kamarádem Luborem C. v roce 2001 nebo 2002, a to za účelem developerského projektu, který tehdy z nějakého důvodu nedopadl, a tak společnost pak mnoho let spala bez jakéhokoli pohybu. Někdy v roce 2013 společnost použili na vybudování restaurace v zábavním parku v Čestlicích. K tomu byl osloven panem Providasem, jako developerem. Jednatelem v době, kdy ten projekt začínal, byl jen on, pak tam přibyl obž. Ing. Michal R.. Při budování restaurace oslovili investory, mezi nimiž byl obž. R. se svými kolegy. Obžalovaný R. do projektu investoval jen nějakou malou částku, a stal se jednatelem. Společníkem byl obž. M2.. Svědek ve společnosti jako společník zůstal. Svědek sám do projektu restaurace Xxx investoval úplně na začátku, než tam nastoupili obžalovaní R. s M., a to částku asi 500.000,- Kč. Ostatní

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

společníci, vyjma obž. M2., do projektu neinvestovali nic, obž. M2. v té době zhruba 3.000.000,- Kč. Za působení svědka ve společnosti žádná smlouva o investičních vkladech jednotlivých společníků sepsována nebyla, jestli ji tam dali potom, netuší. Obž. M2. prostě poslal peníze a z těch se hradil projekt. V době, než oslovil jmenované, společnost XXX. nedisponovala žádnými prostředky. Když byl osloven p. Providasem, měl o nákladech na vybudování představu, že to bude částka mezi 8.000.000,- až 9.000.000,- Kč. Obž. M2. přislíbil větší částku. Když se společnost zakládala, každý tam dal vklad 2.000.000,- Kč, takže tam byly 4.000.000,- Kč základní jmění. Tyto finanční prostředky k dispozici společnosti nebyly, přišli o ně v minulosti, a když přišel s tou společností za R., tak jim řekl, že tam nejsou žádné prostředky, navrhoval na valné hromadě, aby byly jakoby staženy z toho základního jmění, protože tam prostě nejsou, M2. to nedovolil. Stavbu řídil do jisté části on. Ve spol. SHV figuroval asi do půlky toho projektu, než stavba začala, tzn. asi do léta 2013. Do té doby byl tím hlavním, kdo rozhodoval o realizaci projektu. Než odešel, byl jednatelem společnosti. Obž. R. se stal jednatelem někdy na začátku, když tam přistoupil M2. jako společník. Byli tedy pak dva jednatele, kompetence ve společnosti rozděleny neměli. Záměr k vybudování restaurace projednávali společně, a to ještě předtím, než tam vůbec vstoupili. Ze společnosti pak odešel, protože se pohádal s M2., souviselo to i s tou investicí do společnosti. S M2. se sešli, svědek mu nabídl, že má jiné investory, že ho vyplatí nebo ať vyplatí M2. svědka. Obž. M2. nechtěl odejít. Vyplatil jej částečně, a to částkou 750.000,- Kč, ale to nebylo z těch 3.000.000,- Kč, které do společnosti vložil. Když svědek odešel, tak tam pak přibyl obž. D2., ale kolik tam zainvestoval, neví. Po odchodu se snažil kontaktovat obž. M2., aby doplatil zbytek toho odstupného, protože jeho podíl nebyl vyčíslen těmi 750.000,- Kč, ale 1.500.000,- Kč. Pan J. byl společníkem spol. XXX. až od té doby, co tam nastoupil M2., předtím tam nebyl jako společník. Obž. Ing. Jaroslava D. jej kontaktovala s otázkou, kde jsou 4.000.000,- Kč, a chtěla po něm nějaké peníze, na které se nenašly doklady, které chyběly v té společnosti. Obž. JUDr. Milan M. od něj jako exekutor vymáhal peníze, a to z titulu, že nenašel nějaké doklady za úhradu faktur, takže podepsal obž. R., že do společnosti dluží cca 200.000,- až 300.000,- Kč. Tuto pohledávku pak koupil obž. V., ten poprosil obž. M., aby ty peníze vymohl. On společnosti 200.000,- až 300.000,- nedlužil, ale obž. R. to podepsal, protože to byla jeho chyba, že ztratil doklady o platbách. Předpokládá, že kromě těch 3.000.000,- Kč, které vložil p. obžalovaný M2. do toho projektu, tam vložil další peníze, ale kolik celkem, netuší. Stavební firma byla jen jedna jediná, protože byla p. Providase a bylo jim řečeno, že ji musí použít. Ohledně odkoupení společnosti od obž. M2. a obž. R. několikrát vedli jednání jak s obž. M2. a jeho společníky, tak pak ještě jednou s obž. R., celkem šlo zhruba o tři jednání. Nejdříve p. Providas nabídl 6.500.000,- Kč. Rozešli se s tím, že M2. dá druhý den vědět, druhý den řekl, že to za 6.500.000,- Kč nechce prodat, že v tom bude pokračovat dále. Další jednání pak bylo zhruba měsíc poté, kdy jiný investor nabízel za tuto restauraci pouhé 4.500.000,- Kč s tím, že chtěl zaplatit dluhy spol. XXX., chtěl to převzít jako společnost. Toto se nelíbilo obž. M2., protože by z toho nedostal skoro nic.

131. **Svědék Mgr. Martin Sejk** ve své výpovědi u hlavního líčení konaného dne 24. 10. 2019 uvedl, že jeho klientem je Komerční park Čestlice. Jsou mu známy osoby, které s ním nebo s klientem uzavíraly smlouvy, tedy jednatel spol. XXX. obž. M. R., exekutor obž. JUDr. M., který vůči té společnosti vymáhal nějaké pohledávky a správkyně závodu v rámci té exekuce obž. Ing. D.. Jméno Jan Č. mu nic neříká. V této kauze se na ně z Komerčního parku Čestlice obrátili v situaci, kdy měly problém s provozováním jednoho ze svých podniků, zábavního parku Žirafa. Společnost XXX., která tam byla v nájmu a měla provozovat tu restauraci neplatila nájem, říkali, že nájemné neplatí, protože nájemní smlouva je neplatná, nicméně prostor nadále užívali. Oni si s protistranou vyměnili nějakou korespondenci, když do toho vstoupili. Klient se ocitl v situaci, co s tím dál, provoz té restaurace byl hodně důležitý, bez provozování restaurace by ten byznys prostě nefungoval, takže zvažoval nějaké další právní kroky. Klient si vybral v tu chvíli pro něj nejjednodušší cestu, tedy domluvit se s protistranou na nějakém ukončení té spolupráce, byť to pro něj znamenalo vynaložení nákladů a rezignování na nějaké pohledávky, které určitě vůči

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

druhé straně měl. Takže jednali o uzavření dohody o narovnání. Kromě toho, že ji podepsala protistrana, tak trvali na tom, že s ní musí souhlasit exekutor, správkyňe závodu a věřitel v té exekuci, tzn. obž. V.. Dohoda se uzavřela, prostory otevřely, peníze v částce 4.500.000,- Kč vč. DPH, kterou měl svědek dle dohody o narovnání v úschově a dle smlouvy o úschově ji v návaznosti na to předání a související právní kroky vyplatil. Obž. Ing. Jaroslava D. byla jmenována správkyňou závodu, na který byla vedena exekuce, byla u nich v advokátní kanceláři na jednání a její snaha v té věci byla vymoci pro věřitele, za které vede tu exekuci, co nejvyšší částku. Pokud jde o jméno obž. Tomáš H., tak druhá strana přišla s tím, že má ještě za jejich klientem nějaké další pohledávky bez ohledu na to, co bylo stanoveno v dohodě o narovnání. Ve spise má založen nějaký přípis od obž. R. z XXX., že tyto pohledávky postoupili na obž. H.. Klient to hradit nehodlal, ta věc byla za ně vyřešená dohodou o narovnání. Neví o tom, že by bylo obž. H. něco vyplaceno.

132. **Svědkyňe Lenka D.** (dříve F.) ve své výpovědi u hlavního líčení konaného dne 25. 10. 2019 vypověděla shodně jako v přípravném řízení dne 5.8.2015. Uvedla, že v roce 2013 xxx Komerční park Čestlice, v té době podepsali nájemní smlouvu na prostory v Čestlicích s firmou XXX. a po nějakou dobu firma XXX. nájem platila, poté přestala platit, takže jim napsali výpověď z nájmu. Dohadovali se, jestli je smlouva platná. Pak to přišlo do fáze, kdy se dozvěděli, že na firmu XXX. je daná exekuce. Setkali se s obž. D.. Aby mohli podnikat dál, tak pro ně bylo výhodné přistoupit na dohodu, že si odkoupí jejich zařízení, které měli v restauraci a tu dohodu podepsali u pana exekutora obž. M., kde byla dále obž. D., paní J. a právník pan Sejk. Tam se podepsala dohoda na 4.500.000,- Kč a p. Sejk poslal peněžní prostředky panu exekutorovi a částečně na finanční úřad jako DPH. Ona tam převzala faktury týkající se dohody a tím to pro ni skončilo. Byla tam jako jednatel a pomocná účetní. Nepamatuje si, že by se před uzavřením nájemní smlouvy se společností XXX. uzavírala smlouva o smlouvě budoucí. Nevzpomíná si, že by byla dohoda o případném snížení nájmu v souvislosti s odžitím investovaných prostředků na vybavení restaurace, kterou provozovala společnost XXX..
133. **Svědkyňe Gabriela J.** ve své výpovědi u hlavního líčení konaného dne 25. 10. 2019 uvedla, že byla jedním ze společníků ve společnosti Komerční park Čestlice, provozovali xxx v Čestlicích a měli uzavřenou nájemní smlouvu se společností XXX. s tím, že tam provozovala restauraci. Přestali platit nájemné, řešení se nenacházelo, tudíž jim dali výpověď, ale XXX. řeklo, že ta nájemní smlouva je neplatná. Pak se stalo, že řekli, že XXX. je v exekuci a že jim hrozí exekuční řízení i na pronajatou jednotku, co tam byla. Pak je kontaktovala obž. D. s tím, že je správkyňou exekučovaného podniku a řekla, že v případě exekuce oblepí to, co mělo pronajato XXX. nálepkou a zastaví tam činnost restaurace, ale zábavní centrum a restaurace byly vzájemně spojeny a ještě by měli špatnou reklamu, protože lidé by to spojovali dohromady. Bylo navrženo, aby odkoupili jejich zařízení a zaplatili za to technické zhodnocení. To už předali svému právníkovi, aby to s obž. D. dojednal. Udělala se dohoda o narovnání a úschovná smlouva. Měli zaplatit za zařízení a technické zhodnocení 4.500.000,- Kč, smlouvy odsouhlasili. Potom se smlouva podepisovala u JUDr. M., prostředky před podpisem smlouvy poslali do úschovy u JUDr. Sejka a oni jim dali faktury na technické zhodnocení na to zařízení, právník převáděl přímo na místě peníze z úschovné smlouvy jednak na ten exekutorský účet a jednak DPH přímo na finanční úřad. Pokud jde o stavební úpravy prováděné v prostoru restaurace, tak u jednání, kde byla přítomna, se nehovořilo o nějaké konkrétní částce, kolik XXX. do té rekonstrukce vloží. Ani později nevěděli, kolik jejich rekonstrukce stála. Na kontrolní dny nechodila, od toho byli inženýři a zástupci stavebních dozorů. Nevzpomíná si, jestli existovala nějaká ústní dohoda o případném zohlednění investic na výstavbu restaurace. Finanční situace společnosti XXX. jim nebyla známa.
134. **Svědke Christos Providas** ve své výpovědi u hlavního líčení konaného dne 19. 11. 2019 vypověděl, že z obžalovaných zná obžalované R. a D.. Je společníkem ve firmě Omikron Group, která je jedním ze spoluvlastníků KPČ. Na začátku spolupráce šla, po nějaké době přestali plnit povinnosti, co se týče nájmu, až se to vyšplhalo přes milion. Udělali i nějaké slevy, ale po nějaké

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

době museli dát výpověď. Dál to probíhalo tak, že se ozvala správkyně paní D., že sami na sebe si dali návrh na insolvence nebo exekuce, chtěla schůzku, pak říkala, že zastupuje soud v této záležitosti, že tam je pohledávka ve výši 9.000.000,- Kč nebo 10.000.000,- Kč od obž. V.. Na první schůzce jen chtěla, aby odkoupili tuto pohledávku. Věděla, že restaurace je pro ten zábavný park nutná, bez ní, by tam někdo z těch pěti, šesti nájemníků nemohl fungovat. Bylo to něco jako vydírání, ta její nabídka. Říkala, i kdyby dali návrh na insolvenční na jejich pohledávku, tak nejprve jde na řadu obž. V. a oni nic nedostanou. Musel se odkoupit jejich majetek za 4.500.000,- Kč. Podrobnosti té finální smlouvy si nepamatuje, připravoval to Mgr. Sejk. Nabízeli prostory nájemníků, tedy holé zdi a nájemník na své náklady musel vše vybudovat. Se společností XXX. toto bylo na základě nájemní smlouvy na dobu určitou. Jiná dohoda než ta v nájemní smlouvě nebyla. Stavební práce v rámci interiéru byly za účelem restaurace, oni jako majitel objektu museli dát společnosti XXX. souhlas. Částka 4.500.000,- Kč zahrnovala veškeré zařízení, i nějaké zboží, to vše bylo zahrnuto v soupisu. Neví nic o stavebních úpravách nájemce XXX., ani neví, kdo jim ty stavební práce realizoval, měli svého dodavatele. Nedávali společnosti XXX. podmínky, kdo má tu stavbu restaurace realizovat. Jediná podmínka byla, že u jakéhokoliv stavebního zásahu do objektu musí mít souhlas. Vždy předložili projekty nebo popis těch prací. KPČ poté zodpovídalo za kolaudaci objektu. On konkrétně za KPČ uděloval takové souhlasy. Podrobnosti si nepamatuje, měli na to stavební dozor. Se společností XXX. nejednali, jak a kdo bude ve svém účetnictví vykazovat jimi provedené stavební práce. Pochybuje, že by účetní KPČ účtovala něco, na co by neměla doklady. XXX. dělali rekonstrukci na vlastní náklady. Jen k tomu dali souhlas, jestli to mohou udělat. Nepamatuje si, kdo za společnost KPČ uděloval souhlas se stavebními pracemi. Museli se vždy sejít všichni společníci. Stavební práce KPČ nechtělo kompenzovat. Obžalovaného Ing. Luboše V. osobně nezná, ale jeho jméno je známo po celé Praze.

135. **Svědék Jan Š.** ve své výpovědi u hlavního líčení konaného dne 9. 12. 2019 uvedl, že zná obžalované Tomáše H., je z firmy xxx, Ing. Michala R., se kterým jednal ohledně výstavby Restaurace xxx v zábavním parku v Čestlicích. Ing. Luboše V. zná v zásadě jako obž. H. z firmy xxx, kdy s ním dělají obchody. V roce 2013 zrealizovali stavební práce, které byly v průběhu výstavby částečně uhrazeny, po dokončení práce jim říkali, že jim to doplatí, pak se tak neučinilo, udělali návrh na nějakou insolvenční, to nedopadlo, pak se dověděli, že obž. R. chce prodávat byt, tak navrhli převod, na základě toho syn obž. R. od nich odkoupil pohledávku, a tím to pro ně bylo uzavřené. Jako generální zadavatel byla firma Omicron Group, a ve chvíli, kdy oni měli nájemce XXX., tak ty stavební práce přešly plynule pod XXX. Pro jinou společnost tam práce neprováděli. XXX. byli nájemci a veškeré stavební úpravy prostor si hradili sami. Pro XXX. dělali de facto veškeré stavební práce kromě technologií do gastrovybavení. Za tu část, kterou dělali pro XXX., fakturovali XXX., udělali cenovou nabídku a smlouvu o dílo. Ze společnosti XXX. jednali s panem Č. a obž. R., s nikým jiným. Celý objem prací byl okolo milionu korun. S obž. Ing. V. v rámci této zakázky nejednal, jejich obchodní vztahy nemají tady s tou zakázkou nic společného. Přehled o tom, kdo je jednatelem společnosti XXX. neměl. Nájemní smlouvu společnosti XXX. neviděl. Nepamatuje si, kdo za společnost XXX. podepisoval smlouvu o dílo s jejich společností. XXX. platilo za stavební práce z většiny hotově, část převodem na účet. Myslí si, že peníze v hotovosti předával z části pan Č. a z části obž. R. osobně. Doklady a potvrzení za jednotlivé platby se nepodepisovaly, bylo to na základě důvěry. Ze společnosti Omicron Group jednali s paní J.. Ze strany Omikron Group byly všechny faktury zaplacené, nic nedluží. Faktury pro společnost XXX. buďto posílal mailem obž. R. nebo mu to dal do ruky na stavbě při předání. Stavební práce byly fakturovány v režimu přenesené daňové povinnosti, a to platí ve vztahu k Omicron Group i XXX., obě dvě společnosti byly plátcí DPH. Za XXX. se některých kontrolních dnů zúčastnil obž. Ing. Michal R.. Nepamatuje si, zda projektovou dokumentaci ke stavbě dostali od společnosti Omikron Group, nebo XXX., ale je možné, že ji dodal Omikron Group.

136. **Svědék Tomáš N.** ve své výpovědi u hlavního líčení konaného dne 24. 10. 2019 uvedl, že obž.

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

V. sháněl nějaké stavební dělníky, tak mu to zprostředkoval, a tím to pro něj skončilo. Neví, kolik dělníků to bylo, předal kontakt na jednoho, jakoby jejich vedoucího, byl to nějaký Bulhar. Dále to neřešil. Pokud jde o to, jestli mu něco říká jméno Valentin Marinov Mirchev, tak je to možné, ale už si ta jména nepamatuje. Svědka Mgr. R. zná, pomáhal mu v rámci nějakých nemovitostí a půjčoval mu peníze.

137. **Svědka Mgr. Martin R.** ve své výpovědi u hlavního líčení konaného dne 24. 10. 2019 uvedl, že z obžalovaných byl v minulosti jeho klientem obž. Ing. Luboš V. a některé další také nevylučuje. Jméno Valentin Marinov Mirchev zná, před několika lety od něj dostal plnou moc. Na konkrétní okolnosti si nepamatuje. Jméno Tomáš N. mu na 99 % nic neříká, ale opět nevylučuje, že se s takovou osobou někdy setkal. Společnost SHV mu něco říká, myslí, že v souvislosti s převodem toho obchodního podílu tím p. Mirchevem.
138. Ve věci byla v průběhu přípravného řízení k podání **znaleckého posudku z oboru ekonomika, odvětví účetní evidence**, příbrána znalkyně Ing. Petra Petrusová. Vzhledem k tomu, že v trestním spise chyběla str. č. 8 daného znaleckého posudku, byl znalkyní dodán kompletní znalecký posudek v řízení před soudem. **Znalecký úkol č. 1** spočíval v posouzení, zda bylo účetnictví společnosti XXX. vedeno v souladu s příslušnými předpisy a v případné identifikaci zjištěných nedostatků. Ze znaleckého posudku vyplývá, že účetnictví nepodává věrný a poctivý obraz předmětu účetnictví a finanční situace účetní jednotky dle § 7 zákona o účetnictví, kdy neexistují některé účetní doklady, objevuje se chybné účtování, některé účetní doklady neobsahují požadované náležitosti a vyskytuje se i časový nesoulad dokladů. **Znalecký úkol č. 2** spočíval v určení kdy, v jaké výši, jakým způsobem a kým byly do základního kapitálu společnosti XXX. reálně splaceny vklady společníků a v případném určení, jakým způsobem bylo se složeným základním jměním naloženo. Ze znaleckého posudku vyplývá, že znalec neobdržel účetnictví z období vzniku společnosti, ale toliko bankovní výpisy, pročež byl identifikován pouze jeden vklad hotovosti ve výši 900.000,- Kč ze dne 1. 7. 2005, který vložil pan Lubor Červa, a lze usuzovat, že se jedná o splacení části základního kapitálu. **Znalecký úkol č. 3** spočíval v určení, jaká byla na konci roku 2013 struktura majetku společnosti XXX., zda tato společnost reálně disponovala peněžní hotovostí v řádu milionů Kč, případně zda z účetnictví vyplývají nějaké nestandardní operace ve vztahu k základnímu kapitálu. Ze znaleckého posudku vyplývá, že celkový majetek společnosti S.HV. činil podle rozvahy ke dni 31. 12. 2013 13.873.000,- Kč, z čehož částku 6.435.000,- Kč tvoří peněžní hotovost. **Znalecký úkol č. 4** spočíval v určení, které bankovní účty byly využívány společností XXX. od 1. 1. 2013. Znalecký posudek obsahuje výčet používaných účtů. **Znalecký úkol č. 5** spočíval ve zjištění, zda, popř. kdy, v jaké výši, jakým způsobem a od koho přijala společnost XXX. půjčku či úvěr a dále v případném určení zda byly společností XXX. spláceny. Ze znaleckého posudku vyplývá, že byly identifikovány následující půjčky v letech 2013 a 2014: půjčka od pana Jana Č. ve výši 900.000,- Kč (splacení nedoloženo), půjčka od obž. Aleše M2. ve výši 8.000.000,- Kč (splaceno 1.700.000,- Kč) a půjčka od obž. Michala R. ve výši 250.000,- Kč (splacení nedoloženo). **Znalecký úkol č. 6** spočíval ve vyjádření, zda přijala společnost XXX. od obž. Aleše M2. nějaké peněžní prostředky na základě smlouvy o úvěru ze dne 30. 8. 2013, popř. kdy, v jaké výši a jakým způsobem je společnost XXX. přijala a následně vrátila. Ze znaleckého posudku vyplývá, že Aleš M2. poskytl společnost XXX. peněžní prostředky, u kterých není zřejmé, zda byly poskytnuty na základě smlouvy o úvěru ze dne 30. 8. 2013, a sice 6.000.000,- Kč (od 2. 7. 2013 do 30. 8. 2013) a 2.000.000,- Kč (od 30. 8. 2013 do 24. 3. 2014, kdy v tomto období došlo zároveň k vrácení částky 1.700.000,- Kč). **Znalecký úkol č. 7** spočíval ve zpracování přehledu stávajících věřitelů společnosti XXX. Tento přehled byl znalkyní zpracován, přičemž ze znaleckého posudku vyplývá, že společnost XXX. evidovala ke dni 31. 12. 2014 závazky minimálně ve výši 3.003.248,72 Kč, přičemž byl shledán rozpor mezi údaji z knihy závazků a z účetnictví. **Znalecký úkol č. 8** spočíval ve vyčíslení výše pohledávky společnosti KPČ za společností XXX. před uzavřením dohody o narovnání ze dne 10. 10. 2014. Ze znaleckého posudku vyplývá, že společnost KPČ měla ke dni 9. 10. 2014 vůči

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

společnosti XXX. pohledávky ve výši 1.936.567,10 Kč. **Znalecký úkol č. 9** spočíval v identifikaci případné účetní transakce, kterou mohlo docházet k vyvádění majetku ze společnosti XXX. Ze znaleckého posudku vyplývá, že byly identifikovány následující účetní operace, kterými mohlo docházet k vyvádění majetku ze společnosti XXX.: pokladní doklad ze dne 20. 1. 2014 s textem „půjčka“ a dodavatelem „pan Č. půjčka“ proučtovaný jako spotřeba materiálu ve výši 4.000.000,- Kč (nedošlo ke snížení půjčky pana Č.a, ale ke snížení hospodářského výsledku bez jakýchkoliv podkladů); Smlouva o postoupení pohledávek uzavřená se společností HV Financ, s.r.o. ze dne 1. 12. 2014, kterou došlo k postoupení pohledávek za Janem Č. ve výši 328.281,- Kč za úplatu 33.000,- Kč (proučtován příjem do pokladny ve výši 33.000,- Kč, ale není zřejmé, jakým způsobem byla odúčtována zbývající část závazku); smlouva o postoupení pohledávek uzavřená s Tomášem H. dne 4. 11. 2014, kterou došlo k postoupení pohledávek za společností KPČ ve výši 244.473,- Kč za úplatu 200.000,- Kč (proučtováno jako příjem do pokladny a zároveň do výnosů ve výši 244.473,- Kč, přitom se však nejednalo o příjem do pokladny, ale na účet insolvenčního správce, a výnos z titulu postoupení pohledávky měl být pouze ve výši 200.000,- Kč). **Znalecký úkol č. 10** spočíval v popsání veškerých peněžních toků ve prospěch společností XXX. inkasovaných po 30. 9. 2014 a způsob, jak bylo s těmito peněžními prostředky naloženo. Znalečce vycházela z elektronických dat účetnictví za rok 2014 a uvedla požadované, přičemž v období od 1. 10. 2014 až 31. 12. 2014 měla společnost XXX. příjmy v celkové výši 774.742,04 Kč a výdaje v celkové výši 2.311.327,21 Kč. **Znalecký úkol č. 11** spočíval v určení, jakým způsobem bylo účtováno a technickém zhodnocení provedeném ve druhé polovině roku 2013. Ze znaleckého posudku vyplývá, že společnost XXX. evidovala celkem tři karty technického zhodnocení, kdy celkový odpis v roce 2013 činil 40.121,- Kč v roce pak 2014 50.118,- Kč a zůstatková cena ke dni 31. 12. 2014 činila 2.975.496,51 Kč. Společnost XXX. technické zhodnocení odpisovala, což zákon č. 586/1992 Sb. umožňuje, pokud měla společnost souhlas pronajímatele s odpisováním. **Znalecký úkol č. 12** spočíval v uvedení dalších relevantních skutečností zjištěných v průběhu zkoumání. Znalečce ve znaleckém posudku na tomto místě opětovně zmiňuje pokladní doklad ze dne 20. 1. 2014 s textem „půjčka“ a dodavatelem „pan Č. půjčka“, který byl již uveden v řešení znaleckého úkolu č. 9. Znalečce svůj znalecký posudek stvrdila u soudu, kde uvedla, že trvá na vypracovaném znaleckém posudku. Dále uvedla, že při zpracování znaleckého posudku neměla k dispozici smlouvu o smlouvě budoucí o nájmu nebytových prostor. Kdyby tuto smlouvu měla k dispozici, jediný závěr, který by se změnil, by byl, že souhlas s odpisováním společnost měla, větší problém je v technickém zhodnocení, než v souhlasu.

139. Dokazování bylo u soudu doplněno **listinnými důkazy**. Zejména byly jako důkaz provedeny **úplný výpis z obchodního rejstříku ke společnosti XXX. s.r.o. platný ke dni 16. 11. 2016** (na č. l. 1646-1648); **výpis z historie bankovního účtu společnosti HV Financ, s.r.o.** poskytnutý ČSOB (na č. l. 1652-1657, CD na č. l. 1658); **výpis z historie bankovního účtu obžalovaného Ing. Luboše V.** poskytnutý ČSOB (na č.l. 1729-173, CD na č. l. 1733); **sdělení ČSOB k vedení účtů společností Robex, s.r.o. a HV Financ, s.r.o.** (na č. l. 1735-1737, CD na č. l. 1738); **výpis z historie bankovních účtů obž. JUDr. Milana M. a obžalovaného Tomáše H.** poskytnutý ČSOB (na č. l. 1740-1746, CD na č. l. 1747); **sdělení České spořitelny k vedení účtu společnosti XXX., s.r.o.** (na č. l. 1749-1753, CD na č. l. 1754); **sdělení Komerční banky k vedení účtu společnosti XXX., s.r.o. vč. příloh** (na č. l. 1756 a 1758-1783, CD na č. l. 1757); **sdělení Sberbank k vedení účtu obž. Ing. Jaroslavy D., s.r.o. vč. příloh** (na č. l. 1785-1786); dále kopie smluv o převodu části obchodního podílu uzavřených mezi Janem Č. a Alešem M2. ve dnech 3. 7. 2013 a 27. 8. 2013 (na č. l. 1663-1668); kopie smlouvy o převodu části obchodního podílu uzavřené mezi Tomášem J. a Alešem M2. (na č. l. 1669); koncept smlouvy o úplatném postoupení pohledávek mezi Alešem M2. jakožto postupitelem a Ing. Lubošem V. jakožto postupníkem ze dne 4. 6. 2014 vč. konceptu dohody o smluvní ceně k této smlouvě a konceptu oznámení o postoupení pohledávek adresovaného společnosti XXX. (na č. l. 1811-1814), kdy touto smlouvou mělo dojít k postoupení pohledávky

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

ve výši 6.200.000,- Kč vzniklé na základě smlouvy o úvěru ze dne 30. 8. 2013, kdy úplata za toto postoupení měla činit také 6.200.000,- Kč; dále **notářský zápis č. NZ 1048/2014 ze dne 5. 6. 2014 obsahující dohodu o uznání dluhu se svolením k vykonatelnosti notářského zápisu uzavřenou mezi Ing. Lubošem V. a společností XXX., s.r.o. ze dne 5. 6. 2014** (na č. l. 2094-2098), kdy touto dohodou došlo k uznání dluhu společnosti XXX. ve výši 6.200.000,- Kč vůči Ing. Luboši V., tj. dluhu, který byl Ing. Lubošem V. postoupen Alešem M2., a zároveň byl dán souhlas k přímé vykonatelnosti tohoto notářského zápisu; dále **kopie smlouvy o budoucí dohodě o narovnání uzavřené mezi společnostmi Komerční park Čestlice, s.r.o. a XXX., s.r.o. dne 7. 10. 2014** (na č. l. 1891-1896); **kopie smlouvy o úschově ze dne 7. 10. 2014** (na č. l. 1824-1826), na základě které byla realizována úschova částky 4.500.000,- Kč z dohody o narovnání u advokáta Mgr. Martina Sejka; **dohoda o narovnání uzavřená mezi společnostmi Komerční park Čestlice, s.r.o. a XXX., s.r.o. dne 10. 10. 2014 vč. příloh** (na č. l. 2292-2302), kdy v této dohodě byly sumarizovány dosavadní právní vztahy obou společností, konstatována, která práva jsou mezi nimi sporná a dále byla tato sporná práva nově upravena, a to tak že vzájemná práva a povinnosti z nájemní smlouvy a s nájemní smlouvou související, stejně jako vzájemné pohledávky, zanikají, na společnost Komerční park Čestlice přecházejí movité věci ve vlastnictví společnosti XXX. vyjmenované v příloze této smlouvy za úplatu 4.500.000,- Kč vč. DPH, kdy tato částka bude zaplacená z části na účet exekutora a z části odpovídající DPH na účet finančního úřadu, přičemž dále smluvní strany potvrdili, že se dohodly na odkupu zboží od společnosti XXX. za celkovou cenu 255.620,74 Kč vč. DPH, která bude zaplacená obdobně jako úplata za převod movitých věcí; **protokol o předání a převzetí prostor sloužících k podnikání a movitých věcí ze dne 7. 10. 2014** (na č. l. 2303-2310), kdy z tohoto protokolu vyplývá, že došlo k předání prostor dříve pronajatých společností XXX. společnosti Komerční park Čestlice; **kopie souhlasu oprávněného v exekučním řízení Ing. Luboše V. s uzavřením dohody o narovnání mezi společností XXX. a Komerční park Čestlice** (na č. l. 2311); **potvrzení o provedení platby ze dne 10. 10. 2014** (na č. l. 1898-1899), ze kterého vyplývá, že v tento den byly provedeny dvě xxxní platby, a sice v částce 3.719.008,- Kč na účet Exekutorského úřadu Praha-západ a v částce 780.992,- Kč na účet Finančního úřadu hl. m. Praha; dále **smlouva o nájmu nebytových prostor, kterou uzavřela společnost Komerční park Čestlice se společností XXX. s.r.o. dne 30. 9. 2013 vč. příloh** (na č. l. 2210-2229), kdy jako kontaktní osoby smluvních stran byly v této smlouvě uvedeni Ing. Michal R. za spol. XXX. a Lenka F. za spol. Komerční park Čestlice, kteří tuto smlouvu také podepsali; dále **vyrozumění soudního exekutora o zániku pověření k provedení exekuce ze dne 4. 1. 2016** (na č. l. 1880-1881), ze kterého vyplývá, že soudní exekutor JUDr. Milan M. vymohl v exekučním řízení vedeném pod sp. zn. 156 EX 1922/15 pro oprávněného HV Finance, s.r.o. na povinném Janu Č. celou pohledávku i s příslušenstvím a náklady exekuce; **emailová komunikace mezi Ing. Michalem R. a Gabrielou J. ze dnů 6. 3. 2014 a 26. 3. 2014** (na č. l. 1887), ve které Ing. Michal R. mj. slibuje, že spol. XXX. doplatí dlužný nájem za měsíc únor 2013, respektive březen 2013; **kopie písemných námitek k výpovědi smlouvy o nájmu nebytových prostor ze dne 23. 7. 2014 podepsaných Ing. Michalem R.** (na č. l. 1888); **urgence zaplacení dluhu na nájemném – předžalobní upomínka ze dne 16. 5. 2014 vypracovaná advokátem Mgr. Karlem Fischerem v zastoupení společnosti Komerční park Čestlice a odpověď advokáta Mgr. Ivo Kroužka v zastoupení společnosti XXX.** (na č. l. 2240-2243), kdy z této odpovědi vyplývá, že společnost XXX. neuznává existenci svého dluhu vůči společnosti Komerční park Čestlice, neboť nájemní smlouvu ze dne 30. 9. 2013 považuje za neplatnou; **dopis ze dne 19. 6. 2014** (na č. l. 2247), ve kterém advokát JUDr. Jan Nohejl zastupující společnost Komerční park Čestlice v reakci na přechozí dopis oznamuje Mgr. Ivo Kroužkovi, že nájemní smlouvu považují za platně uzavřenou; **dopis ze dne 19. 6. 2014 zasláný společností Komerční park Čestlice společnosti XXX. – výzva k vyklizení nebytového prostoru, výpověď a odstoupení od smlouvy** (na č. l. 2248); **dopis ze dne 11. 8. 2014** (na č. l. 2254) obsahující reakci na námítky k výpovědi nájemní smlouvy; **sdělení a výzva k situaci ve věci nebytových prostor v Komerčním parku Čestlice**

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

ze dne 27. 8. 2014 (na č. l. 2255); stavební deník z července a srpna roku 2013 vztahující se ke stavbě v prostoru restaurace Xxx v objektu zábavního parku Žirafa (na č. l. 2076-2077); dále notářský zápis č. NZ 1047/2014 ze dne 5. 6. 2014 obsahující zápis z jednání valné hromady společnosti XXX., s.r.o. (na č. l. 2090-2093); notářský zápis č. NZ 1049/2014 ze dne 5. 6. 2014 obsahující smlouvu o zřízení zástavního práva k obchodnímu podílu (na č. l. 2099-2111), která byla uzavřena mezi zástavním věřitelem Ing. Lubošem V. a zástavcem společností XXX. zastoupenou Ing. Michalem R.; dále kopie exekučního návrhu (na č. l. 2112-2113), který podal Ing. Luboš V. na společnost XXX. dne 25. 6. 2014 pro dluh ve výši 6.200.000,- Kč, který byl dlužníkem uznán v notářském zápisu Mgr. Václava V2. ze dne 5. 6. 2014, sp. zn. NZ 1048/2014; Vyrozumění o zahájení exekuce ze dne 22. 7. 2014 v téže věci (na č. l. 2114), Exekuční příkaz ze dne 22. 7. 2014 vč. opravného usnesení ze dne 26. 9. 2014 (na č. l. 2115-2117), ze kterého vyplývá, že soudní exekutor JUDr. Milan M. rozhodl ve věci vykonatelné pohledávky oprávněného Ing. Luboše V. vůči povinné společnosti XXX., s.r.o. ve výši 6.200.000,- Kč o provedení exekuce postižením závodu, přičemž správkyňi závodu byla ustanovena Ing. Jaroslava D.; dále Usnesení soudního exekutora JUDr. Milana M. ze dne 25. 8. 2014 (na č. l. 2118), kterým bylo správkyňi závodu Ing. Jaroslavě D. uloženo podání předběžné správy soudnímu exekutorovi a provedení dalších úkonů, Usnesení soudního exekutora JUDr. Milana M. ze dne 26. 1. 2015 (na č. l. 2119), kterým byl oprávněný Ing. Luboš V. vyzván k vyjádření, zda souhlasí se zastavením exekuce; Usnesení soudního exekutora JUDr. Milana M. ze dne 22. 2. 2015 o zastavení exekuce (na č. l. 2120), kterým bylo rozhodnuto, že soudní exekutor JUDr. Milan M. nemá právo na náhradu nákladů exekuce, správkyňe závodu Ing. Jaroslava D. také nemá právo na náhradu nákladů, neboť se jich výslovně vzdala, žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení a veškeré výroky o nákladech řízení vydané v rámci tohoto exekučního řízení se zrušují; dále Dohoda o narovnání o způsobu úhrady pohledávky z Dohody o narovnání ze dne 10. 10. 2014 uzavřená dne 15. 1. 2015 mezi společnostmi Komerční park Čestlice, společností S. H. V., Tomášem H. em, Ing. Lubošem V. (na č. l. 2121-2123, shodně na č. l. 2125-2127), kterou bylo reagováno na postoupení pohledávky ve výši 255.620,74 Kč společnosti XXX. za společností Komerční park Čestlice na Tomáše H.; sdělení o postoupení pohledávky ze dne 10. 12. 2014 vč. podacího lístku (na č. l. 2129-2131), kterým společnost XXX. sdělila společnosti Komerční park Čestlice, že pohledávka ve výši 244.473,- Kč byla postoupena na Tomáše H.; kopie dohody o narovnání a splátkách, kterou uzavřela společnost XXX. jakožto věřitel s Janem Č. jakožto dlužníkem dne 24. 11. 2014 (na č. l. 2132), kterou se dlužník zavázal zaplatit věřiteli v dohodnutých splátkách částku ve výši 328.281,- Kč, což byla do té doby nesplacená část z částky 1.660.000,- Kč, kterou měl dlužník neoprávněně vybrat z účtu věřitele; smlouva o postoupení pohledávek uzavřená dne 1. 12. 2014 mezi společnostmi XXX. a HV Finance (na č. l. 2133-2134 a shodně na č. l. 2135-2136), kdy touto smlouvou byla postoupena pohledávka společnosti XXX. za dlužníkem Janem Č. ve výši 328.281,- Kč za úplatu ve výši 33.000,- Kč; oznámení o postoupení pohledávky ze dne 6. 12. 2014 (na č. l. 2141), kterým společnost XXX. oznámila dlužníku Janu Č. postoupení pohledávky na společnost HV Finance, dále smlouva o postoupení pohledávek uzavřená dne 4. 11. 2014 mezi společnostmi XXX. a Tomášem H. (na č. l. 2138-2139), kdy touto smlouvou byla postoupena pohledávka společnosti XXX. za dlužníkem Komerční park Čestlice ve výši 244.473,- Kč za úplatu ve výši 200.000,- Kč; dále smlouvy a plné moci uzavírané společností HV Finance jednajícím Ing. Lubošem V. ve věci právního zastupování při vymáhání pohledávky ve výši 328.281,- Kč za dlužníkem Janem Č. (na č. l. 2144-2149), kdy z uvedeného je patrné, že HV Finance v této věci zastupovala nejprve advokátka JUDr. Jana Svatoňová a posléze advokát JUDr. Jaroslav T.; dále e-mailová komunikace mezi Ing. Jaroslavou D. Mgr. Martinem Sejkem z ledna roku 2014 ve věci uzavírání dohody o narovnání vč. konceptu této dohody (na č. l. 2155-2159); dva e-maily Ing. Jaroslavy D. adresované mj. Ing. Luboši V. ze dne 16. 1. 2015 (na č. l. 2160), kdy Ing. D. zasílá podklady k postoupené pohledávce a připomíná, že při postoupení pohledávky je nezbytný souhlas

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

exekutora; **два pokladní doklady Sberbank ze dne 15. 12. 2014 potvrzující vklady na účet ve výši 200.000,- Kč a 33.000,- Kč** (na č. l. 2186), kdy tyto částky odpovídají úplatám sjednaným za pohledávky postoupené společností XXX.; **předžalobní výzva ze dne 3. 11. 2014 k úhradě pohledávky společnosti FREE GROUP, s.r.o. ve výši 300.000,- Kč adresovaná společnosti XXX. s.r.o. vč. příloh** (na č. l. 2189-2201); **kniha závazků společnosti XXX. ke dni 20. 10. 2014** (na č. l. 2202), **dokumenty Generali pojišťovny** (na č. l. 2203-2207); **výpis z evidence rejstříku trestů fyzických osob k osobě Valentin Marinov Mirchev ze dne 26. 2. 2015** (na č. l. 2208); **výpis události ze dne 12. 1. 2015 z elektronického kalendáře osoby Michal R.** (na č. l. 2209), kdy jedna z poznámek je ve znění: „15 let jistoty na FÚ s daněmi a DPH“; **pojistná smlouva o škodovém pojištění podnikání uzavřená společností XXX.** (na č. l. 2230-2239); **dopis ze dne 18. 6. 2014 zasláný Ing. Michalem R. zastupujícím společností XXX. Janu Č.** (na č. l. 2246), kde Ing. R. informuje Jana Č.a, že ve společnosti XXX. je nesrovnalost v účetnictví a žádá jej, aby doložil účetní doklady, ze kterých je zřejmé, jak bylo naloženo s částkou 4.000.000,- Kč, nebo aby předal pokladnu s uvedenou sumou; **notářský zápis ze dne 20. 2. 2015, sp. zn. NZ 87/2015 obsahující rozhodnutí valné hromady společnosti XXX., s.r.o. o zrušení této společnosti s likvidací** (na č. l. 2268-2270); **koncept čteného prohlášení a souhlasu s výkonem funkce Valentina Marina Mircheva, nevyplněné prohlášení o podpisovém vzoru a plná moc k uzavření smlouvy o převodu podílu udělená Mgr. Martinu R., scan dokladů p. Mircheva** (na č. l. 2271-2275), **smlouva o převodu obchodního podílu ze dne 26. 5. 2015** (na č. l. 2277-2280) uzavřená mezi Ing. Michalem R. a Alešem M2. jakožto převodci a V. M. Mirchevem jakožto nabyvatelem, kterou se převádí obchodní podíl ve společnosti XXX. s.r.o. v likvidaci; **notářský zápis ze dne 28. 4. 2015, sp. zn. NZ 286/2015, obsahující mj. rozhodnutí valné hromady společnosti XXX., kterým se do funkce jednatele volí V. M. Mirchev** (na č. l. 2281-2283); **návrh na zápis změny zapsaných údajů do obchodního rejstříku** (na č. l. 2284-2291); **sdělení správkyně závodu Ing. Jaroslavy D. finančnímu úřadu o zřízení bankovního účtu pro správu závodu ze dne 19. 11. 2014 a 5. 12. 2014** (na č. l. 2316), kdy sdělení ze dne 5. 12. 2014 obsahuje žádost o zaslání přeplatku na DPH za období 10/2014 na tento účet; **usnesení soudního exekutora JUDr. Milana M. ve věci společnosti Budějovická 666, s.r.o., e-mailová komunikace a CD s elektronickou kopií souvisejícího exekučního spisu sp. zn. 156 EX 1047/12** (na č. l. 2429-2432); **kopie znaleckého posudku ve věci vyčíslení hodnoty movitých věcí společnosti XXX. s.r.o. vypracovaného Ing. Lubošem Markem dne 23. 7. 2014, včetně příloh** (na č. l. 388-399), kterým byla zjištěna cena těchto movitých věcí ve výši 3.049.100,- Kč; **e-mail Ing. Jaroslavy D. ze dne 11. 12. 2014** (na č. l. 1031) ve kterém Ing. Jaroslava D. zaslala Ing. Luboši V. a Ing. Michalu R. návrh smlouvy o postoupení pohledávky; **e-mail Ing. Michala R. ze dne 25. 6. 2013 vč. příloh** (na č. l. 7166-7178), kterým Ing. Michal R. zaslal Aleši M2. plány restaurace Xxx a propočet příjmů a výdajů operující s počtem 300 zákazníků za den s průměrnou útratou 300,- Kč na zákazníka. Dále bylo dokazování doplněno **listinami, které jsou obsahem exekučního spisu JUDr. Milana M. ve věci oprávněného Ing. Luboše V. a povinné společnosti XXX. s.r.o., sp. zn. 156 EX 2193/2014, a souvisejícími dokumenty** (na č. l. 2330-2417, CD s elektronickou podobou spisu na č. l. 2407), kdy kromě listin již zmíněných výše je zde podstatné zejména **vyúčtování odměny a hotových výdajů správkyně závodu Ing. Jaroslavy D. ze dne 22. 1. 2015** (na č. l. 2399), ze kterého je patrné, že Ing. D. opravila své předchozí vyúčtování ze dne 14. 1. 2015, a to tak, že se své zákonné odměny vzdala. Dále bylo dokazování doplněno **listinami z insolvenčního řízení ve věci dlužníka XXX. s.r.o., které předložila obžalovaná Ing. D.** (na č. l. 7182-7247), tedy zejména vyhláška o zahájení insolvenčního řízení, usnesení o zjištění úpadku, seznamy přihlášených pohledávek, přihlášky pohledávek obžalovaného Ing. V. a obžalovaného D2., protokol o přezkumném jednání či konečná zpráva.

140. V neposlední řadě bylo dokazování před soudem doplněno i v tomto bodě záznamy telekomunikačního provozu.

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

141. Soud se pokoušel opakovaně zajistit účast Valentina Marina Mircheva, nar. xxx, u hlavního líčení za účelem provedení jeho výslechu jako svědka. Veškeré tyto pokusy byly neúspěšné, neboť není známo, kde se dotčený v současné době zdržuje, a doručit mu předvolání k hlavnímu líčení se tak nepodařilo ani za asistence Policie České republiky. Soud však poté, co provedl všechny důkazy, dospěl k závěru, že má dostatek podkladů pro kvalifikované rozhodnutí ve věci a trvání na výslechu Valentina Marina Mircheva tak není nutné. Z tohoto důvodu rozhodl o zamítnutí příslušného důkazního návrhu.
142. Po provedeném dokazování, kdy soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich souhrnu podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů zakotvenou v § 2 odst. 6 trestního řádu, dospěl soud k závěru, že vina obžalovaných žalovaným jednáním byla nade vší pochybnost prokázána.
143. Na základě provedeného dokazování, zejména shodných výpovědí svědků, výpovědi samostatně trestně stíhaného Ing. Michala R. a z listinných důkazů, má soud za prokázané, že společnost Komerční park Čestlice s.r.o. provozovala v předmětném období zábavní park Žirafa, kdy v rámci tohoto objektu měla společnost XXX. s.r.o. pronajatý prostor na základě smlouvy o nájmu nebytových prostor uzavřené dne 30. 9. 2013 (listinný důkaz), ve kterém provozovala restauraci Xxx. Z výpovědí představitelů společnosti Komerční park Čestlice s.r.o. a z písemné komunikace mezi touto společností a společností XXX. s.r.o. vyplývá, že společnost XXX. s.r.o. se dostala do finančních potíží, neboť restaurace měla jen zlomek návštěvníků oproti plánovanému počtu, a přestala platit společnosti Komerční park Čestlice, s.r.o. nájemné za pronajaté prostory. Poté, co společnost Komerční park Čestlice s.r.o. vypověděla z tohoto důvodu společnosti XXX. s.r.o. nájemní smlouvu, a to dopisem ze dne 19. 6. 2014, začala se společnost XXX. bránit argumentací, že nájemní smlouva je neplatná, přesto však prostory nadále užívala.
144. Z úplného výpisu z obchodního rejstříku bylo zjištěno, že jednatelem společnosti XXX. s.r.o. byl v předmětném období samostatně trestně stíhaný Ing. Michal R., a to počínaje dnem 3. 7. 2013. Do dne 27. 8. 2013 byl pak jednatelem rovněž Jan Č.. Ing. Michal R. byl rovněž společníkem s podílem 5 % (odpovídajícím vkladu v částce 200.000,- Kč), a to ode dne 2. 8. 2013. Z obžalovaných byl dále společníkem pouze obžalovaný M2., jehož podíl byl postupně navyšován, až dne 30. 6. 2014 dosáhl dle zápisu v obchodním rejstříku 95 %, čemuž odpovídá vklad v hodnotě 3.800.000,- Kč. Dále podle výpovědi Ing. Michala R., svědeckých výpovědí a záznamů telekomunikačního provozu vložil další finanční prostředky do společnosti XXX. s.r.o. obžalovaný D2., a to konkrétně částku 3.000.000,- Kč. Tento vklad se však v obchodním rejstříku neprojevil, nedošlo k navýšení základního kapitálu společnosti a obžalovaný D2. nebyl do obchodního rejstříku zapsán jako společník společnosti XXX. s.r.o.. Faktická situace ale zjevně zápisu v obchodním rejstříku neodpovídala. Jak vyplývá ze záznamu telefonního hovoru obžalovaných Ing. V. a M2. ze dne 5. 8. 2014, měl ve skutečnosti obžalovaný M2. 65% podíl, obžalovaný D2. 30% podíl a samostatně trestně stíhaný Ing. Michal R. 5% podíl. Podle slov obžalovaného M2. pak obžalovaný D2. nebyl uveden ve výpisu z obchodního rejstříku, neboť v něm nechtěl figurovat.
145. Poté, co se hospodářská situace společnosti XXX. s.r.o. stala neudržitelnou a společnost Komerční park Čestlice s.r.o. požadovala vyklizení prostor, měli obžalovaní M2., D2. a samostatně trestně stíhaný Ing. Michal R. evidentní zájem na zachránění co největší části svých investic do společnosti. Ačkoliv investice Ing. Michala R. byla nízká, byl to on, kdo společnost řídil jako jednatel a zároveň přivedl do společnosti obžalované M2. a D2. jakožto investory, byl tedy přirozeně pod velkým tlakem. Proto se v této situaci rozhodl samostatně trestně stíhaný Ing. Michal R. obrátit na obžalovaného Ing. V. s žádostí o pomoc, jak vyplývá z jejich telefonického hovoru ze dne 23. 5. 2014. Ing. Michal R. přitom uvedl, že by potřeboval nějak notářsky ošetřit ty investice, jak se spolu bavili. Obžalovaný Ing. V. jako možné řešení navrhl plán na využití exekuce k vyvedení peněžních prostředků ze společnosti XXX. s.r.o., čímž by byly ochráněny

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

vložené investice. Uvedl, že by se udělal notářský zápis, v jehož rámci by Ing. R. uznal ty investice. Skutečnost, že plánovaná exekuce měla být od počátku pouze účelová je patrné ze slov obžalovaného Ing. V., když sdělil samostatně trestně stíhanému Ing. Michalu R., že bude zdánlivou obětí exekuce a že tenhle systém ani nejde rozklíčovat. Obžalovaný Ing. V. se samostatně trestně stíhaným Ing. Michalem R. o této věci hovořili opakovaně i v dalších dnech, jak vyplývá ze záznamů telekomunikačního provozu. Například dne 11. 6. 2014 v jejich společném hovoru vysvětlil obžalovaný Ing. V. Ing. Michalu R. konkrétně plán využití exekuce s tím, že by to celé vedl správce podniku v exekuci a ten by vyjednával se společností Komerční park Čestlice, s.r.o. Uvedl přitom, že exekuce je výhodnější nežli insolvence, protože u insolvence správce podniku vybírá počítač, což v exekuci neplatí, a uvedl, že už ví o vhodné správce podniku, která vždycky dodržela, co měla.

146. Skutečnost, že šlo o zneužití institutu exekuce za účelem vyvedení peněz ze společnosti XXX. s.r.o. uvedli ve svém telefonickém hovoru ze dne 5. 8. 2014 i obžalovaný Ing. V. a M2.. Konkrétně obžalovaný Ing. V. řekl, že kdyby někdo napsal dopis a popsal celou tuhle genezi, tak „za to jdeme všichni, hele to je normálně docela velké průser“. Na což obžalovaný M2. reagoval slovy: „No jasný, no, protože to je účelová věc“. A obžalovaný Ing. V. uvedl: „To by byla, je nás víc než tři, čili zločinný společenství, organizovaná skupina...“.
147. Na základě dohodnutého plánu bylo ve věci přesně postupováno. Dne 5. 6. 2014 byly u notáře a obžalovaného (nikoliv však z tohoto skutku) Mgr. Václava V2. sepsány dva notářské zápisy, což je prokazováno zejména přímo těmito notářskými zápisy. Prvním je notářský zápis č. NZ 1048/2014 obsahující dohodu o uznání dluhu se svolením k vykonatelnosti notářského zápisu uzavřenou mezi Ing. Lubošem V. a společností XXX., s.r.o. jednajícím jednatelům Ing. Michalem R.. Tím došlo k ze strany společnosti XXX. s.r.o. k uznání existence smlouvy o úvěru uzavřené dne 30. 8. 2013 mezi touto společností a obžalovaným Alešem M2. a zároveň k uznání přetrvávajícího závazku společnosti XXX. s.r.o. z této smlouvy ve výši 6.200.000,- Kč za obžalovaným M2.. Dále je obsahem tohoto notářského zápisu dohoda se svolením k vykonatelnosti notářského zápisu, čímž se stal závazek společnosti XXX. s.r.o. za obžalovaným M2. ve výši 6.200.000,- Kč přímo vykonatelným, a tedy sám o sobě exekučním titulem. Druhým notářským zápisem je notářský zápis č. NZ 1049/2014 obsahující smlouvu o zřízení zástavního práva k obchodnímu podílu. Tímto notářským zápisem bylo obžalovanému Ing. V. jakožto zástavnímu věřiteli zřízeno zástavní právo k obchodnímu závodu společnosti XXX. s.r.o.. Z exekučního spisu soudního exekutora a obžalovaného JUDr. M., sp. zn. 156 EX 2193/2014, bylo zjištěno, že dne 25. 6. 2014 podal obžalovaný Ing. V. u soudního exekutora a obžalovaného JUDr. M. exekuční návrh pro pohledávku ve výši 6.200.000,- Kč za společností XXX s.r.o., která byla přímo vykonatelná na základě výše uvedeného notářského zápisu. Obžalovaný JUDr. M. byl následně Obvodním soudem pro Prahu 5 pověřen vedením exekuce v této věci. Dne 22. 7. 2014 vydal obžalovaný M. jako soudní exekutor exekuční příkaz, kterým rozhodl o provedení exekuce postižením závodu a správce závodu ustanovil obžalovanou Ing. D.. Ze záznamů telekomunikačního provozu má soud za prokázané, že obžalovaná Ing. D. vedla z pozice správce závodu se zástupci společnosti Komerční park Čestlice, s.r.o. jednání, na jehož konci byla dne 10. 10. 2014 uzavřena dohoda o narovnání. Mezitím obžalování postupovali dále ve snaze získat ze společnosti XXX. další peníze, kdy tento plán popsal obžalovaný Ing. V. již dne 14. 7. 2014 v telefonním hovoru s obžalovanou L.. Dne 6. 10. 2014 pak informoval obžalovaný M2. obžalovaného Ing. V., že po domluvě s obžalovanou Ing. D. odebral v Čestlicích hotovost ve výši 245.000,- Kč. Peníze vymožené v exekuci byly obžalovaným Ing. V. následně v hotovosti předány obžalovaným M2. a D2., jak vyplývá ze záznamů telekomunikačního provozu (například hovory ze dnů 18. 9. 2014 či 10. 10. 2014).
148. Poté, co byla uzavřena dohoda o narovnání se společností Komerční park Čestlice s.r.o., rozhodli se obžalování vyvést ze společnosti ještě zpeněžitelné pohledávky, a sice pohledávku za společností Komerční park Čestlice s.r.o. za zboží z restaurace Xxx vyplývající z dohody o

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

narovnání a dále pohledávku za Janem Č.. Z telefonního hovoru samostatně trestně stíhaného Ing. Michala R. s obžalovanou Bc. L. ze dne 22. 10. 2014 vyplývá, že se obžalovaní domluvili, že pohledávku ve výši zhruba 200.000,- Kč za zboží v restauraci někdo převezme, protože jinak hrozí, že tato nebude vymožena. Z telefonního hovoru obžalovaných Ing. V. a M2. ze dne 5. 12. 2014 je prokázáno, že obžalovaný Ing. V. sdělil, že by tu pohledávku udělal třeba na H., aspoň by ji měl pod kontrolou, M2. souhlasil. Dále uvedl, že Č. svůj závazek uznal, pohledávka za ním by se postoupila na HV Financ a doplnil, že „tyhle ty věci budou vytažený a ochráněný, jak se domluvili s exekutorem a s ní“. Postoupení uvedených pohledávek je prokazováno rovněž listinnými důkazy, a sice smlouvami o postoupení a vyzněními o postoupení. Dne 5. 12. 2014 spolu znovu hovořili obžalovaní Ing. V. a M2. o tom, jakým způsobem se uhradí 200.000,- Kč za tu pohledávku, M2. uvedl, že je připraven přinést tuto částku Ing. V., jenž potvrdil, že by mu ji potom vrátil. Dne 11. 12. 2014 se obžalovaný M2. domluvil s obžalovaným Ing. V., že mu v pondělí ty peníze přinese. Ing. V. souhlasil s tím, že smlouvy od inženýrky už má, takže by jí to převedl z účtu Tomáše (obžalovaného Tomáše H.). Obžalovaný M2. se ujistil, že ona to přeposle exekutorovi, takže do týdne by se mu to mělo vrátit, což Ing. V. potvrdil. Dne 3. 3. 2015 obžalovaný Ing. V. informoval obžalovaného M2. o průběhu jednání s Č., který přislíbil všechno uhradit do konce března, domluvili se, že do té doby počkají, přičemž to bude to poslední, co se z toho vyrazí.

149. **Obžalovaný Ing. Luboš V.** k věci nevyprávěl, pouze u hlavního líčení předložil své písemné vyjádření, ve kterém svou vinu popřel, když uvedl, že si pouze koupil pohledávku, kterou vymáhal, a nedošlo v této souvislosti k žádné trestné činnosti. Soud této argumentaci neuvěřil, hodnotí ji jako účelovou, učiněnou ve snaze zbavit se viny. Ze záznamů telekomunikačního provozu je zřejmé, že obžalovaný Ing. V. byl tím, kdo vymyslel plán na vyvedení finančních prostředků ze společnosti XXX. s.r.o. prostřednictvím exekučního řízení vedeného spřáteleným exekutorem za přičinění spřátelené správkyně podniku. Za tímto účelem mu obžalovaný M2. postoupil údajnou pohledávku za společností XXX. s.r.o., kterou následně samostatně trestně stíhaný Ing. Michal R. za společnost XXX. s.r.o. účelově uznal a svolil k její přímé vykonatelnosti. Obžalovaní všechny tyto kroky činili od počátku v úmyslu vyvést ze společnosti XXX. finanční prostředky, čímž si chtěli kompenzovat svůj podnikatelský neúspěch. Obžalovaný Ing. V. byl za svoji činnost v posuzované věci honorován částkou ve výši 100.000,- Kč, jak vyplývá ze záznamu telekomunikačního provozu (z hovoru ze dne 18. 12. 2014 a následně ze dne 22. 12. 2014).
150. **Samostatně trestně stíhaný Ing. Michal R.** ve své výpovědi u hlavního líčení v postavení obžalovaného podrobně popsal situaci ve společnosti XXX. v předmětné době a její vývoj. Uvedl, že nestandardní bylo sepsání notářských zápisů se svolením k přímé vykonatelnosti, protože tak nebyli uspokojeni ostatní věřitelé, avšak k tomu jej donutili obžalovaní Ing. V. a M2., když mu vyhrožovali ekonomickými důsledky pro jeho osobu. Výpověď spoluobžalovaného Ing. Michala R. koresponduje s dalším provedeným dokazováním, zejména se záznamy telekomunikačního provozu. Role nyní samostatně trestně stíhaného Ing. Michala R. v posuzovaném skutku byla však velmi významná, neboť to byl právě on, kdo oslovil obžalovaného Ing. V. a požádal jej o pomoc se záchranou finančních prostředků ze společnosti XXX. s.r.o..
151. **Obžalovaný Aleš M2.** k věci nevyprávěl. Soud má za prokázáno, že obžalovaný M2. znal pravou podstatu žalovaného jednání a podílel se i na jeho plánování, jak vyplývá ze záznamů telekomunikačního provozu (viz např. telefonické hovory ze dne 23. 6. 2014). Byl to navíc právě obžalovaný M2., kdo obžalovanému Ing. V. postoupil svou údajnou pohledávku za společností XXX. s.r.o., jejímž uznáním a svolením k přímé vykonatelnosti byl následně vytvořen exekuční titul.
152. **Obžalovaný Vladimír D2.** k posuzovanému skutku nevyprávěl. Pouze u hlavního líčení předložil obžalovaný soudu prostřednictvím své obhájky písemné vyjádření, ve kterém svou vinu popřel, s tím, že společnosti XXX., s.r.o. pouze půjčil částku ve výši 3.300.000,- Kč, ale

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

postupy, které se prováděly při ukončování činnosti této společnosti neorganizoval a ani nevěděl, že by měly být nelegální. Soud této argumentaci neuvěřil. Ze záznamů telekomunikačního provozu je zřejmé, že obžalovaný D2. byl do plánu zasvěcen a byl s ním projednáván. Například dne 11. 6. 2014 sdělil obžalovaný (nyní samostatně trestně stíhaný) Ing. Michal R. obžalovanému Ing. V., že věc zrovna projednává s obžalovaným D2. a že si říkají, zda by nebylo lepší se se společností Komerční park Čestlice na odkupu dohodnout spíše než postupovat podle plánu Ing. V.. Dne 3. 7. 2014 samostatně trestně stíhaný Ing. Michal R. obžalovaného D2. informoval o tom, že už je to na soudu zapsané, že už je to ochráněné. Ze záznamu hovoru ze dne 30. 9. 2014 je pak zřejmé, že obžalovaného D2. o postupu ve věci informoval rovněž obžalovaný M2.. Ačkoliv tedy obžalovaný D2. vystupoval ve věci spíše pasivně, a to zejména oproti obžalovanému M2., který byl rovněž v pozici investora do společnosti XXX s.r.o., má soud za prokázané, že byl s postupem obžalovaných seznámen, podílel se na jeho projednávání a souhlasil s ním. Obžalovaný D2. byl spolu s obžalovaným M2. tím, kdo měl získat exekučně vymožené peněžní prostředky, a tedy tím, kdo měl být posuzovaným jednáním primárně obohacen.

153. **Obžalovaná Ing. Jaroslava D.** ve své výpovědi u hlavního líčení svou vinu popřela, když uvedla, že žádný úplatek nikdy nepřevzala, a vysvětlila postavení správce závodu v exekučním řízení. Zmínku v odposleších o tom, že je „drahá“ si obžalovaná vysvětluje tím, že jde o vyšší odměny v jiných věcech. Soud této výpovědi neuvěřil. Ze záznamů telekomunikačního provozu má soud za prokázané, že obžalovaná Ing. D. jednala ve věci na základě instrukcí obžalovaného Ing. V.. To ostatně sám uvádí i obžalovaný Ing. V., když dne 4. 8. 2014 v telefonním hovoru sdělil obžalovanému M2., že dává pokyny exekutorovi (obžalovanému JUDr. M.) a ten zase řídí ji (obžalovanou Ing. D.), ale že můžou jednat i bez něj. Skutečnost, že obžalovaná Ing. D. přijímala ve věci pokyny od obžalovaného Ing. V. je patrná i z dalších záznamů telekomunikačního provozu ve věci.
154. **Obžalovaný JUDr. Milan M.** ve své výpovědi u hlavního líčení svou vinu popřel, když uvedl, že žádný úplatek nepřijal a exekuční řízení proběhlo zcela standardně. Soud výpovědi obžalovaného neuvěřil a rovněž tuto hodnotí jako účelovou, učiněnou ve snaze zbavit se viny. Ze záznamů telekomunikačního provozu je zřejmé, že obžalovaný JUDr. M. plnil v předmětném exekučním řízení pokyny obžalovaného Ing. V. (viz například hovory ze dnů 4. 8. 2014, 16. 6. 2014, 24. 6. 2014, 5. 9. 2014). Ze záznamu hovoru ze dne 18. 9. 2014 bylo zjištěno, že obžalovaný JUDr. M. upozornil obžalovaného Ing. V. na to, že nesmí vymožené peněžní prostředky, které obžalovanému Ing. V. pošle na účet, přeposílat dál, ale že je musí předat v hotovosti. Na základě toho se obžalovaný Ing. V. domluvil s obžalovaným M2., že obžalování M2. a D2. si pro peníze přijedou osobně. Obžalovaný JUDr. M. dále zcela nestandardně doporučil obžalovanému Ing. V., aby společnost „hodil na nějakého Vietnamce a nechal hnit“, protože má obavu, aby se v tom nevrátil insolvenční správce (viz telefonní hovor ze dne 29. 12. 2014).
155. Ze záznamů telekomunikačního provozu má soud dále za prokázané, že obžalovaná Ing. D. a obžalovaný JUDr. M. přijali za posuzované jednání úplatek. Obžalovaná Ing. D. přijala úplatek v minimální výši 300.000,- Kč, ačkoliv tato částka mohla být ve skutečnosti vyšší, obžalovaný JUDr. M. pak přijal úplatek minimálně ve výši 150.000,- Kč. Již dne 23. 6. 2014 obžalovaný Ing. V. uvedl v telefonním hovoru s obžalovaným M2., že náklady na činnost správce podniku budou „tak pětikilo“. V telefonním hovoru dne 3. 9. 2014 pak samostatně trestně stíhaný Ing. Michal R. sdělil obžalovanému Ing. V., že pokud obžalovaná Ing. D. vymůže třeba o milion více, tak by si třeba tu půlku mohla zasloužit. Částka půl milionu ve spojitosti s odměnou obžalované Ing. D. byla zmíněna i v dalších zaznamenaných telefonních hovorech. Dne 10. 10. 2014 informoval obžalovaný M2. obžalovaného Ing. V., že hovořil s obžalovaným D2. o tom, že „ty náklady pro paní správkyni a pro něj by nešly z těchto peněz, ale vydělily by se třemi“, poté obžalovaný Ing. V. sdělil, že „to bude postupně cucat a na schůzkách předávat“. Dne 22. 10. 2014 obžalovaný M2. sdělil obžalovanému Ing. V., že řekl samostatně trestně stíhanému Ing. Michalu R., že „300.000,- Kč šlo obžalované Ing. D. a 250.000,- Kč nebo 270.000,- Kč obžalovanému JUDr.

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

M.“. Dne 6. 1. 2015 se zeptal obžalovaný M2. obžalovaného Ing. V., „kolik se vyplácelo tý inženýrce D. a exekutorovi?“ Obžalovaný Ing. V. odpověděl, že „D. se dávaly tři kila a exekutorovi 360 nebo 370“. Později se opravil, že „celkem to bylo nějakých 540 nebo 560, on chtěl asi půlku“. Téhož dne rozebírali obžalovaný Ing. V. a samostatně trestně stíhaný Ing. Michal R. výši poskytnutých úplatků, přičemž D. si to sama vyřídila s Alešem (obžalovaný Marcnicik) s tím, že tu poslední tržbu z restaurace 250.000,- Kč měla dostat právě ona. V případě své odměny považoval obžalovaný Ing. V. kilo za přiměřené. Ing. R. uvedl, že Aleš si stěžoval, že to celé stálo 770.000,- Kč, Ing. V. uvedl, že chápe, že to je drahé, ale D. odvedla skvělou práci, za tu Budějovickou si od něj vzala taky bombu. Tady jej překvapilo, že si řekla o tři kila, on tolik nechtěl. Obžalovaný JUDr. M. dne 7. 10. 2014 sdělil obžalovanému Ing. V., že z výtěžku exekuce ihned poukáže odpovídající část na účet obžalovaného Ing. V., s tím, že na zbytku se potom domluví, ale alespoň symbolicky si bude muset nějakou odměnu zadržet. Následně si ale obžalovaný JUDr. M. žádnou odměnu v exekučním řízení nepřiznal (viz usnesení ze dne 22. 2. 2015). K tomu obžalovaný JUDr. M. uvedl v telefonním hovoru s obžalovaným Ing. V. dne 10. 10. 2014, že vymožené peníze poukáže Ing. V. celé, protože „to tam stejně budeme řešit nějakým méně standardním způsobem.“ Dne 15. 10. 2014 obžalovaný M2. řekl obžalovanému Ing. V., aby normálně předal peníze tomu exekutorovi a tý D., s čímž obžalovaný Ing. V. souhlasil a řekl, že jim to dá příští týden. Dne 17. 10. 2014 hovořil Ing. Michal R. s obžalovaným M2. mimo jiné o „nákladech na D. a na exekutora“, přičemž obžalovaný M2. uvedl, že D. 300.000,- Kč a 250.000,- Kč nebo 270.000,- Kč exekutor, oba jsou prý na svých polovičních cenách. Ing. R. se ptal, jestli je tohle normální a obžalovaný M2. uvedl, že také takovou raketu nečekal a že obžalovaný D2. je z toho prý silně rozčarován. Obžalovaná Ing. D. sice nejprve vyúčtovala za své služby odměnu ve výši 45.000,- Kč, ale následně po zásahu obžalovaného Ing. V. své vyúčtování upravila tak, že se odměny vzdala (podání ze dne 22. 1. 2015). Na původní vyúčtování odměny obžalovanou Ing. D. reagovali ostatní obžalovaní překvapeně, a to obžalovaný Ing. V., obžalovaný JUDr. M. (telefonní hovor ze dne 20. 1. 2015) a dále obžalovaný M2., který uvedl, že „nemíní platit ani korunu, protože dostala nádherný peníze keš na ruku a nebylo to sto talířů, byla to raketa“ (telefonní hovor ze dne 20. 1. 2015). Obžalovaná Ing. D. své vyúčtování obžalovanému Ing. V. vysvětlila tak, že počítala, že by to potom vrátila do ruky (telefonní hovor ze dne 20. 1. 2015), později obžalovanému Ing. V. znovu objasňovala, proč vyúčtování podala a ubezpečila jej, že platí to, co si domluvili na počátku.

156. Soud má dále za prokázané, že obžalovaný JUDr. M. svým shora popsáním jednáním porušil vícero ustanovení zákona č. 120/2001 Sb., exekuční řád, když zcela flagrantně zneužil účel exekuce. Zejména nevykonával svou činnost nezávisle a svědomitě, jak ukládá § 2 exekučního řádu, když postupoval při vedení exekučního řízení na základě pokynů obžalovaného Ing. V.. Dále obžalovaný porušil ustanovení § 46 exekučního řádu, podle kterého exekutor postupuje v exekuci rychle a účelně, při tom dbá ochrany práv účastníků řízení i třetích osob. Na okraj lze zmínit, že obžalovaný JUDr. M. tím, že jako soudní exekutor nevyúčtoval za svou činnost v exekučním řízení žádnou odměnu, porušil čl. 15 stavovského předpisu o pravidlech profesionální etiky a pravidlech soutěže soudních exekutorů, které přijal sněm exekutorské komory dne 28. 2. 2016. Posuzované jednání obžalovaného JUDr. Milana M. je zavržením hodné také z důvodu, že se jej dopustil v postavení osoby, která má zajišťovat zákonnost v exekučním řízení, čímž mimořádně závažnou měrou ohrozil důvěru veřejnosti v justici v širším slova smyslu. Takové jednání pak navíc vrhá špatné světlo na činnost ostatních soudních exekutorů, kteří svou práci vykonávají poctivě a v souladu se zákonem.

157. **Obžalovaný Tomáš H.** k věci nevyprávěl, pouze u hlavního líčení prohlásil, že si koupil pohledávku, kterou řádně zaplatil. Soud má však vzhledem k výše uvedenému za prokázané, že pohledávka za společností Komerční park Čestlice s.r.o. byla na obžalovaného H. postoupena zcela účelově a obžalovaný H. nemohl mít od počátku v úmyslu si pohledávku koupit ze své osobní motivace. Záznamy telekomunikačního provozu bylo totiž prokázáno, že se na

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

postoupení této pohledávky domluvili obžalovaní z obavy, aby nebylo zmařeno její uspokojení tím, že pohledávka nebude uspokojena do té doby, než společnost převedou na nekontaktní osobu. Dále bylo prokázáno, že částku 200.000,- Kč, která byla za pohledávku zaplacená, poskytl obžalovaný M2. s tím, že následně byla tato částka z účtu obžalovaného JUDr. M. jakožto exekučně vymožená zaslána obžalovanému Ing. V. a ten ji následně v hotovosti vrátil obžalovanému M2.. Motivace obžalovaného H. spočívala tedy toliko v usnadnění vyvedení dalších peněžních prostředků ze společnosti XXX. s.r.o..

158. Obžalovaní svým shora popsáním jednáním neoprávněně vyvedli ze společnosti XXX. s.r.o. majetek v celkové hodnotě 4.536.754,- Kč, čímž způsobili škodu věřitelům společnosti XXX. s.r.o. v celkové výši 2.042.104,- Kč, kdy tato škoda byla způsobena jednotlivým věřitelům v částkách uvedených ve skutkové větě výrokové části tohoto rozsudku.
159. Skutkovou podstatu trestného činu zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku naplní ten, kdo jako úřední osoba, v úmyslu způsobit jinému škodu nebo jinou závažnou újmu anebo opatřit sobě nebo jinému neoprávněný prospěch, vykonává svou pravomoc způsobem odporujícím jinému právnímu předpisu. Kvalifikovanou skutkovou podstatu podle odst. 2 písm. a) citovaného ustanovení naplní ten, kdo takový činem opatří sobě nebo jinému značný prospěch. Kvalifikovanou skutkovou podstatu podle odst. 2 písm. f) citovaného ustanovení pak naplní ten, kdo způsobí takovým činem značnou škodu.
160. Soud má z výše uvedeného za prokázané, že obžalovaný JUDr. M. vykonával svou pravomoc v rozporu s jiným právním předpisem, a to v úmyslu opatřit sobě a jinému neoprávněný prospěch. Obžalovaný JUDr. M. coby soudní exekutor se přitom tohoto jednání dopustil v postavení úřední osoby ve smyslu § 127 odst. 1 písm. f) trestního zákoníku. Obžalovaný JUDr. M. přitom tímto svým jednáním opatřil obžalovanému M2. a obžalovanému D2. značný prospěch a zároveň způsobil věřitelům společnosti XXX. s.r.o. značnou škodu. Bylo prokázáno, že obžalovaný takto jednal ve vztahu ke způsobení následku v úmyslu přímém.
161. Obžalovaný JUDr. Milan M. tak svým jednáním naplnil všechny znaky skutkové podstaty zločinu zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a), písm. f) trestního zákoníku.
162. Účastenství na trestném činu ve formě pomoci se podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku dopustí ten, kdo jinému umožní nebo usnadní spáchání trestného činu.
163. Obžalovaná Ing. D. tím, že v rozporu s účelem exekučního řízení vykonávala funkci správkyně zvodu na základě pokynů obžalovaného Ing. V. a obžalovaného JUDr. M. usnadnila obžalovanému JUDr. M. jeho protiprávní jednání, které bylo výše kvalifikováno jako zločin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a), písm. f) trestního zákoníku. Podle § 114 odst. 3 trestního zákoníku platí, že pomocníkem na trestném činu může být i osoba, která nemá zvláštní vlastnost, způsobilost, nebo postavení jinak nutnou pro naplnění skutkové podstaty určitého trestného činu. Z toho vyplývá, že není překážkou vzniku trestní odpovědnosti, že se obžalovaná Ing. D. nedopustila výše popsaného jednání v postavení úřední osoby ve smyslu § 127 trestního zákoníku. Bylo prokázáno, že obžalovaná jednala výše popsáním způsobem v úmyslu přímém.
164. Obžalovaná Ing. Jaroslava D. tak svým výše popsáním jednáním spáchala zločin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a), písm. f) trestního zákoníku ve formě pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku.
165. Skutkovou podstatu trestného činu přijetí úplatku podle § 331 odst. 1 alinea 1 trestního zákoníku naplní ten, kdo sám nebo prostřednictvím jiného v souvislosti s obstaráváním věcí obecného zájmu pro sebe nebo pro jiného přijme nebo si dá slíbit úplatek. Kvalifikovanou skutkovou podstatu podle odst. 3 písm. b) citovaného ustanovení naplní ten, kdo takový čin spáchá jako úřední osoba.

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

166. Soud má za prokázané, že obžalovaný JUDr. M. přijal v souvislosti s vedením exekučního řízení ve věci povinné společnosti XXX. s.r.o. a oprávněného Ing. Luboše V. úplatek minimálně ve výši 150.000,- Kč. Tento úplatek přitom přijal v rámci činnosti soudního exekutora, tedy jako úřední osoba ve smyslu § 127 odst. 1 písm. f) trestního zákoníku. Obžalovaný JUDr. M. přitom věděl, že úplatek přijímá a přijmout jej chtěl, tedy jednal v úmyslu přímém.
167. Obžalovaný JUDr. Milan M. tak svým výše popsaným jednáním naplnil všechny znaky skutkové podstaty zločinu přijetí úplatku podle § 331 odst. 1 alinea 1, odst. 3 písm. b) trestního zákoníku.
168. Soud má dále za prokázané, že obžalovaná Ing. D. přijala v souvislosti s vykonáváním funkce správkyně závodu v rámci exekučního řízení vedeného obžalovaným JUDr. M. ve věci povinné společnosti XXX. s.r.o. a oprávněného Ing. Luboše V. úplatek v minimální výši 300.000,- Kč. Obžalovaná přitom věděla, že úplatek přijímá a přijmout jej chtěla, tedy jednala v úmyslu přímém.
169. Obžalovaná Ing. Jaroslava D. tak svým výše popsaným jednáním naplnila všechny znaky skutkové podstaty přečinu přijetí úplatku podle § 331 odst. 1 alinea 1 trestního zákoníku.
170. Skutkovou podstatu trestného činu podplacení podle § 332 odst. 1 alinea 1 trestního zákoníku naplní ten, kdo sám nebo prostřednictvím jiného poskytne, nabídne nebo slíbí úplatek jinému nebo pro jiného v souvislosti s obstaráváním věcí obecného zájmu. Kvalifikovanou skutkovou podstatu podle odst. 2 písm. b) citovaného ustanovení naplní ten, kdo takový čin spáchá vůči úřední osobě.
171. Soud má za prokázané, že obžalovaní D2., M2. a Ing. V. svým společným jednáním poskytli obžalovanému JUDr. M. v souvislosti s vedením exekučního řízení ve věci povinné společnosti XXX. s.r.o. a oprávněného Ing. Luboše V. úplatek minimálně ve výši 150.000,- Kč a dále obžalované Ing. D. v souvislosti s vykonáváním funkce správkyně závodu v rámci tohoto exekučního řízení úplatek v minimální výši 300.000,- Kč. V případě poskytnutí úplatku obžalovanému JUDr. M. pak obžalovaní úplatek poskytli úřední osobě ve smyslu § 127 odst. 1 písm. f) trestního zákoníku. Obžalovaní přitom takto jednali s tím, že věděli, že úplatky poskytují a poskytnout je chtěli, tedy jednali v úmyslu přímém.
172. Obžalovaní Vladimír D2., Aleš M2. a Ing. Luboš V. tak svým výše popsaným jednáním naplnili všechny znaky skutkové podstaty zločinu podplacení podle § 332 odst. 1 alinea 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku, a to ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku.
173. Skutkovou podstatu trestného činu poškození věřitele podle § 222 odst. 2 písm. a) naplní ten, kdo, byť i jen částečně, zmaří uspokojení věřitele jiné osoby tím, že zničí, poškodí, zatají, zcizí, učiní neupotřebitelnou nebo odstraní, byť i jen část majetku dlužníka. Kvalifikovanou skutkovou podstatu podle odst. 3 písm. a) citovaného ustanovení naplní ten, kdo takovým činem způsobí značnou škodu. Kvalifikovanou skutkovou podstatu podle odst. 3 písm. b) citovaného ustanovení naplní ten, kdo takovým činem získá pro sebe nebo pro jiného značný prospěch.
174. Soud má za prokázané, že obžalovaní D2. a M2. společným jednáním spolu se samostatně trestně stíhaným Ing. Michalem R. zmařili uspokojení věřitelů společnosti XXX. s.r.o. tím, že odstranili majetek této společnosti, když jej účelově výše popsaným jednáním vyvedli ze společnosti. Tím způsobili věřitelům společnosti XXX. s.r.o. škodu v celkové výši 2.042.104,- Kč, tedy značnou škodu, a zároveň získali neoprávněný prospěch ve výši 4.536.754,- Kč, tedy značný prospěch. Obžalovaní přitom postupovali promyšleně, přičemž sledovali cíl vyvedení majetku ze společnosti, tedy jednali v úmyslu přímém.
175. Obžalovaní Vladimír D2. a Aleš M2. tak svým jednáním naplnili všechny znaky skutkové podstaty přečinu poškození věřitele podle § 222 odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a), b) trestního zákoníku, a to ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku.
176. Účastenství na trestném činu ve formě organizátorství se podle § 24 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku dopustí ten, kdo spáchání trestného činu zosnuje nebo řídí.

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

177. Soud má za prokázané, že obžalovaný Ing. V. vymyslel plán na vyvedení majetku ze společnosti XXX. s.r.o., podle kterého následně obžalovaní postupovali. Obžalovaný Ing. V. přitom posuzované jednání obžalovaných v jeho průběhu usměrňoval a zajišťoval hladký průběh činnosti obžalovaných.
178. Obžalovaný Ing. Luboš V. tak svým výše popsaným jednáním spáchal přečin poškození věřitele podle § 222 odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a), b) trestního zákoníku ve formě organizátorství podle § 24 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku.
179. Účastenství na trestném činu ve formě pomoci se podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku dopustí ten, kdo jinému umožní nebo usnadní spáchání trestného činu.
180. Soud má vzhledem k výše uvedenému za prokázané, že obžalovaní Ing. D. a JUDr. M. vykonávali svou činnost v rámci exekučního řízení ve věci povinné společnosti XXX. s.r.o. a oprávněného Ing. Luboše V. účelově tak, aby umožnili obžalovaným D2. a M2. vyvedení majetku ze společnosti XXX. s.r.o.
181. Obžalovaní Ing. Jaroslava D. a JUDr. Milan M. tak svým výše popsaným jednáním spáchali přečin poškození věřitele podle § 222 odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a), b) trestního zákoníku ve formě pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku.
182. Soud má za prokázané, že obžalovaný H. převzal od společnosti XXX. s.r.o. pohledávku za společností Komerční park Čestlice s.r.o. ve výši 244.473,- Kč, a to zcela účelově, aby umožnil obžalovaným D2. a M2. vyvedení dalšího majetku ze společnosti XXX. s.r.o.
183. Obžalovaný Tomáš H. tak svým výše popsaným jednáním spáchal přečin poškození věřitele podle § 222 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku ve formě pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku.

Skutek pod bodem V. („zámek“)

184. Ke skutku pod bodem V. byly soudem provedeny důkazy výsledky obžalovaných, výsledky svědků, záznamy telekomunikačního provozu a listinnými důkazy.
185. Jako svědci byli před soudem slyšeni **Lubomír D., Ing. Jiří R., Tomáš K. a Irena S.**
186. **Svědék Lubomír D.** ve své výpovědi u hlavního líčení konaného dne 23. 10. 2019 vypověděl shodně jako v přípravném řízení dne 23.7.2015 a uvedl, že z obžalovaných zná Jana Č., pana Luboše V., Petra K.. JUDr. T. zná z písemného styku. Ostatní obžalované nezná. Město prodávalo areál zámku, ale nedařilo se to přes jejich oblastní realitní kancelář, tak xxx zadal prodej kanceláři, tehdy svědek pracoval jako místoxxx, ale příliš o tomhle nevěděl. Krátce po volbách v r. 2014 se ozval J. Č. z VIP reality, že mají zájem o koupi areálu zámku, podle smlouvy, kterou město Xxx uzavřelo s realitní kanceláří VIP reality. Byli potěšeni, ale v té době už nemohli prodat areál jako celek, protože část byla odprodána a na jiné části se pracovalo pod dotačním titulem. To řekl i panu Č.. Dohodli si termín prohlídky s údajně vážným zájemcem, pan Č. s panem V. přijeli, prošli prostory, které bylo možné tenkrát ještě odprodat, seznámil je se situací. Trvali na tom, že by měli zájem na celém objektu. Pak písemně, to už asi zařizoval JUDr. T., se ozval, aby potvrdili, jestli jsou schopni areál prodat celý či nikoliv. Potvrdili, že nemůžou prodat celý, tak požadovali sankci, která vyplývala ze smlouvy s VIP reality, kde měla být 5% částka z předpokládané prodejní ceny, tedy 750.000,- Kč. Jim se to nezdálo, nemysleli si, že by realitní kancelář udělala vše, co měla. Proto požadovali po realitní kanceláři, aby jim prokázala, kde a jakým způsobem inzerovali. Realitní kancelář jim prokázala, že někdo takové inzeráty zveřejnil. Bránili se této platbě a pak přišla žaloba k zaplacení této částky a soudní řízení. Obrátili se na advokáty a postavili se žalobě. Pak přišlo stažení žaloby, ukončení veškerého problému, soud ještě požádali o nějaké dokumenty, aby mohli odstranit poznámku na Katastru nemovitostí, zejména proto, aby neměli problémy s proplácením dotace. Smlouva byla z roku 2009, on ji

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

neviděl, u jednání nebyl, xxx měl plnou důvěru. Myslí si, že ji nečetl ani nikdo jiný z rady. Když se pak při prvním styku ozval J. Č., tak ho požádal, jestli by mu smlouvu mohl poslat a takovým způsobem se se smlouvou seznámili. Celý areál měl být prodáván za 15.000.000,- Kč a oni prodali tu již rozprodanou část za 2.000.000,- Kč. K rozprodání částí zámku došlo asi v roce 2012. Z odprodeje nebyla uhrazena provize realitní kanceláři V.I.P. reality, prodávali bez prostřednictví jakékoliv realitní kanceláře a v té době se smlouvou nebyli obeznámeni. Zámek se p. V. neprodal, dále s ním nejednali, říkal, že má podnikatelský záměr na celý areál. Dále vedli už jen písemné jednání s p. T.. Úhrada smluvní sankce byla bodem projednávání zastupitelstva. Smlouva byla podepsána o jeden den dříve, než byla schválena radou, na čemž chtěl jejich advokát prokázat neplatnost smlouvy. Obž. K. se o věc zajímal možná jen dotazem v rámci zastupitelstva, ale myslí si, že v tomto aktivně nevystupoval. Svědek sám jako xxx neshledal nic špatného v tom, co činil bývalý xxx. Při převzetí funkce po xxx přebíral jen regál s šanony, ne jednotlivé listiny smlouvy po smlouvě. Konkrétně žádná smlouva v předávacím protokolu napsána nebyla. Až když mu obž. Č. poslal scan smlouvy, tak dle roku, kdy byla sepsána, našel složku „smlouvy 2009“ a tam našel smlouvu s V.I.P. Reality.

187. **Svědék Ing. Jiří R.** ve své výpovědi u hlavního líčení konaného dne 23. 10. 2019 uvedl, že je od roku 2010 členem zastupitelstva města xxx a od roku 2014 je i místoxxx, a to od roku 2018 již druhé funkční období. Ohledně smlouvy se společností V.I.P. Reality Xxx a nárokování smluvní pokuty touto společností vypověděl svědek obdobně jako svědek Vladimír D.. Nad rámec jeho výpovědi uvedl, že si mysleli, že je smlouva vypovězená, protože původně byla na rok. Obsahovala ale klauzuli, že když nebude vypovězena, stává se z ní smlouva na dobu neurčitou. Za celou tu dobu realitka nečinila nic, nikdo je neoslovil. Za působení xxx obž. K. listiny na radě při schvalování nečetli, pouze pan xxx je vždy ústně seznámil s problémem, vysvětlil jim to. Předání agendy novému starostovi proběhlo tak, že nebylo předáno nic, i počítač byl vymazán, nebyly ani fotodokumentace k některým projektům. Určitě nebyl předán seznam platných smluv. Když zjistili, že údajně je v tom zainteresován i obž. K., tak na zastupitelstvu jej tázali, proč to udělal a jakým stylem to probíhalo, ale moc odpovědí nedostali. Rada nikdy oprávněnost smluvní pokuty neuznala. Chtěli postavit obhajobu na tom, že to bylo podepsáno den před odsouhlasením radou v Praze v neděli, kdy rady jsou vždy v pondělí.
188. **Svědék Tomáš K.** ve své výpovědi u hlavního líčení konaného dne 11. 12. 2019 uvedl, že je synem obžalovaného Ing. K. a asi jednou viděl obžalovaného Č.. To bylo asi v září roku 2014, proběhla schůzka mezi jeho otcem a panem Č. v kavárně, protože jeho otec sháněl práci, tak volal různým lidem. Na konci se bavili v souvislosti se smlouvou, kterou uzavíral, ještě když byl otec xxx. Tu smlouvu měl obž. Č. asi donést na schůzku, ale nedonesl ji. Obž. Č. řekl, že to bude řešit s právníkem, měl dojem, že došlo k porušení té smlouvy. Myslí si, že další schůzky jeho otec s obž. Č. již neměl, ale to neví jistě. Na této schůzce nikdo jiný kromě něj, otce a obž. Č. nebyl. Ohledně peněz nebo odměny se nic neřešilo. Obž. Č. se ptal otce, zda se ten zámek prodal.
189. **Svědčyně Irena S.** ve své výpovědi u hlavního líčení konaného dne 6. 1. 2021 uvedla, že pana Č. zná, chodí za panem V. do kanceláře, také pracuje v realitách. Sháněl nějakou koupi pivovaru pro obž. Ing. V., ale netuší, v jaké době to bylo a zda se to povedlo, ani o jaký pivovar vlastně šlo.
190. Dokazování bylo u soudu doplněno **listinnými důkazy**. Jako důkaz byla provedena **kopie spisu Okresního soudu v Prachaticích, sp. zn. 6 C 259/2014** (na č. l. 1466-1515), jehož obsahem je zejména **žaloba o zaplacení částky 750.000,- Kč s příslušenstvím a o určení právního vztahu ze dne 18. 12. 2014** (na č. l. 1467-1468), kterou se společnost V.I.P. Reality Xxx, spol. s r. o. domáhala po Městu Xxx zaplacení částky 750.000,- Kč, která představuje smluvní pokutu z dohody o zprostředkování ze dne 9. 8. 2009, a dále se domáhala určení, že v žalobě uvedené pozemky vč. stavby, která je jejich součástí, jsou předmětem prodeje dle uvedené dohody o zprostředkování; dále **smlouva o postoupení pohledávky ze dne 13. 8. 2015** (na č. l. 1497-1499) kterou společnost V.I.P. Reality Xxx, spol. s r. o. postoupila výše uvedenou pohledávku ve výši 750.000,- Kč panu Marku S.i, nar. xxx; **usnesení Okresního soud v Prachaticích ze dne 17.**

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

8. 2015, kterým tento soud připustil vstup Marka S. na místo žalobce ve vztahu k bodu I. navrhovaného výroku (na č. l. 1504); usnesení Okresního soud v Prachaticích ze dne 21. 9. 2015 (na č. l. 1514-1515), kterým se předmětné řízení zastavuje. Dále byly jako důkaz provedeny zejména následující listiny: usnesení o zasedání Zastupitelstva měst Xxx č. 1/2009 (na č. l. 1517); Usnesení o zasedání Zastupitelstva města Xxx č. 4/2009 (na č. l. 1541), ze kterého vyplývá, že zastupitelstvo dne 19. 10. 2009 schválilo záměr prodeje zámku za cenu 15.000.000,- Kč; Zápis z veřejného zasedání zastupitelstva města Xxx konaného dne 10. 6. 2013 (na č. l. 1564-1567), ze kterého vyplývá, že došlo ke schválení odprodeje částí zámku; Zápis z ustavujícího veřejného zasedání zastupitelstva města Xxx ze dne 3. 11. 2014 (na č. l. 1519-1521), na kterém byl mimo jiné zastupitelstvem schválen pan Lubomír D. na post uvolněného xxx; e-mail ze dne 24. 9. 2014, ve kterém Obžalovaný Jan Č. posílá obžalovanému Ing. Luboši V. s textem „Podívej se na to“ zápis z jednání rady města Xxx ze dne 10. 8. 2009, předmětnou dohodu o zprostředkování ze dne 9. 8. 2009 a výpis z katastru nemovitostí (na č. l. 1522-1525), kdy z uvedeného zápisu z jednání rady města Xxx vyplývá, že rada města schválila smlouvu města Xxx s realitní kanceláří V.I.P. Reality Xxxx o zprostředkování prodeje zámeckého areálu a uvedená dohoda o zprostředkování uzavřená mezi V.I.P. Reality Xxxx a Městem Xxx obsahuje ustanovení o smluvní pokutě ve výši 5 % z dohodnuté kupní ceny; dále výpis z obchodního rejstříku ke společnosti V.I.P. Reality Xxxx, spol. s r.o. ke dni 14. 6. 2015 (na č. l. 1526), e-mailová komunikace mezi obžalovaným Janem Č. a xxx města Xxx Lubomírem D. z období 24. 10. 2014 až 31. 10. 2014 (na č. l. 1537-1539), ze které je zřejmé, že Jan Č. informoval xxx D. o tom, že má solventního kupce na zámek a zažádal o termíny prohlídky zámku, načež xxx D. jej požádal o zaslání naskenované smlouvy a následně došlo k domluvě termínu prohlídky na den 4. 11. 2014 a xxx D. informoval obžalovaného Č. o skutečnosti, že ostatní budovy, kromě budovy zámku již nejsou předmětem prodeje, na což obžalovaný Č. nereagoval a jen potvrdil termín prohlídky; dále dopis ze dne 11. 11. 2014 nazvaný jako žádost o sdělení stanoviska, který odeslal JUDr. Jaroslav T. jako zástupce společnosti V.I.P. Reality Xxxx městu Xxx a odpověď města na tento dopis ze dne 20. 11. 2014 (na č. l. 1543-1544), ve kterém JUDr. T. uvádí, že našel rozpor v aktuálním rozsahu nemovitosti zámku zjištěného při uskutečněné prohlídce a rozsahem v době uzavírání dohody, s tím, že potenciální kupující Ing. V. má zájem pouze o kompletní areál nezatížený právními vadami, kdy následně xxx D. ve své odpovědi uvedl, že si město nebylo existence dohody o zprostředkování vědomo a že není schopno zajistit prodej v rozsahu odpovídajícímu dohodě o zprostředkování; uplatnění nároku na smluvní pokutu ze dne 28. 11. 2014 (na č. l. 1545), které zaslal JUDr. T. městu Xxx k rukám xxx D.; žádost města Xxx o odložení splatnosti smluvní pokuty ze dne 9. 12. 2014 a odpověď JUDr. T. ze dne 18. 12. 2014 (na č. l. 1546-1547), ze kterého je zřejmé, že JUDr. T. odmítl odložení splatnosti smluvní pokuty s tím, že uloženo podat žalobu, ale tuto žalobu vezme v případě zaplacení zpět; dopis ze dne 10. 2. 2015, ve kterém JUDr. T. žádá město Xxx o aktuální stanovisko ve věci (na č. l. 1548); stanovisko města Xxx ze dne 17. 12. 2015 zasláné JUDr. T. (na č. l. 1549), ve kterém město uvádí, že považuje nárok na smluvní pokutu za neoprávněný a věc nechá na rozhodnutí soudu; dále kopie předmětné dohody o zprostředkování ze dne 9. 8. 2009 (na č. l. 1550) s obsahem viz výše; e-mail ze dne 2. 12. 2014, který odeslal Jiří R. na e-mailovou adresu xxx (na č. l. 1552), ve kterém Jiří R. uvádí, že se podle něj jedná o předem připravené podvodné jednání ze strany Jana Č. a že jeho realitní kancelář ve skutečnosti vůbec zámek neinzerovala; dále nájemní smlouvy a jejich ukončení vztahující se k prostorám v areálu zámku, které město Xxx uzavíralo s jednotlivými nájemci (na č. l. 1555-1560); Zápis z jednání rady města Xxx dne 27. 8. 2012 (na č. l. 1562), na kterém byl schválen záměr prodat objekty zámku samostatně nebo po částech; záměr města odprodat areál zámku samostatně či po částech vyvěšený dne 28. 8. 2012 na úřední desku a sejmutý dne 21. 9. 2012 (na č. l. 1561); vyrozumění o postoupení pohledávky datované 13. 8. 2015 (na č. l. 1570), které odeslala společnost V.I.P. Reality Xxx městu Xxx a ve kterém město informuje, že pohledávka ve výši 750.000,- Kč z titulu neuhrazené

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

smluvní pokuty byla postoupena panu Marku S.; **leták působící jako volební program stran Xxx a Pro Xxx upozorňující na údajné korupční jednání kandidátů těchto uskupení, včetně xxx Lubomíra D.** (na č. l. 1576); **písemné vyjádření svědka Lubomír D. ze dne 24. 10. 2019 doplňující jeho výpověď u hlavního líčení vč. příloh** (na č. l. 6491-6500), ve kterém svědek uvádí, že o smlouvě se společností V.I.P. Reality Xxx skutečně nevěděl, což dokládá předávacím protokolem.

191. V neposlední řadě bylo dokazování před soudem doplněno i v tomto bodě záznamy telekomunikačního provozu.
192. Po takto provedeném dokazování, kdy soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich souhrnu podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů zakotvenou v § 2 odst. 6 trestního řádu, dospěl soud k závěru, že vina obžalovaných žalovaným jednáním byla nade vší pochybnost prokázána.
193. K činu se žádný z obžalovaných nedoznal. Obžalovaní Ing. K. a JUDr. T. ve své výpovědi svou vinu popřeli. Obžalovaní Č. a Ing. V. k věci nevypovídali, pouze obžalovaný Ing. V. ve svém písemném prohlášení svou vinnu popřel.
194. Ze záznamů telekomunikačního provozu má soud za prokázané, že obžalovaný Č. již dne 23. 5. 2014 informoval obžalovaného Ing. V., že bude kupovat zámek Xxx, načež jej obeznámil s celou situací, tedy s tím, byla uzavřena tzv. exklusivita na cenu 15.000.000,- Kč (tj. smlouva o zprostředkování prodeje zámku, která byla provedena jako listinný důkaz), ale že jeho kamarád bývalý xxx mu právě volal, že nový xxx zámek po částech rozprodává a požádal obžalovaného Č., aby se na smlouvu podíval. Obžalovaný Č. dále obžalovanému Ing. V. vysvětlil, že je dojednána 5% sankce pro případ, že město zámek zprostředkovanému zájemci neprodá, přičemž město jej nyní prodat nemůže, přičemž uvedl doslova: „To znamená, že když já budu mít kupce, který je ochoten a schopen za to 15.000.000,- Kč zaplatit, jo, tak oni na to mají 5 % sankci, a oni to prodat nemůžou, protože už to jednou prodali“. Obžalovaný Ing. V. na to odpověděl, že rozumí a doporučil obžalovanému Č. obžalovaného JUDr. T., který by měl podle něj věc pomoci řešit, a obžalovaný Č. uvedl, že je s ním (tedy s bývalým xxx – obž. K.) domluvený, že se na to podívá do zápisu. Na závěr hovoru obžalovaný Č. sdělil, že smluvní pokuta by dosahovala částky tři čtvrtě milionu, na což obžalovaný Ing. V. zareagoval slovy, že „to je dobře kšeft a že by do toho šel“. Následně obžalovaní Č. a Ing. V. o tomto plánu hovořili ještě dne 24. 9. 2014 a znovu dne 25. 9. 2014. Obžalovaný Ing. V. plán mezitím zapomněl, a proto se divil, že by měl kupovat zámek. Obžalovaný Č. mu plán však znovu popsal, a dokonce ještě ve větších podrobnostech, když mimo jiné uvedl, že smlouva nebyla vypovězena, ale současné zastupitelstvo si jí není vědomo, přičemž část areálu město prodalo a na část dostalo příslib finančních prostředků z ROPu (tj. regionální operační program, tedy dotační program Evropské unie), kdy tyto peníze by nedostali, pokud by na zámku vážlo zástavní právo či předběžné opatření. Dále obžalovaný Č. uvedl, že s plánem přišel sám bývalý xxx a aby to T. připravil dobře a ne jako ten „Karlovo“. Dále obžalovaný Č. uvedl, že smlouva byla podepsána 9., ale k projednání na radě došlo 10., takže by se měla na smlouvě uvést platnost až od 10.. V rámci předmětného telefonního hovoru se obžalovaný Ing. V. dotázal na výši smluvní pokuty, a zda by „jeli na půl“, na což obžalovaný Č. odpověděl, že „na třetiny, nebo by xxx dostal kilo“. Později dne 30. 10. 2014 si obžalovaní Č. a Ing. V. domluvili podíly tak, že obžalovaný JUDr. T. dostane 100.000,- Kč, xxx (tj. obžalovaný Ing. K.) 100.000,- Kč a zbytek si rozdělí obžalovaní Č. a Ing. V., tedy oba po 275.000,- Kč.
195. Dne 29. 9. 2014 obžalovaný Ing. V. zasvětil do plánu obžalovaného JUDr. T., který po objasnění pravé podstaty věci uvedl, že by to určitě stálo za to, načež obžalovaný Ing. V. uvedl, že kdyby se to zpracovalo, obžalovaný Č. „z toho dá sto“, na což obžalovaný JUDr. T. zareagoval slovy, že by to bylo příjemné. Obžalovaný Ing. V. pak téhož dne informoval obžalovaného Č., že se věci ujme, že to připraví, že připraví i smlouvu s obžalovaným Ing. V., a že mu za to obžalovaný Ing.

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

V. slíbil stovku, když se to vyhraje. Obžalovaní Č., Ing. V. a JUDr. T. o věci hovořili v následujícím období opakovaně, kdy osobu bývalého xxx označoval obžalovaný Č. i křestním jménem Petr, když uvedl, že Petr věc nejdříve prostuduje a zjistí, jak je to s tím ROPem.

196. Dne 24. 10. 2014 informoval obžalovaný Č. obžalovaného Ing. V., že obžalovaný JUDr. T. navrhuje, aby město oslovil první obžalovaný Č., že má vážného kupce a žádá tudíž prohlídku zámku, protože kdyby začal s městem ihned komunikovat obžalovaný JUDr. T. jako právník, mohlo by to vypadat účelově, načež obžalovaný Ing. V. vyjádřil souhlas, že tam zajedou. Z e-mailové komunikace mezi obžalovaným Janem Č. a xxx města Xxx Lubomírem D. z období 24. 10. 2014 až 31. 10. 2014 má pak soud za prokázané, že obžalovaný Č. vstoupil do kontaktu s městem a domluvil se na osobní prohlídce zámku. K této prohlídce pak došlo dne 4. 11. 2014, a to ve složení obžalovaného Ing. V., obžalovaného Č. a xxx Lubomíra D., což je prokázano mimo jiné svědeckou výpovědí xxx Lubomíra D.. Ještě téhož dne před prohlídkou zámku pak instruoval obžalovaný JUDr. T. obžalovaného Ing. V., aby požadoval koupit vše tak, jak bylo domluveno a jinak nic a případně aby požadoval vysvětlení, přičemž obžalovaný Ing. V. tento požadavek na osobní prohlídce skutečně vznesl.
197. Dne 5. 11. 2014, tedy jeden den po prohlídce zámku, obžalovaný Ing. V. požádal obžalovaného Č., aby se sešel s obžalovaným JUDr. T., informoval jej o návštěvě a aby obžalovaný JUDr. T. zvolil další postup, když je za to zaplacený částkou 100.000,- Kč. Téhož dne pak obžalovaní projednali další postup a obžalovaný JUDr. T. prohlásil, že vše připraví, že byl informován o průběhu schůzky ve Xxx a že se mu to líbí, protože oni vůbec netuší, co se k nim řítí. Další postup obžalovaného JUDr. T. je prokazován listinnými důkazy, tedy zejména dopisem ze dne 11. 11. 2014, kterým obžalovaný JUDr. T. vyzval město Xxx k potvrzení, zda je, či není schopno prodat areál zámku v celku v souladu se smlouvou o zprostředkování, a dopis ze dne 28. 11. 2014, kterým obžalovaný po negativní odpovědi města na svůj předchozí dopis uplatnil nárok na smluvní pokutu. Postup obžalovaného JUDr. T. přitom obžalovaní komentovali ve své telefonické komunikaci s tím, že se následně domluvili na podání žaloby. Ta byla skutečně podána dne 18. 12. 2014, jak vyplývá ze spisu Okresního soudu v Prachaticích, sp. zn. 6 C 259/2014.
198. Pakliže obžalovaní hovoří v odposleších o xxx či o Petrovi, má soud za prokázané, že se jedná o obžalovaného Ing. Petra K.. Skutečnost, že právě on byl xxx Xxx před Lubomírem D., vyplývá z listinných důkazů (zápisy ze zasedání zastupitelstva a další), z výpovědí svědků Lubomíra D. a Ing. Jiřího R., přičemž svojí výpovědí to potvrzuje i sám obžalovaný, který mj. potvrdil, že to byl on, kdo podepsal se společností V.I.P. reality za město Xxx smlouvu na zprostředkování koupě předmětného zámku, kdy si byl vědom, že v průběhu jeho xxx a i poté, kdy již nebyl xxx, ale zůstal členem zastupitelstva, žádné podstatné kroky společnost obž. Č.a směřující k prodeji zámku nečinila, a byl to on, kdo se účastnil jednání zastupitelstva, kdy se podílel na odprodeji zámku po částech, přičemž zastupitelstvo na existenci smlouvy neupozornil, ale naopak upozornil na celou situaci obž. Č.a a jednal tak zcela v morálním rozporu svého postavení coby bývalého xxx města či člena zastupitelstva, který by měl hájit zájmy obce jako první. K roli obžalovaného Ing. Petra K. lze jednoznačně uvést, že to byl podle v odposlechu zachyceného vyjádření obžalovaného Č. právě on, kdo celé podvodné jednání inicioval. Obžalovaný Ing. K. se přitom na předmětném podvodném jednání podílel i dále, když informoval ostatní obžalované o situaci ve vedení města, neboť k těmto informacím měl jako člen zastupitelstva města přístup, a takto činil po celou dobu předmětného jednání, když například sdělil obžalovanému Č., že město Xxx pouze „hraje o čas“, na základě čehož se ostatní obžalovaní rozhodli přistoupit k soudnímu vymáhání smluvní pokuty.
199. Ze záznamů telekomunikačního provozu má soud za prokázané, že všichni obžalovaní postupovali od počátku v přímém úmyslu se neoprávněně obohatit na úkor města Xxx tím, že budou předstírat vážný zájem obžalovaného Ing. V. na koupi areálu zámku, ačkoliv tento o koupi zámku skutečný zájem neměl, přičemž věděli, že město celý areál zámku prodat nemůže, čímž jim

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

vznikne nárok na smluvní pokutu ve výši 750.000,- Kč na základě smlouvy o zprostředkování, o jejíž existenci představitelé města nevěděli a jejíž platnost byla sporná. K vymožení smluvní pokuty pak obžalovaní učinili vše, co považovali za potřebné, když ji nejprve mimosoudně nárokovali a následně podali žalobu na zaplacení.

200. Zločin podvodu podle § 209 odst. 1 spáchá ten, kdo sebe nebo jiného obohatí tím, že uvede někoho v omyl, využije něčího omylu nebo zamlčí podstatné skutečnosti, a způsobí tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou. Kvalifikovanou skutkovou podstatu podle odst. 4 písm. a) pak naplní ten, kdo takový čin spáchá jako člen organizované skupiny.
201. Obžalovaní Jan Č., Ing. Petr K., JUDr. Jaroslav T. a Ing. Luboš V. společnou činností vyvolali v představitelích města Xxx dojem, že obžalovaný Ing. V. je vážným zájemcem o koupi areálu zámku, ačkoliv jím nebyl, tedy uvedli někoho v omyl, a to v úmyslu nárokovat na základě takového omylu smluvní pokutu, tedy obohatit se, přičemž k vyplacení smluvní pokuty nakonec nedošlo, tedy čin nebyl dokonán. Obžalovaní při svém jednání postupovali koordinovaně, když každý měl svou specifickou roli, čímž byla zajištěna větší účinnost jednání poškozených, a toto jednání tak vykazuje vyšší míru společenské škodlivosti. Obžalovaní se tak činu dopustili jako členové organizované skupiny. Ohledně bližšího vymezení pojmu organizované skupiny lze odkázat na část odůvodnění vztahující se ke skutku pod bodem I.
202. Soud vzhledem k provedenému dokazování dospěl k závěru, že obžalovaní se svým výše popsaným jednáním dopustili zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. a) trestního zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku.
203. Soud se při vyhlášení rozsudku dopustil chyby, když konstatoval, že obžalovaní svým činem naplnili kvalifikovanou skutkovou podstatu zločinu podvodu stanovenou v § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) trestního zákoníku, která spočívá ve způsobení značné škody. Po novelizaci trestního zákoníku účinné od 1. 10. 2020 však došlo ke změně hranice výše škody, kterou trestní zákoník stanoví v § 138, a značnou škodou se tak nyní rozumí škoda dosahující částky nejméně 1.000.000,- Kč. V posuzovaném případě však jednání obžalovaných směřovalo toliko ke způsobení škody ve výši 750.000,- Kč, tedy ke způsobení větší škody. Soud si je této chyby vědom, byť tato nemá vzhledem k naplnění kvalifikované skutkové podstaty podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. a) trestního zákoníku přímý vliv na trestní sazbu.

Skutek pod bodem VI. („DPH“)

204. Ke skutku pod bodem VI. byly soudem provedeny důkazy výsledky obžalovaných, výsledky svědků, záznamy telekomunikačního provozu, záznamy ze sledování osob, a listinnými důkazy.
205. Jako svědci byli před soudem slyšeni **Ing. Helena U., Ing. Radek K., Ing. Ondřej S., Ing. Eva V., Ing. Alice K., Jan Č., Mgr. Martin Sejk, Lenka D., Gabriela J. a Christos Providas.**
206. **Svědkyň Ing. Helena U.** ve své výpovědi u hlavního líčení konaného dne 24. 10. 2019 vypověděla shodně jako v přípravném řízení dne 7.3.2017 a uvedla, že obž. Ing. Jiřího R. zná od doby, kdy nastoupila na finanční úřad pro Prahu 5, tedy od roku 1995, Ing. Jiří R. byl v té době již ředitelem. Následně pak byla seznámena s obž. Ing. Michalem R., neví, kdy přesně, ale bylo to při jednání s panem ředitelem, kdy byla v jeho kanceláři a on tam byl také. Nevzpomíná si, jestli tam spolu řešili nějaký konkrétní případ, myslí si, že spíš byli jen seznámeni. Nikdy potom s Ing. Michalem R. v kontaktu nebyla. Jméno Jaroslava D. ani jméno Bc. Dana L. jí nic neříká. Nevzpomíná si, že by byla někdy pověřena k vyřízení nějaké záležitosti, která by souvisela s činností obž. Ing. Michala R.. Jako zástupkyně nepřítomného pana ředitele podepsala rozhodnutí o vrácení přeplatku, bylo to v roce 2014, 2015. Jako zástupce ředitele dostala spis a rozhodnutí o vrácení přeplatku, má dojem, že částka přesahovala 200.000,- Kč, tak to podepsala za pana ředitele, který byl v té době zrovna nepřítomný. Praxe na finančním úřadu byla taková, že žádost o vrácení přeplatku vždy podává daňový subjekt, šlo to na správce, ten kontroluje, jestli tam

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

nárok je, od něj jde spis pak vedoucí oddělení, ta schvaluje platební poukaz a svědkyně v tom roce pouze podepsala rozhodnutí o vrácení přeplatku. Neví, jak dlouho tento proces na finančním úřadu trval, neví, kdy přišla žádost, ale obecně ten přeplatek se musí vrátit do 30 dnů od podání žádosti. Nejkratší doba na toto zprocesování může být tak týden, méně ne, vše se musí zkontrolovat. V tomto konkrétním případě se jednalo o přeplatek v částce asi 500.000,- Kč, nebo tak nějak do 1.000.000,- Kč. Myslí si, že byl vyplacen nějaké právnické společnosti. Co se týče toho, jestli byl v této záležitosti nějak zainteresován Ing. Michal R., tak podle toho, co si pamatuje, tak ještě než byla u výsledku, dívala se tehdy do spisu a byl snad jednatelem té společnosti. Do toho spisu se dívala, až když byla předvolaná na policii. Před tím podpisem a schválením má právo opětovně kontrolovat, zda je nárok na přeplatek daně oprávněný, ale protože je toho tolik, spoléhala na to, že vedoucí referátu to předkládá tak, aby to bylo v pořádku. Tehdy, kdy se jednalo o ten konkrétní přeplatek, byla vedoucím referátu asi paní Iveta Dreslerová. Obžalovaný Ing. Jiří R., její tehdejší nadřízený ředitel jí nikdy neřekl, aby upřednostnila, či urychlila proplacení přeplatku právě firmy, kde byl jednatelem Ing. Michal R.. Nikdy nebyla přítomna schůzky mezi Ing. Jiřím R. a Ing. Michalem R., krom toho, že s Ing. Michalem R. byla seznámena u pana ředitele. Nyní už na finančním úřadu nepracuje, je starobní důchodce.

207. **Svědék Ing. Radek K.** ve své výpovědi u hlavního líčení konaného dne 24. 10. 2019 vypověděl shodně jako v přípravném řízení dne 20.3.2017 a uvedl, že existoval reálný daňový subjekt, který měl podávat dodatečné daňové přiznání, k tomu byla požadována zdůvodnění podle zákona o DPH a k tomu zároveň musí předložit faktury, že došlo k opravě. Pokud si dobře pamatuje, bylo sděleno, že část jsou stavební práce a část je prodej majetku na rekonstrukci, kterou daná firma prováděla. Byly podány tyto doklady, v prvním kole bylo shledáno, že část těch faktur skutečně patřila do přenesené daňové povinnosti s tím, že lze podat to dodatečné daňové přiznání, které bylo podáno a svědek předpokládá, že daňový subjekt podal žádost o vrácení přeplatku. Tím, že byla řádná žádost, žádost byla schválena. Matně si pamatuje, že tehdy nevracel celý přeplatek, pouze část, protože byly započteny na předchozí nedoplatky. Pak bylo ještě druhé kolo, kdy dával podnět na odbor kontrolní a přezkoumání, zda skutečně ty faktury jsou tak, jak mají být v té přenesené daňové povinnosti. V prvním kole byly všechny faktury tak, jak měly být, předloženy. Byla předložena dodatečná daňová přiznání i opravené faktury na to, že se jedná o stavební práce, které podléhají dle zákona přenesené daňové povinnosti. Podnět na kontrolní oddělení na hlubší přezkoumání byl dáván až poté, protože to nelze provést ve lhůtě 30 dnů. Poté už nebyl na Praze 5, ale ví, že ta kontrola byla zahajována, další souvislosti však neví. Co se týče osoby obžalovaného Ing. Jiří R., byl to jeho nadřízený, ředitel. Souvislosti s tímto případem s ním osobně konzultoval. Běžně se s ředitelem hovořilo o kauzách a při té příležitosti bylo i toto, protože jednatelem společnosti byl jeho příbuzný, tudíž byl dotaz od ředitele, zda je to takto možné podat. Tento dotaz byl činěn v době, kdy v tom prvotním šetření bylo zjištěno, že je vše v pořádku. Nepamatuje si, zda byl u této konzultace s obž. Ing. Jiřím R. ještě někdo další přítomen, předpokládá, že ano. Pokud někdo podá daňové přiznání a pak žádost o vyplacení přeplatku daně, tak ze zákona je povinnost do 30 dnů žádost vyřídit. Z jejich praxe je to na některá zkoumání doba příliš krátká, aby do 30 dnů vzhledem k tomu, že tu žádost nebo to vyřízení dostanou po týdnu, takže tam pak zbývají necelé tři týdny, aby se stihla zpracovat ta prvotní informace a ta žádost. V prvním kroku se přezkoumává platnost žádosti, její náležitosti a pak ve 30 dnech musí tu žádost ze zákona vyřídit, pak jsou ty kroky další, kdy se to postupuje jakoby podněty k dalšímu řízení. Tento konkrétní případ byl ten náročnější, protože jak už se podávají nějaké další důkazy a podává se dodatečné daňové přiznání, tak tam už vzniká to náročnější, než klasické daňové přiznání. Další osud tohoto případu mu již znám není. Ing. Jiří R. mu nikdy nedával nic takového jako pokyn či příkaz o urychlené vyplacení přeplatku v této kauze. Myslí si, že měl jen dotaz, v jakém je to stavu a jestli to bude vyřízeno. Obžalovaného Michala R. zná pouze tak, že ho zhruba dvakrát nebo třikrát viděl, když přišel na finanční úřad, ale neví, že by byl přítomen schůzce s ním, myslí si, že ne. Jestliže je v obžalobě uvedeno, že od svého nadřízeného

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

Ing. R. dostal pokyn vystavit to předmětné rozhodnutí o přeplatku, tak to už si nepamatuje.

208. **Svědék Ing. Ondřej S.** ve své výpovědi u hlavního líčení konaného dne 24. 10. 2019 vypověděl shodně jako v přípravném řízení dne 24.3.2017 a uvedl, že zastával pozici ředitele kontrolního odboru územního pracoviště finančního úřadu. Dostal se k němu požadavek z vyměřovacího oddělení, aby případ posoudili, načež dle jeho souzení nebylo vlastní kontroly potřeba, učinil tam zápis a vrátil to s pokynem doměřit daň zpět vyměřovacímu oddělení. Subjekty si fakturovaly v přenesené daňové povinnosti, nicméně ten případ měl být zdaněn daňovou sazbou. Tento případ už se mu pak zpátky na stůl nedostal. Jména osob obžalovaných Ing. Jaroslava D. a Bc. Dana L. mu nic neříkají a Ing. R. byl tehdy ředitel územního pracoviště, byl to jeho nadřízený. V tomto konkrétním případě si jej Ing. J. R. volal k sobě do kanceláře, chtěl s ním probrat jeho stanovisko k tomu vrácení vyměřovacímu oddělení. Ing. Jiří R. mu říkal, že to konzultoval s Ing. Evou V., že ta jim k tomu řekla, že to má být bez daně nebo v té přenesené daňové povinnosti, načež on oponoval, že z dikce zákona toto podléhá zdanění. Ing. V. byla jeho podřízená. Ohledně tohoto případu to byla velmi krátká schůzka. Ing. Jiří R. říkal, že je mu líto, že jim něco špatně poradili, něco v tom smyslu. Osoba jménem Ing. Michal R. mu nic neříká. Že by v tom případě byl zainteresován nějaký příbuzný tehdejšího ředitele finančního úřadu, mu známo není. To, že mu řekl, „že jim špatně poradil“, si vysvětloval jen obecně. Je běžné, že se na ně subjekty obrací s žádostmi, aby jim daňové případy posoudili nebo s nimi probrali. Není mu známo, jestli na základě jejich upozornění došlo ke změně některých účetních dokladů, dále to nesledoval, až s nějakým odstupem se dozvěděl, že to doměřeno není. Pana Ing. K.a zná, v té dané době byl správce daňového subjektu. V této věci si psali a daňově konzultovali až ten vlastní požadavek vyměřovacího oddělení, který svědkovi přišel na stůl. Pakliže svědek p. K. vypovídal, jaká byla rozhodovací praxe finančního úřadu, a odkazoval na judikaturu s tím, že se vyhoví daňovému subjektu a pokud tam nějaké pochybnosti jsou, že se až následně řeší eventuálním zahájením kontroly, tak to ne, tam se pracuje s tím, co je v ten okamžik pracovníkům známo. Posouzení té záležitosti, tedy vyplacení přeplatku, je na správci a na vedoucím oddělení. Pokud jde o to, zda je možné, že na finančním úřadě by tu věc někteří pracovníci vyhodnotili jinak, tak zřejmě ano, paní V.. Trvá na tom, že jeho názor je ten správný a jejich špatný.
209. **Svědčkně Ing. Eva V.** ve své výpovědi u hlavního líčení konaného dne 25. 10. 2019 uvedla, že z obžalovaných zná akorát Ing. Jiřího R., což byl její nadřízený. Byla zvaná panem ředitelem, aby zodpověděla nějaký dotaz nějakých lidí, kteří se přišli zeptat na názor. Ve věci nějakých stavebních prací, ale neví, oč tam šlo konkrétně. Pracovala jako vedoucí oddělení nepřímých daní, pracuje tam dodnes. Pan ředitel ji pozval na konzultaci ohledně prací, co si o tom myslí, jakou sazbou daně by to mělo být zdaněno a jestli vůbec. Ptali se jí, jestli stavební práce jsou zdaněny v režimu přenesené daňové povinnosti. Její názor byl velice krátký, doklady a smlouvy neviděla, poradila, ať některé věci konzultují s daňovými poradci. Některé věci byly nejednoznačné. Ti lidé jí byli představeni, jména si nepamatuje. Myslí si, že tam byli dva muži a jedna žena, ta asi byla účetní, vypadalo to, že je fundovaná. Znovu v souvislosti s tím kontaktována nebyla, byla to uzavřená záležitost. Na podmínky, za kterých přenesená daňová povinnost platí, se jí nikdo neptal, ptal se jí pouze na názor, zda stavební práce mohou být fakturovány v režimu přenesené daňové povinnosti. Řekla ano, ta konzultace byla velice krátká a ještě doporučila, ať to konzultuje se svými daňovými poradci. Zdálo se jí, že daňový subjekt chce mít vše v pořádku. Jména Ing. Michal R., Ing. D., ani Dana L. jí nic neříkají. Pokud se má vyjádřit, zda je standardní, že běžný daňový subjekt chodí na konzultace přímo k panu řediteli, tak se to může stát. Myslí si, že se jí nestalo, že by vedení Finančního úřadu mělo možnost vstupovat do prováděných daňových řízení, že by byla ovlivňována. Na závěr nevyloučila, že se obžalovaným Ing. Michalem R. někdy v minulosti mohla setkat.
210. **Svědčkně Ing. Alice K.** ve své výpovědi u hlavního líčení konaného dne 19. 11. 2019 uvedla, že dělala účetnictví ve firmě Omikron, co byla donucena uzavřít dohodu narovnání s XXX.. U jednání nebyla, četla až konečnou dohodu o narovnání. Dostaly se k ní faktury, které souvisely s

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

dohodou o narovnání. Poté jednala s jejich právníkem a auditorkou jednoho společníka EFEZU ohledně výměny faktury za to technické zhodnocení, která byla špatně vystavena. Faktury byly původně čtyři. Jedna za zásoby z restaurace, tam bylo špatně DPH, ale to předělali a poté to bylo v pořádku, se správnými sazbami. Další byla za zařízení restaurace, ta byla v pořádku a třetí měla být za technické zhodnocení, které tam provedli, ale místo ní dostali faktury dvě, na jedné byla zprostředkovaná cena technického zhodnocení a bylo tam uvedeno v pořádku DPH, druhá byla také za technické zhodnocení, ovšem bez DPH, kde použili § 92 pro stavební práce, ale oni žádné stavební práce nedodali. Dodali tzv. jiný majetek z účetnictví, který měli zařazený v účetnictví v roce 2013 a který si odepisovali. Tento majetek nelze prodat podle § 92, protože to se vztahuje jen na stavebně montážní práce. Fakturu jim svědkyně vrátila a chtěli, aby ji opravili. Jenže ze strany XXX. nebyla odezva, neboť už dostali peníze, tak je to nezajímalo. Podle té dohody to DPH poslali na finanční úřad, protože si nebyli jistí, jestli to odvedou. Pokud by to neodvedli, neměli by nárok na odpočet, kdyby došlo k nějaké kontrole. Fakturovali jim o 440.000,- Kč méně z té jedné faktury, kde byl použit § 92. Poté si to na finančním úřadě vyřídili, protože tam údajně měli nějaké konexe. Protestovali, auditorka z firmy EFEZ se obrátila na finanční úřad, psala stížnost, dodala kopii faktury, ale z finančního úřadu nikdo neodpověděl. Poté se doslechli, že tam v lednu proběhlo místní šetření, ale výsledek neví. Tuto fakturu v účetnictví neměla, protože jako odběratel zodpovídá za to, že ta faktura je správně vystavena dle zákona o DPH. Jejich firma tím přišla o 440.000,- Kč. O tom, že by společnost XXX. měla mít konexe na finančním úřadě ví od paní J., které to sdělili na nějakém jednání. Osobně se s nikým ze společností XXX. nesetkala. Komunikovala telefonicky s obž. D., a to ještě před podpisem dohody o narovnání. Souhlasila s tím, že faktury musí v součtu odpovídat té dohodě. To znamená daňový základ a daň. Takto se domluvili, i na tom, že se bude fakturovat technické zhodnocení. Souhlasila s tím, že je to včetně DPH. Svědkyně tehdy volala jednatele paní F.é, ať to ohlídá a případně nic nepodepisuje. Bohužel zkontrolovala jen celkové částky a už nekontrolovala součty daňových základů a daně. Tudíž to podepsala a právník zaplatil sjednanou částku. Pokud jde o to, kdo v rámci účetnictví platil a fakturoval stavební práce týkající se konkrétně této části restaurace, tak neví přesně, jak to bylo rozděleno, ale technické zhodnocení pro tu restauraci si museli platit sami. Během přípravy a kontroly fakturace neřešili otázku odpisu technického zhodnocení. To si odepisovalo XXX.. O odpisech mluvila s jejich účetní, protože na faktuře je napsána zůstatková cena technického zhodnocení. Odepisovat technické zhodnocení stavby KPČ nemohla, nevěděli, co tam provádějí, že mají technické zhodnocení.

211. **Svědék Jan Č.** ve své výpovědi u hlavního líčení konaného dne 24. 10. 2019 uvedl, že jako dodavatele stavebních prací dostal firmu od pana Providase, která fungovala v tom parku, svého dodavatele stavebních prací spol. XXX neměla. Po tu dobu, co byl ještě jednatelem a figuroval tam, tak stavební práce byly fakturovány společnosti XXX., ale jestli spol. XXX. platila daň, neví. Myslí si, že u některých společností samozřejmě ano, u těch stavebních prací si není jist, tam si myslí, že byla nějaká přenesená daňová povinnost, protože část těch úprav se měla dořešit v následné nájemní smlouvě s tím, že se část odbydlí nebo se to nějak vykompenzuje s majitelem budovy. Účetnictví spol. XXX. pro restauraci v době, kdy se rozjížděl projekt ve funparku Žirafa, už asi zařizoval obž. R. a ta paní se jmenovala paní L., ale on ji nezná.
212. **Svědék Mgr. Martin Sejk** ve své výpovědi u hlavního líčení konaného dne 24. 10. 2019 uvedl, že nakonec byla dohodnuta částka 4.500.000,- Kč jako náhrada pro spol. XXX.. Součástí předávání různých dokumentů, zboží a prostor bylo i předání nějakých souvisejících faktur na tuto částku. Nejprve se před uzavřením dohody o narovnání dlouho dohadovali s protistranou, jestli byla finální částka v rámci dohody myšlena s DPH, či bez DPH, ale nakonec k dohodě došlo a částka 4.500.000,- Kč vč. DPH je vysloveně uvedena ve všech dohodách. Pak jednatelka klienta při podpisu těch dohod převzala od protistrany nějaké faktury vystavené jakoby na tuto částku a při následné kontrole faktur měli problém účetní, které řekly, že některé faktury jsou vystaveny na plnění, kde by neměla být uplatňována DPH, že šlo o nějaké technické zhodnocení.

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

Z jejich strany byla obava, že by mohlo dojít k nárokování těch peněz vůči finančnímu úřadu druhou stranou. Vyzývali protistranu, ať faktury opraví. Sdělili druhé straně, že pokud ty faktury opraveny nebudou, tak o té skutečnosti budou informovat finanční úřad. Bližší informace o jednání s finančním úřadem nemá, jen, že s tím měl klient problémy, nelíbilo se mu to. Vyjádření Ing. D., že mají na finančním úřadu své známé a že se svého nedočkají, si nevybavuje.

213. **Svědkyň Lenka D.** (dříve F.) ve své výpovědi u hlavního líčení konaného dne 25. 10. 2019 uvedla, že konečná částka na narovnání byla 4.500.000,- Kč. Peníze se vyplatily v části exekutorovi na účet a část na finanční úřad. Doprovázely je nějaké faktury. Faktury vypracovával někdo ze strany XXX., neví, kdo konkrétně to byl, ale jim je pak předala obž. D.. Jedna faktura nebyla v pořádku, protože byla vystavena bez daně. Ona faktury převzala a podepsala, ale obž. D. ji ujistila, že den předtím mluvila s paní K., což byla účetní společnosti Komerční park Čestlice, že je to takto v pořádku. Svědkyně jí to věřila. Bylo jí jasné, že když odvádí na finanční úřad DPH dle dohody v nějaké výši, tak že to bude v jiné výši, než je to z těch faktur, ale neřešila to. Následně za společnost Komerční park Čestlice vznesli dotaz na finanční úřad, výsledek už neví, ani jestli vůbec nějaký byl. Jméno obž. Ing. Jiří R. jí nic neříká. Pokud jde o to, jak to bylo domluvené se společností XXX., co se týká prováděných stavebních úprav v rámci objektu, tak neví, zřejmě ta jednání vedla paní J.. Nevzpomíná si, zda společnost XXX. veškeré stavební práce hradila sama.
214. **Svědkyň Gabriela J.** ve své výpovědi u hlavního líčení konaného dne 25. 10. 2019 uvedla, že faktury byly předány při podpisu. Ona si brala faktury a zároveň právník převáděl peníze na ty dva účty. Celková částka byla 4.400.000,- Kč, z toho na finanční úřad přes 700.000,- Kč a zbytek na exekutorský účet. Ty faktury paní F., dříve byla D., převzala, sečetla celkové částky, které daly dohromady 4.500.000,- Kč, ale pak paní F. zjistila, že na jedné faktuře DPH bylo zahrnuto v částce jakoby v základu, tím pádem nebylo uvedeno to DPH. Přišli na to po tom jednání a pak neměli zájem už dále něco řešit. Obž. D. řekli, že je to špatně, ale nebyla na to už žádná odezva. Pro ně bylo důležité, že Žirafa byla v provozu a hledali co nejdříve nového nájemce na provoz restaurace. S obž. D. o tom mluvila účetní paní K.. V souvislosti s chybnou fakturou stížnost na finanční úřad nepodepisovala. Jak byla účetně vedena rekonstrukce, neví. Během jednání o nájemní smlouvě se ne bavili o tom, kdo to bude účtovat, ale protože oni jim to zařízení a zhodnocení pak prodali, tak asi o tom účtovalo XXX.. Prostor restaurace si XXX. rekonstruovali sami. Kdyby s tím nesouhlasili, tak by to nerekonstruovali.
215. **Svěděk Christos Providas** ve své výpovědi u hlavního líčení konaného dne 19. 11. 2019 uvedl, že podepsali smlouvu 4.500.000,- Kč, bylo to s DPH. I ve smlouvě bylo, že 21 % je DPH. Neví, kolik byla přesně ta částka, 1.000.000,- Kč jim posílali na jejich účet a 200.000,- Kč přímo na Finanční úřad. Potom dostali fakturu na 1.200.000,- Kč bez DPH. Oni prodávali hmotný majetek, tak to mělo být s DPH.
216. Dokazování bylo u soudu doplněno **listinnými důkazy**. V úplnosti soud odkazuje na listinné důkazy uvedené u skutku pod bodem IV., přičemž dále byly jako listinné důkazy provedeny zejména **dohoda o narovnání uzavřená mezi společnostmi Komerční park Čestlice, s.r.o. a XXX., s.r.o. dne 10. 10. 2014 vč. příloh** (na č. l. 2292-2302), kdy v této dohodě byly sumarizovány dosavadní právní vztahy obou společností, konstatována, která práva jsou mezi nimi sporná a dále byla tato sporná práva nově upravena, a to tak že vzájemná práva a povinnosti z nájemní smlouvy a s nájemní smlouvou související, stejně jako vzájemné pohledávky, zanikají, na společnost Komerční park Čestlice přecházejí movité věci ve vlastnictví společnosti XXX vyjmenované v příloze této smlouvy za úplaty 4.500.000,- Kč vč. DPH, kdy tato částka bude zaplacená z části na účet exekutora a z části odpovídající DPH na účet finančního úřadu, přičemž dále smluvní strany potvrdili, že se dohodly na odkupu zboží od společnosti XXX. za celkovou cenu 255.620,74 Kč vč. DPH, která bude zaplacená obdobně jako úplata za převod movitých věcí; **kopie smlouvy o budoucí dohodě o narovnání uzavřené mezi společnostmi Komerční park Čestlice, s.r.o. a XXX., s.r.o. dne 7. 10. 2014** (na č. l. 1891-1896); **kopie**

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

smlouvy o úschově ze dne 7. 10. 2014 (na č. l. 1824-1826), na základě které byla realizována úschova částky 4.500.000,- Kč z dohody o narovnání u advokáta Mgr. Martina Sejka; **faktura č. 14010015 vystavená dne 10. 10. 2014** (na č. l. 2312), kterou společnost XXX. fakturovala společnosti Komerční park Čestlice za prodej technického zhodnocení s odkazem na dohodu o narovnání částku 2.539.117,- Kč, přičemž tato faktura obsahuje údaj „daň odvede zákazník“; **faktura č. 14010016 vystavená dne 10. 10. 2014** (na č. l. 2314), kterou společnost XXX. fakturovala společnosti Komerční park Čestlice za prodej ZC technického zhodnocení v souladu s dohodou o narovnání částku 588.663,- Kč vč. DPH; **faktura č. 14010017 vystavená dne 10. 10. 2014** (na č. l. 2313), kterou společnost XXX. fakturovala společnosti Komerční park Čestlice za prodej hmotného majetku v souladu s dohodou o narovnání částku 1.372.220,- Kč vč. DPH; **faktura č. 14010018 vystavená dne 10. 10. 2014** (na č. l. 2315), kterou společnost XXX. fakturovala společnosti Komerční park Čestlice za prodej zboží v souladu s dohodou o narovnání částku 244.473,- Kč vč. DPH; dále **příznání k dani z přidané hodnoty společnosti XXX. za zdaňovací období měsíce října 2014 a související dokumenty** (na č. l. 1849-1854); **příznání k dani z přidané hodnoty společnosti XXX. za období měsíců listopadu 2014 až února 2015 a související dokumenty vč. přihlášení pohledávky finančního úřadu do likvidace společnosti XXX.** (na č. l. 2320-2329); **příznání k dani z příjmů právnických osob společnosti XXX. za období roku 2013 a roku 2014** (na č. l. 2078-2085); dále **Rozhodnutí finančního úřadu o přeplatku ze dne 12. 12. 2014** (na č. l. 1939), kterým byl společnosti XXX. vrácen přeplatek na DPH v částce 388.602,- Kč; **e-mailová komunikace mezi Gabrielou J., Michaelou T., zaměstnankyní územního pracoviště pro Prahu 5 Finančního úřadu hl. m. Praha** (na č. l. 1901-1903), ze které vyplývá, že informace poskytnuté Gabrielou J. o předmětném případě byly dne 12. 1. 2015 postoupeny kontrolnímu oddělení finančního úřadu k prošetření; **interní dokumenty finančního úřadu vztahující se k prověřování aplikace přenesené daňové povinnosti společnosti XXX.** (na č. l. 1954-1959); **kompletní spisový materiál finančního úřadu vedený ke společnosti XXX., s.r.o. stran DPH a DPPO od roku 2009 do roku 2015** (na č. l. 3092-3255); **odpověď finančního úřadu na žádost o poskytnutí informací ze dne 25. 7. 2017 vč. příloh** (na č. l. 3258-3286), ze které mj. vyplývá, že mimořádná vnitřní kontrola k prověření postupu finančního úřadu ve vztahu ke společnosti XXX. s.r.o. nebyla k uvedenému dni uzavřena.

217. V neposlední řadě bylo před soudem dokazování doplněno i v tomto bodě záznamy telekomunikačního provozu a záznamy ze sledování osob s věcí.
218. Po takto provedeném dokazování, kdy soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich souhrnu podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů zakotvenou v § 2 odst. 6 trestního řádu, dospěl soud k závěru, že vina obžalovaných žalovaným jednáním byla nade vší pochybnost prokázána.
219. Soud má z dohody o narovnání uzavřené dne 10. 10. 2014 mezi společnostmi XXX. s.r.o. a Komerční park Čestlice s.r.o. za prokázané, že společnost Komerční park Čestlice s.r.o. se zavázala zaplatit společnosti XXX. s.r.o. jako kompenzaci částku v celkové výši 4.500.000,- Kč včetně DPH, přičemž tato částka měla být převedena do advokátní úschovy na základě současně uzavřené smlouvy o advokátní úschově, a následně vyplacena v částce 3.719.008,- Kč na bankovní účet exekutora a v částce 780.992,- Kč odpovídající DPH na účet finančního úřadu. Tyto skutečnosti přitom byly uvedeny již ve smlouvě o budoucí dohodě o narovnání uzavřené mezi společnostmi Komerční park Čestlice, s.r.o. a XXX., s.r.o. dne 7. 10. 2014.
220. Ze svědeckých výpovědí Ing. Alice K., Mgr. Martina Sejka, Lenky D.é a Gabriely J. má soud za prokázané, že dne 10. 10. 2014 při podpisu dohody o narovnání předložili obžalovaná Ing. D. a samostatně trestně stíhaný Ing. Michal R. zástupkyním společnosti Komerční park Čestlice s.r.o. Lence D.é a Gabriele J. tři faktury znějící na celkovou částku 4.500.000,- Kč, tedy částku odpovídající kompenzaci smluvené v dohodě o narovnání, a dále jednu fakturu znějící na částku

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

244.473,- Kč za zboží, jehož prodej byl dohodnut nad rámec dohody o narovnání. Přímo na místě pak advokát společnosti Komerční park Čestlice Mgr. Martin Sejk odeslal v souladu s uzavřenou dohodou o narovnání z účtu své advokátní úschovy částku ve výši 3.719.008,- Kč na bankovní účet exekutora a částku 780.992,- Kč odpovídající DPH na účet finančního úřadu. Následně účetní společnosti Komerční park Čestlice Ing. Alice K. zjistila skutečnost, kterou zástupkyně společnosti Komerční park Čestlice s.r.o. při předání faktur neodhalily, a sice že jedna z faktur v rozporu s dohodou o narovnání nezní na částku včetně DPH, nýbrž obsahuje údaj „daň odvede zákazník.“ Jedná se o fakturu č. 14010015 znějící na částku 2.539.117,- Kč, kterou bylo fakturováno za prodej technického zhodnocení (viz listinné důkazy).

221. Následně, když se představitelé společnosti Komerční park Čestlice obrátili na obžalovanou Ing. D. a samostatně trestně stíhaného Ing. Michala R. s tím, že požadují opravu faktury tak, aby byla v souladu s dohodou o narovnání, byla tato oprava odmítnuta. To vyplývá ze svědeckých výpovědí zástupců společnosti Komerční park Čestlice s.r.o. i z výpovědi samostatně trestně stíhaného Ing. Michala R.. Zástupci společnosti Komerční park Čestlice přitom pojali podezření, že společnost XXX. s.r.o. si na základě takto podané faktury uplatní vratku na dani z přidané hodnoty, a proto se rozhodli obrátit na finanční úřad.

222. Ze záznamů telekomunikačního provozu je zřejmé, že obžalovaní Ing. V. a M2. původně plánovali DPH uhrazené společností Komerční park Čestlice z titulu uzavřené dohody o narovnání přiznat, ale neodvést, s odůvodněním, že ve společnosti nejsou peníze (viz např. hovor ze dne 1. 10. 2014). Následně se dozvěděli, že společnost Komerční park Čestlice hodlá částku odpovídající DPH zaslat přímo na účet finančního úřadu, s čímž vyjádřili nesouhlas (viz hovor ze dne 2. 10. 2014). Dne 09. 10. 2014 pak sdělil samostatně trestně stíhaný Ing. Michal R. obžalované Bc. L., že zástupce společnosti Komerční park Čestlice s.r.o. to chtějí rozepsat do tří položek a aby se podívala do emailové schránky, ta po chvíli uvedla, že jde o movitý majetek, technický zhodnocení a ostatní kompenzace. Probírali spolu možná úskalí tohoto požadavku a domluvili se, že obžalovaná Bc. L. bude dělat nemocnou, kdyby ji chtěl někdo kontaktovat. V dalších telefonických hovorech toho dne obžalovaná Bc. L. objasnila samostatně trestně stíhanému Ing. Michalu R. a později i obžalované Ing. D. možnost, jak by ušetřili využitím přenesené daňové povinnosti, kdy jedna z faktur bude předělána na technické zhodnocení. Ta bude bez DPH s poznámkou „daň odvede zákazník“. Samostatně trestně stíhaný Ing. R. vyjádřil obavu, že by to byl podvod a že to oni neuznají. Myslí, že si odečtou 780.000 Kč, ale ve skutečnosti by to bylo jenom 340.000 Kč. Obžalovaná Ing. D. poznamenala, že pochybuje, že tam bude někdo, kdo to bude schopn zkontrolovat. Ve smlouvě je uvedeno 4.500.000 Kč včetně DPH a toho se musí držet. Samostatně trestně stíhaný Ing. R. uvedl, že doufá, že si toho nevšimnou a obžalovaná Ing. D. jej uklidňovala, že zítra tam budou lidi, kteří vůbec nevědí, která bije. Obžalovaná Ing. D. vysvětlila, že podají daňové přiznání a budou si to nárokovat vrátit. Samostatně trestně stíhaný Ing. Michal R. uvedl, že případná kontrola je to poslední, co by vadilo. Dne 10. 10. 2014 obžalovaná Ing. D. o tomto plánu informovala obžalovaného Ing. V. a uvedla, že nemají DPH na tom technickém zhodnocení a že tam uplatní přenesenou daňovou povinnost, přičemž to technické zhodnocení vychází asi na 2.600.000,- Kč, a až se udělá daňové přiznání za říjen, tak tam vyleze přeplatek na DPH. Po předmětné schůzce se zástupci společnosti Komerční park Čestlice zhodnotila tuto schůzku obžalovaná Ing. D. v hovoru s obžalovaným Ing. V. tak, že to bylo přesně tak, jak předpokládala, právník to neřešil a přišly tam dvě, které vůbec nevěděly, která bije. Řekla jim, ať si to sečtou, že to vychází na 4.500.000,- Kč, ony to udělaly a spokojeně odjely. Přijdou na to, až to dostane do ruky jejich účetní, protože je to o 400.000,- Kč někde jinde. Myslí, že si odečtou DPH cca. 780.000,- Kč, ale ve skutečnosti si odečtou jen 340.000,- Kč. Ing. Michal R. uvedl, je šťastný, že to takhle dopadlo, má pocit, že se tím podařilo napravit jeho pochybení. Téhož dne o průběhu schůzky a o tom, jak vydělají na přenesené daňové povinnosti, informoval samostatně trestně stíhaný Ing. Michal R. obžalovaného M2..

223. **Obžalovaná Ing. Jaroslava D.** ve své výpovědi u hlavního líčení uvedla, že podle dohody o

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

narovnání byla cena bez DPH. S paní K. hovořila pouze o základu daně na technické zhodnocení, nikoliv o základu daně na ostatní majetek. Faktura byla vystavena v souladu s daňovým řádem. O vratku DPH požádala až po schůzce samostatně trestně stíhaného Ing. Michala R. a obžalované Bc. L. s expertem na finančním úřadu, kde jim bylo sděleno, že je vše v pořádku. Soud výpověď obžalované hodnotí jako pravdivou, pokud jde o skutečnost, že o vratku DPH bylo požádáno až po schůzce na finančním úřadě. Ve zbytku soud této výpovědi neuvěřil. **Obžalovaná Bc. L.** u hlavního líčení k věci pouze uvedla, že o přenesené daňové povinnosti byla přesvědčena na základě zjištěných skutečností. Soud tomuto vyjádření neuvěřil. **Samostatně trestně stíhaný Ing. Michal R.** ve své výpovědi u hlavního líčení v postavení obžalovaného uvedl, že jednání v této věci vedla obžalovaná Ing. D., která vše konzultovala s účetní obžalovanou Bc. L., on měl jen obecné povědomí. Vyložili si zákon tak, že přenesená daňová povinnost byla v daném případě v pořádku. Se svým strýcem obžalovaným Ing. Jirím R. se radil ohledně daňových problémů, v tomto případě proběhla schůzka na finančním úřadě. Když řekl strýci, že to je „daňově levá“, měl na mysli, že to je levá ze strany společnosti Komerční park Čestlice. Soud této výpovědi v části, kdy samostatně trestně stíhaný Ing. Michal R. uvedl, že měl jen obecné povědomí a že považovali uplatnění přenesené daňové povinnosti za souladné se zákonem, neuvěřil, stejně jako neuvěřil vysvětlení výroku Ing. Michala R., že je to „daňově levá.“

224. Soud má za prokázané, že nápad na využití institutu přenesené daňové povinnosti pocházel od obžalované Bc. L., která zajišťovala realizaci dohody o narovnání z pozice účetní. Obžalovaná Bc. L. zároveň připravila faktury, které byly následně obžalovanou Ing. D. a samostatně trestně stíhaným Ing. Michalem R. předloženy zástupkyním společnosti Komerční park Čestlice s.r.o. při podpisu dohody o narovnání, a to včetně faktury č. 14010015 znějící na částku 2.539.117,- Kč, kterou bylo fakturováno za prodej technického zhodnocení, a která v rozporu s dohodou o narovnání nezněla na částku s DPH, nýbrž obsahovala údaj „daň odvede zákazník“. Obžalovaná Ing. D. i samostatně trestně stíhaný Ing. Michal R. nejenom tuto fakturu předložili, ale zejména tento postup, který navrhla obžalovaná Bc. L. odsouhlasili a přivítali. Obžalovaná Bc. L., obžalovaná Ing. D. i samostatně trestně stíhaný Ing. Michal R. přitom správně přepokládali, že zástupkyně společnosti Komerční park Čestlice s.r.o. si toliko zkontrolují, zda součet částek z jednotlivých faktur odpovídá částce 4.500.000,- Kč uvedené v dohodě o narovnání, ale již si nekontrolují, zda je správně uvedena rovněž daňová povinnost. Takto postupovali v úmyslu společnost XXX. s.r.o., a vzhledem k probíhající účelové exekuci potažmo obžalované M2. a D2., obohatit.
225. Podle § 92e odst. 1 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění účinném od 1. 10. 2014 do 31. 12. 2014, platí, že režim přenesené daňové povinnosti použije plátce mimo jiné při poskytnutí stavebních nebo montážních prací, které podle sdělení Českého statistického úřadu o zavedení Klasifikace produkce (CZ-CPA) uveřejněného ve Sbírce zákonů odpovídají číselnému kódu klasifikace produkce CZ-CPA 41 až 43 platnému od 1. ledna 2008, plátcí. V posuzovaném případě však podle názoru soudu nejde o případ, na který citovaná právní úprava míří, tedy případ kdy jeden plátce DPH vykoná pro druhého plátce DPH stavební práce (typicky na základě smlouvy o dílo). V posuzovaném případě totiž nešlo vůbec o poskytnutí stavebních prací, nýbrž o prodání již existujícího technického zhodnocení. Stavební práce, které byly v prostoru restaurace Xxx v objektu Funparku Žirafa v roce 2013 prováděny, prováděly stavební společnosti (zejména společnost Free Group s.r.o.) pro společnost XXX. s.r.o.. O tom svědčí i skutečnost, že společnost XXX. s.r.o. tento majetek účetně odepisovala, jak vyplývá ze znaleckého posudku z oboru ekonomika zpracovaného znalkyní Ing. Petrou Petrusovou. Soud tak dospěl k závěru, že v posuzovaném případě nebylo použití přenesené daňové povinnosti v souladu se zákonem.
226. Z listinných důkazů má soud za prokázané, že za společnost XXX. s.r.o. bylo podáno přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období měsíce října 2014, které sestavila obžalovaná Bc. L.. V tomto přiznání byl uplatněn režim přenesené daňové povinnosti v částce 2.539.116,-

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

Kč. Dne 12. 12. 2014 vydal finanční úřad rozhodnutí o přeplatku, kterým bylo rozhodnuto o vrácení přeplatku na DPH v částce 388.602,- Kč společnosti XXX. s.r.o. Tento přeplatek byl následně vyplacen na účet, který zřídila pro tyto účely správkyně závodu obžalovaná Ing. D..

227. Soud má za prokázané, že samostatně trestně stíhaný Ing. Michal R. se v předmětné věci obrátil na xxx obžalovaného Ing. Jiřího R., který vykonával xxx Finančního Úřadu pro Hlavní město Prahu, Územního pracoviště pro Prahu 5, a to aby zajistil, že vyplacení přeplatku na dani z přidané hodnoty proběhne tak, jak bylo naplánováno.
228. Ze záznamu telekomunikačního provozu vyplývá, že dne 13. 10. 2014 se Ing. Jirí R. ptal samostatně trestně stíhaného Ing. Michala R., jak to dopadlo, dozvěděl se, že snad nějak jo. Domluvili se, že se následujícího dne potkají. Následně spolu samostatně trestně stíhaný Ing. Michal R. a obžalovaný Ing. Jirí R. o této věci opakovaně telefonicky hovořili a domlouvali si schůzky, mimo jiné i za účelem předávání dokumentů pro účely daňového řízení. Dne 24. 11. 2014 pak samostatně trestně stíhaný Ing. Michal R. v telefonním hovoru s obžalovanou Ing. D. uvedl, že dostal příslib (od xxx Ing. Jiřího R.), že by to mohlo být vyřízené během jednoho týdne.
229. V rámci přípravného řízení probíhalo **sledování kanceláře obžalovaného Ing. Jiřího R.** v objektu Územního pracoviště pro Prahu 5 Finančního úřadu pro hlavní město Prahu, které podle § 158d odst. 2 povolil státní zástupce Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 2 opatřením ze dne 26. 6. 2014, č. j. V8-32/2013-2 ZN 3346/2013 (na období od 1. 7. 2014 do 1. 1. 2015) a následně opatřením ze dne 13. 1. 2015, č. j. V8-48/2013-2 ZN 3346/2013 (na období od 14. 1. 2015 do 14. 7. 2015). Jak vyplývá z takto pořízených záznamů, dne 16. 10. 2014 se obžalovaný Jirí R. setkal ve své kanceláři se samostatně trestně stíhaným Ing. Michalem R., obžalovanou Bc. L. a s pracovníci finančního úřadu Ing. Evou V., odborníci na problematiku DPH. Na schůzce obžalovaná Bc. L. a samostatně trestně stíhaný Ing. Michal R., aniž by předložili rozhodné doklady vztahující se k dané transakci, sdělili obžalovanému Ing. Jiřímu R. a Ing. V., že mají v úmyslu se obohatit na úkor společnosti Komerční park Čestlice použitím režimu přenesení daňové povinnosti ve spojitosti s fixně sjednanou celkovou částkou včetně DPH za prodej majetku včetně technického zhodnocení objektu. Obžalovaná Bc. L. celou záležitost vysvětlovala, nicméně Ing. V. nebylo zcela zřejmé, v čem že záměr společnosti XXX. s.r.o. spočívá. Uvedla, že je nezbytné, aby daň byla odvedena jedním ze subjektů a aby to bylo v souladu se smlouvou. Obžalovaná Bc. L. uvedla, že by na tom vydělali asi 400.000,- Kč, načez Ing. V. oponovala, že na DPH nemůže nikdo vydělat. Opakovaně záležitost probírali, s tím že je ta věc problematická, k čemuž obžalovaný Ing. Jirí R. poznamenal: „A mimo to jste na pětce ještě“ (myšleno FÚ, ÚP Praha 5). Obžalovaná Bc. L. přiznala, že vymysleli tuhle fintu, aby nemuseli platit tak velké daně. Následně dne 11. 11. 2014 se obžalovaný Ing. Jirí R. sešel ve své kanceláři se samostatně trestně stíhaným Ing. Michalem R., který xxx požádal, aby zajistil co nejrychlejší výplatu DPH pro společnost XXX. s.r.o., která je již v exekuci, za měsíc říjen 2014 ve výši cca. 400.000,- Kč. Přiznal přitom obžalovanému Ing. Jiřímu R., že „to je všechno levá daňová“, s čímž obžalovaný Ing. Jirí R. vyslovil pochopení slovy: „No dyť jo, a můžeš k tomu dát nějaký doklad? Donesíš to sem? Tenhle měsíc, dones to, neposílej to.“ V interním systému současně zjistil, že správcem daně společnosti XXX. s.r.o. je Ing. K.. Dne 24. 11. 2014 se obžalovaný Ing. Jirí R. sešel ve své kanceláři se samostatně trestně stíhaným Ing. Michalem R. za přítomnosti správce daně Ing. Radka K.a. Ten nejprve vysvětlil, že by firma měla platit daň a ne nárokovat odpočet, samostatně trestně stíhaný Ing. Michal R. se mu snažil vysvětlit, že je to jinak. Zavolal obžalované Bc. L. a telefon předal Ing. K.. Ten po skončení hovoru uvedl, že to již pochopil, a na dotaz obžalovaného Ing. Jiřího R. sdělil, že je to vynikající. Dne 08. 12. 2014 se obžalovaný Ing. Jirí R. sešel ve své kanceláři se samostatně trestně stíhaným Ing. Michalem R., který mu řekl, že byl dnes na jednání s protistranou v Čestlicích, že mají námítky, že to DPH bylo zaúčtováno špatně a že to chtějí hlásit na finanční úřad. Požádal, aby „byli posláni do prdele“ nebo aby s nimi byla sjednána schůzka až za měsíc. Obžalovaný Ing. Jirí R. reagoval, že oni si žádnou schůzku nedomluví a že si jenom myslí, že to bylo špatně zaúčtované. Následně do

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

kanceláře vstoupila Ing. Helena U., zástupkyně ředitele tamního finančního úřadu. Obžalovaný Ing. Jiří R. a samostatně trestně stíhaný Ing. Michal R. jí vysvětlili případ společností XXX. s.r.o. a Komerční park Čestlice s.r.o., že se teď cukají a vyhrožují, tak aby o tom věděla. Obžalovaný Ing. Jiří R. uvedl, že už si ten příběh nepamatuje, ale že to dělají jednoznačně dobře. Kdyby zástupci protistrany přišli na finanční úřad, tak se na ně každý vykašle, na povídání nemají čas. Dne 14. 1. 2015 obžalovaný Ing. Jiří R. ve své kanceláři nejprve telefonicky hovořil s Ing. Radkem K. m. coby správcem daně společnosti XXX. s.r.o. a zajímal se o problém, který v dané záležitosti vyvstal, rovněž se ptal, co se s tím bude dále dělat. Nedlouho poté vstoupil do kanceláře samostatně trestně stíhaný Ing. Michal R., jemuž obžalovaný Ing. Jiří R. sdělil, že tam byla jejich daňová poradkyně s tím, že přenesená daňová povinnost byla použita nesprávně a že požaduje provedení kontroly. Dne 21. 1. 2015 se obžalovaný Ing. Jiří R. sešel ve své kanceláři se svým podřízeným Ing. Ondřejem S.. Ten jednoznačně uvedl, že to mělo být s daní, ale oni to dali bez daně. Měli by vydat opravný daňový doklad. Obžalovaný Ing. Jiří R. se jej ptá, zda se na to ptal Evy (pozn. Evy V.), která u toho seděla. Ing. S. sdělil, že jim to řekla špatně, čemuž se obžalovaný Ing. Jiří R. zasmál. Dali to v režimu přenesené daňové povinnosti, ale jednalo se o něco, co už bylo hotové, zhodnocení se na to nevztahuje. Ing. S. podrobně vysvětlil princip přenesené daňové povinnosti. Když firma nevystaví opravný daňový doklad, tak by je museli dodatečně dodanit, taková je praxe. Obžalovaný Ing. Jiří R. uvedl, že jej mrzí, že jim blbě poradili. Po odchodu Ing. S. přijal telefonní hovor od obžalovaného Ing. Michala R. a sdělil mu, že „je to nějak blbý, jo, tvrděj, že to mělo bejt s daní“. Následně se domluvili na rychlém společném obědě.

230. **Obžalovaný Ing. Jiří R.** k věci nevyprávěl. Soud má však za prokázané, že obžalovaný Ing. Jiří R. činil aktivně kroky k tomu, aby společnosti XXX. s.r.o. byl vyplacen přeplatek na dani z přidané hodnoty. Ačkoliv ze svědeckých výpovědí pracovníků finančního úřadu i ze záznamů telekomunikačního provozu a záznamů ze sledování kanceláře obžalovaného vyplývá, že obžalovaný nebyl zřejmě odborníkem na problematiku přenesené daňové povinnosti, má soud za prokázané, že si byl vědom skutečnosti, že společnost XXX. s.r.o. nepostupovala v souladu se zákonem. Minimálně dne 11. 11. 2014 totiž samostatně trestně stíhaný Ing. Michal R. sdělil obžalovanému Ing. Jiřímu R., že „to je všechno levá daňově.“ Obžalovaný Ing. Jiří R. však nebyl touto informací vůbec překvapen, když uvedl: „No dyť jo.“ a vyzval samostatně trestně stíhaného Ing. Jiřího R., aby podklady k této věci neposílal standardně na finanční úřad, ale donesl mu je osobně. Tak se následně i stalo. Obžalovaný i přes tuto vědomost nejenom poskytoval obžalovaným a samostatně trestně stíhanému Ing. Michalu R. velice nadstandardní servis v podobě porad přímo v jeho kanceláři na finančním úřadu, opakovaných konzultací a osobním doručování písemností, ale zejména zajistil u svých podřízených, že věc bude rychle vyřízena a přeplatek na dani z přidané hodnoty bude společnosti XXX. s.r.o. vyplacen. Dále informoval svou zástupkyni Ing. Helenu U., že zástupci společnosti Komerční park Čestlice s.r.o. budou mít ve věci námitky, a požádal ji, aby v jeho nepřítomnosti dohlédla na urychlené vyplacení přeplatku. Obžalovaný Ing. Jiří R. tímto svým jednáním jakožto vedoucí úředník orgánu daňové správy zneužil svěřenou pravomoc a svým podřízeným uděloval pokyny k provádění činností, o nichž věděl, že jsou v rozporu s povinnostmi uloženými správcům daně v § 1 odst. 2 a v § 5 zák. č. 280/2009 Sb., daňového řádu. Obžalovaný Ing. Jiří R. se popsáného jednání dopustil jako odpovědný úředník orgánu státní správy, tedy v postavení úřední osoby ve smyslu § 127 odst. 1 písm. d) trestního zákoníku. K tomu je však nutné doplnit, že posuzované jednání obžalovaného je zavrženíhodné také z důvodu, že se jej dopustil v postavení osoby, která sama byla povolána k zajišťování zákonnosti v činnosti místního pracoviště finančního úřadu a zprostředkovaně též postihování závažné kriminality na úseku správy a placení daní. Tímto svým jednáním pak obžalovaný Ing. Jiří R. mimořádně závažnou měrou ohrozil důvěru veřejnosti v řádný chod orgánů veřejné moci a vrhl špatné světlo na práci svých kolegů, kteří svou práci vykonávají poctivě a v souladu se zákonem.

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

231. Svým jednáním obžalovaní Ing. D., Ing. L., Ing. Jiří R. a samostatně trestně stíhaný Ing. Michal R. způsobili společnosti Komerční park Čestlice s.r.o. škodu ve výši 440.673,- Kč odpovídající rozdílu mezi částkou 780.992,- Kč, kterou by si společnost Komerční park Čestlice s.r.o. mohla nárokovat jako odpočet na dani z přidané hodnoty za zdaňovací období měsíce října 2014 a částkou 340.382,- Kč, kterou si nárokovat mohla po posuzovaném jednání obžalovaných.
232. Obžalovaní při svém jednání postupovali koordinovaně, když každý měl svou specifickou roli, čímž byla zajištěna větší účinnost jednání poškozených, a toto jednání tak vykazuje vyšší míru společenské škodlivosti.
233. Skutkovou podstatu trestného činu podvodu podle § 209 odst. 1 trestního zákoníku naplní ten, kdo sebe nebo jiného obohatí tím, že uvede někoho v omyl, využije něčího omylu nebo zamlčí podstatné skutečnosti, a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou. Kvalifikovanou skutkovou podstatu podle odst. 3 citovaného ustanovení naplní ten, kdo takovým činem způsobil větší škodu. Kvalifikovanou skutkovou podstatu podle odst. 4 písm. a) citovaného ustanovení pak naplní ten, kdo takový čin spáchá jako člen organizované skupiny. Ohledně bližšího vymezení pojmu organizované skupiny lze odkázat na část odůvodnění vztahující se ke skutku pod bodem I.
234. Soud má za prokázané, že obžalovaní Ing. Jaroslava D., Bc. Dana L. a Ing. Jiří R. svým společným jednáním uvedli zástupce společnosti Komerční park Čestlice s.r.o. v omyl ohledně daňové povinnosti uvedené na předložené faktuře, a tím společnosti Komerční park Čestlice s.r.o. způsobili škodu ve výši 440.610,- Kč, tedy větší škodu. Tohoto jednání se obžalovaní dopustili, ačkoliv věděli, že vyvolají v zástupcích společnosti Komerční park Čestlice s.r.o. omyl, že tím způsobil této společnosti škodu a že tím dojde k obohacení společnosti XXX. s.r.o. a potažmo dalších osob, přičemž uvedené způsobit chtěli. Obžalovaní tak výše uvedeným způsobem jednali v úmyslu přímém.
235. Obžalovaní Ing. Jaroslava D., Bc. Dana L. a Ing. Jiří R. tak svým výše popsaným společným jednáním naplnili všechny znaky skutkové podstaty zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 3, odst. 4 písm. a) trestního zákoníku.
236. Skutkovou podstatu trestného činu zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku naplní ten, kdo jako úřední osoba v úmyslu způsobit jinému škodu nebo jinou závažnou újmu anebo opatřit sobě nebo jinému neoprávněný prospěch vykonává svou pravomoc způsobem odporujícím jinému právnímu předpisu.
237. Soud má za prokázané, že obžalovaný Ing. Jiří R. jako ředitel Finančního úřadu Hlavního města Prahy, Územního pracoviště pro Prahu 5, tedy jako odpovědný úředník orgánu státní správy, tedy v postavení úřední osoby ve smyslu § 127 odst. 1 písm. d) trestního zákoníku, v úmyslu způsobit společnosti Komerční park Čestlice s.r.o. škodu a společnost XXX. s.r.o. potažmo další osoby obohatit, vykonával svou pravomoc v rozporu s povinnostmi uloženými správcům daně v § 1 odst. 2 a v § 5 zák. č. 280/2009 Sb., daňového řádu.
238. Obžalovaný Ing. Jiří R. tak svým výše popsaným jednáním naplnil všechny znaky skutkové podstaty zločinu zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku.

Skutek pod bodem VII. („Porsche“)

239. Ke skutku pod bodem VII. byly soudem provedeny důkazy výsledky obžalovaných, výsledky svědků, odposlechy a záznamy telekomunikačního provozu a dále listinnými důkazy.
240. Jako svědci byli před soudem slyšeni **Vladimír R., Mgr. Ing. Jaroslav K., Vladimír M., Dana R. a Pavel L.**
241. **Svědék Vladimír R.** ve své výpovědi u hlavního líčení konaného dne 18. 11. 2019 uvedl, že

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

předmětné vozidlo nabízel k prodeji, všichni to věděli. Pan V. za ním přišel, že ví o někom, kdo by ho koupil. Vozidlo prodal přes pana K., který si odebral část peněz k uhrazení dluhu na nájmem. Vozidlo prodal obž. P.ovi, neví, jestli jako fyzické osobě nebo jako firmě, bude to vše ve smlouvách. Vozidlo bylo odhadnuto na 550.000,- Kč, za tuto částku ho prodal. 50.000,- Kč mu bylo zasláno na účet, zbytek peněz šlo přes p. K.. Kdo vypracoval kupní smlouvu, neví, on to nebyl. Jako kupující tam figuroval obž. P., pak se smlouva změnila na někoho jiného. Neví, z jakého důvodu, ani kdo se změnou přišel. Prodejní cena zůstala stejná, i smlouva zůstala stejná. Novým kupujícím byl p. L., ten je tam podepsán, ale nikdy s ním nejednal. Už si nepamatuje, jakým způsobem smlouvu podepisovali. Neví, kdo prováděl převod vozidla, vůz ale není na něj napsaný, vše se zrušilo. V realizaci prodeje vozidla figuroval jen obž. V., který měl zájemce. Obžalovaný V. mu dal kontakt na obž. P., ale kdo mu řekl o p. L., to neví. Kupní cena za vozidlo byla složena u p. K., neví kým. Vozidlo převezl do nějaké haly, tam jej předal, bylo to někde za Prahou. Nevzpomíná si, jak to bylo s doklady. Dostal předávací protokol. Neví, od koho měl ty instrukce, ani to, kdo mu předávací protokol předával. Při předání přijel s vozidlem do té haly, již neví, jak se dostal zpátky. Neví, komu předával doklady od vozidla. Auto bylo prodáno bez DPH. Na název společnosti Xxx si nevzpomíná. P. L. nezná. Vozidlo prodával, protože potřeboval uhradit nájem. Vozidlo užíval obž. P.. Nepamatuje si, jak se k němu dostal návrh kupní smlouvy, ani na okolnosti podepsání kupní smlouvy, ani zda ji byl podepsat ve společnosti GTJ nebo u něj. Zástupce společnosti GTJ neviděl, neví, co je to za firmu, ani kdo je zástupce. Neví, zda když podepisoval smlouvu, byl na ní již podpis zástupce Xxx. Neví, zda smlouvu o úschově podepisoval jako první.

242. **Svědék Mgr. Ing. Jaroslav K.** ve své výpovědi u hlavního líčení konaného dne 18. 11. 2019 uvedl, že je správcem areálu bývalého statku v Záběhlicích. P. R. je u nich dlouhodobě v nájmu a požádal svědka o pomoc se smlouvami kolem prodeje. Domluvili se na úschově kupní ceny, takže vyřizoval advokátní úschovu na prodej osobního automobilu. Všichni věděli, že pan R. je vlastníkem Porsche, byl to jeho dlouhodobý koníček a vědělo se, že ho prodává. Byla tam jedna společnost, která jej nezprostila mlčenlivosti, následně se změnil kupující. Neviděl v tom žádný problém, bylo jedno, kdo to koupí. Auto bylo známo, kupní cena byla složena, tak zrealizoval prodej se společností Xxx. Byla složena kupní cena do úschovy, a poté, co bylo vozidlo protokolárně předáno, vyplatil kupní cenu panu R. s tím, že měl dluh na nájmu, tak část šla na zaplacení dluhu a část se vyplácela na účet. Vlastní kupní smlouvy si vypracovával kupující, on je jenom překontroloval. Ze společnosti kupujícího nikoho neznal, na okolnosti sjednávání smlouvy si už nepamatuje. U předávání vozidla nebyl, dostal jen předávací protokol. Neví, že by šly nějaké peníze v hotovosti, všechno šlo přes účty. Celá kupní cena šla na účet advokátní úschovy z účtu a potom byla zase rozeslána na účty. Myslí si, že první část kupní ceny dostal p. R. jako zálohu, ale asi také to šlo na účet. To šlo mimo něj, on uschoval 500.000 Kč a celá částka šla na účet advokátní úschovy bezhotovostně a zase byla bezhotovostně vyplacena. Pan R. mu potvrdil, že dostal nějakou zálohu a myslí si, že to bylo asi 50.000,- Kč, celkem tedy 550.000,- Kč. Osobu p. L. si nevybavuje. K podpisu úschovní smlouvy si nepamatuje okolnosti, je to 5 let zpátky, pravděpodobně se podepisovala u něj v kanceláři. Nepamatuje si na okolnosti uzavření kupní smlouvy, p. R. dával nějaké připomínky ke smlouvě, ale čeho se týkaly, si nevzpomíná. Finální podoba kupní smlouvy byla přílohou smlouvy o úschově. Má kopii kupní smlouvy, ale kdo ji vypracoval a jak se podepisovala, si nepamatuje.

243. **Svědék Vladimír M.** ve své výpovědi u hlavního líčení konaného dne 18. 11. 2019 uvedl, že obžalovaný P. je jeho společník ve firmě Xxx, jednatele jsou jen oni dva, oba jednájí za společnost samostatně. Předmětem činnosti jejich firmy je naskladňování a doprava. Disponují se 4 osobními auty, která slouží pro potřebu managementu a obchodního zástupce. Z těchto aut byla 3 kupována přes leasing, ale Porsche bylo zakoupeno za hotové, protože nebylo nové. Pořizoval si jej pro sebe obž. P.. Ve firmě mají rozdělené činnosti. On je přítomen ve společnosti Pelmi Logistik, obž. P. ve společnosti Pelmi s.r.o. Obžalovaný P. se zajímá o obchod, on realizuje

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

zbytek, tj. chod skladu a přepravu. Nákup staršího vozu Porsche si realizoval obž. P., on ho jenom zastupoval v době, kdy nemohl. Myslí si, že podle kupní smlouvy stálo auto kolem 1.000.000,- Kč. Nákup konzultovali, ale on s tím neměl žádný problém. Neví, od koho pořizoval vozidlo, šlo to mimo něj. Hrazeno bylo nějakým depozitem a nějakými splátkami z pokladny. 500.000,- Kč bylo deponováno k nějakému notáři, pro zbytek si chodil člověk, který byl nahlášen. Možná ho i viděl, ale netroufal by si říci, že by ho dnes poznal. První kupní smlouvu stornovali, protože tam byly chyby, na což přišla účetní. První smlouvu podepsal on, protože obž. P. nebyl přítomen. Druhou smlouvu by měl mít u sebe již opravenou obž. P.. Prodávajícím byla nějaká společnost, snad Agrostroj. V rámci kupní smlouvy tam nebylo ohodnocení vozidla, ale věděl od obž. P., za kolik se to bude kupovat. Vozidlo se kupovalo i s DPH. Neví, že by obž. P. s vozidlem jezdil ještě předtím, než byla uhrazena celá kupní cena, ale přivezl mu ho ukázat, co vlastně kupují, takže auto viděl. Společnost GTJ mu nic neříká, mohla by to být ta společnost, která je uvedena na kupní smlouvě, jako prodávající. Auto je stále majetkem společnosti Xxx. Vladimíra R. osobně nezná, jen ví, že se k němu jezdí na servis s autem. Když někomu platí hotovost, ověřuje se občanský průkaz, ale většinou toho člověka, který si pro to přijde, znají. Osobu p. L. nezná. Platby se vyplácely buď osobně, nebo z klientského oddělení, pokud tam svědek nebyl. Příjmový nebo výdajový doklad si nechávají vždy potvrdit. V souvislosti s touto kauzou bylo šetření z finančního úřadu, protože ze strany prodávajícího nebylo odvedeno DPH. Finanční úřad to nárokoval na nich, tak to uhradili. Je to cca 4 měsíce zpátky, možná méně, částku si nepamatuje, ale byla uhrazena.

244. **Svědkyň Dana R.** ve své výpovědi u hlavního líčení konaného dne 18. 5. 2020 uvedla, že pro obžalovaného P. pracovala dříve jako účetní, dnes vede společnost Xxx, kde je obž. P. jednatelem. S odstupem doby si k této události ohledně nákupu vozidla pamatuje jen to, že vozidlo se koupilo, zaúčtovalo, mělo všechny doklady, které potřebovala, zařadila ho do hmotného majetku a odepisovala. Nebylo tam nic neobvyklého. Tovární značku si nepamatuje. Za tu dobu, co pro obž. P. pracovala, si společnost koupila celkem asi 4 vozidla, a to, o které se nyní jedná, nebylo první. Platby za vozidlo byly ve formě dvou záloh bankovním převodem a doplatku v hotovosti. První záloha byla jen 50.000,- Kč a pak se částka deponovala, předpokládá, že nějakému právníkovi. Doplatky v hotovosti byly vyplaceny z firemní pokladny, takže peníze se vyplatily a zaúčtovaly se jako výdej z pokladny, což bylo doloženo i pokladními doklady od toho, kdo je přijal, a na základě toho to svědkyně proúčtovala. Po této transakci, když uzavírala uzávěru, si nevšimla, že by v pokladně částka dvakrát 250.000,- Kč chyběla. Nepamatuje si, od koho se vozidlo kupovalo, bylo to od nějaké firmy, nové nebylo. Podklady k zaúčtování nákupu vozidla jí předával pan M., jednatel společnosti a to běžně, jako v případě ostatních dokladů. Byla sepisována kupní smlouva. Na straně kupujícího byla uvedena firma Xxx. Neví, kdo smlouvu připravoval. Cena předmětného vozidla byla asi 1.200.000,- Kč. Tato transakce byla zaznamenána i v daňovém přiznání. Byly jí předány jen příjmové pokladní doklady, jako účetní doklad, nepamatuje si osobu, která tam byla uvedena a podepsána. Co se týče toho, jestli byla na kupní smlouvě nějaká chyba, tak sama upozorňovala, že na kupní smlouvě chybí formulace o zdanitelném plnění, což ona potřebovala, aby to mohla podle toho zařadit do DPH, ale pak dostala fakturu jako daňový doklad, a to jí pro tento účel stačilo. Tato obchodní transakce byla samozřejmě součástí daňového přiznání stran odpočtů DPH, na to byl nárok. Vozidlo je i nadále ve vlastnictví společnosti Pelmi Logistic. Na toto vozidlo byly v účetnictví minimální náklady na opravu, běžný provoz a údržbu vozidla, nijak výrazné částky to nebyly.
245. **Svěděk Pavel L.** ve své výpovědi u hlavního líčení konaného dne 18. 11. 2019 uvedl, že z obžalovaných nikoho nezná, jejich jména mu nic neříkají. V minulosti nebyl nikdy jednatelem žádné společnosti. Koncem roku 2014 byl ve výkonu trestu až do r. 2015, a to za alimenty a za ublížení na zdraví. Nikdy si žádné osobní vozidlo nekupoval, nemá ani řidičský průkaz. Neví o tom, že je uveden jako jednatel v nějaké společnosti. Název společnosti GTJ mu nic neříká, Pelmi Logistik Services také ne. Nezná ani Vladimíra M., Mgr. Ing. Jaroslava K., Vladimíra R.. Jméno

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

notáře Radima Dražila mu nic neříká, u notáře byl pouze v roce 2001, a to ve Štěpánské s manželkou kvůli bytu. V r. 2015 v létě mu byl odcizen občanský průkaz, má o tom hlášení. Naposledy to nahlásil na ÚMČ pro Prahu 9, je to nedávno, asi měsíc. Od společnosti Pelmi Logistic částku 750.000,- Kč ve třech hotovostních platbách nikdy neobdržel, to by potom zaplatil alimenty a nebyl by ve výkonu trestu. Neví, co je to datová schránka.

246. Dokazování bylo u soudu doplněno **listinnými důkazy**. Zejména byly jako důkazy provedeny **zpráva GE Money Bank k bankovnímu účtu úschovy advokáta Mgr. Ing. Jaroslava K. vč. výpisu z účtu** (na č. l. 2608-2610), kdy z tohoto výpisu je zřejmé, že na účet byla dne 27. 11. 2014 zaslána částka ve výši 500.000,- Kč z účtu společnosti XXX a dne 2. 12. 2014 byly provedeny platby ve výši 82.456,- Kč a 417.544,- Kč; **zpráva ČSOB k bankovnímu účtu společnosti Xxx vč. výpisu z účtu** (na č. l. 5612-2623), kdy z tohoto výpisu je zřejmé, dne 26. 11. 2014 byla zaslána částka ve výši 500.000,- Kč na účet úschovy advokáta Mgr. Ing. Jaroslava K.; dále **kopie spisové dokumentace vedené Magistrátem hlavního města Prahy, Odborem dopravněsprávních činností, k vozidlu RZ xxx** (na č. l. 2625-2639); dále **kopie kupní smlouvy ze dne 24. 11. 2014 uzavřené mezi prodávajícím Vladimírem R. a kupujícím XXX, s.r.o.** (na č. l. 2646-2647), kdy předmětem této smlouvy je vozidlo Porsche Carrera 4 S, RZ xxx a kupní cena je sjednána na částku 550.000,- Kč; **kopie smlouvy o úschově ze dne 24. 11. 2014 uzavřené mezi advokátem Mgr. Ing. Jaroslavem K.m, Kupujícím XXX, s.r.o. a prodávajícím Vladimírem R.** (na č. l. 2645), ze které je zřejmé, že kupující se zavázal složit doplatek kupní ceny ve výši 500.000,- do advokátní úschovy; kopie **pokynu k vyplacení úschovy ze dne 2. 12. 2014 podepsaného Vladimírem R.** (na č. l. 2648), ze kterého vyplývá, že částka ve výši 417.544,- Kč měla být použita na úhradu dluhu Vladimíra R. za pronájem dílny a částka 82.456,- Kč měla být vyplacena na účet Vladimíra R.; **kopie dohody o složení zálohy na vozidlo Porsche 911 ze dne 4. 11. 2014** (na č. l. 2753), dále **list s kontrolními vzorky podpisů poskytnutých policejnímu orgánu panem Pavlem L.m, nar. xxx** (na č. l. 2671); **úplný výpis z obchodního rejstříku k společnosti XXX s.r.o. ke dni 2. 9. 2015**; **kopie z rejstříkového spisu Městského soudu v Praze vedeného ke společnosti XXX** (na č. l. 2674-2696); **sdělení notáře JUDr. Radima Drášila ze dne 6. 10. 2015 vč. příloh** (na č. l. 2698-2699), ve kterém JUDr. Drášil potvrdil, ověřovací doložky s podpisy Pavla L. dopovídají zápisu v ověřovací knize a že pod sp. zn. NZ 56/2014 byl skutečně sepsán notářský zápis do veřejného rejstříku ve věci společnosti Xxx s.r.o., kterého se reálně zúčastnil Pavel L., nar. xxx; dále kopie kupní smlouvy uzavřené dne 18. 12. 2014 mezi prodávajícím XXX, s.r.o. a kupujícím Xxx, s.r.o. (na č. l. 2706), jejímž předmětem je vozidlo Porsche Carrera 4 S, RZ xxx, přičemž kupní cena byla sjednána na částku 1.248.720,- Kč vč. DPH; **příznání k dani z přidané hodnoty společnosti Xxx s.r.o. za období měsíce prosince 2014** (na č. l. 2707-2708); doklady k dani z přidané hodnoty a CD s účetnictvím společnosti Xxx s.r.o. (na č. l. 2711-2714); **faktury vydané společností Xxx, s.r.o. v souvislosti s prodejem vozu** (na č. l. 2727-2730); dále **odpověď finančního úřadu na žádost o poskytnutí informací vč. přílohy spočívající ve spisovém materiálu vedeném ke společnosti Xxx s.r.o.** (na č. l. 3289-3341); **odpověď finančního úřadu na žádost o poskytnutí informací vč. přílohy spočívající ve spisovém materiálu vedeném ke společnosti XXX s.r.o.** (na č. l. 3344-3483); **příznání k DPH společnosti XXX s.r.o. za zdaňovací období měsíce listopadu 2014** (na č. l. 6513-6515); **přehled pohybů na účtu** (na č. l. 6643); **doplnění podaného odvolání v daňovém řízení** (na č. l. 6644-6645); **dodatečný platební výměr** (na č. l. 6646-6647); **potvrzení o provedení platební transakce** (na č. l. 6648)
247. V neposlední řadě bylo před soudem dokazování doplněno i v tomto bodě záznamy telekomunikačního provozu.
248. Po takto provedeném dokazování, kdy soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich souhrnu podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů zakotvenou v § 2 odst. 6 trestního řádu, dospěl soud k závěru, že vina obžalovaných žalovaným jednáním byla nade vší pochybnost

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

prokázána.

249. Ze záznamu telekomunikačního provozu je zřejmé, že v hovoru s obžalovaným Ing. V. dne 10. 10. 2014 obžalovaný P. uvedl ke koupi předmětného vozu, že cena 600.000,- Kč je odpovídající, na což obžalovaný V. odpověděl, že (Vladimír R.) určitě půjde s cenou dolů. Obžalovaný P. a Ing. V. o koupi vozu opakovaně hovořili i v dalších telefonátech. Dne 4. 11. 2014 pak P. Ing. V. sdělil, že se s Vladimírem R. dohodl na ceně 550.000,- Kč, z čehož 50.000,- Kč mu nechá poslat jako zálohu z účtu Pelmi Logistic Services, s.r.o.. Dne 28. 11. 2014 pak obžalovaný P. v SMS zprávě adresované obžalovanému Ing. V. napsal, že má Porsche ve skladu a koupě je hotová, už jen doladí převod. Následující den 29. 11. 2014 pak obžalovaný P. v telefonickém hovoru sdělil obžalovanému Ing. V., že za Porsche zaplatil 550.000,- Kč. Ve světle těchto důkazů tak soud hodnotí svědeckou výpověď Vladimíra M.y, druhého společníka ve společnosti Pelmi Logistic Services, s.r.o. jako nevěrohodnou, když Vladimír M. uvedl, že předmětné vozidlo bylo prodáno za částku kolem 1.000.000,- Kč s tím, že 500.000,- Kč bylo deponováno u notáře a pro zbytek si v hotovosti chodila osoba, jejíž totožnost nezná.
250. Z důkazu záznamem telekomunikačního provozu má soud dále za prokázané, že prodej předmětného vozidla Porsche Carrera mezi Vladimírem R. a společností Xxx, s.r.o. zprostředkoval obžalovaný Ing. V.. Tuto skutečnost ve své výpovědi uvedl také svědek Vladimír R.. Dále má soud za prokázané, že obžalovaný P. předmětné vozidlo za částku 550.000,- Kč, z čehož 50.000,- Kč představuje zálohu, která byla zaslána přímo na účet Vladimíra R., a zbylá částka ve výši 500.000,- Kč pak představuje doplatek, který byl zaslán na účet advokátní úschovy advokáta Mgr. Ing. Jaroslava K., což vyplývá ze záznamů telekomunikačního provozu, svědeckých výpovědí Vladimíra R. a Mgr. Ing. Jaroslava K.. Přebod částky ve výši 500.000,- Kč je pak dokládán také výpisem z bankovního účtu.
251. Dále je ze záznamu telekomunikačního provozu zřejmé, že dne 1. 12. 2014 se obžalovaný Ing. V. zeptal obžalovaného P., jestli chce „udělat to auto“ a dodal, že zítra tu bude mít toho, co mu vždycky přefakturovává. Obžalovaný na to uvedl, že auto je již převedené a peníze jsou poslané převodem, a dodal: „My jsme k tomu šli, směr byl jasnej, jenom prostě tam byly nějaký ty.“. Následně uvedl: „Tak hele víš co, asi do toho nebudem š'ourat, já vím, že to je škoda, ale...“. Na to obžalovaný Ing. V. zareagoval slovy: „To je škoda, no, dvě kila vylítly komínem, minimálně.“. Následně se oba obžalovaní domluvili, že to je ještě možné zrealizovat, protože převod vozidla ještě nebyl proveden. Obžalovaný V. přitom uvedl mimo jiné, že tady je „jedna dva“ úplnej standard, když pořizovačka takového auta jsou „nějaký tři“. Dále dodal, že „von chce teda půlku“. Obžalovaný P. uvedl, že by byl rád, kdyby to šlo. Dne 2. 12. 2014 zatelefonoval obžalovaný Ing. V. obžalovanému H. a dotázal se jej, zda xxxa (pozn. obž. E.) byl, na což H. odpověděl, že byl a že jsou domluvený, že přes Topper za tu část, jak se včera bavili. Následně obžalovaní hovořili o tom, že přes Topper to není stoprocentní a obžalovaný V. uvedl, že to nějak vymyslí. Následně obžalovaný Ing. V. zatelefonoval obžalovanému Ing. E.ovi a řekl mu, že je tam problém, že ten, pro kterého se to bude dělat, je původní majitel této firmy. Obžalovaný E. na to uvedl, že to netušil a že to vymyslí jinak. Ing. V. mu na to řekl, že by z toho pro obžalovaného E.a káplo páď'o nebo něco přes páď'o, tak ať si to zváží. Obžalovaný E. zopakoval, že to vymyslí a napíše pak tomu Tomášovi (pozn. obž. H.) nějaký číslo. V telefonním hovoru dne 4. 12. 2014 pak obžalovaný P. sdělil obžalovanému Ing. V., že se u něj zítra zastaví v kanceláři, protože tam potřebuje něco vyřídít s Tomášem ohledně toho auta. Dne 8. 12. 2014 obžalovaní Ing. V. a P. po telefonu hovořili o podrobnostech plánované „transakce s autem“, kdy Ing. V. sděluje, že má připravené kupní smlouvy, dělat že se to bude přes novou společnost, a P. uvádí, že ještě hledá počet ujetých kilometrů, na což Ing. V. reaguje, že mu Tomáš říkal, že je to ještě potřeba. Dne 10. 12. 2014 obžalovaný P. sděluje obžalovanému Ing. V., že se u něj zítra zastaví, protože Tomášovi doveze ty dokumenty. Dne 16. 12. 2014 obžalovaný Ing. V. sdělil obžalovanému P.i, že Tomáš už to cel vyřídil a že mu říkal, že P. už musí auto jen přihlásit. Dne 18. 12. 2014 se obžalovaný P. u obžalovaného Ing. V. ujišťoval, zda je již auto kompletně

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

vyřízeno, což Ing. V. potvrdil s tím, že Tomáš se tomu nadstandardně věnoval a proto by si zasloužil odměnu, udolal i advokáta K., obžalovaný P. přislíbil, že se Tomášovi bude revanšovat. Dne 14. 1. 2015 pak obžalovaný Ing. V. znovu připomněl obžalovanému P., že by měl Tomášovi za to něco dát, třeba desítku, což P. přislíbil. Dne 19. 1. 2015 sdělil obžalovaný P. obžalovanému Ing. V., že byl právě u Luboše, načež se opraví, že u Tomáše.

252. Z výše uvedených záznamů telekomunikačního provozu má soud za prokázané, že obžalování Ing. V. a P. se na návrh Ing. V. domluvili, že ačkoliv již bylo předmětné vozidlo prodané a jeho cena byla převedena bankovním převodem, zkusí ještě zařídit fiktivní navýšení pořizovací ceny vozidla za účelem uplatnění odpočtu na DPH. Dále je ze záznamů telekomunikačního provozu patrné, že ve věci byl činný rovněž obžalovaný H. (v odposlechu o něm obžalovaný Ing. E. hovoří jako o Tomášovi, přičemž jde o osobu, která pracuje ve stejné kanceláři jako Ing. V.), a dále pak obžalovaný Ing. E. (o kterém obžalování Ing. V. a H. hovoří jako o Ejzovi), jehož úloha spočívala v zajištění společnosti, která automobil formálně zakoupí a následně prodá společnosti Xxx s.r.o. Obžalovaný Ing. E. zajistil za tímto účelem společnost Xxx, s.r.o., jejímž jediným společníkem a jednatelem byl Pavel L., nar. xxx. Následně byla již uzavřená kupní smlouva mezi Vladimírem R. a společností Xxx s.r.o., na základě které původně tato společnost zakoupila předmětné vozidlo za částku 550.000,- Kč stranami zrušena a byla uzavřena nová smlouva, ve které v roli kupujícího nahradila společnost Xxx s.r.o. účelově nastrčená společnost Xxx, s.r.o., s tím, že kupní cena zůstala ve výši 550.000,- Kč. To je prokazováno mimo jiné samotnou smlouvou, coby listinným důkazem. Tuto smlouvu měl přitom za společnost Xxx, s.r.o. uzavřít její jednatel Pavel L., který tak ale ve skutečnosti neučinil. Ve své výpovědi uvedl, že si nikdy žádné osobní vozidlo nekupoval, neví o tom, že je uveden jako jednatel v nějaké společnosti a v době uzavření smlouvy byl ve výkonu trestu odnětí svobody. Je proto zřejmé, že Pavel L. byl společníkem a jednatelem společnosti Xxx, s.r.o. pouze formálně, materiálně však žádnou činnost v této společnosti nevykonával a tuto fakticky ovládali jiné osoby. Mezi společnostmi Xxx, s.r.o. a společností Xxx s.r.o. byla následně uzavřena další kupní smlouva, kterou společnost Xxx s.r.o. zakoupila předmětné vozidlo za částku ve výši 1.248.720,- Kč, která ale nebyla fakticky zaplacená, jak bylo dovozeno výše. Společnost Xxx s.r.o. uvedla pořízení automobilu za částku 1.248.720,- Kč jako zdanitelné plnění na vstupu v daňovém přiznání k DPH za zdaňovací období měsíce prosince 2014, jak vyplývá z tohoto daňového přiznání, čímž došlo k neoprávněnému navýšení odpočtu DPH o částku 216.720,- Kč, a tedy k vylákání výhody na dani.
253. Trestný čin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle ustanovení § 240 odst. 1 trestního zákoníku spáchá ten, kdo ve větším rozsahu zkrátí daň, clo, pojistné na sociální zabezpečení, příspěvek na státní politiku zaměstnanosti, pojistné na úrazové pojištění, pojistné na zdravotní pojištění, poplatek nebo jinou podobnou povinnou platbu anebo vyláká výhodu na některé z těchto povinných plateb. Větším rozsahem je přitom ve smyslu § 138 trestního zákoníku třeba rozumět částku nejméně 100.000,- Kč. Obžalování svým společným jednáním, tak jak bylo popsáno výše, neoprávněně navýšili odpočet na dani z přidané hodnoty, a vylákali tak výhodu na dani v rozsahu 216.720,- Kč, tedy ve značném rozsahu. Obžalování pak svým jednáním naplnili rovněž kvalifikovanou skutkovou podstavu uvedenou v odst. 2 písm. a) citovaného ustanovení, neboť se uvedeného jednání dopustili společně v počtu čtyř osob, tedy čin spáchali nejméně se dvěma osobami.
254. Soud dále zkoumal naplnění subjektivní stránky trestného činu a dospěl na základě provedeného dokazování, že u všech obžalovaných, kterým je kladeno za vinu spáchání předmětného skutku, tedy u obžalovaného Ing. Petr E.a, Tomáše H., Jiřího P. a Ing. Luboše V., byl dán ve vztahu k výše popsanému jednání přímý úmysl. Naplnění subjektivní stránky je prokazováno zejména záznamy telekomunikačního provozu. Z těch vyplynulo, že obžalovaný Ing. V. byl iniciátorem a organizátorem předmětného jednání. Obžalovaný P. však rovněž jednal úmyslně, když je patrné, s návrhem obžalovaného Ing. V. souhlasil a dokonce prohlásil, že by byl rád, „kdyby to šlo“. Obžalovaný Ing. E. zajistil společnost tvořící mezičlánek ve fakturačním řetězci, a to při vědomí,

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

k jakému účelu takové jednání směřuje a s cílem tohoto účelu dosáhnout. Obžalovaný Tomáš H. pak sice vykonával ve věci úkony z pověření obžalovaného Ing. V., rovněž však musel znát skutečnou podstatu posuzovaného jednání, když mimo jiné jednal s obžalovaným Ing. E. em o zajištění společnosti pro tzv. „přefaktorování“. Ze záznamů telekomunikačního provozu je pak zřejmé, že obžalovaní se uvedeného jednání dopustili v úmyslu se obohatit. Lze tak uzavřít, že obžalovaní se dopustili posuzovaného jednání, ačkoliv věděli, že jím mohou porušit zájem chráněný trestním zákonem, a tento zájem porušit chtěli, tedy jednali v úmyslu přímém.

255. Po provedeném dokazování má soud za prokázané, že obžalovaní Ing. Petr E., Tomáš H., Jiří P. a Ing. Luboš V. naplnili svým výše popsaným jednáním všechny znaky skutkové podstaty zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle ustanovení § 240 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku.
256. Dne 3. 12. 2019 podal obžalovaný Jiří P. prostřednictvím svého obhájce soudu návrh na zastavení trestního stíhání s odůvodněním, že jeho trestní odpovědnost zanikla uplatněním účinné lítosti podle § 33 trestního zákoníku, neboť nadměrný odpočet daně z přidané hodnoty v plné výši uhradil dne 9. 9. 2019. Soud se však s touto argumentací neztotožnil. Pro aplikaci účinné lítosti podle § 33 trestního zákoníku je totiž nutné, aby pachatel škodlivý následek napravil dobrovolně, tedy bez donucení vnější okolností, jakou je zpravidla zahájení trestního stíhání. K tomu v posuzovaném případě nedošlo, když daň byla doplacena až bezmála tři roky po zahájení trestního stíhání obžalovaného pro předmětný skutek (to bylo zahájeno dne 24. 10. 2016). V takové situaci již nelze hovořit o účinné lítosti, když doplacení daně zcela zjevně nebylo projevem vnitřního vztahu obžalovaného ke spáchanému činu, tedy skutečnou lítostí, ale pouze kalkulem vzhledem k probíhajícímu trestnímu stíhání.

Skutek pod bodem VIII. („B.“)

257. Ke skutku pod bodem VIII. byly soudem provedeny důkazy výsledky obžalovaných, výsledkem svědka, záznamy telekomunikačního provozu a listinnými důkazy.
258. Svědkyně **Irena S.** ve své výpovědi u hlavního líčení konaného dne 6. 1. 2021 uvedla, že pana B. zná, pracoval v pivovaru v Jincích, chodil si půjčovat od Ing. V. peníze, byl jeho kamarád. Půjčoval si dost často, bylo to 50.000,-, 100.000,- až 200.000,- Kč. Některé půjčky byly splaceny, některé ne. U předání půjčky přítomna nikdy nebyla. Připravuje úvěrové smlouvy, ale nepamatuje si, jestli připravovala nějakou úvěrovou smlouvu s manželi B.i. Paní B. viděla jen jednou, když byla u nich v kanceláři s panem B., ale neví, ohledně čeho tam byla.
259. Dokazování bylo u soudu doplněno **listinnými důkazy**. Zejména byly jako důkazy provedeny **zpráva ČSOB k bankovnímu účtu společnosti HV Finance, s.r.o., vč. výpisu z účtu** (na č. l. 2433-2434), ze kterého je patrné, že společnost HV Finance provedla dne 15. 3. 2019 platbu ve výši 800.000,- Kč s uvedením zprávy B. výpomoc; **kopie spisu Městského soudu v Praze, sp. zn. 47 Cm 114/2014 ve věci návrhu na vydání směnečného platebního rozkazu** (na č. l. 2469-2547), kdy žalobcem je GE Money Bank, a.s. a žalovanými jsou společnost YASINKO – VELKOOBCHOD S NÁPOJI, s.r.o., Václav B. a Dagmar B.; další rozhodnutí v uvedené věci, a to **Směnečný platební rozkaz vydaný Městským soudem v Praze dne 27. 5. 2014, č. j. 47 Cm 114/2014 – 14, s doložkou právní moci a vykonatelnosti** (na č. l. 2549), kterým byla žalovaným uložena povinnost uhradit žalobci společně a nerozdílně částku 896.242,- Kč s úrokem, odměnou a náhradou nákladů řízení; **Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 11. 11. 2015, č. j. 47 Cm 114/2014 -91** (na č. l. 2550-2552), kterým soud potvrdil platnost vydaného směnečného platebního rozkazu; dále **výpisy z katastru nemovitostí ze dne 19. 5. 2015** (na č. l. 2600-2606); **výpisy z katastru nemovitostí platné ke dni 9. 1. 2017** (na č. l. 479-483); **oznámení soudního exekutora o skončení exekuce ze dne 29. 5. 2019** (na č. l. 6262), ze které vyplývá, že exekuce ve věci oprávněného MONETA Money Bank a povinných Václav B. a Dagmar B. je skončena, neboť došlo k úplnému vymožení pohledávky. Dále byly před soudem

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

jako důkazy provedeny listiny zajištěné v kanceláři obžalovaného Ing. Luboše V., tj. kopie výše uvedeného **Směnečného platebního rozkazu vydaného Městským soudem v Praze dne 27. 5. 2014, č. j. 47 Cm 114/2014 – 14** (na č. l. 2554); **kopie návrhu na vydání směnečného platebního rozkazu ze dne 27. 5. 2014 ve věci vedené Městským soudem v Praze pod sp. zn. 47 CmSm 114/2014; Smlouva o úvěru uzavřená dne 19. 3. 2015 mezi úvěrující společnostmi HV Finance, s.r.o. a úvěrovanými Dagmar B. a Václavem B.** (na č. l. 2559-2560), ze které vyplývá, že úvěrující se zavázal poskytnout úvěrovaným částku ve výši 800.000,- Kč, smluvní úrok činil 14 % ročně a sjednána byla i jednorázová smluvní odměna ve výši 10.000,- Kč; dále **Potvrzení o splacení pohledávky podepsané Ing. Lubošem V. za společnost HV Finance, s.r.o. a svědkem Tomášem H.em, bez uvedení data** (na č. l. 2561), kde se uvádí, že pohledávka ve výši 810.000,- Kč včetně příslušenství, která vznikla ze smlouvy o úvěru ze dne 19. 3. 2015, byla dnešním dnem zcela splacena; **kopie notářského zápisu č. NZ 415/2015 sepsaného notářem Mgr. Václavem V.** (na č. l. 2562-2567), který obsahuje dohodu se svolením k vykonatelnosti notářského zápisu, kdy touto dohodou se Dagmar B. a Václav B. zavázaly společnosti HV Finance, s.r.o. k zaplacení závazku ze smlouvy o úvěru ze dne 19. 3. 2015; **kopie vlastní směnky ze dne 19. 3. 2015 vystavené Dagmar B. a avalované Václavem B. pro zástavního věřitele společnosti HV Finance, s.r.o. znějící na částku 810.000,- Kč** (na č. l. 2568, originál byl vrácen); **e-mailová komunikace mezi bankou MONETA Money Bank a Václavem B. obsahující vyčíslení dluhu** (na č. l. 470). Dále byly před soudem jako důkazy provedeny listiny zajištěné v kanceláři obžalovaného JUDr. M., tj. **přehled exekučního spisu sp. zn. 156 EX 1277/15** (na č. l. 2569-2576) a dále samotný **exekuční spis soudního exekutora JUDr. Milana M., sp. zn. 156 EX 1277/2015** (na č. l. 2577-2596). Dokazování bylo dále doplněno **kopii z publikace Vzory podání a smluv s vysvětlivkami, kterou u hlavního líčení předložil obžalovaný JUDr. T.** (na č. l. 7374-7383).

260. V neposlední řadě bylo dokazování před soudem doplněno i v tomto bodě záznamy telekomunikačního provozu.

261. Po takto provedeném dokazování, kdy soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich souhrnu podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů zakotvenou v § 2 odst. 6 trestního řádu, dospěl soud k závěru, že vina obžalovaných žalovaným jednáním byla nade vší pochybnost prokázána.

262. Průběh soudního řízení vedeného u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 47 Cm 114/2014, ve věci žalobce GE Money Bank, a.s. a žalovaných YASINKO – VELKOOBCHOD S NÁPOJI, s.r.o. (dříve B. – VELKOOBCHOD S NÁPOJI, s.r.o.), Václava B. a Dagmar B., je prokazován kopii předmětného soudního spisu. Zejména je takto prokázáno, že Společnost GE Money Bank, a.s. podala dne 4. 5. 2014 k Městskému soudu v Praze návrh na vydání směnečného platebního rozkazu proti Václavu B., Dagmar B. a společnosti YASINKO – VELKOOBCHOD S NÁPOJI, s.r.o. (dříve B. – VELKOOBCHOD S NÁPOJI, s.r.o.), a to z titulu směnky vlastní vystavené společností YASINKO – VELKOOBCHOD S NÁPOJI, s.r.o. a avalované obžalovanými Václavem B. a Dagmar B., znějící na směnečnou sumu 896.242,- Kč. Obžalovaný Václav B. ve své výpovědi potvrdil, že si u společnosti Moneta Money Bank (dříve GE Money Bank) vzal společně s manželkou úvěr, který činil 800.000,- Kč. Tuto skutečnost potvrdila ve své výpovědi také obžalovaná Dagmar B.. Dále má soud z kopie soudního spisu a z výpovědi obžalovaného JUDr. Jaroslava T. za prokázané, že v předmětném řízení zastupoval obžalované Václava B. a Dagmar B. jako advokát obžalovaný JUDr. Jaroslav T..

263. Ze záznamu telekomunikačního provozu má soud za prokázané, že obžalovaný Ing. Luboš V. opakovaně komunikoval ve věci soudního sporu manželů B. a společnosti GE Money Bank s obžalovaným B. i s obžalovaným JUDr. T., přičemž vystupoval jakožto prostředník mezi obžalovanými a koordinátor právních kroků v řízení. Dne 26. 2. 2015 přislíbil obžalovaný Ing. V. obžalovanému B., že odměnu obžalovaného JUDr. T. za zastupování zahrne do paušálu 30.000,-

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

Kč měsíčně, který obžalovanému JUDr. T. platí.

264. Ze záznamu telekomunikačního provozu má soud dále za prokázané, že procesní strategie obžalovaného JUDr. T. v předmětném řízení byla zdržování řízení a oddalování pravomocného skončení věci (viz například telefonní hovor ze dne 27. 1. 2015), což potvrdil ve své výpovědi i sám obžalovaný JUDr. T.. Dne 26. 2. 2015 se v telefonním hovoru obžalování Ing. V. a JUDr. T. shodli, že se musí obžalovaný B. zbavit veškerého majetku, neboť v řízení to vypadá bídě. Následující den tento postup obžalovaný Ing. V. navrhl obžalovanému B., načež si ujasnili, že uvedené již obžalovanému B. navrhoval obžalovaný JUDr. T.. V témže hovoru pak obžalovaný Ing. V. navrhl obžalovanému B. konkrétní řešení, se kterým obžalovaný B. vyjádřil souhlas, a sice že to udělají prostřednictvím „ochranné exekuce“, k čemuž obžalovaný Ing. V. využije své konexe u exekutorů, přičemž obžalovaný Ing. V. naznačil, že dá pokyn obžalovanému JUDr. T., aby to připravil. Ještě téhož dne obžalovaný Ing. V. o dohodnutém postupu informoval obžalovaného JUDr. T. a požádal jej o přípravu půjčky zajištěné notářským zápisem, kterou obžalovaný B. nebude splácet, a tak na něj bude připravena exekuce, s čímž obžalovaný JUDr. T. vyjádřil souhlas, následně si obžalování ujasnili, že půjde o částku 800.000,- Kč převedenou najednou, obžalovaný JUDr. T. přislíbil připravení smlouvy co nejdříve a obžalovaný Ing. V. uvedl, že to domluví u notáře V2.. Následně dne 27. 2. 2015 si obžalovaný Ing. V. vyžádal od obžalovaného B. číslo jeho privátního účtu, a obžalovaný B. mu jej po urgenci zaslal v SMS zprávě dne 16. 3. 2015.
265. Ze záznamu telekomunikačního provozu má soud dále za prokázané, že k podepsání smlouvy o úvěru a notářského zápisu skutečně došlo dne 19. 3. 2015, což vyplývá rovněž z listinných důkazů, a sice z předmětné smlouvy o úvěru a předmětného notářského zápisu se svolením k přímé vykonatelnosti. Uvedené přitom podepsala rovněž obžalovaná B., ačkoliv tato předtím vyjádřila s takovým řešením nesouhlas a nechala si čas na rozmyšlenou, jak vyplývá ze záznamu hovoru obžalovaného B. s obžalovaným Ing. V. ze dne 2. 3. 2015. Že nakonec s takovým postupem souhlasila, však vyplývá nejen z listinných důkazů, ale rovněž ze záznamu telefonního hovoru ze dne 19. 3. 2015, ve kterém obžalovaný B. informuje obžalovaného Ing. V., že už jede i s manželkou k notáři V2., kde už čeká i obžalovaný Ing. V..
266. Na základě uvedené smlouvy pak obžalovaný Ing. V. skutečně zaslal obžalovanému B. dohodnutou částku z účtu společnosti HV Finance, s.r.o., jak vyplývá z výpisu z účtu této společnosti a z telefonního hovoru obžalovaných Ing. V. a B. ze dne 20. 3. 2015. Soud má přitom za prokázané, že se jednalo pouze o fiktivní půjčku. To vyplývá jednak z výše uvedeného skutkového děje, který poskytnutí půjčky předcházela, jednak z nedatovaného potvrzení o splacení pohledávky podepsaného Ing. Lubošem V. za společnost HV Finance, s.r.o. a svědkem Tomášem H., které bylo zajištěno v kanceláři obžalovaného Ing. V., a zejména pak ze záznamů telekomunikačního provozu. Z těch je zřejmé, že již dne 21. 3. 2015 se obžalovaný Ing. V. informoval u obžalovaného B., kdy peníze vybere a vrátí mu je. Následně dne 23. 3. 2015 informoval obžalovaný B. obžalovaného Ing. V., že již vybral první část a může ji obžalovanému předat, přičemž ten odpověděl, že stačí ve středu. Dne 1. 4. 2015 se pak obžalovaný Ing. V. u obžalovaného B. ujistoval, že mu obžalovaný B. splatí dalších 300.000,- Kč. A nakonec dne 10. 4. 2015 obžalovaný B. sdělil obžalovanému Ing. V., že už má připravené i poslední finance, pročež si obžalování domluvili schůzku.
267. Ze záznamu telekomunikačního provozu má soud dále za prokázané, že se dne 16. 4. 2015 sešel obžalovaný Ing. V. s obžalovaným JUDr. M., aby s ním projednal postup ve věci, tj. zahájení tzv. „ochranné exekuce“ (viz záznam hovoru obžalovaných Ing. V. a B. ze dne 16. 4. 2015). Dne 17. 4. 2015 pak obžalovaný Ing. V. sdělil obžalovanému B., že to exekutor pochopil, zpracuje to a pošle obžalovanému Ing. V., aby to mohl podat, avšak obžalovaný Ing. V. ujistil obžalovaného B., že počká, jak dopadne jeho vyjednávání ohledně úvěru a podá to teprve ve chvíli, kdy bude něco hrozit od GE Money Bank. Obžalovaný JUDr. M. zaslal obžalovanému Ing. V. e-mailem exekuční návrh s upozorněním, že splatnost nastane až dne 19. 5. 2015, exekuční návrh je tak

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

možné podat nejdříve 20. 5. 2015. Obžalovaný Ing. V. však i přes toto upozornění podal exekuční návrh předčasně, obžalovaný JUDr. M. jej však úmyslně neoznačil správným podacím razítkem, protože jinak by jej musel zamítnout, o čemž informoval telefonicky obžalovaného Ing. V. dne 4. 5. 2015. Dne 28. 5. 2015 informoval obžalovaný JUDr. M. obžalovaného Ing. V., že je ve věci B. nařízena exekuce, a zeptal se, zda jde o exekuci k vymožení nebo jen k ochraně. Obžalovaný Ing. V. mu odpověděl, že jde o exekuci k ochraně, na což obžalovaný JUDr. M. reagoval tak, že by se měly bloknout všechny nemovitosti a dát zástavní práva, s čímž obžalovaný Ing. V. vyjádřil souhlas a dodal, že to nespěchá. Následující den 29. 5. 2015 pak obžalovaný Ing. V. sdělil obžalovanému B., že exekuce je připravená, načež se oba obžalovaní dohodli, že ještě počkají z důvodu žádosti o úvěr. Další jednání obžalovaných ve věci bylo zmařeno zásahem policejního orgánu, ke kterému došlo dne 16. 6. 2015.

268. Pokud jde o roli jednotlivých obžalovaných, má soud za prokázané, že iniciátorem a organizátorem výše popsaného jednání byl obžalovaný Ing. V.. Ten k věci nevypovídal, ale ve svém písemném vyjádření založeném do spisu svou vinu popřel a uvedl, že půjčka obžalovaným B. byla skutečná. S tím se však soud neztotožnil. Naopak, jak je uvedeno výše, má soud za prokázané, že tato půjčka byla toliko fiktivní. Aktivní role obžalovaného Ing. V. je pak prokazována záznamy telekomunikačního provozu, ze kterých je patrné, že to byl právě obžalovaný Ing. V., kdo činnost ostatních obžalovaných řídil a organizoval, a to s úmyslem zabránit uspokojení pohledávky společnosti GE Money Bank a.s.
269. Roli obžalovaného JUDr. T. nelze hodnotit toliko jako prosté poskytování právních služeb bez znalosti skutečné podstaty věci. Naopak je z dokazování provedeného záznamy telekomunikačního provozu zřejmé, že obžalovaný T. od počátku s obžalovaným Ing. V. konzultoval postup za účelem zabránění uspokojení pohledávky společnosti GE Money Bank a.s., a za tímto účelem v zastoupení obžalovaných B. a B. protahoval civilní řízení u Městského soudu v Praze vedené pod sp. zn. 47 Cm 114/2014 a vypracoval smlouvu o úvěru za účelem vytvoření zdání existence závazku.
270. Role obžalovaného JUDr. M. spočívala ve vedení exekuce za účelem ochrany majetku obžalovaných B. a B.. Obžalovaný JUDr. M. si byl přitom vědom skutečnému účelu exekuce, když sám zpracoval exekuční návrh, zaslal jej obžalovanému Ing. V. a následně jej opatřil pozměněným podacím razítkem, přičemž v telefonickém hovoru ze dne 19.4.2015 v 10:34 hodin instruuje obžalovaného Ing. V., že doba splatnosti závazku nastane až 19.5.2015 a tudíž, ať návrh podá nejdříve 20.5.2015. Obžalovaný Ing. V. přitom obžalovanému JUDr. M. na jeho vlastní otázku odpověděl, že jde pouze o exekuci pouze k ochraně (tj. k ochraně majetku obžalovaných B. a B. před uspokojením pohledávky společnosti GE Money Bank a.s.). Jako nepřímý důkaz pak slouží rovněž záznam telefonního hovoru ze dne 11. 5. 2015, ve kterém obžalovaný Ing. V. požádal obžalovaného JUDr. M. o spolupráci s osobou jménem Petr J., na což obžalovaný JUDr. M. zareagoval odmítavě, když uvedl, že nic nenadělá s tím, pokud k němu J. podá návrh na exekuci, ale že s ním rozhodně odmítá dělat jakýkoliv kšefty, řešit s ním jakýkoliv věci a dělat s ním nějaké mimořádnosti nebo něco takového, protože to je nebezpečný člověk. Téhož dne pak toto stanovisko obžalovaného JUDr. M. tlumočil obžalovaný Ing. V. osobě jménem Petr J. a uvedl, že obžalovaný JUDr. M. nebude s J. dělat žádné kaskadérstiny, nic, jako co dělá s ním, načež přislíbil J., že bude-li něco potřebovat, udělá to obžalovaný Ing. V. přes sebe.
271. Obžalovaný JUDr. M. se výše popsaného jednání dopustil v postavení úřední osoby ve smyslu § 121 odst. 1 písm. f) trestního zákoníku. Svým jednáním obžalovaný JUDr. M. porušil vícero ustanovení zákona č. 120/2001 Sb., exekuční řád, když zneužil účel exekuce. Zejména obžalovaný nevykonával svou činnost nezávisle a svědomitě, jak ukládá § 2 exekučního řádu, když postupoval při vedení exekučního řízení na základě pokynů obžalovaného Ing. V.. Dále obžalovaný porušil ustanovení § 46 exekučního řádu, podle kterého exekutor postupuje v exekuci rychle a účelně, při tom dbá ochrany práv účastníků řízení i třetích osob. Dále obžalovaný porušil ustanovení § 66 odst. 1 exekučního řádu, podle kterého může exekutor zajistit nemovité věci jen

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

tehdy, je-li to účelné a je-li zde obava z jejich poškození nebo ztráty. Na tomto místě lze zopakovat to, co již soud uvedl v odůvodnění skutku pod bodem IV. tohoto rozsudku, a sice že obžalovaný JUDr. M. svým jednáním mimořádně závažnou měrou ohrozil důvěru veřejnosti v justici v širším slova smyslu a vrhl špatné světlo na činnost ostatních soudních exekutorů, kteří svou práci vykonávají poctivě a v souladu se zákonem.

272. Ačkoliv to byl obžalovaný Ing. V., kdo plán na zamezení uspokojení pohledávky společnosti GE Money Bank za účelem ochrany majetku obžalovaných B. a B. vymyslel, podíleli se na něm obžalovaní B. a B. rovněž aktivně a při vědomí pravé podstaty svého jednání. Vyšší míru zavinění lze přičíst obžalovanému B., který byl již od počátku s celým plánem seznámen obžalovaným Ing. V. a s jeho návrhem souhlasil. Obžalovaná B. jednala ovšem rovněž s vědomím pravé podstaty svého jednání. Nejprve vyjádřila s plánem nesouhlas, avšak následně svolila. Obžalovaní B. a B. pak společně podepsali smlouvu o úvěru, kterou měl být vytvořen toliko dojem existence pohledávky obžalovaného Ing. V., a rovněž notářský zápis se svolením k přímé vykonatelnosti.
273. Přečin poškození věřitele podle § 222 odst. 1 písm. d) spáchá ten, kdo, byť i jen částečně, zmaří uspokojení svého věřitele tím, že předstírá nebo uzná neexistující právo nebo závazek. Kvalifikovanou skutkovou podstatu zakotvenou v odst. 3 písm. a) citovaného ustanovení pak naplní ten, kdo takovým činem způsobí značnou škodu.
274. Soud má za prokázané, že obžalovaný B. a obžalovaná B. fingovali úvěr ve výši 800.000,- Kč, který jim měl poskytnout obžalovaný Ing. V., aby společnosti GE Money Bank a.s. znemožnili uspokojení jejich pohledávky, tedy předstírali neexistující závazek, aby zmařili uspokojení svého věřitele, a tím způsobili tomuto věřiteli škodu ve výši 1.033.200,- Kč, tedy škodu dosahující částky nejméně 1.000.000,- Kč, tedy značnou škodu, přičemž k dokonání činu nedošlo. Obžalovaný JUDr. T. poskytl obžalovaným B. a B. právní pomoc s vědomím pravé podstaty věci, čímž jim výše uvedené jednání usnadnil. Obžalovaný JUDr. M. ze svého postavení soudního exekutora vedl účelově exekuci, čímž obžalovaným B. a B. usnadnil výše uvedené jednání. Obžalovaný Ing. V. pak celé jednání zosnoval a řídil.
275. Obžalovaní Václav B. a Dagmar B. svým jednáním naplnili všechny znaky skutkové podstaty přečinu poškození věřitele § 222 odst. 1 písm. d), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku. Obžalovaný Ing. Luboš V. svým jednáním naplnil všechny znaky skutkové podstaty přečinu poškození věřitele § 222 odst. 1 písm. d), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku ve formě organizátorství podle § 24 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku. Obžalovaní JUDr. Milan M. a JUDr. Jaroslav T. svým jednáním naplnili všechny znaky skutkové podstaty přečinu poškození věřitele § 222 odst. 1 písm. d), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku ve formě pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku.
276. Zločin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku spáchá úřední osoba, která v úmyslu způsobit jinému škodu nebo jinou závažnou újmu anebo opatřit sobě nebo jinému neoprávněný prospěch vykonává svou pravomoc způsobem odporujícím jinému právnímu předpisu. Kvalifikovanou skutkovou podstatu zakotvenou v odst. 2 písm. f) citovaného ustanovení pak naplní ten, kdo takovým činem opatří sobě nebo jinému značný prospěch.
277. Soud má za prokázané, že obžalovaný JUDr. Milan M. v úmyslu znemožnit uspokojení pohledávky společnosti GE Money Bank a.s., a ochránit tak majetek obžalovaných Václava B. a Dagmar B., tedy v úmyslu způsobit jinému škodu a opatřit jinému neoprávněný prospěch, kdy mělo být o prospěch ve výši 1.033.200,- Kč, tedy o prospěch dosahující částky nejméně 1.000.000,- Kč, tedy o značný prospěch, zneužil exekuční řízení a jeho účel, čímž porušil ustanovení § 2 odst. 1, 2, § 46 odst. 1, § 58 odst. 1 a § 66 zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti, tedy vykonával svou pravomoc způsobem odporujícím jinému

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

právnímu předpisu. Obžalovaný Ing. Luboš V. pak ve vztahu k tomuto jednání dával obžalovanému JUDr. Milanu M. pokyny a koordinoval jeho činnost s činností ostatních obžalovaných.

278. Obžalovaný tak svým jednáním naplnil všechny znaky skutkové podstaty zločinu zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. f) trestního zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku. Obžalovaný Ing. V. pak svým jednáním naplnil všechny znaky skutkové podstaty zločinu zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. f) trestního zákoníku ve formě organizátorství podle § 24 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku.

Skutek pod bodem IX. („zbraně“)

279. Ke skutku pod bodem IX. byly soudem provedeny důkazy výslechem obžalovaného Ing. Luboše V., výslechy svědků a listinnými důkazy.

280. Jako svědci byli před soudem k tomuto skutku slyšeni **Jaroslav S., Věra V. a Irena S.**

281. **Svědék Jaroslav S.** ve své výpovědi u hlavního líčení konaného dne 18. 11. 2019 uvedl, že Ing. V. potkal přes známého před 5 až 7 lety. Měl u Ing. V. historické zbraně, jedna byla historická stará brokovnice a ta druhá byla winchestrovka. Dohodli se, že Ing. V. sežene kupce. Ing. V. je zamkl do sejfů a pak svědek dostal dopis, že zbraně jsou zabavené, aby se dostavil. Neví, jak dlouho je u něj měl. Ing. V. jej o kupci neinformoval. Svědek disponoval zbrojním průkazem, zbraně již ale nevlastní, prodal je asi před dvěma lety. Ing. V. nikdy se zbraněmi neviděl, jen od známého věděl, že je vášnivý myslivec. Ing. V. neprojevil zájem, že by si zbraně sám koupil. Neví o tom, že by Ing. V. vlastnil nějaké zbraně.

282. **Svědčyně Věra V.** ve své výpovědi u hlavního líčení konaného dne 23. 10. 2019 uvedla, že v roce 2015 se synem nebydlela. Ví, že vlastní zbrojní průkaz. Někaké zbraně měl, ale ona se jich bojí, tak o tom nemá ani přehled. U syna žádné zbraně neviděla, jen u manžela. Manžel zemřel xxx, zbraně měl jen na chalupě, určitě tak čtyři zbraně, neměl asi zbrojní průkaz. Jedna byla na kuchyňské lince, jednu manžel dostal k narozeninám, dvě byly na stěně. Někaká měla být znehodnocená, měl k tomu nějakou cedulku. Nikdy z nich nevystřelil. Když našla zbraň na té kuchyňské lince, po několikátém zavolání pak syn (obž. Ing. V.) přijel, ona mu vše dala. Řekl, že to někam odevzdá, snad někam na policii, on to také moc nechtěl. Střelivo k tomu vůbec žádné nebylo.

283. **Svědčyně Irena S.** ve své výpovědi u hlavního líčení konaného dne 6. 1. 2021 uvedla, že Ing. V. zemřel otec a zbyly po něm zbraně. Jeho matka je nechtěla doma mít a chtěla, aby si je odvezl, protože má zbrojní průkaz. Svědkyně ohledně toho volala na oddělení zbraní, myslí si, že to byla Soukalova ulice na Praze 4. Tam řekli, že si zbraně vezmou, ale zrovna byla zbraňová amnestie, tak na to nespíchali. Volala jí ohledně toho i matka Ing. V. s tím, jestli by si Ing. V. mohl ty zbraně odvézt. Už byl domluvený nějaký termín na to odevzdání, pak Ing. V. vzali do vazby. Neví, o kolik zbraní se jednalo, byly to nějaké staré lovecké historické zbraně. Zbraně byly u jeho rodičů doma, pak si je Ing. V. převezl k sobě domů. Jeho rodiče tehdy bydleli na xxx a Ing. V., tak si je pak odvázel z té xxx od své matky.

284. Dokazování bylo u soudu doplněno **listinnými důkazy**. Jako důkaz byly provedeny zejména **výpis legálně držných zbraní Ing. Luboše V. platný ke dni 13. 6. 2016 a ke dni 4. 8. 2015** (na č. l. 3050 a 3065), ze kterých je patrné, že Ing. V. legálně držel celkem pět zbraní; **odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví balistika, vypracované odborem kriminalistické techniky a expertiz KŘ Policie Hl. m. Prahy dne 20. 7. 2015** (na č. l. 3055-3060), jehož předmětem je zkoumání šesti nelegálně držných střelných zbraní a vojenské výbušky s rozněcovačem zajištěných u Ing. Luboše V.; **vyjádření odboru služby pro zbraně a bezpečností materiál Policie ČR ze dne 3. 9. 2015** (na č. l. 3064); **výpis legálně držných**

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

zbraní Jaroslava S. platný ke dni 4. 8. 2015 (na č. l. 3066-3067), **výpis legálně držených zbraní Markéty S. platný ke dni 20. 10. 2017** (na č. l. 3073).

285. Po takto provedeném dokazování, kdy soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich souhrnu podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů zakotvenou v § 2 odst. 6 trestního řádu, dospěl soud k závěru, že vina obžalovaného žalovaným jednáním byla nade vší pochybnost prokázána.

286. Při domovní prohlídce provedené dne 17. 6. 2015 v místě bydliště obžalovaného Ing. Luboše V. v rodinném domě na adrese xxx, byly nalezeny a zajištěny zbraně, a to mimo jiné:

- **samonabíjecí pistole zn. ČZ, ráže 9 mm Luger, výrobní číslo J4187**, včetně dvou naplněných zásobníků, která se nacházela trezoru ve sklepě,
- **lovecká puška – broková dvojka značky IJ, ráže 12-12/70, výrobní číslo: B11734**, která se nacházela trezoru ve sklepě,
- **vojenská opakovací puška značky Mannlicher, ráže 8x56R, výrobní číslo: C7828**, která byla zavěšena pod stropem ve vstupní hale,
- **kulový dvojáček, ráže 22LR/9 mm Flobert, výrobní č. 824**, který byl zavěšen pod stropem ve vstupní hale,
- **speciální vojenský imitační prostředek, výbuška V-5b včetně iniciátoru – třecího zapalovače TZ-M3**, který se nacházel v trezoru ve sklepě.

287. Z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví balistika, ze dne 20. 7. 2015 vyplývá, že uvedená *samonabíjecí pistole zn. ČZ* je střelby schopná, *lovecká puška – broková dvojka značky IJ* je i přes poškození střelby schopná, *vojenská opakovací puška značky Mannlicher* není střelby schopná, ale není znehodnocena předepsaným způsobem a *kulový dvojáček, ráže 22LR/9 mm Flobert* je střelby schopný. V případě *speciálního vojenského imitačního prostředku, výbušky V-5b*, pak bylo zjištěno, že nedošlo k dodatečnému zásahu do jeho konstrukce.

288. Zároveň všechny uvedené střelné zbraně podléhají registraci dle zákona a lze je držet a nabývat jen na základě oprávnění, tj. zbrojního průkazu. V případě *speciálního vojenského imitačního prostředku, výbušky V-5b*, se pak jedná o vojenský prostředek řazený do kategorie zakázaných zbraní a střeliva, které je zakázáno nabývat a držet.

289. Podle ustanovení § 42 odst. 1 zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o zbraních), je osoba, která nabyde vlastnictví mimo jiné ke zbraní kategorie A (zakázané zbraně a střelivo), B (zbraně podléhající povolení) nebo C (zbraně podléhající ohlášení), na kterou nemá vydán průkaz zbraně, povinna tuto skutečnost oznámit příslušnému útvaru policie do 10 pracovních dnů. Následně je za předpokladu, že má dotyčná osoba k takové zbraní oprávnění, tato zbraň příslušným útvarem policie zaregistrována podle ustanovení § 41 zákona o zbraních. Dále podle ustanovení § 9 odst. 1 platí, že zbraň kategorie A je zakázáno nabývat do vlastnictví a držet. Podle citované zákonné úpravy tak měl obžalovaný Ing. Luboš V. povinnost oznámit příslušnému policejnímu útvaru nabytí výše uvedených střelných zbraní. Obžalovaný tuto zákonnou povinnost nesplnil, když nabytí uvedených zbraní příslušnému útvaru policie neoznámil a zbraně si ponechal. *Speciální vojenský imitační prostředek, výbušku V-5b*, pak obžalovaný nabyt do vlastnictví a přechovávat bez udělené výjimky vůbec nesměl. Z výpisu z evidence legálně držených zbraní přitom soud zjistil, že obžalovaný Ing. Luboš V. byl držitelem zbrojního průkazu a také legálním držitelem celkem pěti zbraní odlišných od zbraní zajištěných. Povinností vyplývajících ze zákona o zbraních si tak musel být vědom.

290. Sám obžalovaný Ing. Luboš V. před soudem ani v přípravném řízení k věci nevyprávěl. Pouze ve svém písemném vyjádření předloženém u hlavního líčení dne 22. 10. 2019 uvedl, že se ničeho nedopustil. Jeho matka jej požádala, aby se postaral o zbraně z dědictví po otci. Ty si vyzvedl a v zákonné lhůtě je nestihl odevzdat pouze proto, že byl v mezidobí zadržen. Obdobně skutkový

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

děj popsaly ve svých svědeckých výpovědích také matka obžalovaného paní Věra V. a asistentka obžalovaného paní Irena S..

291. Soud výše uvedenému popisu skutkového děje neuvěřil. Zejména by bylo krajně nelogické, aby obžalovaný Ing. V., pokud by skutečně měl v úmyslu zbraně odevzdat, pověsil dvě z nich pod strop do vstupní haly svého domu. Takové jednání naopak svědčí o úmyslu obžalovaného si zbraně ponechat. K zadržení obžalovaného navíc došlo až dne 16. 6. 2015, tedy celých 14 měsíců po smrti otce obžalovaného pana Jindřicha V.. Taková doba by pak podle názoru soudu musela být více než dostatečná k odevzdání předmětných zbraní, pakliže by obžalovaný Ing. V. měl skutečně v úmyslu s nimi takto naložit. Samotné svědecké výpovědi matky obžalovaného paní Věry V. a asistentky obžalovaného paní Ireny S. navíc soud hodnotí jako nepřilíš přesvědčivé, a to i s ohledem na blízký vztah obou svědkyň a obžalovaného V.. Tyto výpovědi jsou navíc vzájemně rozporné, když Věra V. vypověděla, že zbraně po Jindřichu V. se nacházeli na chatě, zatímco podle Ireny S. si je obžalovaný Ing. V. odvezl z bytu své matky Věry V. na pražských Vinohradech. Nad rámec uvedeného soud dodává, že pochybnosti lze mít i o tom, zda všechny zajištěné zbraně skutečně pocházeli z pozůstalosti po otci obžalovaného. Svědkyně Věra V. totiž uvedla, že se jednalo „určitě tak o čtyři zbraně“, z čehož „jedna byla na kuchyňské lince, jednu dostal k narozeninám, dvě byly na stěně“. Kde se vzala pátá zbraň, tedy není jasné, stejně jako odkud pochází speciální vojenský imitační prostředek – výbuška V-5b. Tyto skutečnosti nevyplývají ani z výpovědi svědkyně Ireny S., která uvedla, že se jednalo o „nějaké staré lovecké historické zbraně“. Rečené pak platí i o zajištěné munici do samonabíjecí pistole zn. ČZ, když svědkyně Věra V. uvedla, že „střelivo k tomu vůbec žádné nebylo.“
292. Pro úplnost je nutné dodat, že vedle výše uvedených zbraní byly dále při prohlídce jiných prostor provedené dne 17. 6. 2015 v kanceláři obžalovaného Ing. Luboše V. zajištěny další dvě zbraně, a sice *brokovnice, model IJ-58M* a *malorážka s optikou, č. rámu 57144*, přičemž obě tyto zbraně jsou podle odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví balistika, ze dne 20. 7. 2015 způsobilé střelby. Následně bylo zjištěno, že obě tyto zbraně jsou ve vlastnictví pana Jaroslava S.a, nar. xxx, který tuto skutečnost potvrdil i ve své svědecké výpovědi. Jaroslav S. tyto zbraně pouze dočasně přenechal obžalovanému Ing. V. za účelem vyhledání kupce. Obžalovaný proto není pro neoprávněné držení těchto dvou zbraní trestně stíhán, jakkoliv takové nakládání se zbraněmi není v souladu se zákonem.
293. Na základě provedeného dokazování má soud skutkový děj za prokázaný tak, jak je popsán ve skutkové větě ve výrokové části tohoto rozsudku.
294. Objektem (chráněným zájmem) trestného činu nedovolené ozbrojování je zájem společnosti na bezpečnosti lidí proti možnému ohrožení jejich života a zdraví vyplývajícímu z nekontrolovaného držení, nošení nebo výroby střelných zbraní, jejich hlavních částí nebo dílů, střeliva a výbušnin. Jedná se o tzv. ohrožovací delikt, tedy porušení chráněného zájmu se nepředpokládá a naopak postačuje toliko jeho ohrožení. Výše popsaným jednáním obžalovaného byla tedy objektivní stránka tohoto trestného činu bezpochyby naplněna. Naplněna pak byla i subjektivní stránka trestného činu, když obžalovaný V. jednal úmyslně, neboť, jak bylo výše dovozeno, věděl, že svým jednáním ohrozí zájem chráněný trestním zákonem a s takovým ohrožením byl minimálně srozuměn.
295. Na základě provedeného dokazování má soud za to, že obžalovaný Ing. Luboš V. naplnil svým shora popsaným jednáním všechny znaky skutkové podstaty přečinu nedovoleného ozbrojování podle § 279 odst. 3 písm. b), když si bez povolení opatroval zbraně.

Odůvodnění uložených trestů

296. Soud se zabýval společenskou škodlivostí jednání obžalovaných, kdy v daném případě je zcela nepostačující uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu než podle trestního zákoníku.

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

297. Při úvaze o druhu a výměře trestu vycházel soud z ustanovení § 38 a § 39 trestního zákoníku. Soud přihlédl jak k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, tak i k poměrům obžalovaných, jejich dosavadnímu způsobu života a možnosti jejich nápravy. Dále vzal v úvahu chování obžalovaných po činu a jejich postoj ke spáchaným trestným činům v trestním řízení.
298. Pokud jde o předchozí odsouzení obžalovaných, platí ve vztahu k obžalovaným Ing. Jaroslavě D., Ing. Petru E.ovi, JUDr. Milanu M. a Václavu O., že se na ně hledí, jako by nebyli odsouzeni. Ve vztahu k ostatním obžalovaným pak platí, že odsouzení nebyli.
299. **Obžalovanému Václavu B.** je ukládán trest za pokus přečinu poškození věřitele podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku k § 222 odst. 1 písm. d), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, přičemž zákonem stanovená sazba trestu odnětí svobody je v tomto případě šest měsíců až pět let. Ve prospěch obžalovaného hovoří skutečnost, že nebyl hlavním hybatelem trestné činnosti, na druhou stranu tato byla vykonávána v jeho prospěch a obžalovaný ve věci aktivně komunikoval s ostatními spoluobžalovanými, zejména pak působil na obžalovanou Dagmar B., která nejprve vyjádřila s plánem posuzovaného jednání nesouhlas. Dále je nutné přihlédnout ke skutečnosti, že obžalovaný se k činu nedoznal. Ve prospěch obžalovaného však hovoří, že nebyl dosud soudně trestán. Po takto provedené úvaze dospěl soud k závěru, že v daném případě postačí uložení výchovného trestu. Tento byl obžalovanému vyměřen ještě hluboko v dolní polovině shora uvedené zákonné trestní sazby, tedy v trvání osmnácti měsíců, jehož výkon podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání tří let, kdy má soud za to, že tato doba je dostatečně dlouhá na to, aby obžalovaný svým dalším chováním a jednáním prokázal, že není na místě v jeho případě nařízení samotného výkonu trestu odnětí svobody.
300. **Obžalované Dagmar B.** je ukládán trest za pokus přečinu poškození věřitele podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku k § 222 odst. 1 písm. d), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, přičemž zákonem stanovená sazba trestu odnětí svobody je v tomto případě šest měsíců až pět let. Ve prospěch obžalované hovoří skutečnost, že nebyla hlavním hybatelem trestné činnosti a s posuzovanou trestnou činností vyjádřila nejprve nesouhlas, svůj názor změnila až poté, kdy byla přesvědčována obžalovaným Václavem B.. Je nutné přihlédnout ke skutečnosti, že obžalovaná se k činu zcela nedoznala, avšak s odstupem doby projevila nad svým jednáním lítost. Ve prospěch obžalované dále hovoří, že nebyla dosud soudně trestána. Po takto provedené úvaze dospěl soud k závěru, že v daném případě splní požadovaný účel ještě výchovný trest odnětí svobody, který byl obžalované vyměřen hluboko při spodní hranici zákonné trestní sazby, tedy v trvání deseti měsíců, jehož výkon jí byl podmíněně odložen na krátkou zkušební dobu v trvání osmnácti měsíců, kdy má za to, že tato doba je v jejím případě dostatečně dlouhá na to, aby obžalovaná svým dalším chováním a jednáním prokázala, že není na místě a nevyhnutelným pro nápravu samotný výkon trestu odnětí svobody.
301. **Obžalovanému Janu Č.** je ukládán trest za pokus zločinu podvodu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku k § 209 odst. 1, 4 písm. a) trestního zákoníku, přičemž zákonem stanovená sazba trestu odnětí svobody je v tomto případě dvě léta až osm let. Po zvážení závažnosti posuzovaného trestného činu a poměrům obžalovaného, který nebyl dosud soudně trestán, na druhé straně po přihlédnutí ke skutečnosti, že v jeho případě nelze konstatovat polehčující okolnost spočívající v doznání, projevené lítosti, dospěl soud k závěru, že postačí uložení trestu v dolní polovině trestní sazby, přičemž ještě postačí uložení výchovného trestu odnětí svobody. Po takto provedené úvaze uložil soud obžalovanému trest odnětí svobody vyměřený při spodní hranici zákonné trestní sazby, tedy v trvání tří let, jehož výkon podmíněně odložil na přiměřeně delší zkušební dobu v trvání čtyř let, kdy má za to, že tato doba je dostatečně dlouhá na to, aby obžalovaný svým chováním prokázal, že nařízení samotného výkonu trestu odnětí svobody není v jeho případě nevyhnutelným. Vzhledem k tomu, že obžalovaný se snažil úmyslným trestným činem získat majetkový prospěch, je vhodné uložit zároveň trest peněžitý. Tento byl po přihlédnutí k jeho majetkovým poměrům uložen v přiměřené výši a to ve výši 200.000,- Kč, vyměřenému jako 200 denních sazeb, kdy jedna sazba činí částku 1.000,- Kč.

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

302. **Obžalované Ing. Jaroslavě D.** je ukládán trest za více trestných činů a to za zločin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a), f) trestního zákoníku ve formě pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku, za přečin přijetí úplatku podle § 331 odst. 1 alinea 1 trestního zákoníku, za přečin poškození věřitele podle § 222 odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a), b) trestního zákoníku ve formě pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku, a za zločin podvodu podle § 209 odst. 1, 3, 4 písm. a) trestního zákoníku, tedy jako trest úhrnný ve smyslu § 43 odst. 1 tr. zákoníku. Vyměřen byl podle ustanovení vztahujícího se na čin nejprísněji trestný, kdy tímto je v posuzovaném případě zločin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a), f) trestního zákoníku, přičemž zákonem stanovená sazba trestu odnětí svobody je v tomto případě 3 léta až 10 let. Při ukládání trestu soud přihlédl k míře zapojení obžalované do trestné činnosti, jejího rozsahu a výše způsobené škody, dále ke skutečnosti, že se žalovaného jednání dopustila jako reprezentant státní moci a v neposlední řadě ke skutečnosti, že se k trestné činnosti nedoznala, neprojevila nad svým jednáním lítost či jakoukoli sebereflexi. Na druhé straně soud přihlédl k tomu, že se na ní v současné době hledí, jako na soudně netrestanou. Po zvážení všech těchto skutečností, dospěl soud k závěru, že v daném případě je na místě již klást větší důraz na represivní stránku trestu a uložil jí trest nepodmíněný. Tento byl vyměřen na samé spodní hranici zákonné trestní sazby, tedy v délce tří let. Pro výkon tohoto trestu byla obžalovaná v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazena do věznice s ostrahou, neboť pro její zařazení do přísnějšího typu věznice nebyly splněny podmínky. Soud dále uložil obžalované zároveň peněžitý trest, neboť obžalovaná úmyslnou trestnou činností vykonávala za účelem získání majetkového prospěchu. Po přihlednutí k přitěžujícím okolnostem a k jejím majetkovým poměrům jí byl tento trest vysloven v již citelnější výměře a to ve výši 1.000.000,- Kč, vyměřeného jako 200 denních sazeb, s denní sazbou ve výši 5.000,- Kč. Dále vzhledem k tomu, že se obžalovaná všech trestných činů, kterými je vina, dopustila v postavení správkyně závodu v exekuci a tuto funkci vykonávala jakožto insolvenční správkyně, považuje soud za vhodné uložení trestu zákazu této související činnosti, spočívající v zákazu výkonu funkce insolvenční správkyně, statutárního orgánu v obchodních společnostech, likvidátorky a správkyně podniku na přiměřeně dlouhou dobu v trvání pěti let. Soud má za to, že tyto tresty ve svém souhrnu splní požadovaný účel a povedou k nápravě obžalované.
303. **Obžalovanému Vladimíru D2.** je rovněž ukládán trest za více trestných činů a to za pokus zločinu podvodu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku k § 209 odst. 1, 4 písm. a), odst. 5 písm. a) trestního zákoníku, za zločin podplacení podle § 332 odst. 1 alinea 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku, a za přečin poškození věřitele podle § 222 odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a), b) trestního zákoníku, tedy trest úhrnný dle ustanovení § 43 odst. 1 tr. zákoníku. Vyměřený je podle ustanovení vztahujícího se na čin nejprísněji trestný, kdy tímto je v posuzovaném případě zločin podvodu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku k § 209 odst. 1, 4 písm. a), odst. 5 písm. a) trestního zákoníku, přičemž zákonem stanovená sazba trestu odnětí svobody je v tomto případě pět až deset let. Při ukládání trestu soud i zde přihlédl na jedné straně k osobě obžalovaného, kdy jde o osobu dosud soudně netrestanou, dále přihlédl k okolnostem spáchané trestné činnosti a k tomu, že trest je ukládán podle trestní sazby stanovené zákonem za zločin, jehož se obžalovaný dopustil toliko ve stadiu pokusu, dále na druhé straně přihlédl k jeho míře zavinění a rozsahu trestné činnosti, a dále zejména ke skutečnosti, že soud u obžalovaného nemůže konstatovat polehčující okolnost spočívající v jeho doznání, projevené lítosti či náznakům sebereflexy. Po zvážení všech těchto skutečností má soud za to, že je na místě ukládání již nepodmíněného trestu odnětí svobody. Současně ale dospěl k závěru, že jsou v daném případě dány podmínky pro postup podle § 58 odst. 6 tr. zákoníku tedy pro aplikaci mimořádného snížení trestu odnětí svobody, neboť jinak by byl podle názoru soudu uložený trest nepřiměřeně přísný a nápravy pachatele přitom lze dosáhnout i trestem kratšího trvání. Proto byl obžalovanému uložen trest odnětí svobody ve výměře toliko tří let. Pro výkon tohoto trestu byl obžalovaný v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou, neboť pro jeho zařazení do přísnějšího typu věznice nebyly splněny podmínky. Dále

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

vzhledem ke skutečnosti, že obžalovaný páchal úmyslnou trestnou činnost za účelem získání majetkového prospěchu, považuje soud za vhodné, po přihlídnutí k jeho majetkovým poměrům, uložit obžalovanému zároveň peněžitý trest. Tento byl obžalovanému rovněž uložen v již citelnější výměře a to ve výši 1.000.000,- Kč, vyměřeného jako 200 denních sazeb, s denní sazbou ve výši 5.000,- Kč. Soud má za to, že tyto tresty ve svém souhrnu splní požadovaný účel a povedou k nápravě obžalovaného.

304. **Obžalovanému Ing. Petru E.** je ukládán trest za zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku, přičemž zákonem stanovená sazba trestu odnětí svobody je v tomto případě dvě léta až osm let. Soud po posouzení osobních poměrů obžalovaného, kdy jedná o osobu, na kterou se hledí, jako by nebyla odsouzena, a s ohledem na charakter předmětné trestné činnosti a jeho účasti na ní, i po přihlídnutí ke skutečnosti, kdy soud nemohl konstatovat polehčující okolnost spočívající v doznání obžalovaného a projevené lítosti, dospěl k závěru, že v jeho případě postačí uložení ještě trestu výchovného. Vyměřen byl při samé dolní hranici trestní sazby, tedy v trvání dvou let. Výkon trestu byl podmíněně odložen na přiměřeně kratší zkušební dobu v trvání dvou let. Během této zkušební doby bude záležet na obžalovaném, zda se výchovný trest minul účinkem a bude zapotřebí nařít samotný výkon trestu odnětí svobody.
305. **Obžalovanému Tomáši H.** je ukládán úhrnný trest ve smyslu § 43 odst. 1 tr. zákoníku za více trestných činů, konkrétně za přečin poškození věřitele § 222 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku ve formě pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku a za zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku. Vyměřen byl podle ustanovení vztahujícího se na čin nejpřísněji trestný, v daném případě podle zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku, u které je zákonem stanovená sazba trestu odnětí svobody dána na dvě léta až osm let. Vzhledem k osobě obžalovaného, který dosud nebyl soudně trestán a k jeho roli na páchané trestné činnosti, kdy z provedeného dokazování vyplývá, že obžalovaný zejména plnil pokyny obžalovaného Ing. Luboše V., dospěl k závěru, že postačí uložení výchovného trestu odnětí svobody, vyměřeného při samé spodní hranici trestní sazby. Trest odnětí svobody tak byl obžalovanému vysloven ve výměře dvou let, jehož výkon mu byl podmíněně odložen na přiměřeně dlouhou zkušební dobu v trvání tří let. Soud má za to, že tato doba je v jeho případě dostatečně dlouhá na to, aby svým dalším chováním a jednáním prokázal, že se v jeho dosavadním životě jednalo o jakýsi exces a že nebude zapotřebí samotný výkon trestu. Vzhledem k tomu, že obžalovaný spáchal úmyslný trestný čin za účelem svého obohacení, považuje soud za vhodné uložit obžalovanému zároveň peněžitý trest. Ten byl, po přihlídnutí k majetkovým poměrům obžalovaného, uložen ve výši 100.000,- Kč, vyměřeného jako 100 denních sazeb, s denní sazbou ve výši 1.000,- Kč.
306. **Obžalovanému Petru K.** je ukládán trest za pokus zločinu podvodu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku k § 209 odst. 1, 4 písm. a), d) trestního zákoníku, přičemž zákonem stanovená sazba trestu odnětí svobody je v tomto případě dvě léta až osm let. Po zvážení závažnosti posuzovaného trestného činu, jeho podílu viny, kdy to byl on, kdo zavedl k celému protiprávnímu jednání impuls, a k poměrům obžalovaného, zejména k jeho dosavadní bezúhonnosti, na druhé straně po přihlídnutí k tomu, že soud v daném případě nemohl konstatovat polehčující okolnost spočívající v doznání, projevené lítosti či absence sebemenší sebereflexe, dospěl soud k závěru, že v jeho případě postačí uložení ještě výchovného trestu odnětí svobody. Tento byl vyměřen hluboko v dolní polovině trestní sazby, tedy v trvání tří let. Výkon tohoto trestu byl obžalovanému odložen na přiměřeně delší zkušební dobu v trvání čtyř let. Soud má za to, že pouze zkušební doba v takové výměře je dostatečně dlouhá na to, aby obžalovaný svým dalším chováním a jednáním prokázal, že se jednalo o exces v jeho dosavadním způsobu života a že nebude zapotřebí nařízení samotného trestu odnětí svobody. Vzhledem k tomu, že obžalovaný se snažil úmyslným trestným činem získat majetkový prospěch, je vhodné

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

i v jeho případě uložit zároveň trest peněžitý. Tento byl po přihlédnutí k majetkovým poměrům obžalovaného vysloven v přiměřené výši a to 50.000,- Kč, vyměřeného jako 100 denních sazeb, kdy jedna denní sazba činí 500,- Kč.

307. **Obžalované Bc. Daně L.** je ukládán trest za zločin podvodu podle § 209 odst. 1, 3, 4 písm. a) trestního zákoníku, přičemž zákonem stanovená sazba trestu odnětí svobody je v tomto případě dvě léta až osm let. Po posouzení role obžalované na spáchaném trestném činu, kdy obžalovaná jakožto účetní plnila pokyny ostatních obžalovaných, a rovněž vzhledem k osobě obžalované, která dosud nebyla soudně trestána, na druhé straně pro přihlédnutí ke skutečnosti, že ani v jejím případě soud nemůže konstatovat polehčující okolnost spočívající v jejím doznání a projevené lítosti, dospěl soud k závěru, že postačí uložení ještě výchovného trestu odnětí svobody. Tento byl vyměřen při spodní hranici zákonné trestní sazby, tedy v délce dvou a půl let, jehož výkon jí byl podmíněně odložen na přiměřeně dlouhou zkušební dobu v trvání tří let. Během této zkušební doby bude záležet na samotné obžalované, aby svým dalším chováním a jednáním prokázala, že hrozba případného výkonu trestu odnětí svobody v trvání dvou a půl let je pro ni dostatečnou výstrahou k tomu, aby vedla řádný život a ze svého jednání se ponaučila.
308. **Obžalovanému JUDr. Milanu M.** je ukládán úhrnný trest v souladu s ustanovením § 43 odst. 1 tr. zákoníku, tedy trest za více trestných a činů a to za zločin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a), f) trestního zákoníku, za zločin přijetí úplatku podle § 331 odst. 1 alinea 1, odst. 3 písm. b) trestního zákoníku, za přečin poškození věřitele podle § 222 odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a), b) trestního zákoníku ve formě pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku, za pokus zločinu zneužití pravomoci úřední osoby podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku k § 329 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. f) trestního zákoníku, a za pokus přečinu poškození věřitele podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku k § 222 odst. 1 písm. d), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku ve formě pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku. Podle § 43 odst. 1 trestního zákoníku soud ukládá úhrnný trest podle ustanovení vztahujícího se na čin nejpřísněji trestný, kdy tímto je v posuzovaném případě zločin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a), f) trestního zákoníku, přičemž zákonem stanovená sazba trestu odnětí svobody je v tomto případě tři až deset let. Po zvážení všech zjištěných skutečností, zejména po přihlédnutí k míře zavinění obžalovaného, kdy on nebyl osobou, která trestnou činnost sama iniciovala, avšak dopustil se protiprávního jednání opakovaně, dále po přihlédnutí ke skutečnosti, že soud nemůže ani v jeho případě konstatovat polehčující okolnost spočívající v doznání či projevené lítosti či jakékoli sebereflexe, na druhé straně po přihlédnutí k jeho dosavadní bezúhonnosti, dospěl soud k závěru, že v jeho případě je již na místě klást větší důraz na represivní stránku trestu, a proto uložil obžalovanému trest nepodmíněný. Vyměřen byl ale ještě na samé spodní hranici zákonné trestní sazby, tedy ve výměře tří let, kdy soud má za to, že trest i v této výměře splní požadovaný účel a povede k nápravě obžalovaného. Pro výkon tohoto trestu byl obžalovaný v souladu s ustanovením § 56 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou, neboť v daném případě nebyly splněny podmínky pro zařazení obžalovaného do věznice se zvýšenou ostrahou. Dále pak vzhledem k tomu, že obžalovaný páchal úmyslnou trestnou činnost za účelem vlastního obohacení, uložil soud obžalovanému i peněžitý trest. Při ukládání tohoto trestu soud přihlédl i k majetkovým poměrům obžalovaného a vyslovil mu peněžitý trest ve výši 1.000.000,- Kč, vyměřeného jako 200 denních sazeb s jednou denní sazbou ve výši 5.000,- Kč. V neposlední řadě, vzhledem ke skutečnosti, že obžalovaný se uvedené trestné činnosti dopustil v souvislosti s činností soudního exekutora, má soud za to, že je na místě vyslovit obžalovanému trest zákazu činnosti spočívající ve výkonu funkce exekutora a to na přiměřeně delší dobu v trvání pěti let. Soud má za to, že pouze tresty v tomto souhrnu splní požadovaný účel a povedenou k nápravě obžalovaného.
309. **Obžalovanému Aleši M2.** je ukládán úhrnný trest v souladu s ustanovením § 43 odst. 1 tr. zákoníku, tedy trest za více trestných činů a to za zločin podplacení podle § 332 odst. 1 alinea 1,

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

odst. 2 písm. b) trestního zákoníku, a za přečin poškození věřitele podle § 222 odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a), b) trestního zákoníku. Podle § 43 odst. 1 trestního zákoníku soud ukládá úhrnný trest podle ustanovení vztahujícího se na čin nejpřísněji trestný, kdy tímto je v posuzovaném případě zločin podplacení podle § 332 odst. 1 alinea 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku, přičemž zákonem stanovená sazba trestu odnětí svobody je v tomto případě jeden rok až šest let. Soud po posouzení role obžalovaného na páchané trestné činnosti konstatuje, že obžalovaný byl velmi aktivní v jednání ve snaze vyvést majetek ze společnosti XXX. s.r.o. a jeho míra zavinění je oproti obžalovanému Vladimíru D2., který byl rovněž v pozici investora do společnosti XXX. s.r.o., významně vyšší. Současně soud přihlédl ke skutečnosti, že obžalovaný je dosud osobou netrestanou, na druhé straně ani v jeho případě však soud nemohl konstatovat polehčující okolnost spočívající v doznání, či projevené lítosti a jakýkoli náznak sebereflexe. Po zvážení všech těchto skutečností, dospěl soud k závěru, že v daném případě postačí uložení ještě výchovného trestu. Tento byl však již vyměřen kolem poloviny zákonné trestní sazby, tedy ve výměře tří let. Jeho výkon mu byl podmíněně odložen na zkušební dobu v maximální možné výměře a to v trvání pěti let. Soud má za to, že pouze taková doba je dostatečně dlouhá na to, aby obžalovaný svým dalším chováním a jednáním prokázal, že v jeho případě není na místě samotný výkon nepodmíněného trestu odnětí svobody. Vzhledem k tomu, že obžalovaný se dopustil úmyslné trestné činnosti za účelem vlastního obohacení, přistoupil soud i v jeho případě k uložení peněžitého trestu. Vyměřen byl s přihlédnutím k majetkovým poměrům obžalovaného již v citelnější výši a to ve výši 1.000.000,- Kč, vyměřeného jako 200 denních sazeb, s jednou denní sazbou ve výši 5.000,- Kč. I v případě obžalovaného Aleše M2. má soud za to, že pouze tyto dva tresty splní požadovaný účel a povedenou k jeho nápravě.

310. **Obžalovanému Václavu O.** je ukládán trest za pokus zločinu podvodu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku k § 209 odst. 1, 3, 4 písm. a) trestního zákoníku, přičemž zákonem stanovená sazba trestu odnětí svobody je v tomto případě dvě léta až osm let. Po posouzení míry zavinění obžalovaného na spáchaném trestném činu, kdy obžalovaný nebyl iniciátorem trestné činnosti, toliko vyhověl žádosti obžalovaného JUDr. Jaroslava T. a obžalovaného Ing. Luboše V., přičemž zřejmě nedohlédl vážnosti svého jednání, dále po přihlédnutí ke skutečnosti, že na obžalovaného se hledí jako na osobu soudně netrestanou, a zejména po přihlédnutí k výrazně polehčující okolnosti spočívající v jeho doznání a projevené lítosti před soudem, dospěl soud k závěru, že je na místě uložení výchovného trestu odnětí svobody. Po takto provedené úvaze mu byl trest uložen na samé spodní hranici zákonné trestní sazby, tedy ve výměře dvou let. Výkon tohoto trestu pak podmíněně odložen na kratší zkušební dobu v trvání dvou let, kdy soud má za to, že tato doba je dostatečně dlouhá na to, aby obžalovaný svým dalším chováním a jednáním prokázal, že se ponaučil a že není na místě v jeho případě samotný výkon trestu.

311. **Obžalovanému Jiřímu P.i** je ukládán trest za zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku, přičemž zákonem stanovená sazba trestu odnětí svobody je v tomto případě dvě léta až osm let. Soud po posouzení osobních poměrů obžalovaného, kdy jedná o osobu dosud soudně netrestanou a s ohledem na charakter předmětné trestné činnosti a jeho účasti na ní, na druhé straně po přihlédnutí ke skutečnosti, že soud v jeho případě nemohl konstatovat polehčující okolnost spočívající v doznání, toliko soud mohl přihlédnout ke zmírnění následků svého protiprávního jednání, neboť dluh vůči finančnímu úřadu v plné výši v průběhu hlavního líčení uhradil, dospěl k závěru, že postačí uložení výchovného trestu. Trest odnětí svobody tak byl obžalovanému uložen na samé spodní hranici zákonné trestní sazby, tedy v trvání dvou let. Výkon tohoto trestu pak byl obžalovanému, s přihlédnutím ke skutečnosti, že oproti obžalovanému Ing. Petru E. je však míra účasti obžalovaného Jiřího P. na spáchaném činu vyšší, což soud reflektuje uložení delší zkušební doby podmíněného odsouzení, a to v trvání tří let. Během této zkušební doby bude záležet na obžalovaném samotném, aby svým dalším chováním a jednáním prokázal, že v jeho případě není na místě samotný výkon trestu ve vězení. Vzhledem k tomu, že to byl právě obžalovaný, který

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

měl být spáchaným úmyslným trestným činem obohacen, vyslovil mu soud rovněž peněžítý trest. Tento byl vyměřen po přihlédnutí k majetkovým poměrům obžalovaného v přiměřené výši a to ve výši 100.000,- Kč, vyměřeného jako 100 denních sazeb, s denní sazbou ve výši 1.000,- Kč.

312. **I u obžalovaného Ing. Jiřího R.** postupoval soud v souladu s ustanovením § 43 odst. 1 tr. zákoníku a uložil mu trest úhrnný, za více trestných činů a to za zločin podvodu podle § 209 odst. 1, 3, 4 písm. a) trestního zákoníku a za přečin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku. Podle § 43 odst. 1 trestního zákoníku soud ukládá úhrnný trest podle ustanovení vztahujícího se na čin nejpřísněji trestný, kdy tímto je v posuzovaném případě zločin podvodu podle § 209 odst. 1, 3, 4 písm. a) trestního zákoníku, přičemž zákonem stanovená sazba trestu odnětí svobody je v tomto případě dva roky až osm let. Soud po posouzení míry účasti obžalovaného na spáchané trestné činnosti a s přihlédnutím k osobě obžalovaného, který dosud nebyl soudně trestán, a současně ke skutečnosti, kdy soud nemohl konstatovat polehčující okolnost spočívající v doznání obžalovaného a projevené lítosti či sebereflexe, dospěl k závěru, že postačí uložení ještě výchovného trestu. Vyměřen mu byl na samé spodní hranici zákonné trestní sazby, tedy v trvání dvou let. Výkon tohoto trestu byl odložen na přiměřeně dlouhou zkušební dobu v trvání tří let, kdy soud má za to, že tato doba je dostatečně dlouhá na to, aby obžalovaný svým dalším chováním a jednáním prokázal, že není v jeho případě nevyhnutelné nařizovat samotný výkon trestu. Vzhledem k tomu, že obžalovaný posuzovanou trestnou činností spáchal v souvislosti s výkonem funkce ředitele územního pracoviště finančního úřadu, tedy v postavení vedoucího pracovníka ve státní správě, uložil soud obžalovanému zároveň trest zákazu činnosti spočívající ve výkonu funkce vedoucího pracovníka ve státní správě, a to na přiměřeně delší dobu v trvání pěti let.

313. **Obžalovanému JUDr. Jaroslavu T.** je rovněž ukládán úhrnný trest v souladu s ustanovením § 43 odst. 1 tr. zákoníku, tedy trest za více trestných činů a to za pokus zločinu podvodu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku k § 209 odst. 1, 4 písm. a), odst. 5 písm. a) trestního zákoníku, za pokus zločinu podvodu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku k § 209 odst. 1, 3, 4 písm. a) trestního zákoníku, za zločinu podvodu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku k § 209 odst. 1, 4 písm. a), d) trestního zákoníku a za pokus přečinu poškození věřitele podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku k § 222 odst. 1 písm. d), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku ve formě pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku. Podle § 43 odst. 1 trestního zákoníku soud ukládá úhrnný trest podle ustanovení vztahujícího se na čin nejpřísněji trestný, kdy tímto je v posuzovaném případě zločinu podvodu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku k § 209 odst. 1, 4 písm. a), odst. 5 písm. a) trestního zákoníku, přičemž zákonem stanovená sazba trestu odnětí svobody je v tomto případě pět až deset let. Soud po posouzení role obžalovaného v páchané trestné činnosti konstatuje, že obžalovaný vystupoval aktivně a sám svými nápady určoval průběh trestněprávně relevantního jednání. Zároveň však obžalovaný nebyl iniciátorem trestné činnosti a podílel se na ní v úzké spolupráci s obžalovaným Ing. Lubošem V., který mu dával pokyny. Ve prospěch obžalovaného pak svědčí i skutečnost, že je osobou dosud soudně netrestanou. Na druhé straně obžalovanému přitěžuje skutečnost, že soud ani v jeho případě nemůže konstatovat polehčující okolnost spočívající v doznání, projevené lítosti či náznaky sebereflexe. Po zvážení všech uvedených skutečností a dále pak vzhledem k tomu, že trestný čin, který určuje sazbu trestu odnětí svobody, nebyl obžalovaným dokonán, považoval by soud trest uložený v rámci takto stanovené trestní sazby za nepřiměřeně přísný, přičemž k nápravě pachatele postačí podle názoru soudu trest kratšího trvání. Proto postupoval dle ustanovení § 58 odst. 6 tr. zákoníku a obžalovanému trest mimořádně snížil pod dolní hranici trestní sazby. Na druhou stranu má soud za to, že je v daném případě již na místě klást větší důraz na represivní stránku trestu, a proto obžalovanému uložil trest odnětí svobody nepodmíněně, a to v trvání tří let, kdy soud má za to, že trest i v této výměře splní požadovaný účel a povede k jeho nápravě. Pro výkon tohoto trestu byl obžalovaný zařazen do věznice s ostrahou dle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, neboť pro jeho zařazení do přísnějšího typu věznice nebyly dány zákonné podmínky. Vzhledem k tomu, že

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

se obžalovaný dopouštěl úmyslné trestné činnosti za účelem vlastního obohacení, je podle názoru soudu na místě uložit obžalovanému zároveň peněžitý trest. Po přihlídnutí ke všem okolnostem případu, zjištěné motivaci obžalovaného a jeho majetkovým poměrům, byl obžalovanému vysloven peněžitý trest ve výši 200.000,- Kč, vyměřeného jako 200 denních sazeb, s jednodenní sazbou ve výši 1.000,- Kč.

314. **U obžalovaného Ing. Luboše V.** soud rovněž postupoval dle ustanovení § 43 odst. 1 tr. zákoníku a uložil mu trest úhrnný, tedy za více trestných činů a to za pokus zločinu podvodu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku k § 209 odst. 1, 4 písm. a), odst. 5 písm. a) trestního zákoníku, za pokus zločinu podvodu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku k § 209 odst. 1, 3, 4 písm. a) trestního zákoníku, za zločin křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 odst. 1 trestního zákoníku ve formě návodu podle § 24 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku, za zločin podplacení podle § 332 odst. 1 alinea 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku, za přečin poškození věřitele podle § 222 odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a), b) trestního zákoníku ve formě organizátorství podle § 24 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, za pokus zločinu podvodu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku k § 209 odst. 1, 4 písm. a), d) trestního zákoníku, za zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku, za pokus zločinu zneužití pravomoci úřední osoby podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku k § 329 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. f) trestního zákoníku ve formě organizátorství podle § 24 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, za pokus přečinu poškození věřitele podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku k § 222 odst. 1 písm. d), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku ve formě organizátorství podle § 24 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, a za přečin nedovoleného ozbrojování podle § 279 odst. 3 písm. b) trestního zákoníku. Podle § 43 odst. 1 trestního zákoníku soud ukládá úhrnný trest podle ustanovení vztahujícího se na čin nejpřísněji trestný, kdy tímto je v posuzovaném případě zločinu podvodu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku k § 209 odst. 1, 4 písm. a), odst. 5 písm. a) trestního zákoníku, přičemž zákonem stanovená sazba trestu odnětí svobody je v tomto případě pět až deset let. Soud má po provedeném dokazování za prokázané, že obžalovaný Ing. Luboš V. byl hlavním iniciátorem a organizátorem posuzované trestné činnosti, když to byl zpravidla právě obžalovaný Ing. V., který do trestné činnosti zapojil i další obžalované, byl to právě obžalovaný, kdo přicházel s nápady na další trestněprávně relevantní jednání a byl to on, kdo svou neustálou aktivitou zajišťoval hladký průběh trestné činnosti. Míra zavinění obžalovaného Ing. V. na posuzované trestné činnosti je tak ze všech obžalovaných zdaleka nejvyšší a zásadní. Zároveň platí, že obžalovaný svým jednáním spáchal celkem deset trestných činů. Ani v jeho případě soud nemohl konstatovat polehčující okolnost spočívající v doznání, projevené lítosti či minimální projevy sebereflexe. Na druhou stranu ve prospěch obžalovaného hovoří skutečnost, že jde o osobu dosud soudně netrestanou. Po zvážení všech okolností dospěl soud k závěru, že v případě obžalovaného je jediným účelným trestem trest nepodmíněný. Tento byl vyměřen již okolo poloviny zákonné trestní sazby, tedy v trvání sedmi let, kdy soud má za to, že pouze trest v této výměře splní požadovaný účel a povede k nápravě obžalovaného. Pro výkon tohoto trestu postupoval soud v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku a obžalovaného zařadil do věznice s ostrahou, neboť pro jeho zařazení do přísnějšího typu věznice nebyly splněny zákonné podmínky. Dále vzhledem k zjištěné pohnutce obžalovaného, soud tomuto současně vyslovil trest peněžitý. Po přihlídnutí k míře jeho zavinění a k zjištěné pohnutce, a s ohledem na skutečnost, že předmětnou trestnou činnost páchal za účelem svého obohacení, uložil soud obžalovanému peněžitý trest již v citelnější výměře a to ve výši 5.000.000,- Kč, vyměřeného jako 500 denních sazeb, s denní sazbou ve výši 10.000,- Kč. Ve vztahu ke skutku pod bodem IX. dále soud obžalovanému vyslovil trest propadnutí věci, a to nelegálně držných střelných zbraní a nelegálně držené výbušky, které jsou blíže specifikovány ve výrokové části tohoto rozhodnutí.

315. **Obžalovanému Mgr. Václavu V2.** je ukládán trest za pokus zločinu podvodu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku k § 209 odst. 1, 4 písm. a), odst. 5 písm. a) trestního zákoníku, přičemž

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

zákonem stanovená sazba trestu odnětí svobody je v tomto případě pět až deset let. Soud po posouzení osoby obžalovaného, kdy jde o osobu dosud soudně netrestanou, a po posouzení míry účasti obžalovaného na spáchaném trestném činu, kdy obžalovaný měl toliko svou specifickou roli a nepodílel se na plánování trestného činu, a zejména pak s přihlédnutím ke skutečnosti, že obžalovanému je ukládán trest za nedokonaný trestný čin, na druhé straně po přihlédnutí k tomu, že u obžalovaného nelze přihlédnout k polehčující okolnosti spočívající v doznání či projevené lítosti, dospěl k závěru, že v daném případě je na místě uložení ještě trestu výchovného. Vzhledem k tomu, že trest odnětí svobody uložený obžalovanému v rámci zákonem stanovené sazby by byl nepřiměřeně přísný, přičemž nápravy obžalovaného lze podle názoru soudu dosáhnout i trestem kratšího trvání, postupoval soud dle ustanovení § 58 odst. 6 tr. zákoníku a přistoupil k mimořádnému snížení trestu odnětí svobody pod dolní hranici trestní sazby. Trest pak byl obžalovanému vyměřen ve výši tří let, jehož výkon mu byl podmíněně odložen na delší zkušební dobu v trvání čtyř let. Soud má za to, že tato doba je dostatečně dlouhá na to, aby obžalovaný svým dalším chováním a jednáním ve zkušební době, prokázal, že samotný výkon trestu není v jeho případě nevyhnutelným. S ohledem na skutečnost, že obžalovaný spáchal předmětný trestný čin za účelem získání majetkového prospěchu, pokládá soud za účelné současné uložení peněžitého trestu. Tento mu byl s ohledem na shora uvedené skutečnosti a jeho majetkové poměry uložen v přiměřené výši tak, aby splnil požadovaný účel, a to ve výši 400.000,- Kč, vyměřeného jako 400 denních sazeb, s denní sazbou ve výši 400,- Kč. Dále pak vzhledem ke skutečnosti, že obžalovaný se posuzovaného činu dopustil v souvislosti s výkonem funkce notáře, je na místě současné uložení trestu zákazu činnosti spočívající ve výkonu funkce notáře a to na přiměřeně dlouhou dobu v trvání pěti let.

316. **Obžalovanému JUDr. Aleši Z.** je ukládán trest za pokus zločinu podvodu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku k § 209 odst. 1, 4 písm. a), odst. 5 písm. a) trestního zákoníku, přičemž zákonem stanovená sazba trestu odnětí svobody je v tomto případě pět až deset let. Soud po posouzení osoby obžalovaného, kdy jde o osobu dosud soudně netrestanou, a po posouzení míry účasti obžalovaného na spáchaném trestném činu, kdy obžalovaný měl toliko svou specifickou roli a nepodílel se na plánování trestného činu, a zejména pak s přihlédnutím ke skutečnosti, obžalovanému je ukládán trest za pokus trestného činu, na druhé straně po přihlédnutí ke skutečnosti, že soud v jeho případě nemůže konstatovat polehčující okolnost spočívající v doznání, projevené lítosti či jakékoli náznaky sebereflexe, dospěl k závěru, že trest odnětí svobody uložený obžalovanému v rámci zákonem stanovené sazby by byl nepřiměřeně přísný, přičemž nápravy obžalovaného lze podle názoru soudu dosáhnout i trestem výchovným kratšího trvání. Proto soud postupoval i v jeho případě dle ustanovení § 58 odst. 6 tr. zákoníku a přistoupil u něho k mimořádnému snížení trestu odnětí svobody pod dolní hranici trestní sazby, přičemž podle názoru soudu není na místě uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody. Soud však konstatuje, že míru zavinění obžalovaného JUDr. Z. a ve vztahu k předmětnému trestnému činu považuje za vyšší, než je tomu v případě obžalovaného Mgr. V., což soud při ukládání trestu zohlednil delší zkušební dobou, na kterou byl výkon trestu odnětí svobody odložen. Trest odnětí svobody byl obžalovanému uložen ve výměře tří let, kdy soud má za to, že i tento trest splní požadovaný účel. Výkon tohoto trestu byl obžalovanému podmíněně odložen na zkušební dobu v maximální možné výměře, tedy v trvání pěti let. Pouze tato doba je dle názoru soudu dostatečně dlouhá na to, aby obžalovaný svým dalším chováním a jednáním prokázal, že se v jeho dosavadním životě jednalo o jakýsi exces a není zapotřebí nařizovat samotný výkon trestu, a že se ponaučil. S ohledem na skutečnost, že obžalovaný spáchal předmětný trestný čin za účelem získání majetkového prospěchu, i tomuto obžalovanému soud uložil peněžitý trest. Tento byl vyměřen po přihlédnutí dále k majetkovým poměrům obžalovaného v přiměřené výši tak, aby splnil požadovaný výchovný účel, tedy ve výši 200.000,- Kč, vyměřeného jako 200 denních sazeb, s denní sazbou ve výši 1.000,- Kč. Dále pak vzhledem ke skutečnosti, že obžalovaný se posuzovaného činu dopustil v souvislosti s výkonem povolání advokáta, je na místě současné uložení trestu zákazu činnosti spočívající ve výkonu povolání advokáta a to na přiměřeně delší

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

dobu v trvání pěti let.

Odůvodnění výroku o náhradě škody

317. Soud rozhodoval rovněž o náhradě škody způsobené trestným činem. K trestnímu řízení se s nárokem na náhradu škody rádně a včas připojili poškození **Renáta R.** s částkou 963.430,45 Kč, **JUDr. Roman B.** s částkou 6.500,- Kč, **Conquest Print s.r.o** s částkou 7.143,- Kč, **Generali Pojišťovna, a. s.** s částkou 18.583,- Kč, **J. J. Darboven s.r.o** s částkou 721.314,- Kč, **Tomáš J.** s částkou 544.500,- Kč, **Klifa s.r.o.** s částkou 59.331,60 Kč, **Komerční banka a.s.** s částkou 226.495,65 Kč, **František K.** s částkou 3.200,- Kč, **MASO-PROFIT spol. s.r.o.** s částkou 2.534,95 Kč, **Zdeněk S.** s částkou 106.538,- Kč, **Mgr. Václav V2.** s částkou 48.037,- Kč, **Balondekor Production – Eva Z.á** s částkou 27.025,- Kč, **JUDr. Ing. Ondřej K.** s částkou 3.993,- Kč, **společnost Free Group s.r.o.** s částkou 4.536.754,- Kč, **MONETA Money Bank, a.s.,** s částkou 753.585,81 Kč.
318. Po provedeném dokazování bylo prokázáno, že k nárokované škodě poškozených došlo v příčinné souvislosti s protiprávním jednáním obžalovaných. Ohledně skutku pod bodem IV. tohoto rozsudku bylo prokázáno, že vznikla škoda věřitelům společnosti XXX. s.r.o. ve výši prokazované listinnými důkazy ve spise obsaženými. Ohledně těch z věřitelů společnosti XXX. s.r.o., kteří se coby poškození připojili k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody, bylo v případech, kdy přihlášený nárok na náhradu škody svou výší odpovídal prokázané škodě, rozhodnuto v souladu s ustanovením § 228 odst. 1 tr. řádu, tedy tak, že obžalovaní Ing. Jaroslava D., Vladimír D2., Tomáš H., JUDr. Milan Makárius, Aleš M2. a Ing. Luboš V. mají povinnost společně a nerozdílně tuto škodu poškozeným nahradit. V případě poškozených JUDr. Romana B., společnosti Generali pojišťovna, a.s., společnosti J. J. Darboven, s.r.o., a společnosti Klifa, s.r.o. bylo zjištěno, že přihlášený nárok na náhradu škody převyšuje svou výší škodu prokázanou, a proto soud rozhodl dle ustanovení § 229 odst. 2 tr. řádu a tyto poškozené odkázal se zbytky svých nároků na řízení ve věcech občanskoprávních. Takto bylo rozhodnuto, o povinnosti nahradit škodu poškozeným JUDr. Romanu B. ve výši 5.264,- Kč, společnosti Conquest Print, s.r.o. ve výši 7.143,- Kč, společnosti Generali Pojišťovna, a.s. ve výši 3.831,- Kč, společnosti J. J. Darboven, s.r.o. ve výši 638.401,- Kč, Tomáši J. ve výši 544.500,- Kč, společnosti Klifa, s.r.o. ve výši 35.586,- Kč, společnosti Komerční banka, a.s., ve výši 226.496,- Kč, Františku K. ve výši 3.200,- Kč, společnosti Maso-Profit, s.r.o. ve výši 2.535,- Kč, Zdeňku S.i ve výši 106.538,- Kč, Mgr. Václavu V2. ve výši 48.037,- Kč, Ing. Evě M.Z. škoda ve výši 27.025,- Kč.
319. Poškozená Renáta R. se k trestnímu řízení připojila s nárokem na náhradu škody v celkové výši 963.430,45 Kč, kdy tato škoda má sestávat z majetkové škody ve výši 874.118,45 Kč (spočívající v nákladech na cestovné, nákladech právního zastoupení, nákladech lékařské péče a ušlém zisku) a nemajetkové újmy ve výši 89.312,- Kč. Soud konstatuje, že důvodnost uplatněného nároku nebyla v trestním řízení na základě provedeného dokazování prokázána a provádění dalšího dokazování za účelem prokázání důvodnosti tohoto nároku by neúměrně zatížilo trestní řízení. Z tohoto důvodu rozhodl soud podle § 229 odst. 1 tr. řádu a poškozenou odkázal s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.
320. Poškozená společnost Free Group s.r.o. k trestnímu řízení připojil insolvenční správce Mgr. David Uhlíř. Následně podáním doručeným soudu krátkou cestou při hlavním líčení konaném dne 22. 10. 2019 sdělil jednatel společnosti Free Group s.r.o., že žádnou pohledávku za společností XXX. s.r.o. již neeviduje a nepřeje si, aby bylo k připojení nároku přihlíženo. Vzhledem k uvedenému rozhodl soud rovněž v souladu s ustanovením § 229 odst. 1 tr. řádu a poškozeného odkázal s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.
321. Poškozená společnost Moneta Money Bank a.s. se k trestnímu řízení připojila s nárokem na náhradu škody ve výši 753.585,81 Kč, kdy tato škoda má spočívat v dlužné částce ze smlouvy o úvěru č. 0216855729. Soud nemá po provedeném dokazování existenci tohoto nároku za

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

prokázanou, neboť obžalovaný Václav B. ve své výpovědi uvedl, že dlužnou částku společnosti Moneta Money Bank a.s. již v plném rozsahu uhradil, a provádění dalšího dokazování za účelem zjištění skutečného stavu by neúměrně zatížilo trestní řízení. Z tohoto důvodu soud i v tomto případě podle § 229 odst. 1 tr. řádu poškozenou společnost odkázal s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

322. Poškozený JUDr. Ing. Ondřej K. se k trestnímu řízení připojil s nárokem na náhradu škody ve výši 3.993,- Kč z titulu neuhrazené faktury. Existence tohoto nároku nebyla provedeným dokazováním spolehlivě prokázána a provádění dalšího dokazování v této věci by neúměrně zatížilo trestní řízení. Z tohoto důvodu soud poškozeného rovněž dle ustanovení § 229 odst. 1 tr. řádu odkázal s nárokem na náhradu škody v celém rozsahu na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze podat odvolání do osmi dnů** ode dne jeho doručení. Odvolání se podává u Městského soudu v Praze a rozhoduje o něm Vrchní soud v Praze.

Odvolání musí být v této lhůtě **odůvodněno** tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti ve prospěch či neprospěch obžalovaného.

Rozsudek může odvoláním napadnout a) **státní zástupce** pro nesprávnost kteréhokoli výroku, b) **obžalovaný** pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, c) **zúčastněná osoba** pro nesprávnost výroku o zabrání věci, d) **poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody**, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Toto právo nepřísluší osobám, které se jej prohlášením výslovně **vzdaly**.

Byl-li obžalovaný odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a poškozenému byl alespoň zčásti přiznán nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, vzniká poškozenému možnost požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává u soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

V Praze dne 4. února 2021,

JUDr. Veronika Čukerová
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Horáková